OVIDIU DRAGOŞ ARGEŞANU

KARMA ŞI DREPTUL DIVIN

• PRIMA CONFERINŢĂ • KARMA ŞI DREPTUL DIVIN •

E o chestie de marketing ca să văd ce vreţi voi. Ce aşteptaţi voi de la înţelegerea noţiunii de drept divin? Ce vreţi voi sau ce aşteptaţi voi de la această conferinţă – conferinţă, mă rog, zici că e conferinţa C.C. a P.C.R. I-am pus un titlu, nu am stat să analizez practic ce înseamnă. Deci, mă interesează să ştiu de ce aţi venit voi aici. Ce aşteptaţi?...

(Din sală: *Iubirea...)*

Dom'le, iubirea mai în particular, aşa... poate iubiricile. A, iubirea divină! Da, deci ideea este... aş vrea ca fiecare dintre voi – asta îmi doresc eu, dincolo de restul, de partea mercantilă a lumii – să plecaţi de aici cu un nou sistem de gândire. Acest sistem de gândire vă dă posibilitatea să vă schimbaţi propriile destine, adică să înţelegeţi că există un destin trasat, dar că poate fi schimbat. Să ştiţi că există nişte programe, dar să ştiţi că o să puteţi să le schimbaţi. Chiar dacă mulţi dintre voi o să descoperiţi programe şi o să ziceţi „mai stau un pic, că e bine, şi e cald, şi e comod”, parte din voi sper ca, la un moment dat, să vă schimbaţi.

De ce să vă schimbaţi? Nu pentru mine. Nu îmi faceţi o favoare. Prin

simplul fapt că le enunţ, pentru mine e destul, era suficient să le scriu pe net. Dar m-am gândit că, dacă eu am dobândit ceea ce se cheamă echilibrul interior şi ştiu cât m-a costat să-l dobândesc, vouă o să vă fie mai simplu.

Haideţi să înţelegeţi cum am ajuns eu la conceptul de drept Divin. N-am plecat de la ideea asta şi nu m-am gândit vreodată că o să studiez dreptul ăsta, Divin. Totul a plecat foarte simplu, de fapt. Nu este un secret faptul că în momentul în care scriam *„Atacul Psi”,* eram paznic, eram... un fel de detectiv de hotel, adică eu îi supravegheam pe toţi. Şi, într-o zi, ţin minte şi acum, era o nuntă, o nuntă de adventişti de ziua a 7-a, chiar nu pot să uit, iar în momentul respectiv, o voce interioară – după cum vedeţi, am datorii la bancă şi le plătesc, deci sunt un om normal -, o voce interioară mi-a zis: „este timpul să pleci, că ţi-ai terminat treaba pe aici”. „Şi ce o să fac?” „O să te ocupi de oameni”.

Este foarte greu să asculţi vocea interioară, care este în totală contradicţie cu lumea reală. Diferenţa însă între un iniţiat şi un nebun este că iniţiatul mai poate să şi verifice ce-i trece prin minte.

Şi am plecat acasă, în miezul nopţii, în miezul nunţii. Şi de a doua zi am început. Făceam terapie, dar făceam aşa, pe la spital. Aveam deschis oricând să mă duc să fac terapie pe pacienţi, pe la clinica de copii, de psihiatrie infantilă, aveam voie, dar nu îmi câştigam existenţa din asta. Şi am plecat acasă. Şi a doua zi am început să muncesc. Ţinând cont că pe atunci eram plătit cu 70 de euro pe lună... am început să mă ocup de oameni. Învăţasem deja radiestezie, deci puteam să măsor – şi o să fac o paralelă între măsurătoare şi măsurătoarea dreptului Divin în orice – şi am înţeles că, din moment ce câştig 70 de euro pe lună, dreptul meu Divin este de 70 de euro pe lună, că altfel aş fi câştigat 7000... Buun, şi atunci am întrebat ca orice om normal „care este dreptul meu Divin?” Evident, era de 70 pe lună...

Şi o să mă întrebaţi ce legătură are asta cu divinitatea. Păi, are. Pentru că am început să am pacienţi, şi aveam atâţia pacienţi până când îmi atingeam cota de 70 de euro pe lună. Zic, bine, bine, dar cum? Adică munceşti, faci bine şi eşti în aceeaşi oală? Şi atunci am verificat şi am înţeles că, de fapt, există o limită a dreptului Divin în plan material şi că – chiar dacă eşti terapeut, chiar dacă eşti medic, chiar dacă eşti... orice ai fi, că eşti profesor, că eşti poliţist, că eşti, că eşti... – există un drept Divin în bani.

Vă mărturisesc sincer că aşa am ajuns să caut ce este acela un *drept Divin* şi să descopăr ce anume creşte sau scade dreptul Divin în ceva. Şi e un paradox, să nu credeţi că un lucru neapărat îţi creşte sau îţi scade dreptul Divin, ci misiunea personală, adică lucrul pe care trebuie să îl faci la un moment dat, din punct de vedere Divin, care poate să fie orice. Spre

exemplu, există îndeletniciri, ca să spun aşa, care sunt energofage, care îţi iau lumina, cum sunt artele marţiale, cum sunt... mă rog... discoteci, cluburi etc., adică astea îţi iau din lumina interioară. Şi există activităţi care cresc lumina interioară şi că, până la urmă, depinde de tine pe care le alegi să le faci în virtutea ideii de a-ţi creşte dreptul Divin în orice.

Hai, să... asta am încercat să vă explic cum am ajuns eu la noţiunea de drept Divin. Adică faptul că ai acest lucru, că sunt scrise, că fiecare le are pe ale lui, că sunt măsurabile şi sunt decelabile, deci poţi să verifici pe fiecare om dacă are sau nu dreptul Divin. Şi o să mă întrebaţi: „Bine, bine, e important?”

Da, e important. Păi, vă dau un singur exemplu: să zicem că vine cineva la mine şi-mi spune că vrea să plece pe un vas de croazieră. Foarte bine, cât e salariul acolo? 600 de euro. Puteţi să-mi spuneţi dacă să plece sau nu?... Ce verific? Dreptul lui Divin. Dacă are drept Divin, în bani, la 200 de euro, poate să plece pe un vas de croazieră cu 600 de euro? Nu. Şi nu va pleca!

Dacă am un drept Divin de 300 de euro şi sunt şef de serviciu la un penitenciar, pot să acced la o funcţie superioară dacă nu am dreptul Divin pentru banii respectivi? Nici măcar. De ce? Pentru că înseamnă că nu trebuie să fiu acolo. Trebuie să fii acolo unde eşti, să deschizi uşile care ţi se deschid. Şi asta înseamnă... că asta trebuie să faci până la urmă, să accepţi ceea ce ţi se îngăduie.

O să plecăm un pic de la noţiunea de karmă ca să înţelegeţi de ce aveţi un anume drept Divin. Revin încă o dată ca să se înţeleagă de ce e important să ştiţi asta. Pentru că, în momentul în care ştiţi în ce stadiu vă aflaţi, ce aveţi voie şi ce n-aveţi voie şi de ce nu puteţi să accedeţi la un moment dat la anumite structuri, trebuie să înţelegeţi de unde veniţi şi ce aveţi în spate. Ce înseamnă karma? Karma are mai multe definiţii, dar eu am să vă spun cât se poate de practic: fiecare aţi mai trăit, fiecare aţi generat nişte energii, fiecare aţi trecut prin nişte experienţe. Aceste experienţe pe unele le-aţi trecut cu brio, pe altele nu. În timpul ăsta aţi creat nişte energii. Aceste energii, pozitive şi negative, creează până la urmă ceea ce sunteţi la ora actuală.

Dacă suma energiilor pozitive şi negative este spre plus, se cheamă dharma. Dacă suma energiilor pe care le-aţi creat în alte vieţi este pe minus, se cheamă karma. În funcţie de sumele acestor energii, creşte sau scade dreptul Divin. Vreau să vă spun ceva: nu are nici o importanţă dacă aţi făcut bine sau nu în numele lui Dumnezeu, în altă viaţă. Dacă aţi fost cruciaţi şi aţi luptat pentru creştinism, dar în timpul ăsta aţi omorât femei musulmane şi copii, asta nu vă exonerează de karma de a fi ucis. Aaa, că o să aveţi un

ajutor în plus de la Mântuitor, Treime, da, dar vina rămâne. E important? Da, o să vedeţi că se întretaie în viaţa voastră toate experienţele pe care le-aţi avut în vieţile trecute. Şi sunteţi o sumă de experienţe. Ceea ce se întâmplă în jurul vostru este o oglindă a experienţelor voastre trecute. Pe unele le treceţi uşor, pentru că le-aţi mai trecut, de repetat le repetaţi pe toate, ba o să picaţi chiar unele dintre cele pe care le-aţi trecut, că aşa se întâmplă – aşa-i în tenis – dar de repetat se repetă toate.

În ceea ce priveşte karma cu care veniţi, fiecare are energia lui, fiecare are energia lui care stă şi îi dă putere interioară, fiecare are o vârstă astrală – şi o să discutăm şi despre asta, cum vârsta astrală îţi influenţează sau nu viaţa. Fiecare vine şi se naşte dintr-un neam şi apare karma de neam care îţi influenţează viaţa şi, ca să schimbi viaţa ta, schimbi karma întregii tale familii. Pentru că, vrei nu vrei, subconştientul de familie te influenţează, vrei nu vrei, sub-personalităţile materne şi paterne există în tine şi se manifestă prin tine. Şi dincolo de asta eşti tu. Aşa că, schimbându-te tu, automat îţi schimbi neamul, deci familia. Schimbând familia, schimbi poporul. Se spune că un călugăr care se mântuie, îşi mântuie tot neamul. De ce? Păi, dacă se mântuie, înseamnă că a rezolvat şi karma de neam. Nu numai pe a lui personală, ci toată karma de neam. Şi de asta să ştiţi că există familii luminoase, familii mai întunecate, pentru că depinde foarte mult ce karmă are neamul respectiv.

Hai, să începem cu începutul. Şi o să începem cu dreptul de a te naşte. Ştiţi, mi se pune foarte frecvent întrebarea: „De ce mi-am ales eu părinţii ăştia?” Să ştiţi că a-ţi alege părinţii este valabil de la cerul 8 încolo... 7 virgulă ceva, 8. De ce doar cu valori mari poţi să-ţi alegi părinţii? Pentru simplul motiv că, cu cât ai valorile mai mari, cu atât accesul tău în banca de date a lui Dumnezeu este mai mare, cu atât unirea ta cu Dumnezeu este mai mare şi, automat, dacă te-ai unit cu Dumnezeu ai acces la cunoaşterea Divină şi ceea ce faci, faci, cum altfel?, în Dumnezeu. Deci, alegerea părinţilor nu se face de către spiritele care sunt mai jos de acel nivel. Până la urmă nici n-are importanţă valoarea, eu nu vă dau decât nişte indicii, iar voi, în timp, să verificaţi ce spun. Eu nu vă spun să mă credeţi, ba, din contra, vedeţi că vă mint şi oricum vă mai arunc nişte pilule până la sfârşit. De ce? Pentru că mă interesează să înţelegeţi voi. Ceea ce am înţeles eu, este valabil pentru mine, nu e valabil pentru voi. Pentru voi este valabil dacă înţelegeţi voi...

Revenind, şi aici dădeam exemplul cu clienta mea care e psiholog şi are un băieţel – cei care fac cursuri cu mine ştiu despre faza asta – şi are un băieţel pe care eu îl iubesc. Este un tip care în altă viaţă a fost samurai. Este un copil pe care eu nu l-am văzut niciodată râzând, deci nu râde niciodată,

zâmbeşte aşa în colţul gurii, e serios tot timpul, îi bate pe verii lui şi pe frate-său de îi usucă. Şi, într-o zi, maică-sa îi zice, după ce el i-a spus că e o „poarcă de mamă”, mă rog: „Dacă eu sunt atât de rea, de ce ai venit la mine?” Iar el i-a răspuns foarte simplu: „Pentru că numai tu erai acolo!”

Deci, în dreptul Divin, cu privire la alegerea părinţilor, cu cât eşti mai jos, posibilităţile îţi scad. Cu cât eşti mai sus, posibilităţile cresc. Adică, poţi să te naşti în România, poţi să te naşti în Statele Unite, poţi să te naşti în Japonia, sau poţi să te naşti pe o insulă de pe nu ştiu unde, dar asta depinde de ceea ce ai făcut tu altădată.

Şi vreau să vă spun ceva: acum, sincer, am încercat să adun aici persoane care pot să-şi aranjeze lucrurile numai pentru viaţa asta. Dar să ştiţi că scopul meu nu este să vă aranjaţi numai viaţa asta bine, ci să vă învăţ să vă aranjaţi şi pe viitor, *per siempre.* Mă rog, poate că e prea mult, dar, întotdeauna, ca să obţii puţin, trebuie să ceri mult.

Revenim. Deci dreptul Divin de a te naşte. Să ştiţi că se stă la rând la întrupare pentru că suntem invidiaţi de îngeri că ne naştem, că darul naşterii este extraordinar. Că naşterea în sine este o coborâre, că naşterea în sine este o cădere, că naşterea în sine este o transformare din ce? Ascult...

Nuu, mă refer la nivel spiritual. Din înger în şarpe. Greşesc? Mă rog, o să vă gândiţi la treaba asta. Deci, poţi să fii la nivel de cer 10, dar, când te-ai născut, în ce te-ai transformat? În şarpe. Scurt, sinele tău capătă forma de şarpe kundalini, că nu se poate altfel. Fiecare naştere este o coborâre şi o cădere. Ce-ţi rămân în tine? Ştiţi ce-ţi rămân în tine? Nuu, la nivelul şarpelui, ce rămâne în tine?... Păi, şarpele e sinele. Informaţiile pozitive şi negative din altă viaţă. Adică tot ce se găseşte la nivelul de memorie kinestezică. Deci, ţi se ia ce? Înţelepciunea, ţi se ia sau îţi rămâne? Aaa? Ţi se ia că te naşti prost, nu? Sau s-a născut cineva înţelept? Nu am găsit încă vreunul care să fie. Deci, nu ai înţelepciune, nu ai bunătate, nu ai blândeţe, nu ai nimic. Nici măcar să faci pe tine nu ştii prea bine. Şi asta se învaţă.

Deci, ideea este că în momentul naşterii ţi se iau toate darurile Divine. Ele rămân. Rămân undeva? Unde? La nivel de supraconştient, la nivel de supraeu, deci ele rămân la nivel de supraeu. Se naşte omul. Îşi lasă sus tot bagajul pozitiv – TOT bagajul pozitiv – şi se transformă în şarpe şi se întrupează.

Buun. Rămâne în jurul lui ceva? Ceva pozitiv?... Rămâne, rămâne la nivel de Sine. Deci raportul lumină-întuneric – EBF-ul – rămâne la nivel de Sine, după energia benefică fundamentală îţi dai seama dacă un om e bun sau nu – la nivelul ăla. Toată lumea măsoară EBF-ul la nivel de om, aşa cum îl vedem noi, dar e important la nivel de Sine, la nivel de şarpe kundalini –

acolo îl măsori pe om – pentru că aia este iubirea. Pot să manifest iubirea, ca om, de la nivelul ăsta, dar asta nu e iubirea mea. E iubirea Divină. Adevărata iubire, deci. Există iubirea Divină, dar există şi iubirea manifestată din iubirea personală – şi aia este iubirea la nivel de Sine.

Buun, îi rămân programele pozitive. Dar, după ce o să i se ia totul, la nivel de Sine îi rămân şi programele pozitive şi cele negative. Şi apar programele la nivel de suflet. Cum sunt făcute programele la nivel de suflet? De ce vă spun asta? Ca să vedeţi cum se modifică programele la nivel de suflet şi de ce. Deci, există programele pozitive de la nivel de suflet, da? Cine implementează programele pozitive la nivelul sufletului? Ei, ursitoarele... Normal că Divinitatea. Dumnezeu.

Aşadar, până la urmă, un om este un raport între programele implementate de Dumnezeu şi programele implementate de cine?... De demon. Avem în noi şi programe pozitive şi programe negative.

Buun. Se naşte cop[ch]ilu'. Credeţi că este important cum se naşte? Prin cezariană sau... De ce e important? Păi, haideţi să vă explic ceva: unul care nu vine dintr-un cer mare nu-şi va dori să se nască prin cezariană şi nici nu poate cere asta. Şi ştiţi de ce? Pentru că ceea ce-ţi dă puterea de a te naşte – răutatea aia interioară – nu este binele. Şi atunci o să vedeţi că mai toţi copiii care vin din ceruri mari se nasc prin cezariană. De ce e important? Pentru că dacă o să verificaţi în cazul femeilor gravide că au un copil care este din cer mare, puteţi să le spuneţi de la început: „du-te şi programează-te pentru cezariană”, că altfel stă în travaliu 12 ore că ăla nu iese, că nu vrea. Vă e clar de ce e important? Şi atunci ştii de la început că e d-ăla puturosul, care vine de sus. Lui îi convine, că la cezariană în 3 minute l-a scos, nu stă cu orele. Şi o să vedeţi. Eu aşa am făcut, vă spun asta din proprie experienţă şi din terapie.

Buun. De ce e important un copil d-ăsta? Un copil care vine din cer mare vine cu un drept Divin mare. Şi, automat, el are nişte programe pozitive pe suflet, care ţin inclusiv de dreptul Divin în bani. Un copil care vine din cer mare îţi schimbă complet dreptul Divin, inclusiv ţie, ca părinte. Da? Este una dintre modalităţile de a schimba dreptul Divin – copiii care vin din ceruri mari. Fiecare copil se naşte cu dreptul lui şi acest drept ţi-l influenţează inclusiv pe al... (din sală: *pe al mamei sau al tatălui?)...* pe ambii. Care aduce mai mulţi bani acasă, pe ăla îl influenţează mai mult. N-are importanţă... mama dacă naşte şi stă acasă... n-are ce să influenţeze. Deci, el are nevoie de ce? Haideţi, să vă spun ceva: copiii care vin din ceruri mari au trecut prin multe, prin alea, prin alea, şi acum vor educaţie. Educaţia necesită bani. Şi atunci îşi aleg – de obicei – părinţi care pot să le ofere această educaţie şi e firesc să fie

aşa. Să ştiţi că sărăcia nu este o dovadă de evoluţie spirituală. Să ţineţi minte treaba asta! Faptul că India e săracă, sau că Tibetul e sărac, nu înseamnă evoluţie spirituală. Dar nici nu înseamnă că, dacă se trăieşte mai bine prin Statele Unite, acolo sunt foarte evoluaţi spiritual. Există o cale de mijloc.

Buun. Se naşte copilul. Vă spun de ce am ajuns la această concluzie. La un moment dat mergeam în parc. Şi sunt copii care au absolut tot ce îşi doresc, ce jucărie îşi doresc, şi sunt copii care nu au acest drept. Cum îţi dai seama că îl au sau nu îl au? Păi, e clar că dacă nu au jucării, înseamnă că nu îl au.

Vreau să vă explic un lucru foarte clar: dacă ai drept Divin la ceva, îl ai; dacă nu, nu-l ai. Când îl ai? Când ţi-l dă Dumnezeu. O să vorbim şi despre planurile lui Dumnezeu, care nu înseamnă că sunt în opoziţie cu dreptul Divin. Pentru că, dacă ar fi să analizăm, de exemplu, naşterea Sfântului Ioan Botezătorul în raport cu naşterea Mântuitorului, o să vedeţi că sunt nişte chestii care sunt destul de drăguţe. Dar asta nu înseamnă că părinţii lui nu au avut drept Divin la un copil. Asta înseamnă că, în Plan Divin, el trebuia să se nască atunci când s-a născut. Hai să vorbim şi despre asta.

Bun. Deci, naşterea. Ştiţi că la un moment dat, când s-a născut Ioan Botezătorul, mama lui avea vreo şaizeci de ani – era la menopauză, dacă vreţi să ştiţi. I-am studiat arhiva... Ştiţi ce e drăguţ? Că doamna respectivă, în viaţa asta, e la menopauză şi acum îi este frică să se culce cu bărbatu-său de teamă să nu rămână însărcinată. I-a rămas frica de altădată.

Mă rog, n-are importanţă. Cert este că... de ce a fost nevoie? Nu înseamnă că părinţii lui erau păcătoşi sau că nu aveau dreptul Divin la copii, ci că – în Planul Divin – Ioan Botezătorul trebuia să fi fost apropiat ca vârstă de Mântuitorul, pentru că ei s-au jucat împreună, mă rog, s-au cunoscut, au copilărit oarecum împreună, deci s-au cunoscut foarte bine. Numai că, din punct de vedere al evoluţiei celor două neamuri, s-a produs o discrepanţă. Adică sunt lucruri care s-au produs într-un timp mai rapid pe calea Mântuitorului şi nişte lucruri care s-au produs într-un timp mai lung pe calea Sfântului Ioan Botezătorul. Şi atunci a apărut această discrepanţă de vârstă între părinţi, pentru că Maica avea şaisprezece ani şi Elisabeta – mama lui Ioan Botezătorul – avea şaizeci de ani. Deci era o diferenţă de patruzeci şi ceva de ani între neamuri ca să se unească. Dar, mă rog, asta e o chestie de arbore genealogic, de multe lucruri care intervin la un moment dat în Planul Divin în ceea ce priveşte naşterea unui spirit superior. Naşterea spiritelor superioare se face după nişte legi foarte clare. Deci, la fel ca şi a oamenilor simpli, numai că la spiritele superioare intervin mult mai multe energii. De ce? Pentru că, de obicei, un spirit superior vine din ceruri de mai sus şi atunci

calea lui de coborâre este mai lungă şi mai laborioasă. El se îmbracă în mai multe structuri înainte să se întrupeze. Este ceva mai deosebit. Şi mă refer inclusiv la naşterea Mântuitorului, dar şi la naşterea lui Ioan Botezătorul.

Revenim la dreptul Divin al copiilor. Ei au nişte programe; toţi copiii au nişte programe cu dreptul în ceea ce... deci, cu absolut tot ceea ce au voie să facă. La nivel de suflet, să ştiţi că sunt trecute toate programele voastre. Absolut tot. Şi aici o să vedeţi pericolul diferitelor forme de manipulare actuală care implementează programe la nivel de structuri, inclusiv la nivel de SN. Pentru că interferă cu Planurile Divine. Şi aici o să vedem NLP-uri şi multe altele cu care nu sunt eu întru totul de acord. Deci, ei au toate programele pozitive la nivel de suflet. Ce se întâmplă?

Cum pierde din suflet? Îl pierde. De ce? Pentru că el face parte dintr-un subconştient de familie. În subconştientul de familie sunt o mamă şi un tată; fiecare cu belelele lui; mama face avorturi, tatăl calcă pe lângă. Ce se întâmplă? Păi, avorturile pierd din suflet, pierd din SN. Principiul prin care se pierde din SN e foarte simplu: o femeie rămâne însărcinată, când rămâne însărcinată, copilul ăla se dezvoltă în câmpurile ei, el îşi ia din energia din structurile, din SN-ul mamei, iar când este avortat, pleacă odată cu tot ce şi-a luat. Automat, mama pierde din SN, din suflet. Pierzând din suflet, pierde din programele pozitive înscrise în suflet şi atunci, ce pierde? Dreptul Divin.

Tatăl cum pierde? Băieţii sunt cu fetele, da? Şi mai polenizează pe aici, mai polenizează pe acolo, dar la nivel de spermă, de spermatozoizi – vorbesc foarte serios, fără nici o glumă – există, fiecare spermatozoid are toate structurile unui om. Are inclusiv SN. Automat, când un bărbat polenizează pe ici, pe colo, pierde din SN. Şi ce se întâmplă la nivelul întregii familii? Se produce o pierdere de SN, o pierdere de programe pozitive. Şi dispar anumite drepturi; drepturi Divine în – că ne afectează cel mai mult – în bani, fericire, sănătate etc. Ce se întâmplă? Apar boli, apar certuri, apar – de ce? Pentru că SN-ul e cel care păstrează echilibrul şi armonia, este Dumnezeul dintr-un om şi este Dumnezeul dintr-o familie. Pierderea de SN duce la tot ce înseamnă negativ, adică nefericirea, lipsa de bani, boala, accidentele, ura etc. Copilul ce face – chiar fiind, venind din ceruri mari? Încearcă să suplimenteze pierderile de SN ale părinţilor. Cu ce? Cu sufletul lui. Şi ce se întâmplă cu copilul? Se îmbolnăveşte. Şi uite de ce apar problemele de boli la copii, chiar dacă el nu avea înscris în programul lui karmic boala.

Bun. Se îmbolnăveşte. Trece o perioadă de timp. Se ispăşeşte, pentru că el preia din karma de familie, se ispăşeşte pedeapsa respectivă, i se reface SN-ul, se face bine. Începe o perioadă bună. Iar apare o prostie de genul ăsta, iar cade şi tot aşa. Şi acum depinde ce se pierde. Cine decide până la urmă

ce se pierde, ştiţi? Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu, care este un Tip extraordinar – se spune că e un şef foarte bun – în nici un caz nu vrea să te distrugă. Şi, înainte să epuizeze toate modalităţile de – eu ştiu – plată, răscumpărare, aşa, îţi ia din lucrurile care sunt mai uşor de dus, adică banii şi după aceea sănătatea, prin boli şi accidente. Şi culminează cu decese ale persoanelor dragi – asta este culmea plăţii într-o problemă karmică.

Bun. Acum trebuie să înţelegeţi că poţi să ai în programul karmic moartea cuiva. De ce? Ca să te schimbi. Haşdeu s-a schimbat după ce a murit Iulia. Fiecare avem pe cineva pe care am îngropat ca să ajungem să ne schimbăm la un moment dat – mă refer la cei mai căpoşi. Nu o faci? Se întâmplă. O faci? Tot se întâmplă. Pentru că e firesc.

Ştiţi, la un moment dat se duce la Buddha o femeie căreia îi murise băiatul şi zice: „Tu, care eşti atât de bun, învie-mi copilul!” Iar el răspunde: „Bine, dar du-te şi adu-mi apă dintr-o casă unde n-a murit nimeni”. Şi s-a dus să caute, şi a căutat, şi a căutat, şi tot dădea peste case de oameni unde murise cineva, ba o bunică, ba... Că nimeni n-are pe cineva pe care să nu-l fi îngropat. Şi e evident că nu l-a înviat. Ca să înţelegeţi că până şi învierile făcute de Mântuitor au fost făcute pentru ca să credem, nu pentru că ar fi necesare. Au fost necesare în clipa respectivă pentru ca noi să înţelegem că există o lume dincolo, că se poate, că viaţa în trup este o... – dar nu în sensul de minune. Nu în sensul de a ajunge să ne închinăm la minunile făcute de El. Nu asta şi-a dorit. Şi-a dorit să înţelegem că există o viaţă dincolo de moarte. Şi-a dorit să înţelegem că Dumnezeu poate orice. Şi-a dorit să înţelegem că putem face orice dacă noi credem în El. Nu să ajungem să ne închinăm la ce a făcut, nu asta era soluţia şi nu asta şi-a dorit El. El şi-a dorit altceva. El a zis: „Cine crede în Mine, acestea şi mai mari decât acestea va face”. N-a zis mai puţin: „Staţi un pic, eu sunt Fiul lui Şefu' şi numai Eu am voie”. A zis: „mai mari decât acestea”...

Aşa că învăţaţi să vă deschideţi mintea şi să înţelegeţi principiile care guvernează acest Univers, această lume. Lumea spirituală este ca şi cum te-ai duce într-o ţară nouă. Te duci într-o ţară nouă, ea are legile ei – dacă nu le ştii, plăteşti. Am o amendă penală prin Letonia, cred. Aveam la mine detectorul radar. Îl aveam în bord, nu-l foloseam, dar la ei n-ai voie aşa ceva. Şi n-am ştiut. „Aveţi detector radar?” Zic: „Da”. Aşa că, asta ca să înţelegeţi – nu te scuză nimeni că nu ştii. În lumea spirituală, e important să ştii. Faptul de a nu şti nu este o scuză. Ai o viaţă ca să afli. O să te întrebe: „Ai înţeles ceva din viaţa asta?” Şi tu o să zici: „Stai un pic, că am avut de crescut copii, am avut servici, am avut...” Nu e o scuză. Astea nu sunt scuze!

Bun. Revenim. Vă spuneam cum se pierde dreptul Divin al unui copil.

Pe acelaşi principiu se pierde dreptul Divin al părinţilor. Sunt greşelile făcute împotriva vieţii, sunt greşelile împotriva Duhului Sfânt, astea înseamnă, de fapt, pierderi de SN. Pe asta se luptă de fapt răul, oamenii, pe SN.

Ai pierdut SN-ul. Cum îl recuperezi?

(Din sală: *Fapte bune...)*

Ce?! Nu e destul. Cam câte fapte bune ar trebui să faci ca să recuperezi? Deci, vă spun, este o cale foarte laborioasă. Aici apare ortodoxia. În ortodoxie, refacerea de suflet, refacerea de structuri se face prin împărtăşanie – trupul şi sângele Mântuitorului. Dar, în ce fel? În momentul în care ai un păcat, te-ai dus, l-ai spovedit, preotul ţi-a dat un canon să-l plăteşti, l-ai plătit, deci ţi-ai încheiat datoriile cu banca. Şi atunci ai dreptul să-ţi refaci structurile. Vă e clar? Aşa ai voie. Nu cum se face la noi, la ora actuală. Pentru că dacă, de exemplu, nu eşti spovedit şi primeşti împărtăşania, ce faci? Ştiţi ce se întâmplă cu SN-ul ăla? Îl ia răul. Şi atunci, de asta, în ortodoxie, cineva care se împărtăşeşte cu nevrednicie, face fort de cele sfinte. Pentru că, de fapt, tu iei SN-ul ăla, dar n-ai dreptul la el. Şi atunci, ţi-l ia răul pentru că în momentul în care te împărtăşeşti, ăla e în tine şi îl ia că are voie.

Refacerea de structuri se mai poate face în radiestezie, prin refacerea de SN. Dacă intervii şi refaci SN-ul în radiestezie, cine plăteşte? Terapeutul.

În Reiki se face refacere de SN, principiul este acelaşi – tu plăteşti. De fapt, ce se întâmplă? În momentul în care refac structurile unui om şi îi refac inclusiv SN-ul, înseamnă că eu am treabă cu răul pe care l-a făcut omul respectiv şi eu îl plătesc.

Formele de plată, la fel. La fel, însemnând rugăciune şi post negru. Sau alte fapte bune: iniţieri, propovăduire, pelerinaje etc.

E importantă refacerea de SN-uri? Da. Păi, ce înseamnă dacă îmi refac SN-ul? Că se reface dreptul Divin, în ceea ce am avut până acum. Dreptul ăsta Divin poate să fie acelaşi, mai mare sau mai mic. Dacă ai făcut o tâmpenie, nu mai ai acelaşi drept Divin când te întorci, o iei iarăşi de la zero. De ce? Pentru că n-ai ştiut să apreciezi ceea ce ai primit şi ai renunţat în favoarea altor lucruri care ţi-au plăcut ţie. Există un drept Divin în orice.

Aaa!!! Vreţi să vorbim un pic şi despre o altă formă de refacere a dreptului Divin? Ştiţi care? Zeciuiala. Este o formă de refacere a dreptului Divin în bani şi de creştere a dreptului Divin în bani. Deci, se poate reface, se poate creşte dreptul Divin pe principiul zeciuielii. Se poate creşte dreptul Divin prin jertfele de animale. Cine face asta? Evreii, la templu. Da. Nu zic dacă e bine sau rău, eu spun cum se face. Şi de ce zeciuiala? Păi, foarte

simplu: într-un templu se produce o energie, această energie produce o plată, această plată este o plată karmică. Şi în momentul în care se plăteşte cu bani, deci cu efort... Banii ce înseamnă, de fapt? Efort. Mă refer la banii obţinuţi pe căi cinstite. Noi vorbim de drept Divin, nu de furturi, şmenuri şi alte chestii. Deci, orice efort de a obţine nişte bani, este răsplătit în momentul în care aceşti bani sunt daţi la o mănăstire sau la un templu.

(Din sală: *La un azil de bătrâni, nu-i bine?)*

Ideal este să-i dai acolo unde vrea Dumnezeu. De ce? Tu poţi să-i dai la un azil de bătrâni, e perfect. Dar ştii tu dacă acel azil de bătrâni are dreptul Divin să-i primească? Şi-atunci, evreii sunt deştepţi din punctul ăsta de vedere pentru că ei dau banii nu la un azil de bătrâni, ei dau bani la templu. Templul trimite banii unde consideră el că trebuie să se ducă. Pentru că dacă eu – de exemplu – dau bani unui om care nu are drept Divin pentru bani, nu fac un lucru bun, fac un lucru prost. O formă de scădere a dreptului Divin este aceea de a da cuiva un lucru pe care nu-l merită. Lăsaţi mila la o parte. Asta este de fapt cel mai greu. Să ajungi la nivelul la care dai cui trebuie, cât trebuie, când trebuie, că vrea Dumnezeu. Eee, asta e o etapă superioară!

Pentru început, bine e să învăţaţi radiestezie, să învăţaţi să măsuraţi. Pe urmă să aveţi o relaţie personală cu îngerul păzitor. Şi, nu în ultimul rând, să căutaţi relaţia personală cu Iisus şi să faceţi ceea ce zice El. Asta este mai greu, pentru că poţi să ai impresia că ai şi să nu ai. Cine poate să certifice asta? Comportamentul.

Mă gândeam şi eu. Deci, pe mine – ştiţi ce e drăguţ, că nu m-au învăţat preoţii ortodocşi o relaţie personală cu Hristos. Şi povesteam că nu mă gândeam vreodată că poţi să ai o relaţie personală cu Iisus, deşi e scris în toate cărţile şi atât de evident încât îţi vine să te urci pe pereţi. Când vine Iisus şi zice: „Eu vin la uşa ta şi bat”, când spune El: „Nimeni nu ajunge la Tatăl decât prin Mine”, când spune El: „Ori de câte ori doi oameni vorbesc în numele Meu, sunt şi Eu cu ei”, de fapt, îţi spune că El e prezent. Da? Totul e să ştii să auzi.

Şi totul a plecat de la un mare jucător american de baseball. Butonam. Eram pe vremea aceea stagiar la Spitalul 9, pe clinica de ăia supăraţii. Şi veneam acasă la prânz, să mănânc. Şi butonam. Şi am văzut un jucător de baseball care la un moment dat este întrebat cum de a ajuns aşa de bun. Şi el a răspuns că l-a făcut Hristos. Şi mă uit la el şi zic: „Ăsta e nebun”. Dar întâlnisem în spital tot ce înseamnă deliruri mistice şi mai ştiu eu ce. Şi era un tip căsătorit, avea copii, deci era sănătos la cap dacă te uitai la el. Şi a început să povestească cum avea o relaţie personală cu Iisus, de mic. Şi tot ce făcea, întreba mai întâi „cum ar fi bine să...”. Şi a urmat această linie. Şi

atunci m-a preocupat dacă este posibil sau nu. Şi este posibil! La un moment dat... E greu de făcut? Da. De ce? Pentru că apare ispita, oricum. Şi apare. Şi nu e frumoasă deloc. Dar la un moment dat poţi să discerni între lumină şi reflexii ale luminii, ca să nu-i spun întuneric; între lumina reală şi unii care se fac că sunt lumina. Şi în momentul respectiv poţi să discerni între cele două.

Evident că e o cale lungă. Eu vă spun în perspectivă cum se poate face, în rest depinde de voi. A accepta, mă rog, a avea o relaţie cu Iisus, nu exclude legile karmei. Nu te exonerează, adică nu te eliberează de legile karmei. Tot trebuie să treci prin ele, tot trebuie să plăteşti ceea ce ai de plătit şi tot trebuie să se întâmple ceea ce trebuie să se întâmple până la un moment dat. Pentru că nu se poate altfel!

Revenim la suflet. Se practicau jertfele de animale, cu SN-ul la templu, şi toate astea pentru creşterea dreptului în orice. Deşi e foarte frumoasă, o altă formă de creştere a dreptului Divin, îngăduită de Dumnezeu şi în conformitate cu legile Divine şi pământene, este căsătoria. Adică uneşte Doamne-Doamne un bou cu o belea. Boii cu banii şi beleaua e... mă rog. De ce? Păi, foarte simplu.

Dar mai vreau să înţelegeţi un lucru: am constatat că Doamne-Doamne are şi El febleţile Lui. Şi, evident, că s-a întâmplat să nu fiu eu acela. Şi nu mi s-a părut corect momentul în care cineva, doar pentru că – bine, după aia am înţeles de ce şi o să vă explic cum judecă Dumnezeu – zâmbea galeş şi frumos, era ascultat mai bine decât mine, care mă chinuiam. Şi nu mi se părea corect, dar e corect. Pentru că o să vedeţi că în Planul Divin şi în relaţia personală cu Dumnezeu, Dumnezeu ia în considerare nu doar faptul că eşti Dragoş Argeşanu în viaţa asta, ci tot ce ai făcut în toate vieţile tale, bun sau rău. Răul, mai puţin, deci nu ia în seamă răul. Dar binele pe care l-ai făcut vreodată, contează în faţa lui Dumnezeu. Deci, Dumnezeu va avea întotdeauna o – hai să-i spunem *relaţie mai specială* – cu cei care, într-un fel sau în altul, i-au slujit altădată. Şi e firesc să fie aşa. Şi mi se pare corect. Eu privesc din punctul celui care am fost şi împotriva Lui în vieţile mele. Deci, am fost de ambele părţi ale baricadei şi le cunosc pe ambele. Şi mi se pare corect cum face. Şi, drept urmare, să zicem că beleaua nu are drept Divin, n-ar avea drept Divin nici măcar în toaleta publică din parc pentru cele făcute în viaţa asta, dar altădată cine ştie ce a făcut corect din punct de vedere Divin. Şi atunci, Doamne-Doamne, pentru ceea ce a făcut altădată, deşi în viaţa asta nu are acest drept Divin, o întâlneşte sau îl întâlneşte cu o anumită persoană şi, în felul ăsta, prin căsătorie, prin taina cununiei, unul capătă drepturi Divine pe care nu le-ar avea. Deci, deşi n-ar avea voie să se plimbe nici prin parcul Libertăţii, da?, prin căsătorie se duce în Caraibe, Honolulu,

Bahamas. De ce? Pentru că Doamne-Doamne, acolo Sus, îl iubeşte, sau o iubeşte. Vorbesc foarte serios, eu nu glumesc. Şi nu vă zic să mă credeţi. Eu vă zic să studiaţi problema.

Odată am cunoscut un cuplu. Ea era genul de om făcut să scoată bani din piatră seacă, dar fără nici un scrupul, el, aşa, cu un IQ mai mic decât al lui George Bush, dar le mergea bine la un moment dat. Şi eram curios ce şi cum. Şi se despart, iar ea pierde tot. Şi mă întreb: „De ce?" Şi măsor şi descopăr că dreptul Divin în bani era al lui, iar în momentul în care s-au despărţit ea a pierdut dreptul acela Divin pe care îl căpătase prin căsătorie. Şi se poate întâmpla aşa ceva. Şi poţi să obţii orice fel de drept Divin prin taina căsătoriei. Lucru nu foarte frumos, dar adevărat, şi veritabil, şi acceptat din punct de vedere Divin.

Mai departe. Trecem un pic peste drepturile Divine obţinute cu japca, adică prin tot ce înseamnă încălcarea legilor Divine, mă refer la furt, magie, ce vreţi voi.

Poftim? Leasing-ul, nu. E o formă îngăduită de Dumnezeu. Deci, leasing-ul este o formă de a avea un drept Divin pe care nu poţi să-l ai în mod normal, pentru că nu ai dreptul Divin la banii respectivi, dar ai dreptul la maşina respectivă. Deci, aşa sunt şi eu – am avut maşina, înainte de a avea banii. Dreptul meu Divin în bani era mai mic decât era valoarea maşinii, dar aveam dreptul Divin la maşină. Haideţi să vă spun ceva: ştiţi cum este cu dreptul Divin apropo de maşină? E un paradox. Dreptul Divin legat de maşină ţine foarte mult de animalele de companie pe care le-aţi avut vreodată şi de animalele pe care le-aţi crescut. Şi întotdeauna unul care a fost geambaş şi a crescut cai va avea un drept Divin la o maşină de putere mai mare decât are unul care a crescut capre sau găini... Vorbesc foarte serios! Să vă spun şi de ce?

Puterea unui om este dată inclusiv de numărul animalelor pe care le are în curte, de numărul copiilor pe care îi are. Puterea unui om constă în toate astea, şi atunci oamenii care la un moment dat s-au dezvoltat şi au muncit, şi au tras, şi au făcut, şi au avut această putere interioară de a creşte herghelii de cai sau de animale, întotdeauna vor avea o putere interioară care va fi în rezonanţă cu maşina pe care o conduc. Ştiţi care este rezonanţa mea la ora actuală, la maşină? Am voie să îmi iau maşina de o mie de cai putere. Am voie, dar nu înseamnă că o iau. Adică, nu e vorba că am voie. Am voie să am o mie de cai, deci suma tuturor maşinilor mele face o mie de cai.

(Din sală: *Mai bine vă luaţi o herghelie!)*

Nu, aia a fost. Ţine de trecut. Încercaţi să nu mai fiţi tributari trecutului. Da, să ştiţi că la un moment dat m-a bătut rău gândul să îmi iau cal. Deci,

ştiţi cum? Suferea sufletul în mine că n-am un cal. Dar mi-am dat seama că aş fi anacronic. Şi unul din lucrurile pe care trebuie să le înveţi este să laşi lucrurile să curgă spre viitor. Ce a fost, a fost. Şi să nu mai rămâneţi tributari trecutului. Până şi acest drept Divin se poate creşte în timp, în tot ce înseamnă maşină şi tot ce vreţi voi, în evoluţie personală, în creşterea puterii interioare.

Ştiţi cum am înţeles treaba asta? La un moment dat, când am luat eu maşina, instructorul meu – Gelu Ionescu-Cristea – mi-a zis: „Eram atât de curios să văd cine şi-a luat Subaru de 280 de cai”. Pentru că ei ştiu că în momentul în care un om îşi cumpără o maşină, rezonează cu ea. Pentru că altfel nu poţi să o iei, pentru că nu poţi. Nu îţi vine. Nu poate să îţi vină decât maşina pe care o conduci. Şi, în funcţie de maşina pe care o conduce un om, poţi să îţi dai seama inclusiv de caracterul lui. Ce-i place. Chiar şi de cei care conduc Lamborghini. N-are importanţă! Pentru tine poate sunt mafioţi, pentru mine sunt oameni care au un rol. Sau crezi că n-am fost mafiot niciodată?

Ştiţi, toată lumea vrea un rol de Iisus Hristos. Nu. Mai sunt şi altfel de roluri. Şi sunt greu de dus. Nu înseamnă că sunt neapărat buni. Dar faptul că... Aşadar, puterea interioară nu ţine de rău sau de bine, ţine de puterea interioară. Poate să fie ori înspre bine, ori înspre rău. Când unul are un Lamborghini şi o stăpâneşte, înseamnă că are o putere interioară mare. Nu că e bun sau rău. Deci, el poate să fie şi în Mafie, poate să fie şi în Poliţie. N-are importanţă. Eu spun doar că are putere interioară mare. Poate să fie şi vrăjitor, şi popă. Până la urmă este importantă puterea interioară; valoarea în modul.

...O să facem o sesiune de întrebări la sfârşit!...

Revenim. Deci asta ţine de puterea interioară care are la rândul ei... De cine ţine puterea interioară? De Sine. Sinele este în concordanţă cu sufletul pentru că nu poţi să ai un Sine mare şi un suflet mic. Sau poţi să ai, dar nu prea merge, pentru că, cu cât este Sinele mai mare, cu atât SN-ul este mai mare. Că altfel nu se poate, nu te mişcă. SN-ul, sufletul, este motorul vieţii, deci automat o persoană cu vârsta astrală mare va avea – chiar dacă nu este ea foarte bună – un suflet mai mare decât o persoană cu vârsta astrală mică.

Mă întorc un pic la dreptul de a naşte şi de a te naşte. Dreptul de a naşte. Orice organism – mă refer la femei sau la bărbaţi – este apt pentru procreare, corect? Când un organism nu mai poate să procreeze? Când ceva s-a întâmplat. Şi am discutat despre cazul în care Dumnezeu nu vrea să naşti, pentru că are alt plan, da? Dar există cazurile şi blocajele datorate oamenilor – asta referitor la dreptul Divin de a avea copii şi de a naşte. Şi aici intervin, ce? Cauze de altădată. Poate să fie un viol cauza unei sterilităţi? Da. Poate să

fie o persoană – ca să înţelegeţi cum vin şi cum se răsfrâng în viaţa noastră lucruri de altădată – care în alte vieţi a fost, să zicem, vraci, şi a preparat poţiuni pentru lepădat copii, sau ca să nu rămâi însărcinată. Poate să fie cauza unei infertilităţi din viaţa asta? Da. Sau, să zicem, am fost cavaler în Ordinul Templierilor şi am ajuns până la Ierusalim şi am omorât copiii din pântecele mamelor. Poate să fie cauza unei sterilităţi? Sau a unei infertilităţi la bărbaţi? Da.

Orice cauză de infertilitate, orice incapacitate de a face copii, are sigur drept cauză – mai puţin atunci când este Planul Divin al naşterii, mă rog – are drept cauză o greşeală faţă de copii, făcută în altă viaţă. Dacă avem un medic care a fost ginecolog şi în viaţa asta a făcut mii de avorturi, care sunt şansele ca în viaţa următoare să se nască femeie şi să nu facă copii? Foarte mari. Asta ca să înţelegeţi de ce. Pentru că principiul este foarte simplu. Sunt ginecolog şi am trei mii de avorturi, am creat o energie, un nor imens energetic negativ, care ce program are? Copii, organ genital, femeie. Şi unde se va duce în viaţa următoare? Va rămâne în structurile mele. Eu, ca bărbat, dacă o să fiu bărbat, o să rezonez cu femei care sunt infertile, sau mă va afecta pe mine, voi fi steril. Sau, dacă sunt femeie, sigur acel nor va veni şi, unde se va grefa? La nivel de chakra I-II, pentru că vine de jos.

Deci, tot ce am greşit noi în alte vieţi şi toate energiile negative pe care le-am creat în alte vieţi, sunt la nivel de magmă. În momentul în care îmi scad câmpurile din cauza unor păcate, a stresului, a mâncării greşite, sau mai ştiu eu ce, şi mi se reduc câmpurile, energia respectivă intră prin picioare sau prin chakra rădăcinii în corp şi blochează structurile de jos în sus. Vă e clar? Bun. Asta *apropos* de dreptul de a naşte şi de a se naşte.

Trecem mai departe. Am vorbit de dreptul Divin al copiilor. Există un drept Divin al copiilor la şcoli, la grădiniţe, la jucării, la diferite lucruri, la excursii etc. Şi care scade în funcţie de părinţi şi de ei înşişi. E bine, e rău, este. Eu nu zic că e bine sau rău. Eu vă ofer un ghid de conduită prin lumea asta. Nu ştiu dacă e bun sau nu.

Se spune că Napoleon, când a făcut Codul Civil, l-a făcut în nu ştiu câte săptămâni. În trei săptămâni. Şi a rămas până azi. Nu sunt Napoleon, dar încerc să pun bazele unui cod de drept Divin ca să ştiţi cum funcţionăm în lumea asta. Şi vă spun şi de ce: sunt un individ care am rătăcit extraordinar de mult pentru că nimeni nu ştia de fapt ce vrea. Şi o să vedeţi că aceeaşi faptă, din punct de vedere Divin, poate să îţi aducă bonus şi tot ea, din punct de vedere Divin, poate să te damneze. Ăsta este paradoxul!

Pentru că, dacă ar fi să luăm legea, mă refer la legile date de Moise, dacă ai omorât un om, vei fi omorât, corect? Aşa ar fi din punct de vedere

Divin. Deci legea nu e corectă. Şi atunci, ce lege este corectă? Ştiţi care este legea corectă?... Este una care este 100% adevărată! Şi nici asta nu este chiar 100% adevărată. Spune Iisus la un moment dat o chestie extraordinară apropo de post, de rugăciune – şi mi-a zis-o cineva referitor la încălcarea postului – „nu tot cel ce zice Doamne-Doamne se mântuie, ci acela care face voia Tatălui Meu”. Care e voia Tatălui? Voia Tatălui poate să fie, la un moment dat, orice. În cazul lui Lot – cu Lot s-au culcat fetele lui când l-au îmbătat -, oare a fost voia Tatălui sau nu? Nu vreau să comentez Biblia. Aşa că nu luaţi că există bine şi rău şi există legi. Până la urmă este ascultarea de Dumnezeu.

La un moment dat am avut un meci cu domnul Comandor şi mi-a zis o chestie la care mă gândesc de vreo trei ani, patru chiar. Şi mi-a zis: „Fericiţi...” Este una dintre fericiri, parcă a zecea, dar se termină cu ceva de genul „minţind din pricina Mea”. Băi, minţind! E vorba de minciună şi ştiţi că demonul este fiul minciunii. Iar el spune „fericiţi cei care... pac, pac, pac... minţind din pricina Mea”. Şi zic: „Cum vine asta?” Şi după aia vine pilda Sf. Antonie cel Mare care salvează un om minţind. Adică, vine tâlharul, mă rog, nu era poliţia, dar era potera pe urmele lui. Şi Antonie este întrebat, fiind recunoscut ca mare pustnic şi mare drept: „L-ai văzut?” Şi ăsta era după uşă, dar a zis „nu”. Mă rog, l-a salvat, l-a transformat în pustnic şi l-a mântuit.

Mi-a trebuit ceva timp să înţeleg că nu întotdeauna în planul Divin, lucrurile pot fi făcute după legile Divine. Din păcate. Adică, la fel ca în orice stat; orice stat are şi comando-uri care au un drept legal, dar nu Divin, să facă anumite lucruri, să ucidă. Nu înseamnă că, din punct de vedere Divin, este corect, dar, din punct de vedere legal, sunt necesare. Asta încerc să vă explic. Aşa că, pe parcurs, o să vedeţi ce înseamnă... Toţi plătesc, ăsta e paradoxul. Ambii plătesc!

Ideea e în felul următor – şi vorbim despre impas. Impasul este un moment în care ai de ales între două rele şi, orice ai alege pe moment, tot e rău, dar e important ca, în perspectivă, ceea ce alegi tu să fie bine. Aia este mai greu de făcut! Şi cine poate să spună asta? La început, nimeni. Eşti doar tu cu Dumnezeu. Şi *tu* faci alegerea. Şi asta te determină *pe tine* ca spirit; alegerile importante te determină ca spirit, nu faptul că te trezeşti dimineaţa şi spui „mă spăl pe dinţi, sau nu mă spăl pe dinţi” – aia e o problemă de igienă personală. Ceea ce te determină pe tine ca spirit este un moment în care într-adevăr eşti tu şi atât. Ceea ce face ca un om, la un moment dat...

Aaa, care este diferenţa? Păi, o să spuneţi, da, pot să ucid în slujba lui Dumnezeu. Corect! Cruciaţii, Ştefan cel Mare, Vlad Ţepeş, Ilie. Au făcut-o, dar făcând-o în/sub Dumnezeu ce s-a întâmplat? I-a ajutat Dumnezeu să şi

ispăşească, dar tot au trebuit să ispăşească. Adică, să nu credeţi că făcând o tâmpenie, chiar dacă o faci pentru că eşti conştient că, în perspectivă, în Planul Divin este bine, nu înseamnă că nu o plăteşti, ba o plăteşti. Orice greşeală se plăteşte, dar diferenţa este că într-un caz te ajută şi te susţine Dumnezeu, în alt caz eşti singur, pentru că tu ai ales să fii singur.

O să îmi spuneţi: „Cum vrea Dumnezeu răul?" Pentru că sunteţi învăţaţi prin biserică faptul că Dumnezeu este doar bun. Dumnezeu este şi bun, dar este şi drept. Dumnezeu este cel care... Ştiţi, mă uitam pe drum şi, uitându-mă pe drum, mi-am dat seama că sunt oameni care suferă şi oameni care sunt fericiţi. Cine, până la urmă, îngăduie treaba asta? Dumnezeu. Asta îl face bun sau rău? Nu ştiu. Ştiu doar că întotdeauna există un plan şi întotdeauna există o cauză a tuturor lucrurilor. Şi, până la urmă, fiecare om şi-a determinat cumva, din trecut, starea în care se află. Şi o să vedeţi că nici măcar magia, indiferent cât este ea de urâtă şi de neagră, nu afectează decât în măsura în care ai o plată de făcut din punct de vedere karmic. Că stai să te gândeşti când vine cineva la tine şi e legat. Păi, de când? De douăzeci de ani. Bun. Şi, ce, Dumnezeu nu era pe acolo, sau timp de douăzeci de ani a avut treabă? Şi, dacă Dumnezeu l-a lăsat timp de douăzeci de ani să se chinuie, credeţi că nu putea să găsească pe cineva care să...

Revenim la familie. Că îmi place. Îmi place să povestesc despre... M-am căsătorit nici foarte târziu, nici foarte devreme. Am considerat eu că e bine pe la douăzeci şi şase de ani. Evident că nu am fost niciodată pregătit să fiu soţ, tată şi, mă rog, nici nu cred că o să fiu la vreo vârstă, dar asta e altă problemă şi ţine de structura mea personală.

Unul dintre lucrurile pe care va trebui să le acceptaţi este structura voastră. Credeţi că eu aş putea fi vreodată un bun familist, un bun tată şi un bun soţ? Nu. Nu, şi mi-au trebuit douăzeci de ani ca să înţeleg treaba asta şi am înţeles şi am acceptat. Deci, nu se poate! Dintr-un cal de curse, n-o să faci niciodată o mârţoagă. Scuze, n-am vrut să fac această paralelă – în sensul că nu era cal de curse, era car de luptă. Deci, nu poţi să faci, că n-ai cum. El va fi tot timpul altfel, tot va rămâne şi tot va simţi şi mirosul de praf de puşcă şi tot se va duce şi nu poţi să-l faci...

(Din sală: *Rugăciunea mamei schimbă structura ADN-ului copilului...)*

Da, ADN-ul este o parte informaţională la nivel fizic. Dar structura internă a unui om şi cea intimă a unui spirit nu o poate schimba, în veci, nimeni. Aia poate fi cizelată, şlefuită, poţi să-i dai orice formă, dar din rahat nu poţi să faci bici.

Cunosc pe alţii mult mai buni decât mine şi îi apreciez pentru că eu nu pot s-o fac, şi nu ştiu s-o fac, şi am renunţat s-o mai fac. Dar, ca idee, încerc

să vă explic: eu îi apreciez foarte mult pe cei care ştiu s-o facă, dar eu nu pot. M-am străduit. Mă rog, n-are importanţă; că nu asta e important.

Revenim la drepturile Divine. Şi m-am căsătorit. Şi s-a născut copilul. Şi în momentul în care plimbam copilul, eram un pachet de nervi, de draci, adică. Evident că rezona foarte mult cu structura mea să plimb copilul în cărucior. Şi, mergând pe stradă, am văzut o cucoană care îşi plimba căţelul şi zic: „Uite-o şi pe ţoapa asta, în loc să plimbe şi ea un copil, îşi plimbă javra”. Evident, se întâmplă – că aşa face Doamne-Doamne şi că este plin de glume – să divorţez şi să-mi cumpăr un câine. Plimbam căţelul. Şi văd o cucoană care avea o pisică şi zic: „Uite-o şi p-asta, în loc să îşi ia un câine, că e aşa..., că e pe dincolo..., şi-a luat pisică”. Moare căţeaua, îmi iau o pisică. De fapt, nu mi-am luat. M-am trezit cu o pisică.

Bun, asta ca să vedeţi ce înseamnă să-i judeci pe alţii. Acum, nu mai judec pe nimeni – am şi câine, am şi pisică.

Evident, având câine şi pisică, am început să studiez natura câinelui şi a pisicii în raport cu stăpânul. Şi, în general, a animalului de companie în raport cu stăpânul. Şi există o legătură de inteligenţă, afecţiune, şmecherească. Deci, căţeaua lui tata era de o şmecherească extraordinară – eu n-am mai văzut aşa ceva! Şi aici intervine transferul. De ce? Orice se face în universul ăsta, se face pe principiul rezonanţei. Ne întâlnim pentru că rezonăm. Sunteţi aici pentru că aţi rezonat cu mine. Faceţi anumite cursuri pentru că rezonaţi cu ele. Vă căsătoriţi cu persoane pentru că rezonaţi cu ele, vă despărţiţi pentru că nu mai rezonaţi cu ele. Aveţi un câine – şi aici voiam să revin, la animalul de companie – aveţi un animal de companie pentru că rezonaţi cu el. Şi, dacă la început aveţi un animal într-un anume fel, o să vedeţi că, pe măsură ce vă schimbaţi, inclusiv animalul vostru de companie se modifică, în funcţie de cum vă schimbaţi voi.

Bine, câinele meu tot nebun e, dar asta este altă treabă. Nu e nebun, e doar... altfel. Eee, ideea este în felul următor. De ce e important? Pentru că voi, crescându-l, voi, hrănindu-l, el, trăind în câmpurile voastre, capătă din informaţiile şi structurile voastre, adică, de la nivelul Sinelui vostru, cel mai profund. Ia din dorinţele voastre, ia din defectele şi calităţile voastre – voi vă schimbaţi, ei se schimbă. Câinele, pisica, se schimbă.

O să spuneţi: „Ce mă interesează?” Păi, vă interesează! Şi asta o să placă şi mai mult Bisericii Ortodoxe: momentul în care noi privim viaţa din perspectiva zilei de mâine! Ăsta îmi vorbeşte de miliarde de ani şi eu nu mă gândesc decât cum să-mi plătesc mâine întreţinerea sau leasing-ul la maşină. Dar dacă întreţinerea sau leasing-ul la maşină vă preocupă, o să aveţi problema asta până la sfârşitul vieţii voastre, deşi nu vă doresc treaba asta.

Tot ceea ce faceţi şi tot ceea ce întâlniţi acum o să întâlniţi peste miliarde de ani. Şi orice animăluţ pe care îl creşteţi acum, o să-l întâlniţi peste miliarde de ani; şi iubirea pe care i-aţi dat-o acum, o s-o întâlniţi peste miliarde de ani – când el va fi om. Şi dacă veţi fi destul de înţelepţi, o să vă recunoaşteţi animalele de companie.

Ştiţi, chestia asta am învăţat-o de la o tipă a cărei soră – nu ştiu la a câta încarnare ca om era – îi fusese maimuţă de companie. Şi la un moment dat mă întreabă: „Dar de ce îi spun eu soră-mi, maimuţo?" Era mai mică decât ea, evident. „Tot timpul îi spun maimuţo în sus, maimuţo în jos". Şi zic: „Ia, uită-te după ea". Şi s-a văzut, mă rog, era mai bogată, că avea o maimuţă animal de companie. Vi se pare logic că se reîntâlnesc spiritele respective? Evident, pentru că există principiul rezonanţei. Şi principiul rezonanţei face ca oamenii să se întâlnească, indiferent că se urăsc, sau se iubesc. Şi ceea ce ne face să ne întâlnim unii cu alţii, este acest principiu al rezonanţei şi anumite trăiri comune pe care le-am avut vreodată.

Aşa că aveţi grijă de animalele voastre de companie pentru că o să le reîntâlniţi. Educaţi-le, pentru că defectele lor de acum o să vă urmărească peste ani. Adică, un câine pe care l-am bătut acum şi pe care l-am învăţat să rupă, să ştiţi că se va manifesta faţă de mine, altădată. O fiară pe care am format-o acum, se va manifesta relativ la mine, altădată. Nu ştiu dacă e bine sau rău. Şi nu vă zic, încă o dată, să mă credeţi. E un studiu al meu. Nu ştiu dacă este adevărat, poate că e fals. Voi verificaţi-l...

(Din sală: *Se poate reîncarna? Din om în animal?)*

Da, se poate şi din om în animal. Singurul caz pe care l-am întâlnit din om în animal – două, de fapt – este acela al unei tipe care a ajuns alcoolică, în ultimul hal, a murit din comă alcoolică şi s-a întrupat într-un câine. E adevărat. Şi vreau să spun că acel câine, în momentul în care ajungea în faţa unei cârciumi, intra în cârciumă. Orice cârciumă vedea, i se făceau ochii mari şi intra.

În orice fel de cârciumă! Dintr-alea mişto, care miros a bere acrită, d-astea îi plăceau. E unul dintre puţinele exemple.

În general, orice dezumanizare, adică orice pierdere a conştiinţei de sine, orice pierdere a umanităţii, mă refer la alcoolici cronici, la drogaţi – cei în ultimul stadiu, nu că mai e conştient şi şi-a făcut din greşeală o supradoză, nu, mă refer la ăia care nu mai ştiu de ei -, ăştia toţi se pot la un moment dat întrupa în animale. Aceasta este o modalitate de involuţie umană.

Revenim. Am vorbit despre dreptul Divin în animalele de companie. Fiecare om are un drept Divin în animalul de companie. Poţi să nu-l ai. Pentru că să ştiţi, un animal de companie îţi aduce nişte clipe fericite şi nişte bucurii

la care nu ai acces dacă nu ai acest drept.

Pierderea dreptului Divin de a avea un animal vine de la o viaţă în care am fost, nu ştiu ce, vânător, sau hingher, sau mai ştiu eu ce, şi am chinuit animale. În viaţa următoare am şansa să fiu ce? Medic veterinar. De ce? Să îmi răscumpăr vina faţă de animale.

Mai departe. Am vorbit despre dreptul Divin în bani. Am vorbit că se poate răscumpăra prin zeciuială, post negru etc. Am vorbit că se poate măsura. Ce voiam să vă spun? Nu fac apologia radiesteziei, dar sistemele de măsurare sunt bune. Sistemele de măsurare ca o formă de ghidare a voastră în viaţă, sunt bune. Sunt chiar OK. De ce? Păi, pentru că nu prea ai cum să te ghidezi prin lumea spirituală – suntem babe oarbe şi surde. Şi, fiind babe oarbe şi surde, avem nevoie la un moment dat de o îndrumare, de ceva, de o cârjă, de o legătură cu spiritualitatea. Şi radiestezia este o formă de legătură cu spiritualitatea. Mă rog, mai erau tablele cu litere etc. Nu înseamnă vrăjitorie! Şi preoţii au semnele lor. Să ştiţi că până şi ei se ghidează după semne, sau după cărţi, sau după ce simt. Sunt, de fapt, o modalitate de a decripta nişte mesaje ascunse în lumea de dincolo. Eu nu cred că este un păcat. Păcat este ce faci cu ele! Nu relaţia personală cu ele. Uşa ne este închisă, da. Dar tot acea uşă ni se poate deschide de dincolo. Când? Când merităm. De ce? Pentru ca să nu ducem cu noi mizeriile noastre. Dar se poate deschide când hotărăşte Dumnezeu.

Relaţia personală cu spiritele nu este considerată o greşeală în măsura în care nu deranjez lumea spirituală şi fac totul în acord Divin, în Dumnezeu.

Şi Solomon a ţinut patruzeci de zile de post negru, da? Şi a ajuns la Dumnezeu. Şi a fost întrebat: „Ce vrei?” Şi a zis: „înţelepciune”. Şi a căpătat putere asupra duhurilor. Păi, dacă a căpătat putere asupra duhurilor, ce credeţi că făcea cu ele? Ştia că există duhuri de sus, duhuri de jos. Ştia că există duhurile luminii şi duhurile întunericului. Ştia să vorbească şi cu unele, şi cu celelalte. Păi, cum ne dăm seama? Din rugăciunea lui Solomon, care spune: „Doamne, trimite din faţa tronului Tău înţelepciunea”. Cine e înţelepciunea asta? Sunt îngerii din faţa tronului, care sunt serafimii şi heruvimii.

Dar la fel de bine ştia să folosească şi duhurile de jos. Duhurile pământului. Păi, cum ne dăm seama? Păi, dacă nu-l interesa, nu murea sărac. Eu nu mai ştiu; a devenit înţelept când a avut cele o mie de femei sau înainte? Asta e singura mea dilemă, înainte a fost înţelept şi a avut o mie de femei, sau a trebuit să aibă o mie de femei ca să devină înţelept? Aici n-am înţeles. Nu e foarte clar.

Lumea ortodoxiei spune că – asta e în culisele ortodoxiei – el a

înnebunit la sfârşitul vieţii pentru că, după ce s-a întâlnit cu regina din Saaba, după ce s-a cuplat cu regina din Saaba care, la rândul ei, s-a cuplat cu mai mulţi, el a închinat un templu zeiţei Isis. Adică, cui? Adică, principiului feminin. De fapt, s-a deşteptat, nu s-a tâmpit. Şi-a dat seama că templul iudaic îl preamăreşte numai pe Dumnezeu Tatăl. Şi-a dat seama că nu este complet dacă nu apare şi principiul feminin în Divinitate şi n-a făcut altceva decât să manifeste un echilibru; să-i închine un templu şi Maicii, că Isis este reprezentarea în plan spiritual a principiului feminin, a Maicii Domnului. Şi asta a fost tot. Da? Unii spun că, dacă eşti prea înţelept, eşti nebun...

Aveam la un moment dat un maestru, care este şi maestru de qi gong, şi eram eu plecat prin ţară şi mă sună. Era foarte supărat. Şi zice: „Dragoş, sunt cam neserioşi ăştia din Bucureşti”. El, fiind radiestezist grad mare, 7 sau 8. Îi zic: „Păi, de ce?” Şi el zice: „Păi, am organizat un curs la Bucureşti şi s-au anunţat nu ştiu câţi şi au venit numai 16. Şi m-au făcut să bat drumul...”. Îi zic: „Ţi-ai măsurat dreptul Divin în bani?” El: „Nu”. Eu: „Ţi-ai măsurat dreptul Divin în cursanţi?” El: „Nu”. Eu: „Ia măsoară! Cât ai?” El: „16”.

De ce vă spun treaba asta? Ca să înţelegeţi că dreptul ăsta Divin, indiferent că e vorba de cursanţi, că e vorba de bani, că e vorba de iniţieri, de ceea ce primiţi voi, este un drept Divin îngăduit de Dumnezeu.

Ca să înţelegeţi cum funcţionează principiul lui Moş Crăciun. Eu am fost un pic împotriva lui Moş Crăciun, ştiţi? Dom'le, e o sărbătoare care nu prea are legătură cu creştinismul. Şi, la un moment dat, stăteam la cabinet şi vine cineva – dar, dacă mă credeţi, nu ştiu cine – la mine şi îmi aduce un Moş Crăciun în formă de lumânărică, un brad în formă de lumânărică şi şase îngeraşi în formă de lumânărică. Şi mi i-a dat în pungă. Şi eu i-am scos din pungă şi i-am pus pe masă. Şi i-am aranjat. Şi mă uitam la ei – ştiţi, apare dilema asta în legătură cu adevărul: e bun adevărul, nu e bun adevărul; e bine să-l ştim, nu e bine să-l ştim...

Eu vă ţin de vorbă, dar, de fapt, vă fac nişte programe la nivel subliminal – în glumă se pot spune multe adevăruri!

Stăteam şi mă uitam la Moş Crăciun şi mi-am dat seama că, până la urmă, este o sărbătoare frumoasă. Că, până la urmă, simt lumina şi văd lumina. Că este îngăduită de Dumnezeu.

După aceea, am început să studiez substratul cu chestia cu Moş Crăciun. Şi substratul chestiei cu Moş Crăciun este omul. Copilul – omul; bucuria – fericirea; sărbătorile – Dumnezeu. Dumnezeu care e preocupat de fericirea noastră. Şi că, până la urmă, este un adevăr în existenţa lui Moş Crăciun. Şi o să vă spun şi de ce? Pentru că, dincolo de faptul că tu dai jucării copiilor tăi, în realitate tu le iei ce este îngăduit de Dumnezeu. Poţi să le iei

altceva? Nu. De ce? Pentru că n-ai banii, sau pentru că nu-ţi vine. Bine, după aia mi-a apărut ideea de ce tata mi-a luat de fiecare dată de Moş Crăciun câte o pijama, dar asta e partea a doua.

Dar există dreptul Divin, vorbesc foarte serios, al fiecărui copil, care se manifestă prin cine, până la urmă? Prin părinţi. Părinţii pot să aducă copilului, ce? Ce îngăduie cine? Moş Crăciun, care fiind cine? Dumnezeu. Vă e clar?

A propos de drept Divin. La un moment dat, eu am avut mai multe relaţii. Asta e viaţa mea! Şi m-a frapat un anume aspect: eu zic că sunt acelaşi, ştiţi, dar în fiecare relaţie m-am manifestat altfel. Uneia am putut să-i cumpăr inel cu d-ăla, mă rog, zirconiu; alteia am putut să-i iau o geacă din puf de pinguin şi alteia nu-mi venea să-i cumpăr nici măcar un buchet de flori. Dar din suflet nu puteam, mă durea sufletul. Şi mă gândeam: „Sunt eu nebun? Sau ceva se întâmplă?... Că nu m-am schimbat aşa; chiar aşa să te schimbi nu se poate; eu am rămas acelaşi. De ce nu pot acelei persoane să-i cumpăr un buchet, mă scremeam. Şi singurele momente în care puteam să-i iau flori, erau la momentele mari. Şi, normal, fiind obişnuit să mă analizez din punct de vedere personal, zic că ceva se întâmplă: ori, unu, sunt supărat pe persoana respectivă, şi, da, eram supărat, dar nu atât încât să nu pot să-i iau un buchet de flori, şi, doi, dreptul Divin. Nu avea dreptul la aşa ceva. Deci, ea nu avea dreptul la acel buchet de flori.

Şi o să vedeţi că, în momentul în care accepţi şi vrei să urmezi dreptul Divin, eşti ca un tramvai pe şine. Dacă, la început, în legile karmei, te fredonezi din stânga în dreapta şi din dreapta în stânga, în momentul în care intri pe legile Divine şi urmezi un drept Divin nu mai poţi să faci ce vrei.

Adică, poţi să le iei copiilor tăi ceea ce au voie şi trebuie să le iei că, dacă nu le iei, o furi. Poţi să dai celor din jur ceea ce au ei voie; dacă n-o faci, o furi; dacă faci peste, o furi. De ce? Ca să înţelegi care este principiul dreptului Divin. Şi atunci?

Bine, să ştiţi că se simplifică lucrurile. Să zicem că e ziua cuiva. Întreb: „Ce are voie?” „Asta”. Vorbesc foarte serios. Şi o să vedeţi că, în momentul în care faceţi ce trebuie din punct de vedere Divin, vi se deschid alte uşi. Pentru că totul pleacă spre următorul pas. Împlinirea dreptului Divin în relaţiile noastre interumane vă deschide dreptul Divin în ce? În cunoaştere. Pentru că nimeni n-o să-ţi dea acces la BDS (biroul de documente secrete) dacă ştie că eşti hoţ. Nu? Corect! Deci, tu, ca să ai acces în banca de date a lui Dumnezeu, la nivelul cunoaşterii spirituale superioare, trebuie să demonstrezi că eşti dispus să-l împlineşti, nu să-l accepţi, ci să-l împlineşti tu.

Pentru că dreptul ăla Divin nu se manifestă numai relativ la duşmani şi cunoştinţe, ci şi la nivelul celor apropiaţi, pe care îi iubeşti. Adică nu mai poţi

să-i oferi orice unei persoane pe care o iubeşti, nu mai poţi să-i oferi decât ceea ce are ea voie. Dumnezeu n-o să-ţi dea niciodată mai mult decât ai voie. Îţi dă cât consideră El că ai voie, dar în dreptul tău Divin. La copiii tăi, la familia ta, la cei pe care îi apreciezi şi nu poţi să le dai mai mult, pentru că, dacă le dai mai mult, plăteşti.

În momentul în care ai înţeles cum este cu dreptul Divin, abia după aceea ai acces la un plan spiritual superior şi aici intervine dreptul Divin în cunoaştere spirituală. Pentru că vreau să vă spun ceva. Acum, că vă vorbesc, eu am acces la o anumită zonă a băncii, mă rog, a cunoaşterii Divine. Dar când ies de aici, nu mai am acest acces. De ce? Pentru că aşa este făcută această minune care este lumea spirituală. Ai accesul în momentul în care ai voie, nu oricând şi nu la orice oră. Nu intri acolo ca în bibliotecile publice. Până şi bibliotecile au zone în care nu intră oricine. Şi orice minister şi orice lucru are zona unde nu intră decât anumite persoane. Aşa e şi la Dumnezeu. O să-mi spuneţi că: „De ce e important?” Păi, e important, pentru că atâta timp cât nu aveţi acces acolo, sunteţi sub unii care au acces. Problema nu este să aveţi acces asupra altora, ci să aveţi acces acolo.

O să enunţ un lucru: „Lăsaţi prostiile cu libertatea şi cu liberul arbitru! Nu există nici libertate, nici liber arbitru absolut!” Astea sunt poveşti. Libertatea absolută nu există pentru că oricum eşti între demoni şi îngeri. În momentul în care ţi-ai ales o cale, nu mai ai libertate absolută pentru că eşti tributar căii pe care ai ales-o. Deci, libertate absolută nu există!

În ceea ce priveşte liberul arbitru. Singurul liber arbitru pe care puteţi să-l manifestaţi este alegerea între lumină şi întuneric. Atât! Punct. Odată ce aţi ales, s-a încheiat şi cu asta.

Deci, nu vreau să vă dezamăgesc. Vă feresc de plictisul şi timpul pierdut în a judeca asupra acestui concept. Puteţi să judecaţi, n-am nimic împotrivă. Voi alegeţi şi, după aia, vedeţi voi. Indiferent ce. N-are importanţă. Dar lăsaţi prostiile la o parte. Aveţi tot atât liber arbitru cât aveţi să zburaţi în spaţiu acum.

Bun. A propos de naştere: În momentul în care nu ai dreptul Divin de a naşte şi înfiezi un copil, poţi să-ţi ispăşeşti prin asta păcatul de a fi greşit faţă de copii şi, în momentul respectiv, să capeţi dreptul de a naşte. Sunt foarte multe cazurile de persoane care sunt infertile, înfiază copii şi, după adopţie, rămân însărcinate. Cunosc un caz: o doamnă care avea jumătate de ovar, deci nu unul şi jumătate, ci doar jumătate. Şi a rămas însărcinată după ce a înfiat un copil. Ca să ştiţi că se poate. Asta referitor la dreptul Divin în copii.

O să vorbim un pic despre dreptul Divin în sex. Bănuiesc că este preocupată multă lume de asta. Ce înseamnă lipsa dreptului Divin în sex?

Înseamnă toţi pacienţii psihiatrici, aceştia nu au drept Divin în sex. Ori sunt exacerbaţi, 1%, ori 99% n-au nici un fel de drept Divin în sex. Şi asta este una din cauzele nebuniei lor, o supraîncărcare energetică şi care are o conotaţie karmică evident, şi o legătură cu răul.

La pacienţii psihiatrici este o pierdere totală a legăturii cu Dumnezeu. În psihiatrie se spune clar că – profesorul spune – psihiatrul este cel care trebuie să îl ducă de mână pe pacient până când regăseşte calea cu Dumnezeu. Nu el a spus-o, ci o psihiatră, dar tot pe acolo. Ea spune că trebuie să te porţi cu pacientul psihiatric ca şi cu un copil. Iar o altă psihiatră spune că el este părăsit de Dumnezeu, iar psihiatrul trebuie să-l ducă de mână până când Dumnezeu îl ia din nou sub aripa Lui. Acum să nu înţelegeţi că e Dumnezeu un nasol şi că l-a lăsat pe ăla, bietul de el, în ospiciu. Nu. El a ales să se rupă de Dumnezeu din orgoliu, din cauza unor lucruri, din cauza unui Plan Divin, datorită unor lucruri pe care el le are de schimbat înăuntrul lui.

Cum se poate remedia? Greu. Dreptul în sex poţi să-l pierzi fie datorită unui jurământ de altădată, când n-ai înţeles sexul şi l-ai considerat un păcat – aşa cum toţi suntem învăţaţi că sexul este un păcat – da? Că e de la diavol. Aşa aţi fost învăţaţi. Numai că sexul a fost inventat de Doamne-Doamne. Ştiţi, aparatul sexual l-a făcut tot El. El ţi-o dă, El ţi-o ia. Când? La un moment dat. E un cip. E un program. Şi face clic şi s-a încheiat. Ştiţi, că există expresia. Mie mi-a plăcut că printre băieţii de la brigadă se spunea: faci, nu faci, tot îi trece vremea. E preprogramată.

Ştiţi ce e drăguţ aici? Bărbaţii sunt foarte orgolioşi şi foarte mândri de dimensiuni şi, în momentul în care afli, de fapt, că chestia legată de dimensiuni este dată de Dumnezeu, inclusiv asta e preprogramată de Doamne-Doamne, în funcţie de anumite aspecte ale vieţii pe care trebuie să le îndurăm. Dacă are orgoliul prea mare, îi dă un pic mai mic – vorbesc foarte serios – pentru că e o şcoală şi asta a bărbatului. E o şcoală a noastră. Pentru noi, bărbaţii, e chestia asta, pentru doamne e corpul – mă rog, dacă are 90-60-90, e perfect, dacă nu, are o problemă relativ la ea însăşi.

Dar toate pleacă de la acest drept Divin. Există un drept Divin în aşa ceva şi ţine foarte mult şi de ceea ce ai făcut altădată. Un exemplu: călugăria este o formă de acumulare şi de stocare şi de strămutare a energiei sexuale, care se manifestă în timp, în ce? O ai, sau nu o ai. Să zicem, în viaţa asta, din cauza unei decepţii în iubire, mă hotărăsc să mă călugăresc. Aşa, energia sexuală nu o mai folosesc şi mă închid, mă blochez, mai ştiu eu ce. Ce se întâmplă cu această energie sexuală şi cum te va determina în viaţa următoare? Dacă fac asta din punct de vedere Divin, dacă mă duc şi mă

călugăresc şi rămân în mănăstire, o să am. Deşi, se poate să fie potenţa mai mare, dar s-ar putea ca jurământul castităţii să mă urmărească în viaţa următoare şi să dea, mă rog, chestii de băieţi, ejaculări precoce etc., dar se poate întâmpla.

Bun. Ce se întâmplă cu exacerbarea vieţii sexuale? Să zicem că uzezi prea mult de ea în viaţa asta, ca femeie sau ca bărbat. Viaţa următoare cum va fi? *(Pauză)* Pentru că ai greşit faţă de sex. Deci, depinde cum îl foloseşti. E foarte important modul în care foloseşti un dar care ţi s-a dat. Îl foloseşti între parametri, e OK. Nu îl foloseşti între parametri? Plăteşti. Prin ce? Prin acel lucru. Deci, orice ocazie irosită şi ratată se pedepseşte. Glumesc! Dar principiile se respectă.

Ajunge cu sexualitatea azi.

Poţi să renunţi la un dar Divin? Sinuciderea este o formă de renunţare la darul Divin al vieţii şi ia pedeapsa maximă. Dar poţi să renunţi conştient la un dar Divin? Da. Am voie? Da. Spun despre renunţarea la anumite daruri spirituale. De ce? Nu pot să le duc. Văd şi nu pot să văd urâţenia lumii şi atunci mă rog la Dumnezeu: „Doamne, închide-mi ochii, că nu pot să văd ceea ce văd”. Mă ascultă Dumnezeu? Da.

Pot să renunţ la darul auzului? Da, se poate.

Dar se poate şi să-ţi dea un dar pe care să nu-l poţi duce ca să înţelegi că eşti limitat uman. Şi atunci îţi recunoşti neputinţa. Şi asta se numeşte smerenie!

Admiţând că ai putea să vezi viitorul alor tăi. Şi îţi dă Doamne-Doamne şi vezi accidentele şi alte alea, crezi că ai putea să-l duci? Şi atunci, ai putea să renunţi la el? Da. Deci, se pune problema să poţi să duci ceea ce ţi se oferă. Bine, dacă ai ambiţie, până la urmă te obişnuieşti. Eu, de exemplu, nu vreau să văd, cel puţin în clipa de faţă, în nici un caz. Gândiţi-vă că veniţi cu toate gândurile voastre, cu toate frumuseţile de diferite culori... Nu sunt curios să văd în clipa de faţă. Şi atunci nu poţi să vezi când conduci maşina, nu poţi să vezi când mergi prin trafic. Mai bine să nu vezi! Şi atunci, zici: „Lasă-mi mie puţină perdea pe ochi, că e bine”.

Mai departe. Activităţile energofage o să trebuiască să le găsiţi voi. Adică activităţile care vă scad lumina şi dreptul Divin. Orice misiune personală îndeplinită vă creşte dreptul Divin. Misiune personală nu înseamnă neapărat terapie şi iniţieri. Misiune personală poate să fie relaţia cu o persoană; stau într-o relaţie pentru că vrea Dumnezeu – aia poate să fie misiune personală.

Pot să stau la un serviciu. Nu suport ce muncesc, să zicem. Şi stau

acolo ca misiune personală. Şi se pune ce? Jertfa, jertfa este tot ceea ce nu-ţi place să faci.

Adică, vine unul care e vegetarian şi ţine şi el postul ortodox. Pentru el nu e o jertfa. Pentru el, jertfa ar fi să vină la mine la masă şi să-i dau salam de Sibiu. Ai înţeles? Deci, jertfa este ceea ce nu poţi să faci! Nu poţi să faci sex, faci sex. Nu poţi să mănânci carne, mănânci carne. Este inversul! Jertfa se cheamă lucrul pe care nu poţi să-l faci, dar îl faci pentru Dumnezeu. Aia se cheamă jertfa!

Trebuie să vă fie foarte clar: jertfa este un lucru pe care îl faci pentru Dumnezeu, dar nu-ţi place. Şi atunci, îndeplinirea misiunii personale faţă de un spaţiu, o persoană, un grup, o meserie, o ţară. Poate că nu-mi place să trăiesc în România, dar stau aici ca misiune personală, în speranţa că poate, Doamne-Doamne o să-mi dea şi mie o colibă în Bahamas. Nu sunt fan, glumesc!

Ca idee, a început să îmi placă să stau în ţara asta. Nu de mult timp, de vreun an de zile, de când mă preumblu pe coclauri. Mi-am dat seama că avem o super-ţară. Am ajuns la Ciucaş, noaptea. Ningea pe lac. O feerie. Un restaurant pe marginea lacului. O frumuseţe de ţară avem.

V-aţi gândit la întrebări?

Există posibilitatea să pierzi drepturi Divine pozitive. De exemplu, pe campioni îi face Dumnezeu. Corect? Dar mai trebuie să şi muncească. Deci, poţi să ai dreptul Divin înscris în SN de a fi campion în orice. Campion nu înseamnă neapărat că tragi cu arcul, sau la paralele. Campion înseamnă as într-un anumit domeniu. În domeniul tău: as în calculatoare etc. Dar mai depinde şi de munca ta şi de ce altceva? De ispite. De lucrurile care te fac să deviezi de la drumul tău, de la ceea ce consideri şi ceea ce e important pentru tine în a deveni as. Poţi să fii as în modă? Poţi. În hair-styling? Poţi. În absolut orice domeniu. Poţi să fii as în masaj, în terapie? Poţi. Poţi să fii as în meseria ta, fie că eşti poliţist, fie că eşti doctor? Poţi.

Deci, să zicem că nu m-am născut cu darul ăsta; nu m-am născut cu programul de a fi un as, m-am născut viţel. Şi totuşi, dacă eu muncesc consecvent, pas după pas, moment după moment, şi tenace, pot să capăt acest drept Divin de a fi as în meseria mea. Pentru că Dumnezeu face şi bogaţii şi săracii, şi învingătorii şi învinşii. Crezi că pot fi un învingător dacă nu e şi Dumnezeu acolo? Să fim serioşi!

O să îmi spuneţi: „în lumea noastră, se mai poate, că mai câştigă şi cei care nu merită. Că aşa e în lumea noastră”. Dar eu vorbeam de drept Divin.

Şi atunci, ideea este: stabiliţi-vă ţelul, ce vreţi voi. În ce vreţi voi să

excelaţi, poate să fie orice, şi în familie. În ce vreţi voi. Şi, după aceea, lăsaţi pe Dumnezeu să vă conducă paşii către ţelul vostru. Pentru că vreau să vă spun ceva: Dumnezeu nu ne vrea idioţi, imbecili şi oi; Dumnezeu are nevoie lângă El de înţelepţi, nu de nebuni, de oameni conştienţi de ei înşişi, capabili să ia decizii majore.

Ştiţi ce am păţit odată? La uşa mea a venit o pisicuţă. O frumuseţe: mică, alb cu negru. Şi zic – ştiţi cum e, când îţi intră pisica în casă, o laşi – hai, că n-o las acum, că nu am mâncare, mă duc să-i iau boabe şi îi dau drumul când mă întorc. Şi când m-am întors, am văzut-o lată pe asfalt. Mi-a stat inima. Şi atunci, Dumnezeu mi-a zis: „Tu te superi pentru o pisică? Şi Eu trebuie să iau deciziile astea în fiecare clipă”. Asta e deosebirea între mine şi Dumnezeu. El ia decizia vieţii şi a morţii; a naşterii şi a morţii fiecăruia dintre noi. Şi mai avem până acolo. Prima e acceptarea acestor veşti şi, după aia, determinarea.

Vreau să vorbim despre dreptul Divin în a muri. Că vorbeam de dreptul Divin în naştere. N-am terminat cu dreptul Divin. Dar există un drept Divin chiar şi în moarte. Unul are dreptul Divin să moară în pat, cu familia în jurul lui, cu copiii, şi să le spună: „Măi, copii, vine unchiul după mine, vine tata, vine bunica, au venit să vă salute, la ora de... am plecat, m-am bărbierit şi am şters-o”, iar pe unul îl ia benga, moare pe stradă sau face un infarct la piaţă. Fiecare are dreptul lui în a muri.

În cărţile de rugăciuni scrie: „Doamne, dezvăluie-mi clipa dinaintea morţii”. Adică, se spune să te anunţe Dumnezeu înainte de a muri, special ca să te pregăteşti pentru trecere. Şi ăsta este un drept Divin care se câştigă greu. Adică, dacă o să fie să-l câştigaţi – acum, fiecare dintre voi aveţi dreptul cât se poate de uman de a muri fără să aveţi habar de voi -, vă doresc să ajungeţi la nivelul la care o să ştiţi exact clipa morţii voastre, o să vă puteţi pregăti de ea şi o să vă bucuraţi de ea. Pentru că una este să mori şi să îţi pară rău, şi alta este să mori şi să îţi pară bine. Sunt două lucruri complet diferite. Şi asta presupune înţelegerea morţii, înţelegerea fenomenului, acceptarea lui şi stăpânirea lui. Stăpânirea morţii este acceptarea ei. Ca şi Iisus – hai, pe cruce! Deci, tu ţi-o accepţi pe a ta. De ce? Pentru că, din punct de vedere Divin, aşa este bine pentru tine şi pentru cei din jur.

Dumnezeu nici naşterea şi nici moartea nu le scoate din context. S-a născut Argeşanu, dar s-a născut într-o familie, dintr-o mamă, cu un tată, într-un oraş, cu nişte fraţi, sau într-un spaţiu. Deci, nu există scos din context. Naşterea şi moartea unui om sunt în contextul vieţii lui. Deci, toate sunt legate între ele, nu le mai despărţiţi.

Şi există un drept Divin inclusiv în a muri. Şi poate că o să avem chiar

posibilitatea ca, la un moment dat, să ne alegem cum vrem să trecem în lumea cealaltă. Vorbesc foarte serios. Şi cred că poţi să faci treaba asta în momentul în care ai înţeles, în care te-ai eliberat de karmă, în momentul în care îţi îndeplineşti misiunea personală şi faci să ajungi la acel nivel şi să spui: „Doamne, cred că mi-am terminat ce aveam de făcut şi e timpul să plec”. Şi atunci trimite Doamne-Doamne după tine.

Restul – când o da Dumnezeu!

Încă un lucru scurt – magia este o formă de implementare a drepturilor Divine pe pământ. Magia nu încalcă drepturile Divine; este o formă prin care se aranjează drepturile Divine pe planetă. Adică, în momentul în care, să zicem, am greşit destul de flagrant, una dintre modalităţile prin care mi se poate lua dreptul Divin la bani, iubire, sex etc., poate să fie magia. Deci, nu mai daţi vina pe magie, că magia v-a luat sporul. Voi v-aţi pierdut sporul, iar modalitatea în care a fost luat sporul, ca drept Divin, a fost magia. Vă e clar? Nu mai daţi vina pe magie! Întrebaţi-vă care e dreptul vostru Divin, unde l-aţi pierdut. Pentru că, în momentul în care realizaţi treaba asta, se găsesc şi căile ca să-l recăpătaţi.

Întrebări?

Î: Dacă scap de magie?...

R: Dacă ai scăpat de magie, înseamnă că ţi-ai recâştigat dreptul, fie că e vorba de sănătate, bani, altceva.

Î: Şi inchiziţia?

R: Păi, inchiziţia nu pot să zic că a făcut fapte bune, dar a fost o formă de păstrare a dogmei şi a disciplinei. Ştiţi ce se întâmplă? A fost o formă de a civiliza oamenii. De ce? Pentru că a impus, oarecum, creştinismul cu japca. Pentru că i-a rupt un pic de chestiile vechi. A făcut-o cam... nu dur, a făcut-o chiar nasol. Deci, a făcut-o abuziv, dar are şi o parte pozitivă, şi anume că, hai să zicem, a eliberat de nişte ritualuri păgâne. Nu fac apologia inchiziţiei. Dar cred că era un rău necesar. Dacă nu era un rău necesar, nu ar fi existat. Sunt convins că a existat vrăjitorie. Sunt absolut convins că a existat vrăjitorie! Sunt absolut convins că sub acuzaţia de vrăjitorie au fost omorâţi şi oameni care n-aveau nici o legătură cu vrăjitoria, dar asta este partea a doua. Ştiţi că orice sistem are până la urmă, şi probleme de genul ăsta. Dar sunt convins că a rezolvat şi probleme care chiar ţineau de vrăjitorie.

Î: Şi victimele colaterale?

R: Crezi că cineva care a fost osândit de inchiziţie putea să ajungă acolo dacă nu îngăduia Dumnezeu? Crezi că putea să fie cineva chinuit fără îngăduinţa lui Dumnezeu? Crezi că putea să fie cineva ars în foc fără

îngăduinţa lui Dumnezeu? Şi, dacă e aşa, nu crezi că a existat o problemă de plată karmică de altă dată? Pentru că inchiziţia a fost între anii 1500-1700... Cât? (Din sală: *1208-1834...)* Ei, ia, gândeşte-te ce s-a întâmplat pe vremea unui Nero? Ce s-a întâmplat înainte? Ce chinuri practicau popoarele asiatice? Nu se poate întâmpla ca toţi cei care au ajuns să fie arşi pe rug să fi plătit, de fapt, karmic, o chestie pe care ei înşişi au făcut-o la un moment dat? Nu ştiu, dar se poate. E o supoziţie.

Î: Şi templierii?

R: Şi templierii au făcut la fel. E adevărat.

I: Şi masonii?

R: Haideţi să facem o diferenţă între masonerii şi masonerii, între asociaţii şi asociaţii. De unde a plecat şi unde s-a ajuns. Să ştiţi că prima masonerie a plecat de la construcţia templului evreiesc, nu? Cum îl chema? Hiram, da. Hiram, care a fost şi amantul reginei din Saaba. Că aşa a fost: Solomon s-a culcat cu doamna şi doamna s-a culcat cu Hiram. Iar secretele pe care le-a aflat doamna de la Solomon au ajuns la Hiram. Şi Hiram a făcut iniţierile pe cele trei – regina din Saaba, care este alias Balchis. De asta, multe dintre masonerii se închină reginei Balchis, preotesei de fapt, că era preoteasă.

Ideea este că a fost tot un fel de iniţiere. N-a avut nici o componentă negativă, ba chiar una pozitivă. Ca şi contrapondere la ritualurile iudaice. Gândiţi-vă că oamenii au descoperit la un moment dat că nu ai cum să te lupţi cu un evreu, din punct de vedere al business-ului, că te face. N-ai cum. Şi-au dat seama că este altceva. Şi atunci au înţeles practicile evreieşti a propos de jertfele de animale, a propos de templu, de împrumutul la templu; de suflet dat la templu, şi dădeai bani până când...

A propos de entităţile care-i slujesc pe preoţi – rabinii sunt preoţi în veac după rânduiala lui Melchizedeck. Deci, a propos de accesul la lumină, a propos de Melchizedeck, şi tot aşa. Şi, după aia, au trecut de partea asta – preoţia lui Hristos care este alias Melchizedeck. Şi au transferat toate secretele esoterice iudaice în partea de masonerie, ca o balanţă. Până când? Până când le-au dat foc... Mă rog, regele Franţei...

Dar, iniţial, au apărut ca o reacţie la lumea spirituală, la lumea Sionului, la lumea puterii Sionului, care se baza pe ce? Pe înţelepciunea lui Solomon, pe tainele duhurilor, pe tot ce venea de la proorocii evrei, că ei au ştiut să-şi păstreze cunoaşterea spirituală. Se fac iniţieri. La ei armata este o iniţiere, nu vorbesc de agenţii guvernamentale. Ei ştiu. Au tainele duhurilor din familie. Ceea ce voi învăţaţi acum, ei află de la mama lor până la vârsta de şapte ani. Aţi înţeles?

Deci, la ei nu e o problemă transformarea omului în animal. N-au nici o problemă. Noi avem o problemă, ca ortodocşi. Ei n-au probleme cu reîncarnarea, n-au nici una. Ei ştiu şi îi caută pe proroci să vadă unde s-au născut. Ştiaţi? Evreii. Îi caută, ia, să vedem pe unde s-a născut ăla, ce vrei tu de la noi. Ştie clar fiecare lucru. Şi au linii, au datele...

Î: De ce nu deveniţi mărturisitor, cu forţa demnă de urmat şi de respectat, pentru sfinţit românii, de ce nu aţi rămas cu ei?

R: Eu? Ştii, la un moment dat spunea Hristos: „Lumea Mea nu e aici, împărăţia Mea nu este asta”. Nu mă interesează. Şi spun şi de ce nu mă interesează: unu, am încercat să fac treaba asta şi nu am vrut să păţesc ca Ştefan cel Mare. Cică, de ce a murit Ştefan cel Mare, e o glumă, şi nu vreau. Sunt moldovean pe jumătate şi nu poate să zică nimeni că am vreo...

Ideea e în felul următor: eu nu cred în mase. Eu cred în individ. Eu, ca formaţiune, sunt liberal, nu democrat. Eu cred în mine, ca individ, şi în Dumnezeu. Sau în Dumnezeu şi în mine. Dar, ca să înţelegeţi, eu am ajuns, să zicem, să înţeleg, cât de cât, ce înseamnă Divinitatea, dar nu cred în forţa masei pentru că-mi dau seama că masa e manipulabilă. Şi când nu este masa manipulabilă? Când sunt indivizii conştienţi de ei înşişi. Deci, până la urmă, pentru ridicarea masei ce trebuie să fac? Să ridic individul! Aşa că chestia cu ridicarea neamului României, România, nu mă interesează. Ăla va fi rezultatul dacă voi reuşi să conştientizez individul. Şi atunci, pe mine cine mă preocupă? Cine e în faţa mea. Nu mă preocupă poporul român per total – n-am nici o treabă!

(Din sală: *Măturaţi calea către biserică...)*

Să mătur biserica? Eu aş mătura biserica...

(Din sală: *Aruncaţi săgeţi ca să găsiţi ecoul...)*

Ideea este în felul următor: cred că vârfurile sunt date de subconştient. Eu am înţeles principiul subconştientului în următorul fel: eu sunt un rod al subconştientului meu. Manifest în exterior ceea ce am la nivel de subconştient, adică tot ce înseamnă informaţie, bine şi rău, la nivel de subconştient.

Poporul român are un subconştient şi el a determinat pe cine? Pe ăsta, bădăran, cioban.

(Din sală: *Aţi vorbit de alegerea între două ere...)*

Nu e vorba de alegerea între două ere, eu spun doar principiul care guvernează lumea. Nu mă interesează restul. Şi atunci, eu, ca să schimb vârful, trebuie să acţionez asupra masei, asupra bazei. Baza determină vârful, nu vârful baza. Şi atunci, problema nu este de schimbare şi de săgeţi

către ăia, că pe ăia n-ai cum să-i schimbi, că aşa sunt. Ei sunt acolo pentru că aşa sunt. Când vor fi alţii? Când baza se va schimba şi va da naştere şi va ridica vârfuri demne de baza lor. Eu nu pot să schimb vârful şi nu rezolv nimic dacă schimb vârful. Eu pot să ajut la emanciparea şi creşterea gradului de conştiinţă de sine şi la evoluţia spirituală a masei. Atât. Asta mă strădui să fac, dar asta nu este numai atributul meu, asta este şi treaba celorlalţi, şi a voastră, şi a tuturor celor care caută o cale spirituală.

Hai, să vă spun ceva. Se pune prea mult preţ pe nimicuri. De exemplu, pe mine nu mă interesează dacă un ministru are două amante. Decât să fie căsătorit şi să fie un frustrat sexual, că nu se mai culcă cu nevasta de treizeci de ani, şi din cauza asta e nervos şi vine la serviciu şi dă de pământ cu toţi... Mai bine are trei amante şi face lucrurile aşa cum trebuie.

Nu comparaţi planul spiritual şi nu suprapuneţi planul spiritual cu planul politico-economic, că încă nu au legătură. Eu sper să ajungem la momentul la care vor avea legătură şi se vor suprapune, dar, deocamdată, sunt paralele şi în oglindă. N-au nici o legătură. Şi atunci, pe mine mă interesează, la ora actuală, să vină indivizi care îşi fac treaba lor cum trebuie, indiferent de natura lor umană, că e homosexual, că e..., nu mă interesează treaba asta, doar să-şi facă jobul lui aşa cum trebuie.

Pe tine te interesează dacă un chirurg e căsătorit, sau nu e căsătorit, sau e gay? Sau dacă are mână bună, sau nu?

(Din sală: *Dacă are acces la lumina Duhului Sfânt... dacă are har... aşa cred...)*

Ei, ei! Harul îl toarnă Dumnezeu, se spune, şi în ulcioarele de lut, şi în cele de aur. E treaba lui Dumnezeu. Mă uitam, aşa, unele din cele mai frumoase melodii sunt făcute de unul de genul celui de la Queen, Freddy Mercury, şi de la Modern Talking, că eu am crescut pe muzica de la Modern Talking şi Queen, şi când am descoperit că toţi sunt homosexuali, am zis: „Frate, în ce gaşcă m-am băgat”. Dar nu mă deranjează. De ce? De multe ori, Dumnezeu îngăduie omului respectiv un păcat, special ca să nu şi-o ia în cap, să se smerească. Pentru că în momentul respectiv îţi dai seama că harul nu e al lui, ci e de la Dumnezeu. Şi e treaba Lui Dumnezeu, până la urmă, unde şi cui i-l dă. Că Dumnezeu poate să-l dea oricui. Nici Mozart n-a fost vreun minunat ca om. Din câte ştiu eu, n-a fost deloc un minunat. Şi a avut har. Poate că era mai curat şi mai dogmatic celălalt, Salieri, dar asta nu l-a făcut geniu. Şi atunci, geniul îl pune Dumnezeu unde vrea el şi unde consideră El în Planul Lui.

Până la urmă, este ideal să se suprapună planurile spirituale, dar mai e până atunci. Nu e treaba mea. Treaba mea este să vă învăţ ce ştiu, şi ce pot,

şi ce am văzut eu. Poate greşesc. Accept sugestii şi reclamaţii.

I: Spuneţi-ne ceva despre copilul care îşi omoară mama atunci când se naşte... De ce mama moare la naşterea copilului?

R: Cum adică îşi omoară mama? Am zis că viaţa şi moartea sunt în mâinile Lui Dumnezeu. Deci, faptul că o mamă e în pragul morţii la momentul naşterii, de cele mai multe ori se datorează vinei ei proprii. Există o inter-relaţie între copilul care se naşte şi mama care moare. E clar că şi copilul care se naşte va trăi toată viaţa cu culpa de a-i fi murit mama. În altă ordine de idei, ea, dând naştere unui copil, e clar că şi-a ispăşit o karmă şi, murind în acea clipă, are o altă ispăşire. Da. Pentru că a făcut acel copil şi a murit. Da, astea se întâmplă în legile karmei. Nu înseamnă că cineva e de vină. Că ăla n-a vrut s-o omoare, să fim serioşi, că are 3 kg – nu s-a gândit el că o omoară pe mamă-sa. Deci, dacă moare, moare pentru că aşa i-a îngăduit Dumnezeu.

Hai, să vă explic. Voi sunteţi nişte iniţiaţi – marea majoritate de aici. Moartea nu o determină şi nu o hotărăşte un medic. Deci, dacă veţi vedea că nu ştiu ce medic a refuzat o internare şi ăla a murit – aşa i-a venit medicului să refuze internarea – omul ăla a murit pentru că aşa a hotărât Dumnezeu şi aşa a hotărât Dumnezeu ca medicul respectiv să reacţioneze, pentru că are el ceva de plătit. Că nimeni nu pică în treaba asta nevinovat. A propos de Ciomu. De ce s-a întâmplat treaba asta şi de ce a îngăduit Dumnezeu treaba asta, e clar că e o lecţie şi pentru el, şi pentru nevastă-sa, şi pentru Ciomu.

Dar adevărul... Şi aici se pune problema de judecată. Eu nu-mi permit să judec pentru că nu întotdeauna am datele necesare să judec un lucru. Deci, eu nu pot să spun: „Ciomu a fost vinovat sau ăla a fost nevinovat”. Ştiţi voi ce s-a întâmplat în alte vieţi? Ştiţi voi ce i-a făcut ăla lui Ciomu în altă viaţă? Ştiţi voi dacă Ciomu nu a fost eunuc la palat? Şi el, pacientul, a fost ăla care umbla cu cuţitul? Deci, nu ştiu! Cine ştie asta? Dumnezeu.

Este judecat după legile oamenilor, dar eu nu-mi permit să judec.

În Tibet exista o chestie. Deţinuţii erau ţinuţi în lanţuri, la picioare. Şi, la un moment dat, trecea un maestru şi a fost întrebat, pentru că toată lumea le dădea apă: „Bine, dar sunt nişte criminali”. Şi maestrul zice: „Nu ştii niciodată când eşti în locul lui”.

Ţineţi minte că Iisus a fost şi în lanţuri! Şi era Iisus. Şi s-a întâmplat.

Deci, a propos de asta, nu ştii niciodată. Şi dacă nu ştii când eşti colo sau dincolo, Doamne fereşte! La un moment dat, vine la mine un poliţist care a fost condamnat pentru că era în maşina poliţiei, mergea în spatele unui camion care transporta ţevi, o ţeavă a căzut din camion şi l-a omorât pe cel care stătea în dreapta. Şi el a fost anchetat şi condamnat pentru omor prin

imprudenţă că a mers prea aproape de camion. Deci, nu ştii! Sare unul în faţă, noaptea. Habar nu ai; acum eşti aici, acum eşti dincolo. Cine hotărăşte asta? Doamne-Doamne. Poţi să ajungi la închisoare fără voia lui Dumnezeu? Nu.

(Din sală: *Asta înseamnă că nu trebuie să fim supăraţi pe Dumnezeu...)*

Păi, asta e ideea. Deci, ideea este să laşi să se judece după legile umane, dar de ce să fii supărat, că nu înţeleg? Vrei să fii şi tu supărat pe cineva şi nu poţi!...

(Din sală: *Referitor la Iisus care, fiindpe cruce, a zis: „Tată, de ce m-ai părăsit?" A fost ca un reproş, deci ca o supărare...)*

R: Nu, a fost natura umană din el care a ţipat. Nu a fost supărarea pe Tatăl, a fost natura umană. S-a simţit părăsit de Dumnezeu şi lipsit de Dumnezeu. Şi era lipsit de Dumnezeu pentru că pe cruce a rămas omul Iisus, nu Dumnezeul Iisus. A rămas trupul şi omul Iisus. Şi atunci era clar că era părăsit de Dumnezeu. Dar asta trebuia să se întâmple pentru fiecare din noi. Deosebirea e că până şi la El a trebuit să se întâmple. O să vedeţi, la un moment dat, că viaţa noastră este oarecum preprogramată. Şi este foarte important să acceptaţi şi o să descoperiţi că această cale a maestrului este acceptarea, nu schimbarea. Şi dacă este schimbarea, asta este în Dumnezeu, cu ajutorul lui Dumnezeu şi în Planul Lui Dumnezeu.

Ştiţi, există nişte legături a propos şi de astrologie, şi de oră, şi de timp, care se bazează pe principiul rezonanţei. Există nişte adevăruri – nu sunt eu foarte fan al astrologiei sau numerologiei – şi e foarte importantă ora la care te naşti, pentru că o să vedeţi că fiecare oră este străjuită de un Arhanghel şi te naşti sub protecţia unui Arhanghel. Fiecare oră este sub un Arhanghel. Automat, naşterea se întâmplă în timpul serviciului lui. Şi atunci, toate lucrurile sunt rânduite de Dumnezeu într-un anume fel. Şi sunt importante toate. Putem să le studiem? Da. Putem să aflăm de ce? Da. Putem să găsim indicii relativ la noi, ce avem de învăţat în viaţa asta, ce ni s-a întâmplat altă dată? Da. Atâta timp cât este făcut pentru evoluţia noastră, atâta timp cât este făcut ca să ne dezvoltăm ca spirite, are conotaţie pozitivă.

(Din Sală: *Dar cezariana?)*

R: Nu, nici măcar cezariana nu o poţi face când vrei tu. Amândoi copiii mei s-au născut prin cezariană. Şi am măsurat când este data optimă cu vreo lună înainte. Şi ne-a dat data de... – nu mai ştiu care dată, adică ştiu care dată, dar n-o spun – bun, mi-a dat data copilului. Când am ajuns acolo, vine doctoriţa: „A, păi, nu pot să asist naşterea atunci, că am nu ştiu ce, o mutăm cu două zile înainte". Noi zicem: „OK". Numeroloaga – că avem o prietenă care e numerolog – zice: „Pfoaa, ce dată aţi aleees, cea mai proastă dată". Şi

se întâmplă următorul lucru: intră în refacere spitalul, iar pe data respectivă spitalul era închis, şi s-a născut când am măsurat noi că era OK, la alt spital. Punct.

Şi a propos de oră, măsurăm ora. Trebuia să se nască la ora 10 şi 10. Se deschid nişte canale de energie, vine spiritul pe pământ. Şi măsor – 10 şi 10. Doctoriţa nu mai are răbdare: „Nu, că începem”. Era ora 10. Ştiţi cât a durat până când i-a făcut rahianestezista? 10 minute. Karma ei, a neveste-mi, că i-a căutat ceva pe acolo până a nimerit. Asta ca să înţelegeţi că totul se întâmplă în momentul în care trebuie.

Adevăraţii chirurgi ştiţi ce fac? Stau, stau, stau. Au o legătură, a propos de Duhul, şi simt – acum e momentul! La sală! Păi, staţi un pic, că nu m-am epilat, că nu... Acum! Vorbesc serios, ăia sunt adevăraţii chirurgi! Există un moment... Aţi citit Ecleziastul? Scrie că există un moment pentru orice: există un moment pentru a trăi, pentru a muri; există un moment pentru a iubi şi a te despărţi; există un moment pentru fiecare lucru. Totul este să descoperi, iar acest lucru să se întâmple în Dumnezeu. Adică, în Chi! Adică, în Lumină!

În momentul în care începi să simţi, simţi când eşti în Lumină şi când eşti în afara ei. Şi atunci, orice faci, dacă eşti în Lumină şi eşti conectat la universul de energie şi Lumină în momentul respectiv, eşti în Dumnezeu şi acţionezi conform lui Dumnezeu. Şi tot ce faci, conform lui Dumnezeu, nu este păcat! Poate este păcat din punctul de vedere al legilor oamenilor, dar nu din punctul de vedere al lui Dumnezeu. Şi atunci, îţi găseşte Dumnezeu şi iertarea în planul de lege al oamenilor. Adică: să zicem că eu am mers pe Planul Divin şi am mers în Lumină şi n-am respectat nici o lege ortodoxă, că nu m-a interesat. La sfârşitul vieţii ce se întâmplă? Rânduie Doamne-Doamne, vine taica-popa, mă spovedeşte, mi se întâmplă nu ştiu ce, mai plătesc câte ceva, mai sunt câţiva prin jurul meu şi... la revedere! Aţi înţeles ce înseamnă să fii în Dumnezeu? Se rânduie toate cum trebuie. Asta e deosebirea.

Când apare schisma şi balamucul? Când ieşi din Dumnezeu. Când are putere răul. De ce are putere răul? Pentru că i-o dai tu. Cum i-o dai? Prin sentimentele, instinctele şi gândurile tale greşite. În momentul respectiv intervine răul. Dar, dacă tu eşti OK şi eşti în Lumină, este perfect. Problema este să poţi să vezi lumea prin ambele: şi prin lumină, şi prin întuneric. Că în Dumnezeu poţi să fii şi în lumină şi în întuneric; nu ieşi din Dumnezeu. Totul e să fii în Chi – în energia lui Dumnezeu.

(Din sală: Despre *deja vu...)*

R: *Deja vu*-ul poate să fie un loc în care am mai trăit odată din punct de vedere karmic. Am o doamnă care s-a dus în Paris, au rătăcit drumul spre

Luvru şi ea şi-a dus tot grupul, deşi nu fusese niciodată în Franţa. A zis: „Haideţi, pe aici că vă duc eu”. Şi după aia s-a gândit: „Dar eu n-am fost niciodată în Franţa!” Dar ştia drumul. Asta poate să-ţi dea o senzaţie de *deja vu* – ai mai trăit într-o altă ţară şi te duci acolo ca la tine acasă. O altă senzaţie de *deja vu* poate să fie – pentru că, într-adevăr, atunci când te naşti îţi vezi viaţa de la un capăt la altul şi, văzându-ţi viaţa de la un capăt la altul, se poate întâmpla să îţi rămână frânturi în momentul naşterii, iar acele frânturi rămân la nivel de subconştient; rămânând la nivel de subconştient se pot transmite la nivel conştient prin somn. Transmiţându-se prin somn se poate întâmpla să fie adevărat. Mai sunt de la demon, mai sunt multe altele. Se poate întâmpla să fie o ispită a demonului, pentru că demonul poate să încerce să îşi bată joc creîndu-ţi iluzia că eşti vreun mare iniţiat şi acum, de fapt, începi să vezi viitorul. Se poate întâmpla! Deci, sunt mai multe motive pentru care poţi să ai senzaţia de *deja vu.*

(Din sală: *Ar putea fi trimise ca nişte jaloane...)*

R: Am zis că pot să fie nişte jaloane, dar pot să nu fie jaloane. Cum îţi dai seama? Greu. Şi de multe ori prin multe, multe, multe... Un lucru vă sfătuiesc: nu daţi crezare în totalitate, 100%, jaloanelor ăstora! Adică, să nu devină modul vostru în care să vă ghidaţi în viaţă. Deci, pot să fie nişte jaloane, poţi să te iei după ele – mai mult sau mai puţin – dar nu în totalitate.

Vă mulţumesc că aţi venit! Sper să vă fie de folos! Nu ştiu în ce măsură am putut să ating toate... *(Aplauze furtunoase.)* O să îmi crească ego-ul! Vreau să vă măsuraţi dreptul Divin, după această seară, pe diferite planuri.

• A DOUA CONFERINŢĂ • TREZIREA SPIRITUALĂ ŞI CONŞTIINŢA DE SINE •

□ *PARTEA ÎNTÂI* □

Şapte centri, şapte câmpuri sub forma foiţelor de ceapă în mijlocul cărora se află Sinele. Sinele este cauza şi scopul vieţii. Sinele este cel care se află pe aceasta planetă ca să-şi ia lecţiile de viaţă. Sinele este totul. Pentru el, Dumnezeu a jertfit totul. Fiecare dintre voi aveţi acest Sine. Sunteţi voi. Acest Sine pe care, mă rog, unii – printre care mă număr şi eu, că nu toţi suntem de acord asupra acestui sistem – îl identifică cu Şarpele Kundalini, care este încolăcit la baza coloanei şi doarme. 99,99% din oameni dorm.

Vorbesc serios! El este cel la care se află memoria kinestezică, el este cel ce poartă informaţiile din alte vieţi, el este cel care are programe pozitive şi negative, care se manifestă în jurul vostru, în viaţa asta. Datorită lui vi se determină viaţa.

În jurul lui este construit un univers pentru fiecare – vă daţi seama ce important este fiecare om. Pentru fiecare om, universul este construit ca o oglindă a Sinelui lui. Nevasta, copilul, tatăl, mama, şeful, mentorul sunt oglinzi ale voastre, şi ăla nasolul, şi ăla bunuţ. Totul în funcţie de faţetele pe care voi le aveţi la nivel de sine, cu programele cu care veniţi de altădată.

Acest Sine are şi o culoare, o dimensiune, o vârstă astrală, asta însemnând câte întrupări a avut în momentul de faţă: sunt persoane care vin de pe alte planete, sunt persoane care s-au născut pe planeta asta. În funcţie de asta, au o vârstă astrală care se poate măsura. În funcţie de programele pe care le au înăuntru, şerpii kundalini au culori. Cum va fi unul care are programe sexuale? (Din sală: *Roşu...)* Ohooo, ce simplu e! Cum va fi unul care are programe de bătaie? Verde, sau maron, sau negru, sau albastru, că sunt unii care vin cu programe de Arhangheli. Asta încerc să vă explic, că există chiar şi o culoare a Sinelui nostru şi cei care au ochii deschişi – nu e cazul meu – reuşesc să îl şi vadă la culoare – acum să nu veniţi să mă întrebaţi: „Dar eu ce culoare am?”, că nu ştiu, şi sincer, nu sunt deloc interesat.

Nu e problema mea, e problema voastră ce culoare aveţi şi de unde veniţi. Acest Sine se întrupează, intră în timpul actului sexual, are forma spermatozoidului, fecundează ovulul şi apare celula ou. Pe la 3-4 luni se formează nişte programe, sunt nişte programe la nivel de ADN, şi apare omuleţul respectiv. Programe care pot fi influenţate de mulţi factori, foarte mulţi factori: simplul fapt de a te naşte pe un pământ îţi determină aspectul, simplul fapt că te naşti din anumiţi părinţi, îţi determină aspectul, simplul fapt că, în momentul naşterii tale, sau cu o zi înainte, s-a produs o explozie solară, sau în timpul sarcinii au avut loc explozii solare, sau a sărit în aer Cernobâlul, sau mai ştiu eu ce factori climatici, determină şi modifică aspectul nostru. Toate. Alimentaţia, fumatul, băuturile, toate ne afectează la nivel de structuri – în timpul în care suntem în pântecele mamei.

Buuun. Aici, pe la 3-4 luni coboară Duhul. Ce este Duhul? Duhul reprezintă entităţi, entităţi spirituale care coboară de la îngeri – dintr-ăia aşa cum îi vedeţi voi pe Capela Sixtină, grăsuni şi cu aripi – care rămân în stadiul de bebe, iar pe măsură ce cresc şi se modifică vin şi se schimbă aceste structuri. Cine hotărăşte treaba asta? Dumnezeu. În funcţie de ce? De Planul Divin cu fiecare dintre oameni.

Bun. Ce se întâmplă? Ce este omul, de fapt? Omul este un conglomerat

de programe. Adică sunt programe implementate de Divinitate, care tind să tragă omul spre unitatea cu Dumnezeu, şi sunt programele negative, programele karmice, programele implementate de îngerii păzitori ai karmei, care tind să afunde omul în întuneric. Lupta se dă la nivelul energetic, la nivelul ADN-ului, la nivelul spiritual – care mai modifică un pic acolo gena, care este, de fapt, o dischetă pe care se află informaţii.

Bun. El creşte... Să vă fie clar, la cei mai mulţi oameni, doarme. Momentul trezirii, cauza trezirii nu ţine nici de mine, nici de voi. Cine hotărăşte treaba asta? Dumnezeu. De ce Dumnezeu? Pentru că el mută cu albele. Nu ştiu dacă vă e clar, ştiţi? El lucrează cu albele. La şah, primul care mută e albul şi atunci el decide cine hotărăşte trezirea spirituală. Evident, modurile în care se trezeşte un om sunt diverse, fiecare se trezeşte la momentul lui, în felul lui, specific lui, situaţiei lui, condiţiei lui, nevoilor lui spirituale.

Există magia care poate să determine trezirea spirituală, există un şoc psihic care poate să determine trezirea spirituală, există un şoc emoţional care poate să determine trezirea spirituală, există şcoli care duc la trezirea spirituală – vezi yoga şi asanele -, există şcoli ortodoxe, vezi mănăstirile care duc la trezirea spirituală. Fiecăruia, în funcţie de cum i-a îngăduit Dumnezeu.

Ceea ce duce la trezire, o să vedeţi, are mare legătură cu sexualitatea, cu abstinenţa sexuală, fie că e acceptată, fie că e liber consfinţită sau este impusă, adică eşti în perioada aia de „n-ai cu ce şi n-ai cu cine”. Ştiţi că fiecare are o perioadă de asta. Sau „ai cu cine, ai cu ce şi n-ai unde” – şi aia este o perioadă. Deci, sexualitatea, de ce? Pentru că energia sexuală, sau energia telurică, este motorul vieţii în plan material. Îmi pare rău că trebuie să fac afirmaţia asta, dar asta e realitatea. Motorul vieţii în plan fizic este energia sexuală îmbinată, evident, cu energia Divină. Hai să zicem că materia reprezintă energia sexuală. Sfinţenia presupune eliminarea energiei sexuale din materie şi atunci nu mai putrezeşte.

Bun, mai departe! În ceea ce priveşte trezirea, cum se manifestă ea? Păi, sunt mai multe feluri de manifestare a trezirii: se poate manifesta ca o durere de spate, inexplicabilă, n-am ridicat nimic şi m-am trezit într-o zi că mă doare îngrozitor spatele. De multe ori, şarpele kundalini – am întâlnit asta de multe ori – poate să o ia pe picior în jos şi atunci apare ca o formă de nevralgie de sciatică. Se duce omul, face un RMN, vede că discul e la loc, i se spune: „Domnule, nu ştim ce ai, n-ai nimic, ia şi tu ceva acolo, nurofen şi mai ştiu eu ce”. Ce trebuie făcut? Ridicat înapoi.

Buun! Se trezeşte şi începe să dea anumite stări, se schimbă comportamentul. Problema trezirii este schimbarea comportamentului unui

om. Din cel mai cuminte şi ascultător om poate să devină o fiară, din păcate... Poate să înceapă să aibă iluzii, poate să înceapă să aibă auzenii, vedenii, poate chiar să vadă ce spune, dar nimeni să nu-l înţeleagă. Poate să-i crească anumite senzaţii, capacitatea de a mirosi, se poate amplifica tot. Se pot exacerba, de exemplu, dorinţele sexuale. Se poate să descoperi cu stupoare că tu, de fapt, n-ai fost niciodată hetero şi că, mă rog, ţi-au plăcut ceilalţi. Vorbesc foarte serios şi e tragic, dar adevărat! Şi omului respectiv trebuie să-i explici.

La un moment dat, trebuie să faceţi deosebirea între trezire şi păcat. Da? Trezirea spirituală presupune orientarea instinctului sexual într-o direcţie; şi asta poate să fie câşă, omul ăla – de obicei – aşa rămâne. Rar se... cel mult, devin bisexuali. Mi-a trebuit ceva timp, adică, mă rog, nu ştiu, nu e foarte drăguţ să-ţi spună un bărbat că te iubeşte. Am primit şi declaraţia asta, aşa că de asta vă spun. Şi reacţia mea a fost foarte ciudată, foarte dură, dar nimeni nu mi-a găsit un răspuns.

Am mers la un duhovnic al meu care era tot leat, adică tot ucenic al lui Argatu, şi i-am spus: „Domnule, am primit o declaraţie de iubire de la un bărbat”. Şi a făcut ochii mari: „Îh, e un demon!” Există şi d-ăştia, dar nu e cazul. Nu întotdeauna – ştiţi, noi dăm vina pe demon -, dar nu întotdeauna demonul este de vină. Mai suntem şi noi. Ştiţi pilda aia cu oul? Cică era unul în post şi s-a gândit că ar putea să şunteze postul şi nu avea decât o lumânare; şi a luat o lingură, a pus oul în lingură şi îl cocea la lumânare, la candelă. Şi a intrat mai marele lui şi l-a întrebat: „Ce faci aici?” „Dracul m-a pus”, şi dracul era după colţ. „Eu? Nici nu m-am gândit la aşa ceva”. Nu întotdeauna putem da vina pe rău.

În altă ordine de idei, în legătură cu modul în care se manifestă răul apare problema fiecărui individ. Prin noi, pentru că noi permitem răului să se manifeste prin noi, găseşte el de fapt portiţe, deci le avem acolo. Dacă nu le ai, nu te poate ispiti, dacă le ai, înseamnă că eşti vulnerabil. Soluţia este să le găseşti şi să le rezolvi, să le accepţi, să te iubeşti aşa cum eşti cu belelele şi cu problemele tale. Până la urmă, omul, aşa cum îl vedeţi voi pe stradă, sună foarte urât şi nu o să placă la foarte multă lume, deci, omul este un roboţel biochimic foarte frumos creat. Şi criminalii în serie sunt nişte roboţei care au... şi bifează ştii? Pe ăla l-am luat, pe ăla l-am luat... Şi după aia îşi dă drumul. Deci, el îşi îndeplineşte menirea – asta nu înseamnă că nu mai trebuie să-l caut, dar el îşi îndeplineşte menirea.

Nimeni nu poate să moară decât dacă îngăduie Dumnezeu căci, altfel, nu ai fi acolo, ai fi în altă parte decât eşti. La un moment dat mă sună cei de la o televiziune, şi zic: „Ştiţi, avem o crimă suspectă, nu vreţi să ne ajutaţi?”

Zic: „Nu!” „Cum, domnule? Păi, a murit un om”. „Problema lui”. „Domnule, noaptea, la ora 12, a murit pe drum”. „Nasol, putea să moară la 12 ziua”. Şi au zis: „Păi, de ce nu vreţi?” „Domnule, care este probabilitatea ca doi oameni să se întâlnească noaptea, pe o stradă neluminată, ca să îi dea unul altuia în cap?”

Vă daţi seama că e în spate. Dacă e un criminal care a fost decis să-l facă, a plănuit-o din timp. Credeţi că Dumnezeu nu ştia? Că nu vedea ce se întâmplă? Şi a îngăduit. Că trebuia prins, asta e partea a doua. Că pot folosi mijloacele paranormale pentru identificarea acestora, da, şi e corect. Dar eu, în momentul respectiv, nu aveam voie să fac nimic. Şi aici intervine dreptul de a interveni, dreptul Divin de a interveni într-o situaţie dată.

Ce sunt nevoile Sinelui? Pentru că veţi vedea că totul în univers, în lumea noastră, se bazează pe nevoie. Nevoia de a mânca, nevoia de a bea, nevoia de a face dragoste, nevoia de a te dezvolta, nevoia de a... Ce sunt aceste nevoi? Sunt derivate. Odată cu Paradisul pierdut, deci cu căderea, ce am pierdut? Iubirea Divină! Am pierdut tot: accesul la Divinitate, prin Divinitate înţelegând absolut orice. Şi atunci, cu ce rămânem? Cu o nostalgie, cu nostalgia Paradisului pierdut. Şi, de fapt, tot ce se întâmplă în viaţa noastră este ca o încercare de redobândire a Paradisului pierdut, a Iubirii Divine.

Doamnele îşi doresc iubire, tandreţe, mângâiere; domnii... aici s-a permutat în dorinţe sexuale, că sunt mai instinctuali. Nevoia de afecţiune, de îngrijire, de tandreţe, toată lumea o are, şi fiarele o au. Nu o să vedeţi nici un leu căruia să nu-i placă să fie mângâiat pe coamă. Corect? Am văzut odată o broască ţestoasă care stătea să o mângâi şi venea la mângâiat; eu credeam că toate chestiile astea cu sânge rece, sunt... Ei, asta venea să o mângâi pe cap. Eram la un magazin – vorbesc serios – şi am rămas surprins; credeam că numai... Dar nu, toate vieţuitoarele au nevoie de afecţiune şi îngrijire. Şi de la asta pleacă totul – asta ne face şi puternici, dar şi vulnerabili. De ce vulnerabil? Pentru că eşti manipulabil. Dacă ai datorii la stat, la bănci, nu prea mai ai ce să zici împotriva şefului, că te dă afară – e o formă de educaţie. Înveţi să-ţi ţii guriţa. Nu o ţii, înveţi din probleme.

De multe ori m-am întrebat: „De ce?” Eu n-am făcut nimic... Din faptul că eu sunt aşa, un fel de catâr, şi trebuia să mă duc într-un anume fel, mi-am dat seama că şeful, că Doamne-Doamne, te împinge către... Şi mă gândeam că de ce trebuie să fac eu asta? Ca să înţeleg principiile. Principiile care guvernează lumea şi care ne guvernează pe toţi.

Ca idee, nevoia de iubire ne face, de fapt, să tindem către Dumnezeu. Îmi pare rău că demontez un mit, ştiţi, dar mă îndoiesc că o să dobândiţi

iubirea pe planeta asta. Înţelegere, prietenie, afecţiune, da. Dar iubirea aia la care tânjeşte toată lumea, mă îndoiesc. Şi am să vă spun şi de ce. În cazul în care o găseşti, nu te mai interesează nimic, pentru că această iubire este... E unitară! E o sferă. Şi atunci nu mai ai nevoie de nimeni şi de nimic. Şi ce se întâmplă? Nu mai înveţi. Şi atunci cine îngăduie să fie spartă o sferă? Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu pune foarte mult preţ pe şcoală, pe evoluţie, pe înţelegere, pe principiu, pe conştientizare. De fapt, noi suntem îndrăgostiţi de iubire. Sub pretextul că iubim pe cineva, de fapt iubim sentimentul iubirii care ne înfloreşte în suflet în momentul în care apare cineva în viaţa noastră şi ne trezeşte acel ceva. Ni se deschide inima.

Vreau să vă spun că un om care este firesc în Planul Iubirii nu va fi înţeles de nimeni şi va fi considerat nebun. Hai să facem un exerciţiu de logică: care este manifestarea iubirii în plan fizic? Bărbaţii vor zice „sexul”. Nu. Atingerea, mângâierea, sărutul. Ştiţi că la un moment dat, într-una din Evanghelii, apare că Iisus a sărutat pe cineva, pe Maria din Magdala. Nu ştiu dacă a făcut-o sau nu. Dar dacă El manifesta şi iubirea în plan fizic, sigur a făcut-o. Nu confundaţi iubirea cu sexul, eu vorbeam de atingere şi de iubire. Da? Masajul este o formă de manifestare a iubirii, nu are componentă sexuală. Da? Deci, orice nu are componentă sexuală, chiar şi aia este o manifestare a iubirii într-un anumit cadru.

Ce se întâmplă? Pe parcursul evoluţiei personale, te apropii de Dumnezeu. O să vezi că nevoile tale scad: nevoia de iubire, nevoia de mâncare, nevoia de somn, nevoia de..., nevoia de..., nevoia de atingere sau chiar de sex. Nu confundaţi asta cu un blocaj datorat unui program indus, autoindus, datorat unei probleme relativ la iubire şi sex. Eu vorbesc de apropierea de Dumnezeu. În momentul în care toţi centrii energetici funcţionează corect, la parametri divini.

Dacă iei un om şi îl ridici direct de la nivelul lui la nivelul Divin, nu rezistă. De asta măsor înainte să vă fac iniţieri – ce aveţi voie să faceţi. Da? Ştiţi că e altă pildă: era un călugăr, un pustnic, şi, la un moment dat, mă rog, era singur, iar Dumnezeu îi trimite un înger să-i ţină de urât. Şi prima oară când a venit îngerul la el în chilie, stătea cu capul în jos; apoi a început să-şi facă treaba în genunchi, apoi s-a ridicat în picioare.

În general, apropierea de Divinitate, la primul contact, este fascinantă – ca să nu zic înnebunitoare. De asta nu ni se dezvăluie Dumnezeu şi de asta nu ne trezim într-o zi: „Eu sunt El”, sau „Eu sunt Cel ce sunt”. Că n-am rezista. Mi-a trebuit ceva timp să înţeleg treaba asta, pentru că şi eu eram pe principiul „domnule, de ce ne ţine Doamne-Doamne aşa, în umbră?” Nu pentru El, pentru noi, din grija pentru noi.

Aţi citit „*Sfârşitul copilăriei”?* A lui... nu mai ştiu cum îl chema.

Sinele şi Umbra. Ce este Umbra? Umbra este energia negativă pe care o am; întunericul pe care un om îl adună într-o viaţă. E firesc să avem? Da. În radiestezie, este raportul EBF – partea negativă a EBF-ului. Este ideal să avem Lumina mai mare decât Umbra. Dar asta nu ne face buni! Şi nici Umbra mai mare decât Lumina nu ne face răi! Să vă fie foarte clară treaba asta! Problema este ce fac eu, nu accesul pe care îl am. Accesul la Lumină nu te face mai bun, accesul la întuneric nu te face neapărat mai rău. Pentru că, până la urmă, se pune problema stăpânirii propriilor instincte, sau rezolvarea propriilor instincte, sentimente şi gânduri. Să înţelegi pentru ce şi de ce se întâmplă lucrurile. Raportul Lumină/Umbră te duce într-un anumit loc după moarte. O să spuneţi: „Bine, bine, şi cei care au Umbră mare?” Păi, în momentul în care tu ai Umbră mare, dar ai făcut mult bine, acea Umbră se transformă în Lumină, iar această transformare se cheamă transformarea ying-yang pe care o s-o găsiţi dacă o să faceţi qi gong. Ăsta este principiul maeştrilor de arte marţiale, este principiul a tot ce înseamnă spiritualitate orientală. Adică la shaolini, la călugării tibetani, ei se deschid către întuneric. Deschizându-se către întuneric, filtrează întunericul, se roagă şi îl transformă în Lumină şi îşi cresc Lumina de la nivelul întunericului lor. Maeştrii de arte marţiale ce fac? Se bat, acolo îşi manifestă toate supărările, frustrările.

Maestrul meu de arte marţiale mi-a zis: „Cea mai mare victorie asupra mea a fost atunci când un beţiv s-a luat de soţia mea, în tramvai, şi am ales să cobor”. Şi am întrebat: „Ce făceaţi până atunci?” „Le luam capetele jos”.

Orgoliul l-a lăsat la o parte, puterea a lăsat-o la o parte, că e foarte uşor să loveşti în momentul în care ştii că nu ai nici o şansă să fii lovit. Da? Şi atunci e foarte important să stăpâneşti acea energie care vine din tine. De asta, de multe ori, mulţi dintre maeştrii de arte marţiale, la sfârşitul vieţii, se apucă şi fac tai chi şi merg pe Lumină, ca să contrabalanseze întunericul pe care îl au înăuntru. La mulţi, întunericul se transformă în Lumină, după moarte. Deci, am aflat că fiecare Sine are o Umbră, fiecare Sine are o Lumină.

Acum încerc să vă învăţ să vedeţi lucrurile şi viaţa din perspectiva Sinelui – voi aţi văzut până acum lucrurile şi viaţa şi pe Dumnezeu din perspectiva cui? A conştiinţei. Conştiinţa, să ştiţi, este o formă de manifestare a Sinelui. După moarte, Sinele dispare, deci centrii energetici inferiori dispar, iar ei se suprapun centrilor energetici superiori şi atunci omul devine om. Dar Sinele dispare după moarte. Deci, noi ne aflăm la un moment dat, sub forma unor viermişori, în pupă. Pupa asta are forma de om, care după moarte se transformă în fluturi sau molii. Fiecare cum alege. Vorbesc foarte serios. Tot

capeţi nişte aripioare pe acolo, dar la unii sunt mai de liliac, la unii sunt mai albicioase, fiecare cu ale lui. La un moment dat, vine la mine un nebun (şi o să vorbim şi ce e cu evoluţia spirituală şi cu altele), şi zice: „Domnule doctor, am o problemă”. Zic: „Ce problemă?” „Domnule, eu vă văd alb, aşa…” „Dar vezi şi nişte aripi negre?”

O să vedeţi că până şi vibraţia, pe măsură ce creşte – până să crească – are o culoare mai închisă, eşti aşa, mai murdărel. Şi, în timp, pe măsură ce faci bine, se schimbă inclusiv treaba asta, se poate schimba rapid. Am văzut o schimbare rapidă de genul ăsta, la o persoană. Într-o situaţie critică, a ales să nu facă voia lui Dumnezeu şi a căzut şi s-a transformat direct. Dar Doamne-Doamne e bun şi i-a mai dat o şansă.

Buun! Sinele şi programele karmice. Vă spuneam că tot ce avem bube se află la nivel de Sine. Tot ce avem bube se transcriu unde? În ADN. Tot ce avem bube se manifestă în plan fizic. Deci sensibilităţile noastre, ale bolilor, au, de fapt, o conotaţie spirituală.

Nu există că eu am nu ştiu ce şi sunt vreun sfânt încarnat. Să vă fie clar! Dumnezeu a făcut omul perfect. Dacă omul este perfect, atunci ADN-ul lui este perfect. Şi, ca dovadă a principiului naşterii Mântuitorului este faptul că Maica a fost crescută în Altar. A fost singura care a avut acces la cărţile sfinte – asta nu vi se mai spune, dar, mă rog, vă spun eu. De unde ştiu eu? De la preoţii mei. Ei, fiind crescută în Altar, ce a avut? Acces la Lumină. Ce a transces? Deci, dacă a crescut din copilărie până la şaisprezece ani în Altar, nu credeţi că i s-a schimbat aşa, un pic, ADN-ul, ca să poată să dea naştere Mântuitorului? Şi la un moment dat, a făcut acel clic – clic! – care a făcut-o capabilă să rămână însărcinată de la Duhul – care, de fapt, este o energie şi un program. Ştiţi, spermatozoidul este tot o energie şi un program, dar calea de intrare este alta. De la Duhul este alta.

Încerc să vă spun că nu există minuni. Lăsaţi-vă minţile deschise, nu luaţi de bună ce spun eu! Chiar nu vreau asta, eu nu vă spun să credeţi ce vă spun eu, ci să mă verificaţi. Dacă mă verificaţi şi găsiţi argumente şi contraargumente, înseamnă că mi-am îndeplinit misiunea. Dacă luaţi de bună, lăsaţi-mă… Duceţi-vă la alţii. Da?

(Nu-mi place să stau aici, ştiţi de ce? La un moment dat, eram într-o biserică şi era un preot în Altar, în Amvon, şi a început să blesteme… Şi nu mi-a plăcut postura, şi nu îmi place postura asta – să fiu sus, dar, mă rog, mai trebuie să şi filmaţi.)

Revenim un pic la program. Deci, programele astea karmice există, se transcriu la nivel de Sine, preluăm din programele karmice şi din defectele cui? Ale părinţilor. Deci, uitaţi-vă bine la părinţii voştri – nu daţi vina pe ei:

tata a fost beţiv, mama a fost mai ştiu eu cum -, că ei, de fapt, sunt oglinzile voastre din punct de vedere al părţilor masculine şi feminine din voi. Deci, dacă tatăl tău a fost beţiv, ai o problemă cu alcoolul; dacă mama ta n-a fost foarte cuminte, ai o problemă cu altele pentru că altfel nu te-ai fi născut din ea – universul se manifestă pe principiul rezonanţei: îţi place să cercetezi, o să te loveşti de cercetători; îţi place să aplici, o să te loveşti de cei care aplică; îţi place să experimentezi, o să te loveşti de cei care experimentează. E firesc, cine se aseamănă, se adună, aşa că faptul că sunteţi aici nu mi se datorează întru totul numai mie, ci pentru că aveţi în voi această rezonanţă cu mine şi cu tema de astăzi. De ce? Habar n-am! Aia nu e problema mea, e problema voastră.

Nu fac transfer de răspundere, dar încerc să vă fac conştienţi că fiecare lucru care se întâmplă în jurul vostru – că ţi se deschide o uşă, că ţi se închide o uşă – are o conotaţie în sufletul tău. Şi trebuie să înţelegi de ce. Cel mai bine, clar, ştie Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu-ţi spune pentru că, în jocul ăsta care se numeşte viaţă pe pământ, sunt nişte reguli. Dumnezeu nu intervine, demonul nu intervine decât în şi prin om. Chestii cu şoptitul lui Dumnezeu în ureche, ai voie numai de la un anumit stadiu încolo; adică de la o anumită cârcă şi nici nu-i foarte bine. Pentru că ce contează, până la urmă, este viaţa – viaţa voastră de zi cu zi. Că noi ne gândim foarte mult la scop şi pierdem din vedere prezentul. Da? Şi asta ne face să ratăm, ce? Clipa, momentul. Poţi să ratezi un lucru pentru că ai ratat clipa, că te gândeai deja la viitor. Şi atunci, nu pierdeţi foarte mult timp cu viitorul.

M-a sunat astăzi o doamnă: „Dar previziuni faceţi?” Am zis: „Azi, nu”... Nu ştiu ce voia să mă întrebe, probabil de cutremur, că e la modă.

Buun! Ce programe găsim la nivel de Sine? Faptul că am fost alcoolic în altă viaţă este la nivel de Sine? Credeţi că da sau nu? (Din sală: *Da.)* Şi atunci, apare ispita alcoolului, sau o reacţie violentă relativ la alcool? Da, deci orice reacţie violentă relativă la un lucru – să vă fie foarte clar, deci pe mine m-a deranjat că ăla era homosexual, hmmm... Am început să mă gândesc care din jurul meu mi-au fost prieteni. Şansa mea este că multe s-au născut femei. Vorbesc foarte serios. Ori de câte ori te deranjează un lucru, că e popă, că e... Vreau să vă spun ceva: există o reacţie adversă (asta e o temă de gândire pentru acasă) a celor care au fost preoţi relativ la biserică. Am descoperit-o eu la copii – nici nu se duc pe la biserică. Nu vă spun ce am descoperit şi de ce – nu fac treaba asta, că nu e treaba mea -, e treaba voastră să aflaţi. Dar tot ce pot să spun este că orice reacţie adversă la un lucru înseamnă că aveţi programul relativ la acel lucru, înseamnă că l-aţi făcut. Punct. Urât. Ştiu, dar n-am venit să vă spun lucruri frumoase şi mie îmi

place.

Ce programe mai găsesc la nivel de sine? Jurăminte de castitate. Mă afectează un jurământ de castitate? Da. De ce? Pentru că înseamnă că, la nivel de Sine, eu percep sexul ca pe ce? Ca pe un păcat. Ce înseamnă asta? Impotenţă, ejaculare precoce sau frigiditate. Vă e clar cum se transpune în planul vieţii actuale o problemă din altă viaţă? Cum se manifestă jurământul de sărăcie? Fug banii de tine ca apa de pe gâscă. Dar trebuie să-l descoperi. Cum se manifestă jurământul de obedienţă? Ştiţi ce e aia? Obedienţă înseamnă ascultarea necondiţionată. Am avut aşa ceva. Deci, am avut norocul că l-am întâlnit în momentul în care aveam cunoaştere – că dacă îmi spunea să stau în cap, stăteam în cap – şi mi-a trebuit ceva timp. Eu nu zic că o să vă fie uşor, pentru că vor veni toate trecuturile astea peste voi, la un moment dat, dar de asta sunt maeştri printre voi, ca să vă îndrume prin hăţişul ăsta. Evident că, între timp, o să vă împuţinaţi. Glumesc. Eu vă doresc tuturor să înţelegeţi cine sunteţi şi ce aveţi de făcut pe planeta asta.

Credeţi că, dacă am fost prostituată în altă viaţă, îmi modifică comportamentul în viaţa asta? (Din sală: *Da.)* Cum? Cine mă recunosc? Demonii, care sunt îngerii păzitori ai karmei şi care fac „hmmm... hmmmm”. Aşa fac: „Asta-i doamna”. Te recunosc după o sută de vieţi, vorbesc serios, spun: „Aha, asta-i fata aia bună”. Pe fapta asta se bazează atracţia sexuală. Una care nu ştie, nu va atrage deloc. În schimb, altă persoană care a avut în activităţile ei din alte vieţi treaba asta, va şti. La ce duce treaba asta? La o grămadă de necazuri ale ei şi ale altora pe lângă. Mai ies şi alte chestii, că, deh, învеţi din experienţă. Se poate manifesta – vorbesc foarte serios – mă rog, eu vorbesc şi pentru cei care devin terapeuţi şi sunteţi mulţi aici şi trebuie să vă luaţi din această conferinţă lucrurile care vă afectează pe voi, nu pe mine.

Deci, dacă am fost prostituată în altă viaţă, am două posibilităţi – ori am o exacerbare a instinctului sexual, şi atunci (am o prietenă cu care nu mă poate bănui nimeni că am ceva pentru că are şaizeci şi nouă de ani, care mi-a zis când m-a văzut prima oară – eu, cuminte, mă rog, scrisesem *„Atacul PSI”* – s-a uitat la mine: „Dragoş, tu eşti ca tata”. „Cum adică, ca tata? Oh!” „Tatălui meu îi plăcea şi gaura de la cheie”. Deci, mi-a dat o palmă, ştiţi, ea e o tipă care spune totul în faţă. Mă rog, asta era mai demult... M-am mai schimbat între timp – un pic, nu mult. Am mai evoluat, cică!

Bun, de ce vă spun treaba asta? Vin la mine un ea şi un el - o ea şi un el, de fapt – mă rog, poate pe undeva e un ea..., şi ea vine şi îmi spune: „Domnul doctor, ăsta nu poate să-mi facă nimic, ejaculează precoce”. Încep să caut cine e de vină şi întreb: „Măi, dar în alte relaţii cum?” „Domnule, în

alte relaţii sunt OK, dar numai cu ea am o problemă”. Şi, când măsor, ea a fost fată bună, prostituată, iar prostituatele ce au? Aveau un program, deci îşi făcuse la un moment dat un program astfel încât să determine bărbatul cu care se culca să termine mai repede, că timpul e bani. Şi atunci, rămân aceste programe pe care le întâlneşti în practică.

Deci, n-am zis că o să vă spun lucruri frumoase. Sinele este pe planeta asta pentru că a greşit, nu pentru că e un minunat. Şi toţi care se nasc, mai puţin Hristos – că El este altceva – toţi care se nasc, se nasc pentru că au o problemă – indiferent că sunt sfinţi din cerul 9. Ceva greşesc, undeva în gândirea lor, în deciziile pe care le iau, pentru că, la un moment dat, Doamne-Doamne, acolo sus, te întreabă: „Ce părere ai despre treaba asta?” Şi tu zici: „Hai, să-i mierlim pe toţi”. Atunci, Doamne-Doamne zice: „Ia, bâşti, treci pe pământ să vezi cum e viaţa”.

Vorbesc serios – şi atunci (şi vom vorbi când ajungem să vorbim şi despre asta cu Sinele, vârsta astrală), nu toţi care se nasc sunt răi, sunt buni, dar vă spun eu că cei care sunt buni sunt mai răi, pentru că au impresia că lor li se cuvine orice. Sunt cele două extreme – ăia negri, negri, care au impresia că li se cuvine orice şi că sunt nedreptăţiţi de soartă şi ăia care au Lumină şi care au impresia că li se cuvine orice, că ei vin de undeva de sus şi că lumea trebuie să le bată mătănii. Iar când se nasc, ţeapă, că vine unul ca mine şi le-o dă în freză. Să ştiţi că eu fiicei mele i-am dat-o în freză înainte de a se naşte pentru că ea făcea ce voia ea ca spirit, şi determina...

Ăştia mari determină viaţa ta. Adică, educaţia lor şi viaţa. Măi, imaginaţi-vă că pe planeta asta se mai torturează, nu psihic, fizic! Pe planeta asta se mai vând oameni, nu psihic, fizic. Îţi ia copilul de aici şi îl duce dincolo, deci, practic, prostituţie pe bani. Este un fenomen; pe planeta asta aveţi şi discuţii despre spiritualitate, şi liturghii de cer mare, dar aveţi şi lumea interlopă. Unde te duci? Unde te trage aţa? Cine te trage şi ce trage aţa? Sinele. Te duci unde rezonezi. Faci ca Ivan Turbincă – s-a dus în cer şi cică: „Ăăă, ăştia aici cântă, trompete, chestii”, mă rog, nu i-a plăcut. S-a dus jos, aici băutură, femei. Aţi înţeles? Fiecare se duce acolo unde rezonează.

De ce este importantă vârsta astrală? Pentru că oamenii cu vârstă astrală mare pot determina multe lucruri. Sinele ăsta cu vârstă astrală mare, care se manifestă printr-un şarpe mare, mare, mare la un anumit nivel spiritual... La un moment dat am întâlnit o fetiţă care se bucura, se bucura că mă vede, mă înghiţea cu totul, la nivel de Sine. Făcea dintr-odată gura mare şi mă făceam mic şi ziceam: „Iar sunt în zonă, când o să îmi dea drumul”. Se bucura că mă vede, că Sinele ei făcea „hap” şi mă trezeam închis, deci nu mai puteai să mai faci nimic, – atât de mare este diferenţa. La nivel de Sine,

poate să fie foarte mare.

De asta apar incompatibilităţile între bărbaţi şi femei. Un bărbat cu o vârstă astrală mică nu poate fi compatibil cu o femeie cu vârstă astrală mare, decât pentru o perioadă mai scurtă de timp. De ce? Pentru că... „sssşup!” Şi rămâne aşa, tras ca prin inel. Că e mare şi trage tot din tine şi rămâne aşa şi te uiţi cu ochii galeşi şi goi; şi spui: „Unde eşti? Uuu...” şi e nevastă-sa. Cu totul. Pentru că în transferul ăsta de Sine, la momentul actului sexual, se manifestă Sinele nostru. Da? Dacă un individ de vârstă astrală mică are o legătură cu cineva cu vârstă astrală mare şi sunt împreună, cel mic va rămâne în cel mare. Este o regulă – îmi pare rău. Şi ştii când te dezlegi? După vreo 24-48 de ore, dacă ştii, când ştii. Aşa că nu e foarte drăguţ întotdeauna. Da?

Mai apare un fenomen la nivel de Sine. Voi, şi în general oamenii, nu vreau să zic că voi în mod special, oamenii se identifică cu conştiinţa lor. Vine la tine un om şi spune: „Ştiţi, eu am fost o persoană fericită, veselă, minunată şi dintr-odată – asociază cu ceva, ori când te-am cunoscut pe tine, ori când am făcut Reiki, ori când s-a întâmplat nu ştiu ce – nu m-am mai bucurat de nimic”.

Sunt mai multe cauze care pot să ducă la depresie: una e pierderea de SN – de suflet, bun, nu e cazul să vorbim de pierderea de suflet prin magie, prin transfer, prin avorturi sau mai ştiu eu ce; vorbim de Sine. Nu! Există posibilitatea ca acel om să se trezească şi el ca fond să fie cum? Depresiv. Deci, există două manifestări ale Sinelui: nevroticul şi psihoticul – deci, ori rozanevroza, ori psihoza! Eu, evident că sunt un depresiv. Nuuu, glumeam! Ca fond, eu sunt agresiv, deci am doza asta. Dar fiecare are doza lui. Aici apar problemele oamenilor care, la nivel de Sine, nu şi-au dorit să trăiască, indiferent din ce cer vin.

Sunt oameni care vin din cer mare şi pe care i-a trimis Doamne-Doamne pe pământ şi care consideră că traiul pe pământ e o pedeapsă. Ei nu consideră că a trăi pe planeta Pământ este o binecuvântare! A trăi pe planeta Pământ poate să te facă din soldat, mareşal. Depinde de tine, de sângele pe care îl ai. Da? Şi atunci, ce fac? Pentru că nu le convine că s-au născut, îşi bagă strâmbe; şi cum îşi bagă strâmbe? „Păi, dacă bărbatul ăla cu care m-am întâlnit mi-a făcut asta, iar ăla mi-a făcut asta”, când, de fapt, ea îi atrage pe toţi buboşii.

A venit azi o tipă, foarte simpatică, la cabinet; zice: „Domnule doctor, am trei ani de psihoterapie şi psihanaliză şi toate astea, în loc să mă ajute, mai rău m-au încurcat”. E greşit, o să o ajute mult în perspectivă. „Dar eu nu ştiu de ce atrag toţi buboşii şi toţi nasoii din lumea interlopă”. Deci, nu de

oriunde, din lumea interlopă îi atrăgea. „Eu nu înţeleg cum de reuşesc să-i atrag”. „Păi”, zic „rezonezi cu ei”. La orice se gândise, dar la asta nu.

Şi poţi să verifici, cât îţi doreşti tu să fii cu un bărbat pe minus. Şi atunci, ce face? Atrage persoanele cu care nu poate să fie, special ca să-şi justifice singurătatea în faţa propriei conştiinţe „Doamne, eu am încercat, dar uite”. Aşa făceam eu cu femeile „că aia e, aia e...”. Dar stai, mă, că e şi el, chiar aşa, nici una nu se potriveşte? înseamnă că ai o bubă, o bubică – accepţi bubica. Vorbesc serios. Adică, principiul caută nod în papură se manifestă la nivel de Sine. Aşa că, dacă voi căutaţi nod în papură, voi sunteţi în primul rând vinovaţi – nu vinovaţi, nu căutăm vină, nu caut o vină acum, nici în mine, nici în voi, ci încercăm să desluşim ce este în interiorul nostru.

Pentru cei care au mai făcut psiho şi alea, alea. Sinele este partea nerefulată a conştientului care există acolo. Sinele este copilul din noi care trebuie educat. Lupta împotriva Sinelui – aşa cum există religii care sunt greşite. De exemplu, în mahomedanism (nu e greşit, că şi mahomedanismul are părţile lui bune) se spune „Micul Jihad este împotriva necredincioşilor, Marele Jihad este împotriva Sinelui”, ceea ce este greşit. În momentul în care eu mă lupt cu Sinele meu, cu cine mă lupt? Cu mine. Deci, dacă mă lupt cu mine, am vreo şansă să câştig?

O doamnă vine la mine, la cabinet, stoarsă de vlagă şi mă întreabă: „Dar de ce am probleme?” Şi încep să caut. Se poate măsura energia de la nivelul Sinelui; avea o energie la nivelul Sinelui de vreo 30%, deci era mai aşa, mai pe moarte, mai într-un picior. Şi o întreb: „Dar ce faceţi?” „Eu? nimic”. „Ce faceţi pentru Dvs.? Vă plac dulciurile?” „Da”. „Mâncaţi dulciuri?” „Nu”. „Ce vă place să faceţi?” „Nu ştiu ce”. „Şi ce lucraţi?” Contabilitate, sau nu ştiu ce lucra. Aha, deci, tot ce făcea era şi îşi dădea singură în dinţi – bang, bang, bang. Şi se întâmplă următorul lucru: ăla dacă e mai mic, aşa se îmbolnăveşte; şi unde transpar bolile? La nivelul structurii fizice. La cei mai mari, se întâmplă altceva: se răzvrăteşte – deci, nu-i dai sex, nu-i dai şi lui o prăjiturică, nu-i dai lugu, lugu – la un moment dat se supără şi îţi stă împotrivă. Şi zici am făcut proiectul ăsta şi când să-l fac, s-a sucit tot, şi zici „cred că am farmece”.

Ideea este că nu au farmece toţi – există şi astea, dar nu în procentaj aşa de mare cum se crede. Dar, până să-i explici că, stai un pic, că mai sunt şi altele, nu poţi să-i explici că ai un program la nivel de Sine că face ochii mari, aşa. În momentul în care Sinele nu este mulţumit, e ca măgarul lui Buridan – sau cum îl chema – ştiţi, nu i-am dat să mănânce şi când se învăţase, al naibii, a murit. De aceea, până şi educaţia la nivel de Sine, educaţia în mănăstire – părintele meu duhovnic spunea: „Aduni omul şi îl iei

aşa, *a cote, a cote, a cote”,* că eu eram aşa – asta-i bine, asta-i rău – şi speriam pe toată lumea.

Omul nu trebuie să facă de pedeapsă un lucru, trebuie să facă pentru că iubeşte pe Dumnezeu, pentru că dacă tu te duci la Dumnezeu de frică, frica n-are nici o legătură cu iubirea şi nu poţi să evoluezi. Dacă mie mi-e frică că Dumnezeu o să mă bată că respir, că aia, n-o să pot să ajung niciodată la Dumnezeu. Frica mea mă va opri să ajung la Dumnezeu. Mă îngăduie o doamnă să mă apropii de ea dacă mie mi-e frică de ea? N-ai cum. Frica este un sentiment, o energie, un blocaj energetic, care nu ţine de noi – este exterioară – şi care stă între mine şi o persoană; între mine şi îndeplinirea unei misiuni; între mine şi evoluţia mea spirituală stă frica. Orice frică... Aţi citit Telifas Levi – nu poţi să ajungi mare maestru dacă ţie ţi-e frică de gândaci. Sau de şoareci, sau de coropişniţe, sau de ce mai vreţi voi, sau de câini, sau de apă, sau de foc, sau de, sau de... Nu poţi! Pentru că toate fac parte din natură, fac parte din Dumnezeu şi nu poate să-ţi fie frică de Dumnezeu. Dacă ţi-e frică de Dumnezeu, ai o problemă. O ruptură între tine şi Dumnezeu. Vă e clar? Mă rog, la mine e un tic verbal, asta cu „vă e clar”.

În general, cei cu vârstă astrală mare sunt mai conştienţi de ei înşişi; au programe pozitive, au trecut prin nişte situaţii pe care le-au rezolvat, şi atunci, la ei, chiar şi deciziile se iau mai uşor şi capătă posturi de conducere, pentru că ei au înscrise în ei nişte adevăruri pe care le-au experimentat în alte vieţi. Da? Ei au funcţii de conducere, sunt şefi etc. În general, când e un idiot şef – şi acum suntem în plin avânt – şi oameni cu vârste astrale mici, nu poate să iasă nimic bun. Pentru că vârsta astrală mică înseamnă sensibilitate mare, înseamnă conectare la subconştientul colectiv şi nu poţi să o stăpâneşti pentru că eşti mic! Şi atunci, ce face? Te domină. Şi ce îţi amplifică? Instinctele. Mă rog, mai opreşti maşina, mai coboară ministrul.

Mai departe. Trezirea spirituală. Trezirea spirituală vă poate da un adevăr inversat, începi să vezi lumea ca printr-o sticlă murdară. Trezirea mea, v-am zis, a fost foarte drăguţă, mă gândeam la multe. Eee, ideea este că fiecare om se trezeşte în funcţie de cum este el însuşi: pe unii îi apucă plânsul, unii încep să vadă, alţii încep să-i agite pe ceilalţi, alţii nu se mai potrivesc cu locul în care se nasc, familie, copii etc. Nu trebuie să te sperii – bine, dacă eşti cu cap şi poţi, se poate să treci peste asta; nu este obligatoriu să se întâmple asta, să se demoleze universul. Asta este valabil, în general, pentru oamenii cu vârstă astrală mică; cu cei care au karme de plătit etc. Şi care, mă rog, au nişte parcursuri mai haotice sau ni se par nouă, în viaţă. Dar, de fapt, parcursurile astea haotice sau care nouă sau celor din jur li se par haotice, au de fapt, un scop pozitiv – să-ţi iei lecţiile de care ai nevoie tu

din locul respectiv.

Sentimentele de culpă la nivel de Sine sunt mai proaste decât păcatul însuşi.

A propos de frică, revin un pic, se spune într-un proverb roman că, mai grea decât moartea, e frica de moarte.

La nivel de Sine, totul capătă alte conotaţii; adică, ceea ce este mic, pare minor la nivelul nostru, este major înăuntru şi tot ce este minor înăuntru poate să fie major în afară. Vă dau un exemplu: odată făceam terapie şi am descoperit un centru energetic blocat, am măsurat şi nu aveam voie să îl deblochez. Zic: „Eeeh, îl deblochez, ce poate să mi se întâmple?” Deci, mi-a bubuit viaţa. Pentru că energia aia pe care o scoţi, capătă alte valenţe în lumea noastră; de la ţevi sparte, becuri, toate, certuri interminabile cu părinţii, iubita, deci, toate de la un centru energetic care era blocat. Aşa că să nu aveţi impresia că dacă un lucru este mic, este neapărat mic. Un lucru mic poate să fie al naibii de mare, şi invers.

Vă spuneam că programele oamenilor care nu şi-au dorit să se nască se manifestă prin boli autoimune, inclusiv scleroza multiplă – bolile autoimune, gen lupus, mă rog, nu îmi vin acum în minte. Da? Deci, oamenii respectivi fabrică anticorpi ca să se distrugă pe ei înşişi. Şi atunci, care este tratamentul pentru persoana respectiva? Dragostea de viaţă; să îi înveţi să trăiască şi să se bucure de viaţă. Ăsta este tratamentul de elecţie.

Trezirea spirituală poate să fie o schismă; deci, Sinele să vrea hăis, iar conştiinţa să vrea cea. Asta e cea mai nasoală chestie, ruptura dintre Sine şi conştiinţă, care este conştiinţa Sinelui, dar care are ca factori educaţionali şcoala, biserica, părinţii, autoeducaţia, etc. Pe parcursul ăsta, cea mai bună este consilierea, pentru că omul trebuie să înţeleagă ce i se întâmplă. Oricum, dacă se duce, mulţi nu ştiu ce i se întâmplă. Şi atunci, ori îi bagă pe medicaţie, depinde de unde vine – în general medicii sunt mai îngăduitori cu mediul intelectual, e intelectual şi are bani, îl tratează; e mai... – e vina noastră – ăsta e adevărul. E mai de la ţară, îi dă medicaţie.

E adevărat că, pentru a-i explica omului ce i se întâmplă, trebuie să aibă o bază de date omul respectiv. În general, oamenii de la ţară nu o au, neavând-o, alegi medicaţia care este suportivă – deci, se dă special ca să treacă peste acel fenomen. Omul zice: „Domnule, ştii, aş vrea să fiu cum eram înainte”. Nu se mai poate! Trezirea spirituală este ireversibilă. Nu e că a venit seara, mă culc şi mă trezesc a doua zi că nu îmi place. Una dintre manifestările – a propos de trezirile spirituale – şi faptul că Sinelui nu-i place viaţa lui, este dormitul mult. Da? Deci, oamenii care spun: „Domnule, sunt obosit, sunt obosit... m-a muşcat musca ţeţe...” şi el doarme şi la prânz, şi

dimineaţa, şi seara, şi la serviciu, şi în maşină – când, de fapt, este o formă de negare a realităţii, nu-i place realitatea înconjurătoare.

Nu ştiu dacă îi explici – adică ştiu -, nu întotdeauna dacă îi explici, o şi acceptă. Şi noi – să ştiţi, ca terapeuţi – facem câteodată multe greşeli. A venit astăzi un tip căruia i-a zis Valeriu Popa că într-un an i se termină problemele, i-a zis nu ştiu care alt terapeut că într-un an i se termină problemele, iar acum e după şapte ani. Şi i-am zis, îmi pare rău, eu n-am să-ţi zic că într-un an ţi se termină toate problemele, dar trebuia să te duci la psihiatrie să-ţi iei nişte medicamente, că nu merge. A fost descumpănit, dar nu aveam altă soluţie, nu ajungeam la el.

„Cum, domnule, mi-a zis că într-un an”. Era setat pe un an. Înţelegeţi? Şi atunci, eşti obligat să-l treci pe medicaţie special ca să-i reduc anumite, mă rog, valori ale receptorilor şi a tot ce ţine de receptori şi mediatori chimici. Şi abia, după aia, după vreo două săptămâni de medicaţie, pot să ajung la el şi să-i zic: „băi, stai să-ţi explic ce ţi s-a întâmplat”, că altfel nu ajung. Nu ajung la el.

Să nu credeţi că n-am picat şi eu în tentaţia asta de a fi marele doctor care rezolva cele mai dure cazuri, dar mi-a trecut, că mi-am dat seama că nu se poate. Voi râdeţi, dar e destul de nasol când o ia cineva aşa, rara, şi face tot felul de ghiduşii de care îţi stă mintea în loc. Şi n-ai ce să faci, decât internatul. Poate fi indusă? Da, dar trebuie să fie un teren slab – nu oricine poate fi înnebunit. De cele mai multe ori, a ajunge în ospiciu înseamnă o problemă personală. Undeva o bubă, un clic. Nu se poate, că nu poţi să rezonezi cu spitalul. Rezonezi cu spitalul pentru că ai un program. Vă e clar?

Nu e foarte drăguţ să te trezeşti brusc, e foarte bine când se trezesc oamenii pe parcurs. Şi atunci, oamenii care sunt obligaţi să aibă o abstinenţă prelungită, fortuită de, mă rog – nu-şi găsesc un partener, nu aia, nu au o educaţie, ne bate Dumnezeu etc. – reduc raţia alimentară. Punct.

Ştiţi experimentul făcut de nemţi? N-aţi citit şi voi ce au făcut nemţii în al Doilea Război Mondial? Au făcut tot felul de experimente: la un moment dat erau prizonierii ruşi de o parte şi fetele rusoaice de altă parte, între ei un gard de sârmă şi săreau ruşii la fete. I-au împuşcat, i-au electrocutat, tot săreau. Se întrebau: „Ce ne facem?” „Înjumătăţim raţia alimentară”. După vreo lună, numărul celor care săreau gardul, a scăzut. Şi ce-au făcut? Au redus raţia alimentară. Nu mai sărea nimeni.

Nu ştiu dacă vă e clar? Ăsta e motivul pentru care în mănăstiri nu e voie: ouă, brânză, lapte; pentru că n-ai din ce să faci hormoni. Nu ai din ce să iei programe sexuale, că în carne există, ce? Programe sexuale, că sunt animăluţe care se... Gândiţi-vă că orice program care există la nivel macro,

există la nivel micro, da? Deci, dacă mănânc vacă, o să aibă toate programele; dacă mănânc porc, o să aibă toate programele; dacă mănânc oaie, miel, o să aibă toate programele care includ programe sexuale pe care, ce faci? Le asimilezi. De asta nu sunt foarte fan al vaccinelor – domnule, că trebuie să facem vaccin, că trebuie să... că sunt împotriva cancerului sau mai ştiu eu ce. Domnule, mie îmi iese că nu sunt bune! Alea îţi bagă la nivel de ADN, la nivel de câmpuri, la nivel de structuri, nişte programe. Ştiu eu ce programe au ăia înăuntru? Ştiu eu la ce nivel a ajuns medicina actuală cu vaccinurile lor? Şi ce face din noi? Şi noi? Înghiţim ca pelicanii, de ce? Pentru că avem nişte somităţi care sunt ignorante. Avem, câteodată, profesori care nu-şi văd de lungul meseriei lor, adică să vadă şi ei ce e dincolo.

Principiul transferului energetic... Să ştiţi că s-a luat Premiul Nobel pentru el, în 2002, cred, de un psihanalist care demonstra principiul transferului energetic şi nu numai al energiei, al tuturor celorlalte, sentimente, instincte. A renunţat la psihanaliză, iar acum se ocupă cu experimente pe şoricei, e foarte mişto. La un moment dat, te saturi de terapie, că nu mai e nimic nou – intră cineva în cabinet şi ştii exact ce vrea şi ce are, şi ce îi trebuie, şi dacă poţi să îl ajuţi – nu mai e interesant. Acesta este principiul transferului energetic şi energie există şi în produsele pe care le mâncăm şi care sunt tratate chimic sau iradiate. Că acum mâncaţi tot ce înseamnă porumb şi pâine iradiată. Culturile alea mari nu sunt date cu grâu sălbatic – asta ca să ştiţi, e greu să găseşti hrană naturală. Arată bine, dar nu sunt OK şi ne modifică genomul. Alimentaţia asta iradiată şi aşa, şi aşa, ne modifică genomul în timp – genomul uman, per total. Evident, că apar şi modificări la nivel de Sine. Păi, de ce? Foarte simplu: că există o interdependenţă între ADN şi Sine, corp şi Sine. Se modifică corpul, deci se modifică Sinele; se modifică Sinele, se modifică şi corpul – deci, sunt în legătură unele cu altele.

Nu vă vorbesc eu de transferul de sine... sau, pot să vorbesc despre asta.

□ PARTEA A DOUA □

Etapele evoluţiei spirituale sunt foarte simple – şarpele se trezeşte, bang, buimac; nu ştie ce e cu el, ce l-a apucat. Neştiind ce l-a apucat, începe să-şi facă ordine în viaţă, nu are nici un fel de criteriu, decât alea pe care le-a învăţat, sau care sunt la nivelul interiorului lui – şi e o bulibăşeală peste tot. În timp, începe să se ordoneze viaţa lui; pe măsură ce se ordonează, înseamnă că a ajuns la un nivel karmic. Când îşi rezolvă la nivelul ăsta karmic – care presupune relaţii cu oameni, cu bani, ţară, planetă, el însuşi etc. -,

când îşi rezolvă problema asta, ce face? Se produce un salt la alt nivel.

În general, porţile de la nivelul chakrelor sunt închise şi atunci apar durerile de spate – fără explicaţie – undeva, între omoplaţi, la nivelul ăsta, mă doare aici, e ca un junghi, se plimbă, se mută. Mai ţineţi minte poza aia în care ziceau ăştia că prin fetiţa aia se mişcă un şarpe? Ceva de genul ăsta, numai că nu e vizibil – uite-l, uite-l – nu-l vede toată lumea. Şi atunci, ce trebuie? Să i se dea drumul mai sus. Cum poţi să faci singur asta? Prin rugăciune şi post. Creşterea vibraţiei duce, la un moment dat Sinele la alt nivel vibraţional şi atunci trece mai uşor de nivelul energetic al chakrei respective. Aici întâlneşte o altă karmă, o altă structură – ştiţi cum suntem, deci sunt ca nişte etaje, şi, când urci la etajul următor, întâlneşti alte iţe şi începi să le rezolvi: ura cu ăla, iubirea cu aia, relaţiile cu ăla, sexul cu persoana respectivă etc. Urci la etajul următor, am rezolvat-o, până când? Până ajung la nivelul Florii de Lotus. Cum se manifestă? Păi, pot să apară dureri de stomac, pot să apară dureri de inimă – ai senzaţia că muşcă din inimă, se poate întâmpla treaba asta, dar nu înseamnă că ai făcut infarct, ci poate să fie pur şi simplu, o trezire spirituală. Sau îţi dă dureri de spate, în funcţie de unde se duce, că el – ameţit cum e – nimereşte aiurea. Poate rămâne blocat într-un loc; în locul în care rămâne, Sinele produce probleme. Deci, a rămas cantonat la nivelul ăla – să zicem, la nivelul stomacului, ai ulcer etc., etc., – de ce? Pentru că el – ca şi conotaţie – nu este pozitiv; el îşi capătă pozitivitatea pe măsură ce urcă. Deci, oriunde rămâne, produce probleme; nu la toată lumea că, v-am zis, unii sunt mai bunuţi la nivel interior. Se urcă la nivel de gât, la fel, rămâne blocat aici ca un guler – de multe ori, poate să fie înnodat, aşa are şal doamna; după aia urcă la nivel de chakră VI. Aici, la momentul respectiv, apar probleme: adică, apar auzeniile – se pot deschide urechile spirituale şi poţi auzi lumea de dincolo – e ca atunci când reglezi postul la un radio şi se aude piuitul ăla, apoi începi să auzi – urât, urâtă senzaţie. Vă spun că se poate întâmpla, e bine să recunoaşteţi şi e bine să trimiteţi unde trebuie, la cineva care ştie – Slavă Domnului, sunt oameni care, la ora actuală, şi sunt mulţi care ştiu de treaba asta, precum şi medici psihiatrici care ştiu. Şi rânduie fiecare să ajungă unde consideră Dumnezeu. Chakra a VI-a şi, după aia, ajunge în VII; şi când ajunge în VII, devine un eliberat de karmă. Sunt cei care, la un moment dat, se eliberează şi pot deveni catatonici – e plecat, nu mai vrea el să stea pe planeta asta, nu-i place şi evadează. Am avut un caz de genul ăsta.

Lumea de dincolo e mult mai interesantă decât lumea noastră, iar şansa să aduci pe cineva în trup care a ieşit şi care nu este iniţiat, e al naibii de grea, doar dacă îl legi acolo. Aici, se pune problema până la ce nivel am voie să intervin; în ce măsură am voie sau nu să leg pe cineva să rămână în

corpul lui. Asta face parte din deontologia, nu medicală, că n-are nici o legătură cu medicina sau psihiatria sau psihologia, din deontologia unui terapeut care se consideră bun. Greu, foarte greu de luat o decizie de genul ăsta. Şi aici intervine un lucru care este elementar: dreptul Divin – trebuie s-o faci, ai voie s-o faci, şi n-ai încotro şi trebuie s-o faci. Bine, bine, dar de unde ştii tu dacă ai acest drept? Eee, aici intervine relaţia ta personală cu Dumnezeu, ca terapeut. Pentru că abuzuri se pot face – gândiţi-vă că după scoaterea unui om în afară rămâne ca o carcasă goală. E adevărat că pe cei cu vârste astrale mari nu poţi să-i scoţi, indiferent cât eşti tu de ţeapăn. Dar cei mai micuţi, aşa cam ca mine, mai merg agăţaţi.

Eu, celor cărora le fac asta, vă daţi seama că le doresc tot binele pe care îl ştiu.

Din păcate, în ortodoxie, Şarpele Kundalini este identificat cu răul din om şi e altoit bine – i se dă peste dinţi, ca la coasă. Vorbesc serios. Fără să se înţeleagă că, de fapt, el trebuie educat; se ocupă foarte mult de spiritualitate, de partea conştientă, dar nu înţeleg că, de fapt, tu trebuie să te ocupi de partea de jos. De ce? Păi, dacă nu rezolvi problema de la nivel de Sine, spiritul respectiv, indiferent la ce nivel ajunge, e obligat să se întoarcă, are probleme nerezolvate cu sexul. Credeţi că poate să stea în cer? Nu, trebuie să se întoarcă. Are probleme de neiertări, poate să rămână în cer? Nu, se întoarce. Deci, toţi sunt obligaţi să se întoarcă, la un moment dat, dacă în interiorul lor a mai rămas unul! Deci, acolo nu merge, nu există că mă duc acolo şi eu am pete, că sunt un dalmaţian cu o pată sau mai multe, nu există – acolo e ori, ori. Mă refer la Sinele Divin, în rest e ierarhie. Or tendinţa ierarhiei la sfârşitul universului material este să se unească într-un Sine Divin. Mă rog, o să vorbim de unde provenim.

În altă ordine de idei, eu nu sunt fan Bivolaru. Nu l-am cunoscut în viaţa asta, personal; poate am să mă duc pe la el, în periplurile mele... Nu ştiu, glumesc! Dar am încercat să studiez ce se întâmpla şi ce se făcea acolo. Ca peste tot, sunt mulţi oameni – unii, în timp, devin conştienţi de ei înşişi, iar alţii rămân roboţei. Nu sunt de acord cu ce a făcut el – că a trimis fete, sau ştiu eu ce a făcut, mă rog, şi cotizau – problema lui. Dar, vă dau un exemplu, doamnelor, haideţi să vă spun ceva: aveţi nevoi sexuale, nu puteţi să vi le împliniţi că sunteţi nişte doamne. Ce faceţi? Dar nu la nivelul că din când în când, îmi aduc şi eu aminte că există sex, nu. Aia care nu te lasă să dormi şi nu te lasă să mănânci. O să ţineţi post – n-aţi ştiut de treaba asta -, o să vă duceţi la un grup de genul ăsta. E bine? Domnule, eu nu judec prin bine şi prin rău. Dar e clar că eu nu am ajuns în secta lui, deci e clar că eu n-am rezonat cu ea. Cine a ajuns, a rezonat. E clar că, cine a ajuns acolo, a avut o

problemă relativ la sexualitate. Deci, în măsura în care la noi nu e legalizată prostituţia; în măsura în care o doamnă nu îşi poate lua un domn de companie pentru că noi avem nişte educaţii; în măsura în care nu există masaj erotic şi mai ştiu eu ce, sunt de judecat oamenii ăia că au ajuns acolo? Nu judecaţi prin prisma celui care are pe cineva acasă şi îi dă un ghiont şi zice „ştii, lugu-lugu, azi aş vrea şi eu”. Judecaţi prin prisma ăluia care e singur, singur şi, când îi vede pe ăia care se pupă la televizor, îi vine să ia televizorul în braţe. Aţi înţeles? Şi atunci, era firesc să fie treaba asta. Poate fi cineva judecat că face sex în grup? Problema lor. Se spune că, cu cât mai mulţi, cu atât mai bine. Nu ştiu. Deci, nu mă interesează. Eu sunt pe principiul să trăiesc şi să-i las şi pe alţii să trăiască şi să înţeleg. Aaa, dacă începi să faci apostolat, începi să racolezi oameni, începi să-i duci tu – că au mai fost oameni care au fost drogaţi şi supuşi la o chestie de genul ăsta -, cu ăia nu sunt de acord, că ăia încalcă liberul arbitru. Dar, să ştiţi că liberul arbitru se încalcă în multe locuri.

Vă spuneam că, la un moment dat, a venit la mine o tipă, doctoriţă. Noi, doctorii, suntem mai dezinhibaţi, nu avem o problemă să discutăm despre asta. Zice: „Băi, am o problemă”. „Ce problemă ai?” „De la un timp nu mai am chef de nimic”. „Cum nu mai ai chef de nimic? Eee, de când?” Zice: „Păi, am fost la un preot”. „Ce vrei să faci?” „Mă duc să mă împărtăşesc”. Are douăzeci şi şase de ani, e o tipă foarte normală, şi atunci, am verificat: Sinele e în ea? Nu. Ştiţi unde era? În mănăstire. Dar nu stătea de bunăvoie, că poţi să stai în mănăstire cât vrei tu şi cât îţi place acolo şi îţi rămân sufletul şi Sinele la mănăstire. Era legat. Ceea ce nu este corect. Sunt maeştri care fac treaba asta, sunt preoţi care fac treaba asta, sunt mai ştiu eu ce mentori care fac treaba asta, ceea ce nu este corect.

Mai este adevărat că – dacă eu, de exemplu, dintr-un anumit punct de vedere sunt superior, pot şi am voie să induc anumite lucruri, şi ei la fel. Pentru că aici se merge pe principiul ierarhiei – ăla de mai sus poate să îţi dicteze. Dar, dacă eu sunt treaz... Ştiţi, la un moment dat nu mă mai duceam la mănăstire, pentru că ei se apucau să citească Psaltirea şi trăgeau structuri din mine şi nu mă duceam, de-al naibii. Şi am fost întrebat: „De ce nu vii?” „În momentul în care o să mă sunaţi şi o să spuneţi: băi, vino, că vrem să vorbim cu tine, o să vin, dar, dacă mă trageţi aşa, eu nu vin”.

Deci, trebuie să-ţi dai seama de structura asta. Cum îţi dai seama că nu există Sinele în tine? Aveam un maestru de arte marţiale foarte bun, pe Kansoia – sensei Kansoia, nu ştiu câţi dani are acum 9, 10, 12, habar nu am -, şi făceam un stagiu la Antilopa şi nu-mi ieşea nimic. Pentru că în Sine există memoria kinestezică: condusul, artele marţiale, dansul, sexul sunt la nivel de

Sine. Şi nu îmi ieşea nimic... Şi îl văd pe ăsta că opreşte, erau vreo 150 de oameni, îi opreşte pe toţi, se duce în cerc şi face aşa, se bate cu dosul palmei, la spate, în zona lombară. Îl ţin minte şi acum: „mă, ce face ăsta?” Şi când m-am uitat mai bine la mine, Sinele meu nu era în mine, că să ştiţi că ăsta mai pleacă şi de bunăvoie, chiar dacă eşti conştient. Pot să stau să vă vorbesc, dar să fiu plecat la... Sunt oameni care îşi dau seama de treaba asta.

Fac o paranteză. Aveam un profesor în liceu – la Măgurele am făcut eu, la MF4 -, directorul de acolo, care era securist, dar era un om extraordinar. Şi mă vedea că eu... Şi zicea: „Argeşanu, măi, băiatule, stai cu noi”. Mă uitam fix, alţi profesori nu-şi dădeau seama, mă uitam fix în ochii lui, dar eram pa. Şi zicea: „Argeşanu, măi, băiatule, stai cu noi”.

Revin. Şi m-am uitat după Sinele meu şi ce crezi că făcea? Stătea bine-merci în bucătărie cu soacra – nu era soacră-mea, că nu m-am căsătorit cu tipa respectivă -, dar ele... în general oamenii fac prostii pentru că nu înţeleg şi sunt ignoranţi. „Ce caută ăsta la treizeci de ani să se zbenguie, să dea din braţe pe acolo?” Şi atunci, ce s-a gândit, că prin descântec te poate scoate. Deci, se poate lega Sinele, se poate scoate. Cum? Am zis prin motricitatea ta; eu dau pumni prin aer – când dau picioare prin aer, nu aşa, îmi dau seama că nu sunt în mine şi încep să mă caut. De ce? Nu am încă unit conştientul cu Sinele. De ce nu l-am unit? Habar nu am! Mă lasă Doamne-Doamne rupt, aşa.

Este adevărat că dacă e unit, pe măsură ce e bubuit Sinele, deci buşit, legat, ars, ar ieşi la nivel fizic. Pe când, dacă îl buşeşte pe el, dar nu e în mine, nu îmi apare nimic la nivel de trup. Magia se face la nivel de Sine, la nivel de câmpuri, la nivel de suflet.

Evoluţia Sinelui şi creşterea gradului de conştiinţă a Sinelui şi tot ce înseamnă educaţie, se face prin ceea ce se cheamă expunerea la stimuli. Viaţa vă expune, de fapt, la stimulii care vă deranjează. Şi e firesc să fie aşa! Deci, dacă am o problemă nerezolvată în mine, în exteriorul meu se va întâmpla exact acel lucru care mă deranjează. Este exact pe principiul *de ce ţi-e frică, de aia nu scapi.*

De ce? Dacă mie mi-e frică de un lucru, înseamnă că eu am program ca acel lucru să se întâmple în mine. Şi atunci, cum pot să scap? Ştiţi cum pot să scap? Prin rugăciune. Până când? Până când dispare frica. Prin trimiterea luminii către problema respectivă. Până când? Până când dispare frica.

Dacă trebuie să se întâmple, a propos de cutremur, tot aia e. Până la urmă, important nu e dacă e cutremur, important e unde eşti. Că pot să fiu în pădure când e cutremurul, şi să culeg fragi şi mure; dar pot să fiu într-un zgârie-nori, sau pot să fiu într-un bloc cu bulină, sau pot să mor pentru că, pur şi simplu, îmi cade o grindă în cap. Deci, nu este obligatoriu să... şi

atunci, lăsaţi chestia cu cutremurul. Că pe ăla nimeni – ţineţi minte treaba asta! -, nimeni nu îl poate prevedea. Când s-a hotărât Doamne-Doamne să ne ia maul, n-o să-mi spună nici mie, nici ţie. Se poate verifica? Da. Cu câteva zile înainte, cad ca şi dimensiune nodurile Hartman – ai văzut că scad patru virgulă nu ştiu cât, iar când au ajuns la trei, deja ne zguduie bine. Simplu. Soluţia care e? Domnule, îl punem pe unul să verifice: ia, verifică în fiecare zi cum sunt nodurile Hartman. Bun, şi ăla zice „sunt 3 virgulă nu ştiu ce”, şi îl trimitem la unul care ştie să le dilate şi spunem „ia, dilată tu nodurile Hartman şi Bens-Hartman” şi se rezolvă problema cutremurului.

Că Dumnezeu nu vrea să ne omoare, suntem o pepinieră – voi într-o pepinieră vreţi să vă moară răsadurile? Aveţi o pepinieră cu plăntuţe, vreţi să vă moară răsadurile – bun, prost, cum e el acolo – îl mai strâmb, mă... mai merge la grămadă. Creează un câmp care îi ajută pe ceilalţi să se dezvolte, că ştiţi că trebuie o mare masă ca să iasă nişte vârfuri. Şi chiar şi cel de jos are rolul lui de la bază ca să îl ajute pe ăla să crească, deci, nu poate să existe şeful de la, mă rog, fără subalterni. Nu putem fi toţi şefi şi atunci fiecare are rolul lui acolo – femeia de serviciu, portarul. Aţi înţeles? Deci, nu trebuie să fie pepiniera asta plină numai de lăstare minunate. Nu că aş fi vreunul – nu asta e ideea. Eu am trecut prin toate fazele.

Atunci veţi învăţa să respectaţi pe fiecare om; îl respecţi pe ăla care mătură, pe ăla care îţi spală maşina şi pe ăla care îţi vinde pâinea – pentru că nu se poate altfel – şi pe ăla care te serveşte la masă, pe menajera care îţi face curat, mă rog, dacă ai, şi pe, şi pe, şi pe ăla care vinde tichete. Clar. Nimeni nu e mai presus de altul. Sunt roluri; ceea ce ai făcut în alte vieţi, îţi dă un rol mai bun – în funcţie de meritele personale şi cum le-ai îndeplinit pe altele. Aşa că, nu întotdeauna cel care este în vârf, e neapărat rău – are şi el meritele lui personale, că altfel nu era. Noi ne luăm de toate defectele celor de sus – mă rog, că e mic, că e chel dar dacă este acolo, este pentru că merită, că altfel aş fi eu sau altul. Undeva are un merit, că doar nu au fugit toţi şi a rămas el singurul care a vrut să fie ceva.

De multe ori, o problemă de la nivelul Sinelui se poate somatiza. Adică, te doare capul. De ce? Pentru că, de fapt, nu îţi place meseria pe care o faci; te enervează ceea ce faci; ai crize de nervi – de fapt nu te deranjează aia, te deranjează altceva. De multe ori somatizarea unei probleme – mă doare un picior, mă doare ficatul, mă doare inima, mă doare stomacul – este în realitate somatizarea unei probleme de la nivel de Sine. Dacă vreau să elimin boala, nu e destul dacă îi dau ăluia inhibitor central.

Eram plecat în Japonia şi pe căţelul meu, mă rog, se gândeşte doctoriţa să-l opereze, că avea un singur ou şi unul rămăsese înăuntru. Şi zice: „M-am

uitat la ecograf şi nu e bine, se cancerizează, trebuie să-l scot”. Zic: „Bun”. L-a scos. Problema nu e că l-a scos pe ăla, problema este că l-a scos şi pe celălalt. Şi a rămas ca în bancul cu Zam, fără bile, şi nu voia să mai mănânce. Zice: „Vomită tot, nu vrea să bea nici apă, nu vrea nici aia”, dar el, înăuntrul lui, la nivel de Sine era supărat. Şi să nu credeţi că nu trebuie o muncă de lămurire inclusiv la... vorbesc de animăluţe. Şi vă mai dau un exemplu.

I-am explicat: „Stai liniştit, că dacă vrea Doamne-Doamne, când te faci mare, şi te faci om, stai să vezi ce, că nu e chiar aşa, ba e foarte bine că pe undeva ai scăpat de o problemă”. Când am făcut treaba asta, îmi povestea doctoriţa: „Când m-am dus acasă stătea lat, nu mişca, se ducea pisoiul şi stătea lipit de el”. Când m-am dus acasă voia să i-o tragă pisoiului, deşi n-avea cu ce...

Deci, se poate somatiza o problemă, o suferinţă de la nivel de Sine – asta poate să se manifeste inclusiv la animale. Exemplu: fată pisica soră-mi şi face şase pui, unul moare, iar pisica mieuna încontinuu. „Măi, nu ştim ce să mai facem că miaună asta încontinuu; probabil că îl caută pe pisoiul ăla”. Vreau să spun că fiind conectat la ea, la nivel mental, i-am explicat că puiul ei e bine, că e plecat, că o să se întoarcă, că dacă s-a născut din ea, o să mai facă pui şi altădată, la-la-la... Bine, ea nu percepe gânduri sau mari idei despre Sine, dar undeva se face clic-ul ăla şi înţelege. Din momentul respectiv, n-a mai mieunat şi şi-a văzut de puii ei. Deci, zile întregi a mieunat! Pentru că şi-a pierdut puiul. O să vedeţi animale care îşi pierd puii şi rag după ei sau mugesc... sau nechează că le-a murit un pui – trebuie făcut şi cu ele, să le explici la nivel mental – e ideal să pui mâna pe ele – că este ok şi că puiul este unde trebuie şi că se va întoarce, şi se liniştesc la nivel de Sine.

Somatizarea problemelor poate consta şi în lucruri pe care noi le credeam uitate. Adică, o supărare pe cineva – ai zis că l-ai uitat că nu ştiu ce ţi-a făcut – şi, de fapt, e un vierme care roade înăuntru, şi roade, şi roade, şi începe să aibă probleme şi aia, şi aia, şi rezolvă aia, şi-l doare şi aia, şi tot aşa. De obicei, aşa se întâmplă, nu e o singură boală; rezolvă o problemă, îl ia alta. Şi, de fapt, la nivel de Sine, omul respectiv e supărat. Şi ce poţi să faci? Să-i scoţi inconştient Sinele. „Bă, tu eşti supărat, supărată că nenea ăla ţi-a făcut aia; doamna aia ţi-a făcut aia – cine fiecare ce ţi-a făcut”, şi o să zică „nu e adevărat” şi tu insişti „hai, mă, că... hmm!”. Şi dintr-odată începe să plângă. De ce? Pentru că ai descoperit buba care este în interior şi care se manifestă prin plâns, râs nervos, enervare. În momentul în care îi spui cuiva „mă, tu eşti cam tolomac” şi el se enervează, înseamnă că e! Vorbesc serios! Pentru că dacă el e conştient...

Aaa, trebuie să vorbim despre conştiinţa propriei valori şi după aia

despre vindecarea Sinelui. Un pic, nu mă ocup eu de vindecarea Sinelui, dar vă dau nişte date necesare să ajungeţi la Emil pentru că mie mi-a folosit această idee, chiar dacă el nu ştie că am preluat-o. Am auzit aşa, o păsărică, era pe net, despre refacerea Sinelui, şi mi-am dat seama că am pierdut din Sine – şi o să vorbim şi despre cum se pierde din Sine.

Revenim tot la sex?! Buuun! Facem ce facem şi ajungem tot acolo... Deci, nu e... îmi pare rău, cercetaţi şi o să vedeţi... Ştiţi, Schopenhauer avea un citat cu ghilimele pe care mi l-am extras eu când eram prin clasa a patra – în clasa a patra m-am hotărât eu să citesc marii filosofi. Şi avea unul despre actul sexual care spunea aşa: „Orice ai face, actul sexual iese la suprafaţă; este ţinta tuturor glumelor, toate ironiile, toate supărările, toate nefericirile duc la actul sexual”. Vorbesc foarte serios! Asta spunea Schopenhauer şi vreau să vă spun că au trecut ceva ani de când eram eu prin clasa a patra, a cincea, a şasea, cred că a cincea, că eram prea mic; într-a patra – făceam arte marţiale -, încă nu i-am găsit contra-argumente. Punct. Deci, eu am încercat să-l combat. N-a mers. Viaţa mi-a demonstrat că omul ăla avea dreptate, chiar dacă n-a fost foarte frumos şi foarte fair-play.

Unde rămăsesem? La conştiinţa valorii. Respectul de Sine – şi o să vorbim şi de lepădarea de Sine. Ce zice ortodoxia, este o chestie care se pare că se cam bate cap în cap.

Respectul de Sine înseamnă conştiinţa propriei valori; spune-mi cum te îmbraci şi ce îţi iei pe tine şi îmi dau seama dacă te respecţi sau nu. Deci, dacă umbli cu şoşoni, cu ciorapi de răsalaltăieri, cu un tricou d-ăla cu guler negru – hehe! tricou alb – şi, mă rog, înseamnă că nu te respecţi. Ştiţi că una dintre formele depresiei este momentul în care un om nu mai este îngrijit. Bine, nu vorbesc de cei care trec prin faze iniţiatice care presupun smerenia trupului. Deci, dacă eu vreau să mă smeresc fizic, ca trup, n-o să mă apuc să mă îmbrac de la Dolce&Gabana şi de la Zara. Deci, eu mă îmbrac ca să nu-mi fie frig – ba, poate mai scot un pic din ele ca să-mi fie un pic de frig. Aia se cheamă, ce? Penitenţă. Nu înseamnă că mă autoflagelez acum, îmi iau şi mă dau cu cârlige d-alea pe spate şi mă bat – aia e nebunie, e altă extremă a nebuniei.

Eu vorbesc de Sine. Când e vorba de smerenie, există două tipuri de smerenie: a trupului şi a sufletului. A sufletului vine când faci ascultare necondiţionată – să zicem în mănăstire. Iar smerenia trupului înseamnă că nu te mai interesează cu ce te îmbraci, nu te interesează cu ce te dai. Da? Nu pot decât cu Coco Chanel no. 5 să mă dau, că îmi stă inima dacă nu mă dau, asta e o bubică la cap, trebuie să înţelegeţi. Când ai chestii d-astea cum că nu mă dau decât cu un anumit tip de parfum, că ăla îmi place, ai o bubică la

cap de care, ideal ar fi să scăpaţi. Eu nu zic, trebuie să trăiască şi creatorii de modă şi creatorii de parfumuri, dar aici vorbim de evoluţie spirituală. Asta nu înseamnă că eu trebuie să...

Mi-a povestit cineva că a avut o colegă indiancă şi că asta nu se spăla niciodată ca să nu-şi distrugă nu ştiu ce. Şi că s-a dezbrăcat odată, la un magazin, ca să-şi cumpere un sacou şi când şi-a dat sacoul jos, asta a leşinat. Efectiv, a leşinat. Deci, nici extrema aia a smereniei, vă rog!!! Adică, nu este corect să deranjez pe cei din jur cu zemurile mele. Îmi pare rău!

Aveam un prieten care avea o iubire foarte mare faţă de om – dacă a luptat pe stradă şi a fost luptător de stradă, vă daţi seama – şi spunea „omul e o maşină de făcut zemuri”. Dar era punctul lui de vedere de la nivel de Sine şi ştiţi ce mi-a plăcut la el? Că dincolo de alţi mari maeştri, el zicea: „Băi, eu sunt nebun; dar cum să fiu sănătos dacă mama, când mă bătea, mă dădea cu capul de pereţi? Ce putea să iasă din mine?” Şi, în nebunia lui, o ajuta pe maică-sa; când a picat la pat, ăsta îi ducea plosca. Şi îl dăduse cu capul de pereţi – asta l-a făcut să muşte de gât, de cap, de urechi, de tot ce se putea şi să câştige lupte pe stradă. Nu în România. Dar avea o doză de conştiinţă de Sine extraordinară care mie mi-a plăcut. Şi zicea: „Eu sunt nebun, dar cum puteam să fiu normal?”

Care era tema? Am divagat, fiţi şi voi atenţi la apă. Conştiinţa propriei valori?

De ce? Oamenii care nu se iubesc pe ei înşişi – deci iubirea de Sine, la asta mă refer, conştiinţa propriei valori, respectul de Sine, conştiinţa propriei valori – nu sunt iubiţi nici de ceilalţi. Se spune că cei mai iubiţi oameni sunt cei care se iubesc pe ei înşişi cel mai mult. De ce? Pentru că proiectează iubirea lor faţă de ei înşişi. Cele mai afectate, în cazul ăsta, sunt femeile. Nu se iubesc pe ele însele, au programe de neiubire relativ la ele însele, şi astea fac să pice în alte extreme: când vor să fie moţ şi să iasă în evidenţă. Deci este o extremă a neiubirii de sine.

Buun. Cum se poate rezolva asta? Creşterea conştiinţei de Sine a propriei valori se poate face prin cunoaşterea de Sine, deci ştiu cine sunt, îmi analizez trupul, sufletul, energeticul. Şi, în momentul în care aflu că eu sunt minunat, creat de Dumnezeu, cu toate defectele mele – că toată lumea are... mamăă, am văzut nişte chestii în Japonia de îţi stă mintea în loc, voiam să fac o carte, dar mi-a trecut. Deci, câteodată nu-ţi vine să crezi ce ai făcut. Ce-ar fi să trăieşti într-o zi – nu e cazul meu – şi să afli că ai fost Menghele şi să afli tot ce ai făcut (e ăla care făcea experienţe pe copii). Nu e deloc drăguţ, dar să nu credeţi că ei nu au voie să se întrupeze; în Planul Divin au şi ei un loc pe acolo, cine ştie ce mare genetician o fi acum şi pune în practică. Ei,

gândiţi-vă că o să găsiţi şi surprize neplăcute despre voi. Despre violuri.

Şi problema trezirii spirituale este că te face să simţi un lucru ca şi cum l-ai trăi acum; deci, un lucru pe care l-ai trăit ca un viol, ca o crimă – i-am luat capul -, în momentul în care se produce trezirea spirituală simţi ura, frica, debandada respectivă, deci ce s-a întâmplat în momentul respectiv, ca şi cum ar fi prezentă. De asta, de obicei, tot ce înseamnă trezirea Sinelui şi conectarea la energiile telurice – că tot ce s-a întâmplat rău este în teluric, în magmă – se face sub supravegherea unui maestru, yoghinii o fac numai în asane şi cu regimul Oshawa, deci există asane speciale care deschid chakra rădăcinii către chakra pământului, care eliberează la suprafaţă energiile din magmă. Ei, aceste energii, dacă nu eşti în post, te pot face să devii un posedat; te pot face să ucizi, să te sinucizi, să ajungi nebun. De asta e nevoie, de multe ori, de un maestru care a trecut pe acolo.

Toţi au trecut prin nebunie. Şi Buddha – citiţi viaţa lui Buddha -, şi Iisus – da, când e pe munte şi îi spune demonul „sari!”, nu înseamnă că a avut gânduri de sinucidere? Credeţi că la oamenii normali le vin altfel gândurile de sinucidere? Sari, că te ţine Doamne-Doamne! Şi zbooori! Vă e clar? Deci, noi trecem prin aceleaşi ispite prin care a trecut şi Iisus, şi Buddha, şi orice mare iniţiat.

Nu este diferit faţă de alţii, doar că ei au trecut. Cam puţin!

Sinele. Revenim la Sine. Vindecarea Sinelui.

Aaaa, cum se poate ajunge să te iubeşti pe tine însuţi? Începi să-ţi oferi ceea ce-ţi place. Şi o să vezi, tot doamnele... bine, depresive. Şi încep şi întreb: „Când ai făcut ultima oară ceva care îţi face plăcere; să zicem să te plimbi prin parc?” „Păi, n-am mai fost...” „Când ai tricotat? Când ai văzut un film în mall? Când ai făcut... Când ai făcut... Ce-ţi place să faci?” „Păi, n-am mai...” Şi tratamentul, să ştiţi, aşa este; ce-i zici? „Ce îţi plăcea să faci când erai mai aşa, mai tinerică?” „Păi, îmi plăcea să dansez”. „Du-te, măi, la un d-ăsta de dansuri – cum se cheamă... la *Dansez pentru tine,* mă rog – du-te să înveţi să dansezi. Vorbesc foarte serios! Şi aia îţi eliberează tensiunile acumulate la nivel de Sine.

„Ce faci, îl urăşti? Du-te la o sală de arte marţiale, uite, îţi punem un sac cu chipul lui domnul şi dă-i la freză până îţi trece. Şi, la un moment dat, te saturi; cât o să-i dai în freză, în sac? Ştiţi că aşa făceau japonezii? Îşi puneau chipul şefilor pe sac; era un loc ca să proiecteze energia negativă, supărările şi tensiunile acumulate la nivel de personal, au făcut săli cu saci de box şi acolo aveai un loc unde puneai poza. Şi puneai poza şi te duceai şi dădeai la sac şi după aia te relaxai. E bine? Nu e bine. Dar, pentru început, ca terapie – dar până ajungi să-l faci pe ăla să-l iubească, mai bine... aţi înţeles?

Şi începi să îţi oferi lucruri care îţi plac: o prăjiturică, o bijuterică, o hăinuţă, o... o... o... – lucruri care te fac să te simţi important. În momentul în care nu-ţi mai oferi nimic şi nu-ţi mai acorzi importanţă şi renunţi complet la tine, eşti pa; eşti gata de plecare. Deci, Iisus n-ar fi putut să trăiască – nu cred că ar fi putut să trăiască – dacă se lepăda de Sine complet pentru că – ştiţi ce înseamnă lepădarea de Sine? Nu mă mai interesează ce se întâmplă în jurul meu şi ceilalţi se ocupă de tot ce am nevoie. Că nu-i dă Dumnezeu din cer, cineva avea nevoie să-i dea să mănânce – bine, nu avea El nevoie de mâncare, n-avea El nevoie de îmbrăcăminte – dar ceilalţi se ocupă de restul.

Ce înseamnă, de fapt, lepădarea de Sine de care vorbeşte ortodoxia şi creştinismul? Lepădarea de Sine înseamnă să cunosc Sinele meu, să ştiu cine sunt şi, la un moment dat, să realizez că Dumnezeu ştie mai bine decât mine. Lepădarea de Sine nu se referă la negarea mea, ci la unirea voinţei mele cu voinţa Divină. Kant spunea, la un moment dat, o chestie foarte frumoasă: „o voinţă bună determină o conştiinţă bună”. Deci, un om este rezultatul propriei voinţe; dacă tu ai o voinţă bună, la un moment dat vei ajunge să te uneşti cu Dumnezeu; dacă tu ai o voinţă proastă şi tot vezi în negru şi faci negru, ce o să faci? O să ajungi să nu te uneşti cu Dumnezeu. Şi atunci, soluţia este să îmi coordonez voinţa în aşa fel încât să se suprapună perfect voinţei Divine. Şi ce se întâmplă? Trăiesc în Dumnezeu. Şi atunci, ce am făcut? M-am unit cu Sinele Divin din care provenim cu toţii.

Buun, ce ziceam eu că vă mai spun? Terapia de vindecare cred...

Există o formă de terapie a Sinelui – psihoterapia, psihanaliza. De ce? Pentru că ele se duc la nivelul de Sine. Tot ce înseamnă psihoterapie şi psihanaliză şi, la ora actuală, toate formele de terapie de genul ăsta te duc la nivel de Sine, îţi scot maculatura. Că noi avem multe idei în cap, multe energii care se datorează cui? Filmelor pe care le-am văzut – că sunt acumulate în interior -, cărţilor pe care le-am citit. Ştiţi, una din problemele – a propos de „*eu sunt Maria Magdalena” –* este că există posibilitatea să vezi un film despre Maria Magdalena şi să te crezi ea. Când pot să fiu, sau cum sunt? În momentul în care se eliberează tot ce ai acumulat tu în viaţa asta, prin citit, văzut la televizor, sau trăit. Iar de asta se ocupă psihoterapia şi tot ce ţine de conectarea de Sine. De abia atunci poţi să vezi şi ajungi la nivelul la care înţelegi care sunt problemele tale din alte vieţi. Deci, prima oară rezolvi problemele din viaţa asta, relaţiile din viaţă, relaţiile cu părinţii, te eliberezi de sub-personalităţile maternă şi paternă, te eliberezi de gânduri, idei, filme etc., ceea ce am văzut eu şi mai ştiu eu cum, şi ajungi la tine însuţi. Abia atunci un om este teoretic pregătit să ştie cine a fost şi ce a fost. Asta se obţine prin drept Divin. Regresiile din vieţile trecute se fac doar cu

accept Divin.

Mai vine cineva la mine şi zice: „Am auzit că faceţi regresii”. Zic: „Da”. „Vreau să ştiu şi eu ce am fost”. Ca şi cum te duci pe autostrada Soarelui şi vezi acolo ce-ai făcut. Nu se poate aşa ceva. De ce? În momentul în care eu intru într-o viaţă trecută, a Sinelui meu, eliberez toată energia creată acolo – bună sau rea. Hai, că dacă eşti bun şi ai fost pustnic şi ai stat în vârful muntelui şi te-ai uitat la floricele şi la altele, e perfect! Dar dacă ai fost călău, sau mai ştiu eu ce ai fost, credeţi că e drăguţ să eliberezi toată energia aia? Sau dacă te-a chemat Vlad Ţepeş – deci, nu ştiţi ce probleme au spiritele care au legătură cu Vlad Ţepeş. Ştiţi ce probleme au? Toţi au probleme de anus; adică fac o rectocolită hemoragică şi nu ştiu ce au, şi le curge sânge din popou. Vorbesc foarte serios. Aia a fost viaţa lui – nu-l condamn, nu-l fericesc - în măsura în care pot, îl ajut. Deci, întotdeauna tot ce ai făcut în alte vieţi poate avea repercusiuni în viaţa asta.

Mai departe. Ce înseamnă refacerea de Sine? Se întâmplă următorul fenomen şi o să trebuiască să vă gândiţi la asta, pentru că la un moment dat eu am făcut foarte multe iniţieri şi eram aşa – în sfere înalte – ceva nu era în ordine şi am auzit că e refacerea de Sine. Când faci iniţieri, şi mai ales o iniţiere în Reiki – aia e suflul dragonului, da, mă rog, când vă suflă cineva în cap.

Aia este o energie care pleacă de la nivel de Sine pe care tu, ca maestru, o pierzi. Aceeaşi energie care se poate pierde prin sex, este la nivel de Sine. Este la nivel de toate structurile. Locurile în care ai iubit, ai suferit, ţi-ai dat sângele, în ţara asta sau în alte ţări, sunt cu suflet de-al vostru şi, la un moment dat, o să trebuiască să vă duceţi să vă recuperaţi SN-ul. Eu sper să fie în viaţa asta pentru voi – nu este obligatoriu, dar unii mai au o viaţă, alţii au mai multe, nu asta e important. Dar e clar că trebuie să vă refaceţi structurile şi din viaţa asta; la un moment dat o să trebuiască să vă luaţi energiile pe care le-aţi lăsat oriunde.

Şi, de fapt, refacerea de Sine înseamnă să-mi adun energiile pe care le-am dat ca formă de plată karmică, că le-am dat că am iubit, că le-am dat că am urât, că am ucis, că, că... şi, la un moment dat, trebuie să mi le reiau. Vă e clar? (Din sală...)

R: Nu... nu înţeleg, hai, să zicem că SN-ul este o energie mai de maici?... Dar şi tu ai putea să te apuci să recuperezi SN-ul.

(Din sală...)

R: Nu cred, pentru că asta presupune că există atribute specifice Trinităţii, ceea ce este greşit. Dumnezeu e un Tot. E adevărat că sună frumos: noi suntem femei, noi suntem cu Maica, Maica poate să facă asta. Dar nu se

poate, pentru că Maica nu este o unitate de Sine separată; ea face parte din Trinitate. Aşadar, Dumnezeu poate să facă asta, Dumnezeu – Tată şi Mamă. Că n-o să facă Maica fără acceptul Tatălui. E ca şi când ai zice că în cer e o schismă şi că Dumnezeu vrea una, iar Maica vrea alta – ori Trinitatea e un Tot şi acţionează ca un Tot, deci ceea ce vrea Tatăl e ceea ce vrea Maica şi e ceea ce vrea Fiul. La nivelul Divin. Că există subnivele unde, la aceeaşi chestie, la care nu se întâmplă aşa ceva; dă-mi de exemplu un subnivel la care nu se întâmplă aşa! Familia. Este o expresie a Trinităţii Divine: mama, tatăl şi copilul – nu înseamnă că sunt întotdeauna de acord – este o oglindă imperfectă a cerului. Dar nu atribuim imperfecţiunea oglinzii noastre relativ a femeii şi a bărbatului cu Divinităţi, da? Că Ei sunt perfecţi.

Deci, – şi cu asta ca o concluzie, apoi îmi puneţi întrebări – scopul Sinelui a fost reîntoarcerea pentru că Şarpele Kundalini ce este? Îngerul căzut. Îngerul căruia i se iau toate calităţile divine: înţelepciune, frumuseţe, blândeţe, iubire, tenacitate, curaj, toate calităţile divine se transformă în şarpe. Transformându-se în şarpe, ce face? Este obligat să se nască. Prin naştere, ce face? Experimentează viaţa şi află ce e bine şi ce e rău. Prin mântuire el ce face, de fapt? Ce înseamnă mântuire? Accede la un Plan Divin superior, fiecare cu planul lui – planul unui om nu este acelaşi cu planul meu. Da? Fiecare are planul lui Divin, deci mântuirea nu este aceeaşi pentru toţi, ne ducem şi cântăm toţi în cor „slavă”. Eu nu le am pe astea cu cântatul şi mă îndoiesc că o să mă pună pe mine Doamne-Doamne acolo să cânt, dacă ajung. Fiecare are atributele lui specifice, în funcţie de ce ştie să facă – vă daţi seama că eu sunt un băiat bun şi mă trimite Doamne-Doamne ca delegat, ca diplomat prin universurile unde este război. Deci, ca să vă fie clar: faci ceea ce rezonezi. Da?

Şi ce înseamnă, de fapt, evoluţia? Întoarcerea la Sinele Divin – este un cerc. Cu ce? Cu tot cu conştiinţă. Am văzut că a scris profesorul Constantin – a scos câteva cărţi, de care eu nu ştiam – şi am văzut ultimul volum din nu ştiu cum se cheamă şi vorbea chiar despre treaba asta, despre întoarcerea la Sinele Divin. Ceea ce pentru un profesor, general, doctor, academician este o chestie. Profesorul, cum îl chema, Constantin Dumitru este cel care a scris „*Inteligenţa materiei”.* Căutaţi „*Inteligenţa materiei”* şi o să daţi de el şi o să daţi de cărţile lui; şi este un tip, un om care a studiat efectiv şi fenomenele, şi coborârea Luminii pe Biserica Ortodoxă la Ierusalim, deci este genul de om care a abordat ştiinţific tot ce înseamnă cunoaştere. Vorbesc foarte serios.

Deci, cauza şi scopul vieţii este Sinele. Întrebări?

Î: Cum pot să iau energia...

R: Cum poţi să dai energia?

Î: Să iau...

R: Nuu, cum pot să dau! Prin intenţie; intenţia este aceea de a da, deci cum pot s-o preiau? Tot prin intenţie. Vreau s-o iau.

Sau vreau să fac un exerciţiu; îmi imaginez cum în mâna mea e o pompă care absoarbe toată energia pe care am pierdut-o în locul respectiv. Mă uit la filme d-alea cu monştri, vorbesc serios. Mai glumesc, dar e o chestie serioasă. Deci, trebuie să vă preluaţi energiile pe care le-aţi pierdut, pe care le-aţi dat; pentru că dai energie oamenilor care nu merită, dai energie oamenilor care nu se folosesc de sufletul tău, dai oamenilor care n-au nevoie de iubirea ta şi tu pierzi. Şi pierzi, şi pierzi până când? Că e limitat. E adevărat că, la un moment dat, dacă te conectezi la Dumnezeu, poţi să dai, dar din tine – iubirea ta din tine este limitată, pentru că noi suntem limitaţi.

Î: Consideraţi că putem să avem intenţia să preluăm numai energia benefică cu acceptul Sfintei Treimi? Mi se pare normal să ai acceptul Sfintei Treimi şi îngăduinţa ei ca să preiei şi să-ţi recuperezi SN-ul plin de Iubire Divină, de Lumină Divină 100%, puritate 100%...

R: Eu nu sunt aşa de complicat, eu zic să vină la mine cine are de luat din zona aia cu voia lui Dumnezeu şi... hai, să vă spun ceva: eu am observat un lucru – că lucruri foarte elaborate... Ştiţi cum este tancul rusesc? Tancul rusesc mergea pe nisip, prin noroi, prin frig, prin gheaţă, n-avea nici pe naiba, de ce? Era brut, mă! Tancul nemţesc era o bijuterie; dar, dacă intra un fir de praf unde trebuia, la revedere. Şi atunci, eu sunt pe principiul că „domnule, ca să ajung în punctul D, prefer să fiu ca tancul rusesc decât ca tancul nemţesc – arată frumos, dar e nasol dacă stă pe loc”. Şi atunci, eu zic că e vorba de intenţie, iar intenţia înseamnă în primul rând *non nocere,* deci să nu faci rău. Dacă eu am intenţia să îmi recuperez SN-ul fără să fac ceva rău acolo, ci punând ceva în schimb – că dacă iei, trebuie să dai ceva în schimb – atunci e clar că nu fac rău.

I: În momentul când preiei, poţi să preiei acele energii reziduale care cu formele tale gând tu le-ai lăsat acolo... de ce să nu le trimit în univers...

R: Corect, dar fii atentă: dacă le-am lăsat acolo, tot e bine dacă le preiau, că am posibilitatea să le reanalizez. Ţi-ai văzut vreodată notiţe din trecut, ai ţinut vreun jurnal? Bun. Eee, în momentul în care îţi reanalizezi jurnalul, descoperi lucruri bune şi lucruri rele – te ajută treaba asta în evoluţia ta? Da, deci, automat, chiar dacă preiau energiile mele – dar le preiau cu energii negative pe care le aveam eu atunci. (A propos, oricine dă din energiile lui, indiferent dacă e vorba de iniţieri, sex sau mai ştiu eu ce, automat dă şi din programe negative că nu suntem sfinţi, nu suntem Hristos.) Ăia care au avut şanse să fie iniţiaţi de Hristos, ăia da – au avut programe

negative şi a venit Duhul Sfânt şi au devenit curaţi 100%. Dar noi, care primim iniţieri de la oameni care sunt oameni, preoţi care sunt preoţi, automat că preluăm şi energii negative. Dar în noi rămân care? Cele cu care rezonăm – deci, problema nu e a lui, problema e tot a mea. Indiferent dacă se întorc cu energii negative, energiile pe care le-am dat şi informaţiile pe care le-am dat eu, pot să le transform în pozitiv.

(Din sală...)

R: Deci, o secundă – asta înseamnă mentalizare. Ceea ce spui tu înseamnă că la nivel biosic te ocupi şi începi să faci energiile să fie pozitive. Nu mă interesează treaba asta. Ele vin, fiind în mine, ies la suprafaţă. Ieşind la suprafaţă, am timp să le analizez. Dacă sunt pe calea corectă, le elimin. Dacă încă mai am bubiţe la cap, rămân în mine şi, în perspectivă, trebuie să le rezolv. Dacă le analizez degeaba şi stau în cazemată – da, m-am închis şi stau în cazemată – şi vin energiile negative, şi eu încep să trag? Eu nu mă schimb. Pe când, eu ce fac? O să citiţi „*Viaţa părintelui Cleopa”,* care la un moment dat spunea că el nu se protejează şi spovedea: „Lasă să vină răul peste mine, ca să văd şi eu ce mai am de... îndreptat”.

Ai înţeles ce vreau să spun? Deci, dacă eu stau în tranşee şi sunt tot timpul în luptă cu răul, nu reuşesc să mă schimb pe mine. Pe când, dacă accept răul şi îl schimb din mine, atunci evoluez.

I: Credeţi că toată lumea... Poţi să preiei din...

R: Nu e foarte bine să preiei, să treci peste toată lumea pe care o cunoşti, fără accept. De ce? Sfânta Liturghie e o taină; este o metodă prin care sunt citiţi oamenii respectivi în cer. Dacă omul respectiv nu este pregătit să se întoarcă în cer, îi faci rău. Pentru că lumina pe care o primeşte se transformă în negativ. Deci, îi faci bube, tu îi creezi probleme. Îl întrebi „vrei?”, bine. De câte ori? De trei ori – nici măcar o veşnicie – de trei ori l-am întrebat, la revedere! Dacă nu vrea, nu trec. Dar nu trec pe oricine. În primul rând că e păcat să dai mărgăritare la porci şi, în al doilea rând, poate că nu e nimeni pregătit să primească lumina respectivă. Şi atunci, ce fac? Ea poate să se ducă oriunde este bine primită.

Î: Dar intenţia mea din acel moment, dusă la iubirea necondiţionată, devine neinteresată şi... fără compasiune... Adică nu este... spirituală, că îmi asum riscul că vreau formele lor gând, problemele lor...

R: Da, dar ai dreptul să faci asta dacă ai o familie şi un copil? Ai dreptul să cadă asta pe ei? Ai dreptul să faci treaba asta în condiţiile în care lucrezi într-un serviciu cu nişte colegi şi mănânci cu ei? De ce să plătească ei? În momentul în care eşti singur şi eşti pustnic, poţi să faci treaba asta, dar în momentul în care eu trăiesc într-un serviciu, într-o familie şi am nişte copii,

gândeşte-te că eu împart toată energia asta negativă tuturor celor din jur; aşa că felul meu de a fi bunuţ, sau mai ştiu cum, se poate transforma într-o pedeapsă scumpă şi în momentul în care se poate întâmpla ca – chiar sub pretextul iubirii şi dreptăţii – de fapt, să le-o tragi la toţi ca la urşi. Înţelegi?

Mi-ai adus aminte: vine la mine o doamnă – numai iubire, numai iubire – două speţe; bun, doamna respectivă s-a trezit şi trăieşte în iubire. Şi-a dat seama că nu mai poate să trăiască cu soţul ei, mă rog, dar şi-a adus un prieten acasă şi trăieşte în iubire şi armonie cu ăla, în timp ce soţul e acasă. Bun, şi îi spun: „Unde e iubirea şi compasiunea?” „Eu iubeeesc...”. Perfect, omul respectiv care te aude pe tine făcând sex cu respectivul, în cazul ăsta iubirea este o formă de pedeapsă. Este o formă de răzbunare relativ la persoana respectivă. În momentul în care ai conştientizat asta, poţi să foloseşti dreptatea ca pe o armă – baaang, păcătoşilor!

Î: Ce înseamnă moralitate?

R: Lasă moralitatea...

Î: Dar de ce? E important! Nu poţi să... eu aşa cred.

R: Moralitatea este o formă prin care oamenii îşi ascund adevăratele trăiri şi adevăratele dorinţe. Sub pretextul moralităţii, în realitate sunt toţi nişte frustraţi sexual, nişte egoişti, nişte dogmatici, nişte, nişte... Nu mai vreau să enunţ, pentru că ştiu că am fost acolo. „Păcătoşilor! Voi nu ţineţi post!” Şi în mine, de fapt, ardeau multe dorinţe pe care le-am descoperit mai târziu. Şi atunci, care e moralitatea? În general, oamenii care trâmbiţează cel mai tare despre moralitate, să ştii că sunt cei mai imorali.

I: Dar de ce să învăţ Tainele Cununiei, atâta timp cât moralitatea...

R: Sincer, eu cu Taina Cununiei am o problemă. De ce? Pot să plătesc la Sfânta Liturghie, dar nu e bine, că mai calc pe lângă. Fii atentă.

I: Sunteţi de acord că în Taina Botezului şi Taina Sfintei Liturghii, Lumina Sfântului Duh curge prin tine. Atunci, ce faci?

R: Auzi, dar n-ar fi bine să fiu în Taina Sfintei Liturghii de fiecare dată când fac dragoste?

Î: Da.

R: Cu alta...

Î: Păi, de ce cu alta?

R: Auzi, am minţit că este buba mea, ştii. Unu: din câte am văzut eu, Taina Sfintei Liturghii este departe de a fi ceea ce trebuie la un moment dat. În general, oamenii se căsătoresc din cu totul alte cauze şi din cu totul alte motive decât iubirea; după aia ajung să fie – dacă ajung să fie prieteni, ceea ce este ideal, dar am întâlnit, este foarte bine să facă lucrurile împreună, este

ideal, dar e foarte rar – în general, ajung să îşi fie duşmani unii celorlalţi. Ştii de ce? Pentru că această căsnicie, aşa cum este ea făcută acum, este, de fapt, o modalitate de omorât. Iei doi şerpi, ai pus vreodată doi bondari într-un borcan? Deci, doi bondari într-un borcan vor ajunge să se omoare pentru că sunt închişi, li se răpeşte libertatea. Căsnicia, căsătoria, aşa cum este concepută la momentul actual, este o formă de legare. Deci, pe mine – nu ştiu dacă o să mă mai pedepsească o dată Şeful, să mă mai căsătoresc vreodată – dar nu mă mai prinde nimeni.

I: Atenţie, avem liberul arbitru creat de Sfânta Treime, există foarte mulţi dintre noi care rugăm să se dea soarta legată de Sfânta Treime, astfel încât nivelul nostru energetic, al structurii noastre ADN, să urce cu două nivele energetice...

R: Hai, să îţi spun. Ştii de ce nu cred? Nu cred şi îţi spun de ce: pentru că suntem imperfecţi. Şi orice căsnicie este unirea a două chestii imperfecte, care nu poate să fie perfectă! Am să o cer la Sfânta Treime în momentul în care eu am să fiu perfect, am să merg pe nori şi am să zic „Doamne, dă-mi jumătatea mea în timp ce zbor”. Dar atâta timp cât eu sunt conştient de imperfecţiunile mele, şi sunt conştient de imperfecţiunile mele, că am văzut mii, nu?

Î: Mii?!

R: Da... 10 doamne pe zi, 50 de doamne pe săptămână, 200 pe lună. În momentul în care le întâlnesc de cel puţin cinci ani, am câteva mii. Bun. Automat, în momentul în care uneşti două chestii imperfecte, nu poate să iasă ceva perfect. De ce? Vă dau un exemplu foarte simplu: vin eu – Dragoş Argeşanu – cu karma mea, e minunată karma, cu energia din spate şi energia din teluric, da? Şi vine doamna cu karma ei, cu energia ei din teluric, cu mai ştiu eu ce – poate ea şi-a rezolvat şi este iubirea întruchipată – ce o să fac? Ce se va întâmpla? Prin doamna de lângă mine mi se va manifesta toată karma mea. Păi, ce? Sunt nebun s-o am în casă? Las-o afară. Eu spun clar: eu m-am gândit mult, deci, între astea două, eu aleg pustnicia. Scurt. Deci, dacă ar fi să mă căsătoresc, mâine mă duc în mănăstire. Zic „doamnă eu am plecat”, am închis chakra rădăcinii... şi s-a încheiat comedia. Deci, clar! Doar dacă în Plan Divin mai trebuie să mai fac vreun bebe.

Î: Păi, asta este, că ai cunoaştere şi trebuie să alegi...

R: Atunci, fac ascultare! Dar, îţi dai seama că doamna respectivă trebuie să fie ceva ca să poată să reziste ea lângă mine.

Î: La un nivel energetic superior poate să...

R: Nu se poate. Păi, hai să îţi spun de ce nu se poate: dacă îmi este

superioară, o să fiu inferior? Că iarna nu-i ca vara. Păi, da! Şi atunci, cum pot să mă potrivesc – dacă spui că este vorba de căsătoria de care spui tu din punct de vedere Divin? Din punct de vedere al iubirii? Deci, asta, ce-mi spui tu, nu poate să fie decât o căsătorie karmică sau misiune personală. Doamne-Doamne zice „trebuie să se nască un copil din căsătorie şi la-la...; Argeşene, îmi pare rău, te-am analizat, nu se poate, trebuie s-o iei pe doamna de soaţă”. Şi eu mă duc şi o să mă duc aşa lângă, gândindu-mă care o să fie prima după.

I: Eu pot să zic că o să fie...

R: Hai să îţi zic ceva: şi eu am senzaţia asta! Dar ştii cum fug?

I: Ştiţi câte mame suntem aici, în sală? Majoritatea. Copii trebuie să... e important.

R: În moralitate. Păi, nu pot să le am pe toate. Da. Moralitatea, deocamdată, mai lucrez la ea. Din punctul meu de vedere, pa. Deci, există misiuni personale, misiuni la nivel de Sine. Şi alea nu întotdeauna fac parte din ceea ce-ţi doreşti tu ca individ. Eu nu mi-am dorit treaba asta, dar am înţeles de ce. Şi am să merg cât o să se poată şi ce-o să mi se întâmple. În ceea ce priveşte căsniciile, prima am făcut-o prin liberul arbitru, a doua era misiune personală şi poate în a treia să nimeresc iubirea, dar mă îndoiesc. Eu cred că – cunoscându-mă pe mine – va fi o alianţă.

Î: Misiunea personală nu se poate transforma în iubire?

R: Vă mulţumesc! Mi-e frică când va veni, iubirea. E adevărat că am cerut la Doamne-Doamne inclusiv ideea de a ajunge înger al iubirii. Ştii cum e cu maşinile de cusut făcute la Cugir? Oricum le-ai asambla, tot mitralieră ies. Deci, eu înger al iubirii nu mă văd.

Î: Credeţi în munca poporului român; sunteţi un mărturisitor pentru România, atunci?

R: Cred în munca poporului român, cred în educaţie, dar până vă educaţi voi, eu mă plictisesc îngrozitor.

Î: Mama, prin vibraţia mamei, copilul se poate schimba...

R: Păi, eu de mame mă ocup?

Î: Dacă ne puteţi explica relaţia: evoluţie spirituală – autoritate – libertate...

R: Evoluţia spirituală presupune ascultare cu autoritate şi acceptarea autorităţii duce la dezlegarea de problemele karmice, ceea ce duce la libertate. Deci, tu ai libertate cu adevărat, atâta timp cât nu greşeşti.

Î: Când respecţi regulile...

R: Când ai greşit, deja nu mai ai libertate. Evoluţia presupune ascultare necondiţionată, supunere, înţelegere şi, când ai înţelegere, deja apare iubirea. Pentru că înţelegi Planul Lui Dumnezeu; prima oară te pune să asculţi şi începi să asculţi. După aia încep să ţi se descopere că dacă asculţi se întâmplă aia, şi aia, şi descoperi Planul Divin. Îţi dai seama de frumuseţea Planului Divin şi după aia începi să-L iubeşti pe Dumnezeu.

Î: Şi să te simţi liber...

R: Şi să te simţi liber. După aia îţi dai seama când te agaţă răul. Câteodată se îngăduie să păcătuieşti. De ce? Ca să înveţi ce înseamnă să fii legat. Şi, pe măsură ce greşiţi – eu de asta greşesc ca să nu mai... – o să vedeţi că Dumnezeu îţi îngăduie câteodată să greşeşti ca să-ţi dai seama că eşti om şi ca să-ţi dai seama că trebuie să te smereşti. Adică, mai nasol decât tot e orgoliul. Şi există un orgoliu al celor care îl servesc pe Dumnezeu şi atunci, Doamne-Doamne îi smereşte. Ce le ia? Le ia toată conştiinţa şi ei încep să facă toate prostiile şi după ce fac prostiile stau şi se gândesc „frate, le-am făcut pe toate şi noi condamnam!” Şi se întâmplă.

Dacă eşti destul de conştient şi nu vrei că te încăpăţânezi să nu faci, n-ai să înţelegi niciodată omul. Şi repet scena de la Părintele Argatu, de la masă – în momentul în care participam la exorcizări şi eram foarte curat, dar îmi pierdusem pe drum iubirea. Mi-a zis: „Du-te, dar îţi va fi greu să te întorci”. Dar nu mi-a zis nu! Am zis „mă întorc în lume”, atât am zis. Lume!

• A TREIA CONFERINŢĂ •
DE LA SEX LA ÎNDUMNEZEIRE •

Să înţelegeţi că există programe, că până la urmă şi plăcerea sexuală şi tot ce ţine de sexualitate este un program, că ea vă afectează viaţa sau are impact asupra vieţii voastre atâta timp cât există aceste programe prin voi. Aceste programe pot fi sublimate, folosite, stopate, blocate etc., tocmai pentru că există o energie şi o informaţie. Mă interesează ca la sfârşit să înţelegeţi că puteţi – dacă doriţi – să vă stăpâniţi propria sexualitate, că puteţi să nu fiţi robii ei, că energia sexuală este o forţă, ba, pot să vă spun că este cea mai mare forţă din Universul Material, este forţa vieţii. Are o componentă divină, dar are o componentă mai mare care e demonică şi că, până la urmă, ceea ce ne diferenţiază de alte fiinţe materiale care trăiesc pe această planetă, este faptul că putem să o coordonăm, să o stăpânim.

O să înţelegem, sper, de unde vine şi cum se manifestă ea. O să înţelegem că ea se poate suprima şi că poate fi folosită în mai multe sensuri.

Deci, în primul rând, voiam să... la început voiam să fac puţin mişto şi să vă chem la 18:69 şi să scriu pe invitaţie „n-am documentar pentru Dvs.”, dar să ştiţi că intenţia mea nu este – să zic sincer – una cu totul altruistă. Eu, ca şi fond, consider sexul o chestie foarte aproape de... adică, o chestie inferioară. Ştiu că sună ciudat spusă prin gura mea, mai ales celor care mă cunosc, mă cunosc ca maestru şi nu numai, dar asta e realitatea, nu pot să fug de ceea ce cred. Drept urmare, eu pe planeta asta stăteam şi mă gândeam de ce m-a trimis Doamne-Doamne şi este faptul că pot să fiu foarte obiectiv şi fără să fiu implicat într-un studiu şi pot să trăiesc un lucru şi pot să fac un lucru, dar să-mi păstrez, totuşi, spiritul de cercetător viu. E bine, e rău, nu ştiu, asta sunt, cu asta defilez.

Şi atunci vom începe, ca să ştim cine suntem. În primul rând, vreau să vă spun de unde mi-a plecat această idee: mi-a plecat în anul I – eram în facultate – aveam cursuri de fiziologie şi, evident – întotdeauna am fost un curios – m-am uitat să văd ce scrie despre sex, care face parte din fiziologia omului. Şi cred că era un paragraf atâta, de 10-l5 rânduri. Mai târziu, prin anul VI, au scos cei de la Târgu Mureş o carte scrisă de tot staful, mă rog, un complet de oameni de acolo, o carte care se intitula „*Sexualitatea umană” –* destul de bine pusă la punct. Şi poate nu ştiţi, dar clitorisul a fost studiat acum vreo 2-3 ani. Acum 2-3 ani, deci, până atunci nu s-a gândit nimeni. Şi s-a descoperit că e altceva decât se credea. Deci, ca să înţelegeţi ce în urmă suntem cu tot ce înseamnă studiul relativ la sexualitate.

Bun! Evident că preocupările relativ la sexualitate le ai de mic copil – nu-ţi descoperi propria sexualitate. Şi plecăm cu – ştiu că este foarte puţin, ştiţi am aşa... o problemă -, să ştiţi că nu diferim cu nimic de animale, din păcate. Nu cred că vă spun un lucru nou. Dar în cei treizeci şi trei de ani de când studiez eu sexul – că l-am descoperit pe la şapte ani – pot să afirm că nu există nici o diferenţă între noi şi animale. Din păcate... Din fericire... Asta e realitatea. Vrem, nu vrem, suntem oarecum condiţionaţi pe această planetă şi avem multe programe care ne aseamănă foarte mult cu animalele. Şi n-ar trebui să ne fie ruşine să studiem propria sexualitate, ca şi cum ar fi vorba de o specie.

Aş putea să vă dau o definiţie a sexului din mai multe puncte de vedere. Din punct de vedere fiziologic – este un act prin care se realizează reproducerea unei specii – a speciei noastre. Din punct de vedere Divin, însă, să ştiţi că sexualitatea, şi mă refer inclusiv la sexualitatea animală, este un act din care s-a luat toată iubirea. Regret! Asta este concluzia la care am ajuns eu; dacă o să ajungeţi să mă contraziceţi, n-am nimic împotrivă, dar pentru asta veţi studia cât am studiat eu. Adică, m-a interesat foarte mult şi

am luat tot ce se poate lua şi e probat şi de lumea spirituală, şi veţi găsi existenţa sexualităţii. M-a interesat foarte mult dacă îngerii au sex – e o întreagă poveste şi nu spune nimeni dacă îngerii au sex – pentru că e foarte important dacă îngerii au sex sau nu. Şi nu am decât un citat, pentru că restul s-a scos, când „îngerii sau Oamenii sau Fiii Omului”, e în Biblie scris, nu vorbesc din poveştile lui Argeşanu, da?, „...s-au cuplat cu femeile oamenilor şi au apărut uriaşii”. Existenţa uriaşilor e probată, s-au găsit, mă rog, e o întreagă poveste, există, e cert.

Cum s-au cuplat? Habar n-am, dar cred, totuşi, că respectivii erau dotaţi cu ceva organe sexuale pentru că altfel n-ar fi putut să procreeze. Sau există posibilitatea diviziunii celulare sub influenţa unei energii – şi asta cred. Că Lumina poate să producă o diviziune celulară – şi asta cred. Că se poate transmuta o energie şi că se poate forma un lanţ ADN – şi asta cred. Deci, există foarte multe posibilităţi, nu poţi să le excluzi pe toate că n-ai cum; nici existenţa sexului, nici posibilitatea ca o energie să fie transformată pur şi simplu într-un lanţ ADN şi să producă un anumit program – chiar nu poţi să excluzi toate astea.

Bun, dar asta e mai puţin important!

Am putea să luăm de la început – cum a apărut sexul. Haideţi, să luăm căderea Luciferică. Aceasta a dus la formarea celor două părţi ale Universului Spiritual – Lumina: Îngerii Luminii, Întunericul: Îngerii întunericului. Evident că partea de întuneric este tot parte din Dumnezeu, dar acolo există îngerii întunericului. Bun! Ce te faci? Trebuie să te pui un pic în pielea lui Dumnezeu. În tine există cancerul. Ce faci cu el? Trebuie să faci ceva cu el pentru că el există. Nu poţi să îl negi – până aici e împărăţia mea, dincolo nu mă mai interesează. Pentru că toate există în Dumnezeu – există şi diavolul. Şi atunci, ce era de făcut? Demonul a fost un înger, da? Arhanghelul Mihail – cele două treimi de îngeri. De aici au apărut planetele, sistemele solare. Fiecare planetă este o entitate malefică înconjurată de altele benefice. Fiecare planetă este o entitate negativă care, în realitate, are o proprie conştiinţă de sine. Fiecare planetă este străjuită de o entitate planetară, de un Dumnezeu al planetei. Pentru că albul a învins, albul a mutat. Da?

Apariţia animalelor şi modul de înmulţire al lor este o formă pe care Dumnezeu a creat-o pentru ca din Universul Spiritual – adică Iaduri, în Universul Material – adică zona dintre Iaduri şi Ceruri – să apară viaţă. Deci, viaţa terestră, viaţa materială se află la limita dintre Ceruri şi Iaduri. Dacă luaţi existenţa omului – cum a fost creat – veţi vedea că el este creat între Suflarea lui Dumnezeu şi ţărână. Ţărâna reprezentând, de fapt, entitatea spirituală malefică. De ce entitatea spirituală malefică? Dacă studiaţi tot ce

ţine de Feng Shui – de arta chinezească – veţi vedea că la nivelul fiecărui, mă rog, în interiorul pământului există dragonii. M-a întrebat cineva ce sunt dragonii. Căderea Luciferică a făcut ca îngerii să se transforme în ce? Creştinilor! Nu în demoni! În şerpi! Care înseamnă altceva decât demoni. Şi mai ce? Balauri. Că îi spun balauri, că îi spun dragoni. Nu degeaba, să ştiţi, că poveştile româneşti sunt pline de existenţa unor balauri cu unul, două, trei capete etc. În înţelepciunea populară există această recunoaştere a răului sub formă de dragon. Nu e vorba de demon – mă refer la ăla cu coadă şi... Asta e altceva, vom vorbi şi despre asta.

Bun. Problema acestor entităţi nu este că ele sunt rele; unele sunt rele, e adevărat, dar ele au o singură problemă – nu au conştiinţa binelui şi a răului. Dar sunt educabile. Când vorbim de demoni, nu vorbim de entităţi educabile pentru că au ales răul.

Bun. Au căzut. Veţi vedea că la baza fiecărui animal este un şarpe kundalini care se transformă în animalul următor. Venirea lui – orice coborâre pe planeta Pământ este o altă transformare în şarpe – şi în fiecare dintre voi, chiar dacă aţi fost oameni în alte vieţi, aţi renăscut, v-aţi transformat în şarpe, în spermatozoidul acela, aţi trecut pe acelaşi canal prin care treceţi cu toţii; şi unul dintre lucrurile pe care aş dori să le lăsaţi este falsa pudoare, pentru că toţi aţi venit pe aceeaşi ţeavă, ştiţi? După care s-a produs formarea embrionului.

Dar orice coborâre pe planeta Pământ – şi mă refer la coborâre în sensul naşterii noastre, nu a Mântuitorului care este altceva, o să vorbim şi despre asta, este, de fapt, o coborâre. Fiecare viaţă pe care o începeţi va lăsa la o parte tot ce s-a întâmplat altădată şi trebuie să vă luaţi viaţa de la început. Că aveţi bonusuri, că aveţi calităţi deosebite, că aveţi atuuri de altădată, clu-uri, ajutor divin, protecţii divine, da; că aveţi o karmă, că aveţi probleme, că aveţi piedici de altădată, da; dar toată lumea o ia de la început – unii pleacă cu bonusuri, alţii pleacă cu handicapuri, dar toată lumea o ia de la zero. Vă e clar? Toată lumea porneşte jocul vieţii din nou, de la început.

E important să ştiţi treaba asta. De ce? Pentru că sunt oameni care se nasc cu atu-uri spirituale – mă refer la daruri divine etc. – şi care nu ştiu să le folosească şi sunt oameni care vin cu probleme mari, dar care ştiu să le folosească. Ei, şi la sfârşitul vieţii, veţi constata că unii care au venit ca „neică nimeni” pe lumea asta, pentru că aveau în spate belele cât casa, vor ajunge mult mai departe decât voi. De multe ori o karmă nasoală poate fi motorul unei îndumnezeiri pentru un om. Tot ce pot să spun este că, cei care au valori bune, trag mâţa de coadă. Deci, asta vă spun din proprie experienţă uitându-mă la cei din jurul meu. Nu fac nimic din considerentul că merită totul. Eu

sunt de acord, ei vin de sus şi au valori foarte bune. Ei merită ca lumea asta să le ofere flori şi, mă rog, dar nu evoluează. În schimb, oameni care vin cu karme nasoale, care conştientizează şi îşi doresc întoarcerea la Dumnezeu, revin în forţă către Lumină.

Vreau să vă spun ceva: la un moment dat a existat un mare maestru – îl chema Maitreya, mă amuzam că este filmat cursul meu şi poate o să ajungă vreodată la unul precum, mă rog, n-are importanţă – era profesor de psihiatrie. Şi în momentul în care Maitreya vorbea cu noi că suntem o planetă inferioară şi că ar fi trebuit să trecem demult la altă evoluţie spirituală, respectivul profesor de psihologie spunea că este schizofren. Deci, e îngrozitor. Omul ăla a ajuns la cerul 8,1 – nu ştiu câţi dintre noi vor ajunge la acel 8,1 – nu mă refeream la profesor, ci la Maitreya. Maitreya a plecat, ăsta mai trăieşte, din păcate, şi mai apare şi câteodată la televizor.

Bun. Revenind. Deci, naşterea, sexul a apărut şi este o creaţie divină; o formă prin care se deschid porţi şi către Lumină şi către Întuneric şi care permit apariţia pe Planeta asta a unor entităţi spirituale care se încarnează. Până aici e simplu? Îmi dau seama?

Problema este următoarea: motivul pentru care este greu ceea ce facem, este că odată cu naşterea se produce uitarea. Adică, odată cu căderea, odată cu coborârea, orice individ care se naşte – indiferent din ce Cer vine – îşi pierde darurile divine. Deci, va avea mai puţin toate darurile divine şi, drept urmare, ce va avea mai puţin? Inteligenţa! Aşa că ăsta este motivul pentru care ne naştem tute; unii rămânem, alţii mai creştem! Deci, ne lăsăm în Cer absolut tot. Că mă întreba unul „dacă toată lumea e pe Pământ, cine e în Cer?” Dom'le, Supraeul rămâne acolo; aici vin doar nişte terminale de la calculatoare, nu tot.

Ei, ne naştem, ne pierdem conştiinţa de sine! Ne rămâne ceea ce este negativ; când te naşti, rămân cele mai negative programe ale tale. Vă e clar? Că e foarte simplu: dacă mi se ia binele din mine, ce rămâne când cobor? Răul. De ce? Tocmai ca să îl schimbi.

Şi mă nasc. Şi ce se întâmplă? Mă nasc în locul în care rezonez, în ţara în care rezonez, în familia în care rezonez, învăţ limba cu care rezonez, religia cu care rezonez. Ăsta este motivul pentru care 99% dintre oameni nu au conştiinţă de sine – pentru că ne naştem fără ea. Ne naştem fără ea pentru că Dumnezeu ne-o ia. Eu m-am gândit întotdeauna „Băi, Doamne, dar e cuşer aşa? Să ne laşi fără să ştim de noi?” Şi este. De ce? Pentru că, luându-ţi conştiinţa de sine, de fapt, Dumnezeu te lasă să faci toate prostiile pe care, dacă ai avea-o, nu le-ai face. Dă drumul, de fapt, să se manifeste tot răul din tine. Şi, la un moment dat, te trezeşte, pac! Şi te uiţi ce ai făcut şi zici „aoleu,

cum am putut eu să fac asta?”, dar, de fapt, erau în tine, Dumnezeu nu a lăsat decât să se manifeste. Şi încerci să-ţi reconsideri atitudinea. De obicei, Dumnezeu te lasă să faci ceea ce condamni – pentru că exact ceea ce condamni e în tine. Nu ai cum condamna, dacă n-ar fi în tine. Dacă n-ar fi în tine, nu te-ar deranja. Deci, până la urmă, dacă tu îi faci pe alţii tute, eşti un pic de tută. E valabil şi pentru mine, numai că eu ştiu că sunt în anumite lucruri – adică îmi recunosc limitele, nu pe toate că, deh, n-aş mai fi maestru...

Mai departe! Totul e stabilit de sus, să ştiţi. Şi sexul – deci, dacă urăsc femeile ca spirit, să ştiţi că am foarte mari şanse să mă nasc femeie. De ce? Păi, e foarte simplu: cu ce o să rezonez? Cu tot ce înseamnă program feminin, că le urăsc. Pac! Le apropii. Ce o să se întâmple? O să mă duc exact pe programele feminine. Deci, şansa să mă nasc femeie este cu atât mai mare cu cât urăsc mai mult femeile. Asta e motivul pentru care există mai puţini bărbaţi care urăsc femeile decât femei care se urăsc mai mult pe ele însele. E un paradox, dar e real! Multe dintre femeile şi doamnele de astăzi, de fapt sunt bărbaţi născuţi femei. Să vadă ce bine e să fii femeie; să înveţe ce greu e să fii femeie; care sunt avantajele să fii femeie; care sunt dezavantajele; să se comporte ca femei; să fie femei. Şi asta este amuzant. Bine, sunt şi cele mai bune doamne, să ştiţi!... Bărbaţii! Adică, întotdeauna o doamnă care e spirit masculin va şti mult mai bine să satisfacă un bărbat decât o femeie-femeie. Şi invers, evident – reciproca este valabilă. Şi se întâmplă treaba asta. Şi o să vedeţi familii în care el este feminină şi dă cu mătura, găteşte, face, drege – *parol d'honeur* – şi ea este genul soldat, genul de afaceri cu costum, cu valiză – genul ăla – „asta nu-i bine, asta e rău”. Nu se poate să nu aveţi exemple în jurul vostru, că de asta mă şi bazez pe exemple, să le recunoaşteţi la un moment dat. Şi să înţelegeţi că ăsta e un spirit feminin, ăsta este un spirit masculin – şi o să vedeţi că fiecare are problemele lui.

Pentru mine, toţi sunt oameni. Încerc să privesc dincolo de sexualitatea unei persoane, să văd omul din el ca să-mi dau seama ce probleme are. În rest, rămâne doar să şi le rezolve fiecare.

Bun, mai departe. Am vorbit despre originea sexului, deci sexul este creaţie divină. Este modul prin care Dumnezeu a ales să se înmulţească animalele; este o formă de descătuşare a energiei sexuale special făcută pentru procreare, dar şi pentru păstrarea armoniei, da? Gândiţi-vă la lei – câtă forţă, câtă agresivitate, câtă ură până la urmă – şi, totodată, apar primele forme de iubire şi fiara îşi iubeşte puii, deci este prima formă de manifestare a iubirii, a instinctului matern, chiar cea mai de jos, indiferent că

sunt anomalii, că sunt animale care îşi mănâncă puii, dar nu toate.

Ce determină această atracţie sexuală? Atracţia de sex. Trebuie să înţelegeţi totul ca pe o lege a atracţiei, programe care există între noi, programe de atracţie. Să ştiţi că nu întotdeauna relaţiile ca şi atracţie sexuală au ca şi componentă iubirea. Poate să fie ura. Ştiu că se dă tot timpul vina pe demon; demonul e de vină! Al naibii, ăsta e de vină pentru toate! Păi, nu e aşa! Noi avem nişte programe în noi, programe care ne fac să rezonăm cu un anumit tip de persoane. Aceste programe le avem din alte vieţi sau, pur şi simplu, ne-am născut cu ele până au apărut entităţi spirituale. Aceste programe există şi asta determină atracţia. Există sau nu există atracţie sexuală. Adică, cum s-ar spune în limbaj mai neaoş „dânsa n-are creier”; nu poţi să o coordonezi – există sau nu există această atracţie.

Aş putea spune că există un chimism, aş putea spune că există o energie, dar realitatea este că apare ca o diferenţă de potenţial. Şi am să vă spun imediat de ce este foarte important: ăsta este motivul pentru care cuplurile ajung să nu mai aibă atracţie sexuală. Pentru că odată ce se produce armonizarea, trăieşti... Şi mai îmi plac şi cuplurile alea care muncesc împreună şi la birou, ălora nu le dau mai mult de doi ani. Păi, de ce? Păi, măi, dacă mănânci cu aceeaşi persoană, dormi cu aceeaşi persoană, mă rog, ce mai faci cu aceeaşi persoană, unde să mai existe diferenţa de energie care să producă atracţia celor două? Închipuiţi-vă că există două tipuri de energie – yin, yang; masculin şi feminin; portocaliu şi bleu, da? Şi care se atrag.

Păi, dacă totul e un amalgam, nu mai are unde să existe această atracţie. Se sufocă reciproc şi dispare. Plus că, acum, la ora actuală – şi asta este o altă inepţie – toată lumea e în căutarea orgasmului. „Ai orgasm? Am avut două. Ai?” Fetele, mai ales, vorbesc între ele, bine, la coafor acolo... la epilat. De unde ştiu? Păi, de la băieţi; am ochiul şi urechea formate? Ce produce treaba asta? Orice orgasm – ţineţi minte – duce la spolierea organismului de energiile divine şi, mai ales, de cele sufleteşti. Adică, dacă există un dram de iubire în suflet, şi o faci şi dimineaţa şi la prânz şi seara, şansa să scapi de orice înseamnă atracţie sufletească, care este tot o energie, creşte exponenţial. Şi şansa să te saturi devine certitudine. Şi ce era iubire se duce şi nu ştii de ce; bă, l-am iubit, dar... Mai ales noi (bărbaţii) avem problema asta, pentru că noi avem mai multe orgasme. Şi atunci se duce. Doamnele nu sunt foarte atente cu treaba asta şi e foarte bine că sunteţi aici. Pentru că domnul, dacă elimină acele energii sufleteşti care fac să vă iubească, s-ar putea să nu vă mai iubească. O să spuneţi „nu se poate, că iubirea e...” Sanchi! Iubirea este o atracţie energetică la nivel de chakră IV, iar sexualitatea este o atracţie energetică la nivel de chakră II. Cum de-

aici (cap, minte) nu prea pot să iubesc, nu am decât două variante: prima e specifică femeii – am vrut să îmi iau un tricou mişto, l-am primit de la o prietenă, dar era prea de tot să vin cu el, e cu un domn şi o doamnă – doamna are inima la locul ei, domnul o are mai jos – da, dar inima doamnei e neagră şi inima domnului e albă. Deci este yin-yang. Şi am zis că totuşi nu pot să vin cu el. Dar asta este o realitate. Să ştiţi că sunt tot programe. Veţi spune: „Bine, bine şi când nu este iubirea un program?" Mai caut. Probabil în momentul în care cunoşti un om atât de bine, încât îl iubeşti cu toate defectele lui; în momentul în care îi cunoşti unui om umbra şi îţi place umbra lui. Nu ştiu; am să mă mai gândesc.

Deci, sexul are ca şi componentă energie şi informaţie. O să îmi spuneţi că nu e adevărat, că eu bat câmpii. Hai, să vă spun ceva! Sunt experienţe făcute şi vine la mine câte o doamnă – mai mult doamne – şi îmi spune: „Dom'le, de ce eu nu sunt cu nimeni? Că sunt mai frumoasă decât alea, sunt mai deşteaptă decât alea, am şi bani. De ce eu nu sunt cu nimeni?" Şi eu îi spun: „Doamnă, vedeţi cum arată o căţea în călduri?" „Da". „E încojurată de câini". „Da..." „Pentru că emite pe chakra a II-a şi atrage".

Deci, atracţia sexuală are ca şi componentă emisia energiilor sexuale. Dacă vreţi să înţelegeţi lumea asta, trebuie să treceţi peste orgoliul că sunteţi dumnezeii acestei planete şi că sunteţi superiorul oricărui animal. Să ştiţi că cele mai mari descoperiri s-au făcut pe şoareci, nu pe oameni şi după aia au observat că se aplică şi la oameni. Sau pe câini, sau pe maimuţe. În al Doilea Război Mondial au avut şanse să facă experienţe pe oameni, dar, în rest, nu s-au făcut. Şi în câte un sanatoriu dintr-ăla comunist din Rusia, dar în rest, nu. Şi de asta vă spun, că toate experienţele s-au făcut pe animale şi au observat că programele lor sunt al naibii de asemănătoare cu ale noastre.

Bun. Ce face căţeluşa? Emite pe chakra a II-a şi această emisie se duce... unde? Ştiţi la ce distantă se duce? Toată lumea zice că un câine simte mirosul de la 2 km. Băi, asta e barbă! Ceea ce simte el este că impresionează energia pe care o emite ea pe chakra a II-a. Simte că îi tremură ceva acolo jos şi lui şi o ia pe firul apei. Aţi înţeles? De fapt, emisia chakrei a II-a a ei duce la impresionarea chakrei a II-a a lui. La fel este şi la oameni. Îmi pare rău, dar asta e realitatea.

Şi atunci, o doamnă sau un domn care nu emite pe chakra a II-a, nu va atrage niciodată sexual. Condiţia ca să atragi sexual, este să emiţi pe chakra a II-a.

E bine să emiţi pe chakra a II-a? E firesc să emiţi pe chakra a II-a. Dar asta va impresiona evident – să ştiţi că eu am închisă chakra a II-a, mă rog, o închid... De ce? Odată putem face un experiment să vedem ce înseamnă să

emit pe chakra a II-a, ce înseamnă să emit pe IV, să emit pe VI. Să ştiţi că eu rămân acelaşi, n-am să fiu impresionat, dar pe voi s-ar putea să vă impresioneze. Asta nu este neapărat vina mea.

Mi se mai spune că eu manipulez sexual. Nu, eu emit. Punct. N-o fac cu intenţia de a face ceva. Dar dacă energia pe care o emit eu – care poate să fie de la orice nivel – rezonează la un moment dat cu programele dumneavoastră sexuale, poate să inducă o asemenea părere. Şi atunci, nu înseamnă că sunt eu vinovat, sau că sunteţi voi vinovaţi.

A venit odată Jasmuheen. Şi mi-a venit un prieten „Băi, ştii că am fost la Jasmuheen". „Şi?" „Păi, mă, m-am simţit atras de ea..." „Şi? Care-i problema?" „Păi, are vreo 60 de ani, ce-s nebun?..." Şi am văzut că ea emitea pe VI şi pe II. Emiţând pe VI şi pe II evident că impresiona chakrele sexuale ale bărbaţilor. E bine, e rău? Nu e bine, nu e rău – este. A rezonat cu ea. Era bine şi firesc să facă asta pentru că ea se referea la conştiinţa de sine şi trezirea spirituală şi atunci era automat să inducă nişte programe la nivel de chakra a II-a. Chiar dacă prima oară am înjurat-o, mi-am dat seama că aşa trebuia să fie. Ca idee!

Deci, nu întotdeauna un lucru care se întâmplă, se întâmplă pentru că cineva vă vrea răul – ca în bancul ăla: nu oricine te salvează, îţi vrea binele, nu oricine îţi face rău, îţi vrea răul. Şi atunci, în momentul în care simţiţi o atracţie vis a vis de o persoană, nu este obligatoriu că ăla a vrut să o aibă, ci trebuie să căutaţi că, pe undeva, acea persoană a rezonat cu ceva din voi. Deci, dacă mâine m-aş simţi atras de o doamnă de şaptezeci de ani, m-aş gândi că am o problemă. Aţi înţeles? Sau de un copil, sau de o patrupedă. Aş şti că am o problemă, eu – personal. Pentru că îmi dau seama că problema nu este, ci că am rezonat cu acea chestie.

Încerc să vă explic că ceea ce se întâmplă în jurul vostru este, de fapt, o oglindă a ceea ce se întâmplă în interiorul vostru. Putem să analizăm ce se întâmplă aici: sunt mult mai multe femei decât bărbaţi. De ce? Pentru că sunt mult mai multe femei preocupate de spiritualitate decât bărbaţii...; pentru că sunt mult mai multe femei capabile să spună că au probleme, sau că le interesează, decât bărbaţii; pentru că de obicei femeile sunt capabile să spună că nu ştiu ceva despre sex, pe când bărbaţii „ştiu tot". Şi se simt ofensaţi. Este unul din atributele yang – ne e greu să recunoaştem că nu ştim.

Mai departe! A propos de energia sexuală: este suma tuturor energiilor îngerilor căzuţi odată cu Lucifer. E mare? E al naibii de mare. De asta, a face dragoste, a face sex e o chestie foarte complexă care implică, să ştiţi, şi Cerul. Simplul fapt – deci, pentru noi este o descărcare, că e duminică şi n-

avem ce face, e o împlinire a iubirii pentru unii, este sport naţional, este o formă de terapie. O au şi doamnele, vă spun „am făcut sex, m-am culcat cu el şi, mulţumesc, m-a scăpat de fibrom”. Deci, asta a fost! „N-a fost extraordinar, dar, datorită lui, am scăpat de fibrom”. Deci, am auzit-o p-asta! Deci, nu suntem numai noi, mai sunt şi doamnele cu idei de genul ăsta.

Bun. Ca să înţelegeţi cât e de puternică această energie, problema nu este că nu am energie, ci problema este de conectare şi deconectare. Dacă vreau să am acces la energia sexuală, mă conectez la această energie. Dacă nu vreau, mă deconectez de la ea. E imensă.

Bun. Ce se întâmplă? Păi, vă dau un exemplu: eu, când eram în mănăstire şi evident că aveam o problemă cu sexualitatea, că nu te învaţă nimeni acolo, nu îţi spune nimeni nimic, îmi spunea un tip „dom'le, a fost un sfânt care făcea baie cu femeile”. Şi mă gândeam cum a fost ăla sfânt şi făcea baie cu femeile aşa. Şi mi-am dat seama că era firesc ca, în momentul în care a început să stăpânească energia sexuală, a eliminat programele relativ la sex, la un moment dat să ajungă să nu mai rezoneze şi să nu mai simtă atracţie sexuală.

Bun. Acum, e o diferenţă între a face treaba asta – pentru că înţelegi ce înseamnă sexul, ai înţeles că este firesc, n-ai nici o problemă ca toţi ceilalţi să facă sex, dar tu vrei să treci la un alt nivel spiritual – şi a condamna sexul, când consideri sexul un păcat, când consideri că toţi ceilalţi (care fac asta) sunt nişte animale. Aici e o problemă. Şi mulţi dintre – şi o să mi-o iau pentru afirmaţia asta – cei care sunt consideraţi sfinţi sunt, de fapt, nişte frustraţi sexual. Pentru că n-au înţeles ce înseamnă sexul, pentru că n-au înţeles că energia sexuală există şi va exista cât va exista Universul material, că energia sexuală este parte din Divinitate, o formă alterată a iubirii, şi sunt obligaţi să se nască special ca să-şi rezolve problemele sexuale. Că mulţi dintre călugării de altădată au programe de castitate – şi o să vorbim aici despre probleme de frigiditate şi impotenţă – că mulţi au ejaculare precoce pentru că, de fapt, în interiorul lor consideră sexul un păcat. Şi suntem obligaţi să ni le rezolvăm.

Vreau să vă spun ceva: nu aveţi ce căuta în Cerul 10 până nu vă rezolvaţi problemele sexuale. N-aveţi ce căuta până când nu înţelegeţi sexul, până nu îl acceptaţi, până nu înţelegeţi oamenii, chiar ce fac ei prost – nu aveţi ce căuta acolo. Nu există.

Când am citit în Biblie că în Cer sunt sfinţi care cer răzbunare... Răzbunare! Cum poate să fie răzbunarea un atribut divin? Ce are iubirea cu răzbunarea? Înseamnă că nu sunt complet; înseamnă că nu am ajuns la nivel de Cer 10. Şi să vă dau un exemplu: l-aţi auzit vreodată pe Hristos că cere

răzbunare? Never. Asta înseamnă Cer 10. În momentul în care există un motiv pentru care te consideri îndreptăţit să fii răzbunat, n-ai ce căuta în Cer 10. Indiferent ce ţi se face, indiferent ce ţi se întâmplă ţie, familiei, oamenilor pe care îi iubeşti.

Bun. Dar nu asta e ideea. Vorbeam de sex ca energie. Deci, aveţi acces la toată energia sexuală care ţine de tot ce ţine de ea. Poţi să pierzi? Da. Ai acces la asta oricând? Da. E util să o înmagazinezi? Înmagazinarea energiei sexuale prin abstinenţă şi continenţă sexuală duce la creşterea tuturor performanţelor: şi fizice, şi psihice şi spirituale. Ori la nebunie. Păi, ăsta e paradoxul. De ce? Foarte simplu: În momentul în care practici continenţa, sau abstinenţa sexuală – cum e cazul călugărilor sau al yoghinilor (n-am făcut yoga, nu-l cunosc pe Bivolaru, trebuie să spun ca să nu apară... nu că nu mi-ar fi plăcut, am să mă duc în Danemarca să-l cunosc, n-am nici o problemă să-l cunosc, e un om de la care poate am ceva de învăţat). Deci, pentru că am încercat să analizez să văd ce face fiecare dintre părţi – unele le-am făcut altădată, de fapt am fost şi călugăr, şi yoghin în altă viaţă şi poate de asta nu m-a atras nici una nici alta.

Abstinenţa sexuală ce face? Mănânci şi ce faci? Aceasta în ce se transformă? În energie şi este înmagazinată unde? Ştiţi ce creşte odată cu mâncatul? În afară de burtă... SK-ul – şarpele Kundalini. Ştiţi cum scade SK-ul? Prin sex, prin orgasm. Ştiţi de ce scade SK-ul prin orgasm? Păi, nu se elimină SK-uri mai mici?

Nu este un tot mai mare care este format din părţi mai mici? Şi atunci, nu se elimină părţi mai mici? Deci, automat se pierde din puterea interioară, din puterea SK-ului. Vă e clar? Deci, SK-ul acela ce conţine Şarpele Kundalini? Conţine memorie kinestezică, conţine tot ce ţine de reflexe, conţine tot ce ţine de putere interioară. Automat, prin orgasm pierzi din puterea interioară. Vă e clar?

De asta yoghini practică continenţă, deci ei nu au orgasm sau, dacă au orgasm, îl au interior. Deşi eu, sincer, o consider o formă mai egoistă pentru că transferul de energie şi substanţe care se produce în actul sexual poate să fie benefic şi pentru tine şi pentru persoana de lângă tine. Iar continenţă este o formă pe care eu o consider un pic egoistă. Deci, dacă – mă rog, vom discuta la armonizare. Dar asta este opinia mea. Călugăria are ca şi scop – în călugărie ce faci? – nu mănânci came, deci automat energia pe care o asimilezi este de vibraţie mai mare. SK-ul există în toate tipurile de alimente, să ştiţi, la nivel micro. Mă rog, ştiţi cum este – închipuiţi-vă cum sunt păpuşile alea ruseşti (Matrioşka), ei, la un nivel mai mare există entităţi, în entităţi, în entităţi. Da? Şi orice entitate mai mare e formată din entităţi mai mici, ca şi

orice înger mare – să zicem. Maicii i-a apărut Arhanghelul Gabriel. Păi, Gabriel era format din milioane şi milioane şi miliarde de entităţi mai mici care sunt îngeri. Aţi înţeles ce vreau să vă spun? Dar era un arhanghel. Aşa şi cu demonii, pe acelaşi principiu sunt şi demonii. Un SK mare e format din miliarde miliarde de entităţi mai mici. Şi tot aşa în jos. Cât? Infinit în jos, infinit în sus. Nu există o limită. E o limită pentru noi pentru că, la un moment dat, nu ai unde să ajungi. La un moment dat te plictiseşti să mai mergi pentru că se face ziuă. Deci, automat, transferul de energie şi informaţie se produce şi la nivelul acesta. Şi de asta e îngăduit de Dumnezeu. Şi de asta există un moment de la care, pe măsură ce o să evoluaţi, veţi vedea că nu mai merge când, oricând, cu oricine. E bine, e rău? Este!

De ce duce la înmagazinarea şi la creşterea performanţelor fizice? Pentru simplul motiv că energia asta dă puterea inferioară care se manifestă în plan fizic. Cu cât SK-ul este mai mare, cu atât puterea fizică este mai mare. Mă refer la puterea energetică. Că aşa, poţi să îţi creşti muşchii şi să te umfli, dar aşa nu vei fi niciodată la fel de puternic ca unul care are putere interioară mare.

Vorbim un pic despre sex şi sine, că tot suntem la SK. Sinele, da – aici apare problema – şi problema trezirii spirituale. Să ştiţi că fiecare individ are, încă de la naştere, propriile programe sexuale. Unii – programe feminine, alţii – programe masculine, unii – le pot avea pe amândouă, în funcţie de ceea ce a fost el alte dăţi. Poate avea atracţie sexuală către un gen sau către altul.

Este important, pentru că trezirea spirituală... Deci, tu poţi avea nişte programe până la un moment dat, şi care sunt cât se poate de fireşti, normale: te căsătoreşti, ai familie, ai copii; şi ai nişte programe, pac, pac, pac – şi, la un moment dat, se produce trezirea spirituală. Trezirea asta spirituală poate să exacerbeze instinctul sexual, sau să facă să dispară complet acest instinct. Şi omul vine la tine şi spune „dom'le, eu am fost normal până la data de..., dar după aia s-a întâmplat ceva”. Şi aici fie sunt doamne care au fost cât se poate de cuminţi, de familie, de casă, de etc., şi dintr-odată o iau rara, şi nu ştiu nici ele de ce; fie sunt persoane care au avut o viaţă normală şi a părut că au o sexualitate normală, iar dintr-odată nu mai vor nimic, nu mai simt nimic, le e silă de tot. Astea sunt programe cu care venim de altădată. Şi încep să se manifeste odată cu trezirea spirituală. Vă daţi seama că eu, ca terapeut, aud multe. Şi e ciudat să fii femeie, să vii acasă şi să-l vezi pe bărbatu-tău cu cineva. Şi să-l găseşti cu un bărbat. Nu prea ai cum să lupţi cu un bărbat, ca femeie. Sau invers.

Se poate întâmpla, vorbesc foarte serios. Eu nu zic că e firesc, dar face parte din viaţă. Chestia aia cu iadul, lăsaţi poveştile astea, Dumnezeu e un

tip deştept. Faptul că unii n-au înţeles şi sunt ei mai cretinuţi, aşa, n-are importanţă. Dar nu poţi, pentru că un om se judecă în contextul tuturor vieţilor lui. Pentru că, dacă este un om care este la prima întrupare, după o viaţă de femeie şi în viaţa asta e bărbat, şi au trecut 30 de ani, sau ani de când s-a întrupat ultima oară, şansa să aibă *atracţie* către acelaşi sex este foarte mare. Cine îl va judeca? Instinctul sexual, să ştiţi, este foarte puternic. Foarte, foarte, foarte puternic. Au zis-o preoţi ca lumea, pe părintele Cleopa l-aţi citit? Pelerinul român, lupta lui cu demonul sexului, când a zis părintele Cleopa: „M-ai învins. Doamne, ajută-mă că m-a învins!” Deci, a dansat desculţ pe cărbuni şi degeaba. Adică, e ceva! Nu era fachir. Deci, instinctul sexual e foarte puternic. Da?

Ce mai voiam eu să vă spun despre Sine. Şansa ca un om să se schimbe e foarte mare după trezirea spirituală. Şansa ca el să-şi schimbe atracţia sexuală e foarte mare după trezirea spirituală. Şi, în momentul în care el se trezeşte, devin active toate programele de altădată. Cum va fi o doamnă care în altă viaţă a fost amazoană? Să ştiţi că am avut o doamnă – o doamnă destul de celebră – la cabinet, care a fost amazoană. Şi i-am zis. S-a căsătorit. Trebuia să-şi ia pe cineva. M-a întrebat: „Şi ce o să fac? O să stau singură? O să-mi iau şi eu pe unul”. „Ia-ţi!”

În ceea ce priveşte sexul şi dragostea. Care este problema între noi şi diferenţa între noi (bărbaţi) şi femei? Păi, foarte simplu: e diferenţă de program, de modul în care suntem programaţi. În mod firesc, un bărbat normal – deci, doamnelor, dacă vreţi un bărbat normal, este un bărbat care polenizează tot, acela e normal – programul unui bărbat normal este să facă cât mai mulţi copii. El se poate opune prin educaţie, religie etc., sau poate să o facă. E libera lui alegere. Dacă se poate stăpâni, mă rog. Dar aşa suntem programaţi, reprogramaţi. După aia apar nişte însuşiri care se datorează evoluţiei spirituale.

Şi aici apar bărbaţii care mai sunt capabili şi de un pic de iubire. Nu mult, un pic. Dar, ca fond, ca bărbat, deci un bărbat dintr-acela care e sănătos, foarte potent – *parol d'honeur* – sigur are program de polenizator. Deci, astea nu sunt spuse de mine, sunt făcute studii. Şi ştiţi că potenţa cea mai mare o au nu bărbaţii care au o singură femeie. Să vă iasă din cap chestia asta! Dacă vreţi un bărbat potent lângă voi, n-aveţi decât să îi daţi drumul şi pe la vecini(e) pentru că dacă îl ţineţi lângă voi, şi-o pierde şi e firesc să fie aşa. Eu nu vorbesc de yoghini cu care este altă mâncare de peşte; eu vorbesc de oamenii normali. Nu vorbesc de cei care nu fac dragoste în posturi şi în zilele cu soţ, şi în zilele fără soţ, şi în zilele cu roşu, şi în zilele cu negru, şi în zilele cu cruce sau fără cruce, şi în toate zilele alea. Eu vorbesc

de viaţa firească, umană, normală, fără multe chestii de genul acesta. Şi s-a descoperit că au mult mai mult randament. Nu bărbaţii care trec din femei în femei – că ăia sunt obosiţi – ci bărbaţii care au o soţie şi cel puţin o amantă. N-am zis-o eu, sunt studii făcute. De ce?

Păi, hai să vă spun ceva: agresivitatea este dată de testosteron; testosteronul există atâta timp cât este secretat; când apare burta, înseamnă că secreţia scade; aţi înţeles? De asta se spune că burta este un monument închinat soldatului căzut... Vrem, nu vrem – eu încerc să fac burtă mă rog, asta face parte din viaţă. De ce? Haideţi să vă spun de ce fac bărbaţii burtă! Foarte simplu, doamnelor: cine găteşte în casă? Femeile. Ce fel de energie bagă în mâncare? Yin. Ce fel de energie mănâncă bărbatul? Yin. Azi yin, mâine yin, poimâine yin, yin, yin, yin şamd. Şi ce i se întâmplă? Yin-ul acesta îi transformă tot, inclusiv hormonii. Şi ce va deveni? Dintr-o formă androidă, sau cum este, va deveni una gino: îi cresc sânii, va face burtă. Vorbesc serios! Glumiţi.

Eu nu mănânc de oriunde. Deci, dacă merg să mănânc la restaurant şi simt că e femeie la bucătărie, eu nu mănânc. E vorba că eu am nevoie de yang, nu de yin. Eu nu vreau să se supere nimeni, că unele prietene de ale mele se supără, altele şi-au dat seama că aşa sunt. Dar refuz să mănânc. Mi-ajunge că trece vârsta şi alea, alea, mai îmi iau şi yin de la tine. Dacă bucătarul e yin, e nasol. Îl pui să ţipe. Şi dacă tipă ascuţit, nu mănânci de acolo. El trebuie să ţipe gros. Voi râdeţi, dar o să vedeţi! Deci, fiţi atente, doamnelor! Dacă vreţi să-i tăiaţi domnului craca, îi daţi de mâncare în fiecare zi şi cât mai bine, şi, într-un an, doi, s-a dus. Toate structurile lui sunt afectate – vorbesc serios – de yin-ul pe care îl aveţi voi, adică „va fi cotropit”. Va fi cotropit şi nu va mai fi bărbat. Foarte bine, puteţi face cu el ce vreţi, dar nu va mai fi bărbat.

(Din sală: *De la mine ai mâncat!)*

Tu ştii că eşti bărbat, din mâna ta mănânc, ştiu că îmi cresc muşchi. Aţi înţeles cum vine treaba asta? Deci, e foarte importantă şi alimentaţia şi tot, asta a propos de viaţa unui om.

Ştiţi că – asta nu ştiu dacă e anecdotă, dar am auzit-o de la tata – la evrei, din când în când, ei nu îşi fac concediile împreună. El pleacă în concediu, ea pleacă în concediu. Când ea pleacă în concediu, evident că îi aduce menajeră. Mai aşa. Vine două săptămâni, pleacă. Evident că, din punct de vedere Divin...

Ştii cum e cu legile astea? Eu nu mai cred în ele. Şi vă spun de ce nu mai cred în ele, pentru că am luat Biblia şi ori e ceva greşit, ori sunt eu greşit. Da? Îl avem aşa: pe Avraam, Sara şi Raşela sau mai ştiu eu pe care. S-a

culcat şi cu nevasta, şi cu sclava, şi cu aia şi cu aia, şi a apărut, mă rog. Deci, până la urmă, rezultatul este cel important. Nu cu cine. Dacă iese ceva acolo cu ochi, e bine. Înseamnă că n-ai muncit degeaba şi nu e păcat. Dacă o faci fără să iasă ceva, e păcat. Dacă iese ceva şi face „oac!” e bine. Nu ştiu. Vom trăi şi vom vedea. Nu mi se pare, nu văd aşa. O să vedem la sfârşitul vieţii, până la urmă.

A propos de programe. Programe interioare. Nu ştiu dacă v-am spus, nu e foarte drăguţă, dar am făcut-o şi pe asta. La un moment dat, a venit la mine o maestră – am făcut aşa cu mai multe – şi m-a întrebat: „Cum să-mi descopăr un program interior, negativ”. Am stat şi m-am gândit şi dintr-odată mi-a bubuit mintea şi am zis: „Pune-te în patru labe”. „Cum, aici, în cabinet?” „Da”. „Eşti nebun”. „Mă, lasă, mă asculţi? Ai încredere în mine?” „Da”. Şi s-a aşezat. Eu fiind la birou. Şi, în timp ce stătea, zic: „închide ochii. Ce simţi?” „Mă simt îngrozitor”. „Cum?” „Umilită”. „Şi mai cum?” „Înjosită”. „Dă-te la o parte”. Se pune băiatul. Şi mă uitam la ea. „Ce crezi că simt?” Se uită la mine: „Nimic. De ce nu te deranjează?” „Pentru că e o poziţie”.

Te simţi înjosit, umilit, dacă te simţi tu ca atare; nu ţine de o poziţie, de o stare, sau de o persoană. Poţi să îţi dai seama de programele negative din tine, pe măsură ce te pui în situaţiile care te fac să te simţi. În momentul în care stau într-un anume fel şi mă simt înjosit, problema nu este de starea respectivă, ci de ceea ce simt eu şi atunci pot să le anihilez. În momentul în care simţi în tine frica, umilinţa, neplăcerea, dispreţul, toate astea, astea sunt problemele tale interioare pe care tu trebuie să le rezolvi. N-are importanţă poziţia în care stai. De fapt, ca şi – acesta este un exemplu dur, dar pe care nu-l veţi uita niciodată – era un exemplu în rugăciunea broaştei, în Antonie... nu ştiu cum îl chema, şi unul se culcă cu picioarele la răsărit, iar celălalt îi spune: „Cum poţi să te culci cu picioarele spre Dumnezeu?” A propos de est, vest, că altarul trebuie să fie spre est, astea sunt poveşti. Hello! O să plece naveta spaţială, o să aveţi soarele în spate şi pământul acolo, unde veţi pune altarul? La est. La estul cui? Înţelegeţi câte cretilenii sunt în lumea noastră? Care e estul unei navete spaţiale? În funcţie de ce? De Big Bang? Deplasarea universului este încolo, iar încolo e estul? Şi o să îmi pun altarul... Astea sunt tâmpenii!!!

Aaa, dacă mă refer la Dumnezeul planetei, da! E corect! Dar dacă mă refer la Dumnezeul întregului univers, la Arhitectul universal – cum zic masonii – sau la Dumnezeul Tatăl, sau la Tatăl celor o mie de lucruri – cum spun chinezii – nu există est.

Bun, revenind: iar acesta îi spune: „Pune-mă cu picioarele acolo unde nu există Dumnezeu”. Şi s-a încheiat. Deci, nu există o poziţie prin care să

exprim ceva vis a vis de divinitate, ci o stare. Dacă mă împiedică. Deci, dacă mă duc într-o mănăstire, oricare ar fi ea; dacă mă duc la budişti şi trebuie să stau într-un picior, stau într-un picior; dacă mă duc la catolici şi trebuie să stau aşa, stau aşa; dacă mă duc la mahomedani şi trebuie să stau cu picioarele strânse sub mine şi să mă descalţ, o să mă descalţ; dacă mă duc la ortodocşi şi trebuie să bat mătănii, bat mătănii – câte vreţi voi – şi duminica, şi când vreţi voi. Pentru că asta ţine de ceea ce se cheamă smerenia trupului – trupul tău nu are probleme în a face ceva. În momentul în care descoperiţi că trupul vostru are o problemă în a face ceva, înseamnă că aveţi o problemă şi nişte rezistenţe interioare. Vă e clar ce vă spun? În a face ceva vis a vis de orice şi oricine. Adică, pot să o fac; aleg să nu o fac, dar pot să o fac. Dacă nu pot să o fac, atunci am o problemă. Adică, dacă mi-e greu să îngenunchez în faţa unei icoane, e clar că am o problemă. Dar asta nu înseamnă că, dacă îngenunchez în faţa ei, înseamnă că sunt credincios. Vă e clar? Nu confundaţi lucrurile fizice cu cele care ţin de interior şi de spiritualitate.

A propos de doamna, da, era maestră, nu de a mea, ci din alte părţi, şi făcea şi qi gong, şi yoga, şi de asta nu i s-a părut nimic ciudat că i-am zis să facă aşa şi pe dincolo. Şi după aia a înţeles. Eu de ce i-am spus să facă asta? Pentru că asta era chestia care o deranja cel mai mult – să stea în genunchi în faţa unui bărbat -, hmm, şi nu înseamnă nimic în realitate. Da?

Chestii de posturi. Dacă îngenunchezi în faţa unui... îngenunchezi în faţa lui Dumnezeu. Eu nu trebuie să îngenunchez în faţa lui Dumnezeu; crezi că Dumnezeu nu mai poate el că stau eu în genunchi? Credeţi că îl interesează ca Argeşanu să stea în genunchi în faţa Lui? Astea sunt chestii pe care le credem noi. Noi credem că, dacă cuiva îi este greu să stea în genunchi... Dar sunt proiecţiile noastre. Nu există aşa ceva. În relaţia personală cu Dumnezeu, tu poţi să stai oricum, pentru că pentru El nu există sus sau jos; pentru tine există sus sau jos; pentru El nu există. A îngenunchea nu se referă la a îngenunchea fizic, ci la smerenia interioară, la acceptare, la ascultare, la dorinţa de a face bine. Nu la a îngenunchea fizic – aia este o formă; e adevărat că în momentul în care intri într-o mănăstire şi intri într-un program este o formă prin care este îndoit spiritul – corect! Dar asta nu înseamnă că asta e divinitatea.

Vreau să vă spun ceva: oricine – ştiţi versetul din Psalmi, „duh umilit, inimă înfrântă şi smerită, Dumnezeu nu o va urgisi”. Oricine are duhul umilit, inimă înfrântă şi smerită, va putea să îngenuncheze sau să stea cum vreţi voi. Vă e clar? Pentru că pentru el nu este o problemă. Dar nu oricine îngenunchează, bate mătănii şi se dă cu capul de icoane, şi mai spune rugăciuni, înseamnă că are duhul umilit, inimă înfrântă şi smerită. Clar?

Deci, oricând vreţi să vedeţi cum sunteţi, raportaţi-vă la acest pasaj – bă, sunt aşa? De ce? Pentru că, dacă nu ai asta, îţi dă viaţa ca la coasă. Nu Dumnezeu, ci viaţa! Adică în dinţi, adică exact cum nu-ţi convine, exact cum nu-ţi place. Şi trebuie să ţi-o asumi, îţi convine, nu-ţi convine, asta e.

□ Sexul şi lumina, interioară □

Există o lumină interioară. Fiecare om are lumina lui interioară. De ce? E foarte importantă chestia cu lumina interioară. Am văzut yoghini – după ce a fugit Bivolaru, mulţi au venit şi pe la mine – cărora le măsuram lumina interioară şi am descoperit cu stupoare că o aveau mai mare decât cea a multor călugări. Mă întrebam de ce, pentru numele lui Dumnezeu? Unde este problema? De ce erau unii – nu toţi, să nu credeţi că începuseră să facă sex în grup, sau aşa ceva – care credeau în yoga ca într-o cale spirituală, nu o propovăduire. E din punctul meu de vedere, laborioasă, complicată, complexă şi duce lipsă de adevăraţi maeştri. Acolo nu poţi să greşeşti; sunt asane care îţi deschid chakra telurică şi vine peste tine tot trecutul pe care l-ai avut vreodată şi în momentul respectiv ai ajuns în spital. Deci, nu sunt de acord, pentru că îţi trebuie nişte maeştri adevăraţi. Eu nu cunosc. Mai era Mario Vasilescu, nu mai ştiu ce face.

Mă rog, ca idee, nu sunt foarte fan; e lungă, laborioasă, iar evoluţia se face pe un timp foarte lung – adică ăştia erau oameni care aveau 10-15 ani de yoga, dar aveau o lumină interioară de 60-70, care este foarte mare. Şi atunci mă întrebam de ce. Aici intervine faptul că lumina interioară este dată de ceea ce mănânci – adică, hrană vie, tot ce ţine de lumină, legume, fructe proaspete etc. – ţine de relaţia personală cu divinitatea – şi aici este o problemă, ştiţi de ce? *Pentru că ei fac un lucru pe care noi nu-l facem. Consacrarea. Consacrarea înseamnă să îi dăruieşti lui Dumnezeu fructele acţiunii tale, oricare ar fi ea - fie că e vorba de muncă, de rugăciune, de meditaţie, sau de dragostea fizică. Şi asta înseamnă o relaţie personală cu Dumnezeu.*

În altă ordine de idei, cei care sunt cu adevărat şi fac yoga, niciodată nu vor face dragoste fizică dacă nu li se deschide sufletul – chakra inimii. *Parol d'boneur,* că ştiu! Nu. Cei cu adevărat, repet, nu fac.

Noi nu suntem aşa, îmi pare rău! Nu-i aşa? Noi, bărbaţii, facem asta dacă ni se deschid chakra a II-a şi I, iar doamnele – am chef, n-am chef, dar mai bine stau şi scap repede. Îmi pare rău! Mentalitatea cu „oralul e mai scurt” nu e de la mine. Vă pun pe tapet tot, astăzi! Da? Păi, de ce? Păi, decât să mă mai dezbrac... am rezolvat repede şi mi-am văzut de treabă. Parol! N-am zis-o eu! Aţi înţeles? Asta este realitatea actuală a noastră.

Lumina interioară. Ce se întâmplă cu lumina interioară? Să ştiţi că, în funcţie de ceea ce faci, dacă faci dragoste, adică dacă te iubeşti, sau faci sex, poate creşte sau scădea. Ce înseamnă a face dragoste şi a face sex? Aici e o întreagă poveste, a propos de dragoste şi de sex. În momentul în care se deschid centrii energetici superiori – adică se face dragoste. În momentul în care se deschid centrii energetici inferiori, se face sex. În momentul în care se deschid centrii energetici superiori, la sfârşit, oamenii vor avea lumina mai bună decât la început. În momentul în care se urmăreşte doar frecarea, vor avea lumina interioară mai mică.

Ştiţi ce e paradoxal? Nu întotdeauna este legat de poziţii sau alte chestii, ci de trăire, de trăirea interioară, spirituală, de trăirea inimii. Asta este motivul pentru care lesbienele şi homosexualii nu pot să facă sex în Dumnezeu şi nu există. De ce? Pentru că nu participă centrii energetici superiori – chakrele superioare. Întotdeauna, chakrele superioare la homosexuali sunt blocate. Asta vă spun pentru că am avut multe cazuri să văd, să-i ajut, să-i susţin şi să-i învăţ. Deci, îmi pare rău, din punct de vedere divin – chiar dacă eu accept – oamenii, în cursul evoluţiei lor spirituale, pot fi bărbaţi în trupuri de femei şi femei în trupuri de bărbaţi, dragostea sau iubirea pe care o au pentru o persoană de acelaşi sex nu poate avea o binecuvântare divină. Îmi pare rău!

Deci, am studiat fenomenul şi asta este concluzia la care am ajuns după ani buni de studiu. Chakrele superioare, la oamenii respectivi, sunt blocate. Să ştiţi că, de fapt, nici nu există ca şi centri energetici. Şi asta din cauza sexului oral. A! Că, mă rog, cum e la heterosexuali, că se întâmplă, nu e o chestie, se refac structurile. Dar în momentul în care este numai aşa ceva, sau cazul sexului anal, nu poţi să ai conotaţii pozitive. Staţi că nu am ajuns la adâncul problemelor noastre!

Deci, lumina interioară scade la homosexuali, în timpul sexului oral şi – mai ales – dacă are loc orgasm în timpul sexului oral, automat se pot scădea ceruri. Adică, poţi să fii la un Cer 9 şi să ajungi la un Cer 7, odată.

Pe mine m-a preocupat foarte mult, eu am citit cărţile şi pe Sfinţii Părinţi şi, printre pilde, era pilda unui pustnic care a trăit, a trăit, a trăit, iar la un moment dat a venit o doamnă şi, mă rog, s-a întâmplat. Şi după vreo 2-3 zile a murit. Bă, zic, „ce balamuc, după ce stai atâţia ani singur, la, la, la, te împiedici şi tu o dată şi mai şi mori”. Care-i cauza? Care-i cauza pentru care a murit? De ce a murit? Se întâmplă următorul fenomen: În momentul în care ai o perioadă dintr-asta de... – a propos, am persoane, doamne care sunt curate, au o perioadă de abstinenţă forţată, fortuită de viaţă, lume etc., şi ele nu îşi dau seama, dar în timpul ăsta ele au evoluat din punct de vedere spiritual şi

şi-au crescut lumina interioară, dar ele îşi doresc cu tot dinadinsul (am avut odată o prietenă care zicea „nu mai scap şi eu de fecioria asta” şi a scăpat, după care şi-a luat-o rău de tot; nu înţelegea că asta e o chestie care te protejează). Deci lumina asta e o chestie care te protejează. În momentul în care se produce o armonizare şi dacă, mă rog, se mai şi întâmplă şi dacă îţi faci armonizarea cu cineva care este de lumină interioară mai mică, automat cazi. Căzând, ajungi la nivelul gândurilor nu foarte drăguţe; şi aici pot apărea, în funcţie de nivelul la care ai fost, până la dorinţa de sinucidere, mâhnire, dorinţa de a nu mai trăi, sentimentul de culpabilitate. Evident că poţi scăpa repede de el dacă perseverezi.

Şi atunci mă întrebam ce anume determină treaba asta. Şi nu e rău, şi nu e Dumnezeu, pentru că oricine se poate întoarce. Ci o proastă educaţie creştină. Şi acea proastă educaţie creştină constă în faptul că de multe ori suntem lăsaţi să credem că există păcate de neiertat şi că nu mai ai iertare şi, dacă este ceva greu de făcut şi de vindecat – asta vă spun eu pentru că m-am lovit de ele este să-i explici unui om că Dumnezeu poate ierta mai mult decât puteţi să faceţi voi rău.

Pentru numele lui Dumnezeu! Aveţi un câine, şi într-o zi câinele scapă şi o aranjează pe căţeaua vecinilor, vă supăraţi pe el? Da sau nu? Şi atunci, cum ar putea Dumnezeu care este o fiinţă cu mult superioară mie, să se supere pe mine? O să zică „cine, mă, Argeşanu?” cu vecina... n-am încă vecină, dar... Cum s-ar putea supăra pe mine? O să zică: „Uite-l şi p-ăsta! Încă nu şi-a revenit cu capul. Îl mai lăsăm”. Gândiţi-vă că Dumnezeu este un tip înţelept, bun, îngăduitor, bun mentor, bun psiholog. „Ce-i facem lui Argeşanu ca să scape de femei? Îi dăm cât mai multe!!! Până se satură”.

Aţi înţeles? Asta e ca şi chestia aia cu ciorba de burtă. Îţi place ciorba de burtă? Da. Mănâncă dimineaţa, la prânz şi seara. Cât o să mănânci? Aţi înţeles? Sunt cele două forme: ori renunţi definitiv, ori mănânci până ţi se face rău. Şi la revedere!

Revenind la lumina interioară. Este importantă pentru că veţi intra în anumite relaţii ca misiune personală, ca formă de plată karmică etc. Şi asta vă va influenţa viaţa, şi vă va influenţa parametric. Influenţându-vă viaţa şi parametrii, veţi ajunge în alte feluri, iar voi trebuie să vă păstraţi ceea ce se cheamă ce? Statornicia în gândire. Deci, dacă vrei să... Ştiţi, când eşti în lumină, e foarte frumos să crezi în Dumnezeu, în Sfânta Treime, în toată lumea, dar, ia să ţi-o iei şi să fii în fundul Iadurilor? Şi să vezi după aia. În ce mai crezi? Mai crezi? Mai este? Nu poţi să îţi dai seama decât când eşti acolo.

Şi, vrei, nu vrei, la un moment dat, ţi se îngăduie treaba asta. Şi pentru smerenia ta, nu te lasă Doamne-Doamne să pici şi ca să îţi testezi credinţa.

Nu e bine, nu e rău – este!

Ideea este în felul următor: dacă încercaţi să nu mai priviţi – ce vă sfătuiesc eu; a privi lucrurile prin bine şi rău este greşit şi prost, prin bine şi păcat este greşit şi prost. Pentru că Dumnezeu nu judecă aşa; Dumnezeu judecă prin necesitate. Deci, dacă iau toată Biblia şi văd că evreii au ras toate neamurile peste care au trecut, le-au mătrăşit. Corect? Deci, n-au mai lăsat nimic în viaţă. Era o necesitate. Minunile au fost o necesitate. Dumnezeu judecă prin necesitate. Ce mutare trebuie să faci la un moment dat pentru ca, în perspectivă, lucrurile să fie bune. Aţi înţeles?

Ei, în ceea ce priveşte treaba asta, n-am să evit răspunsul. E adevărat că sunt informaţii şi energii care se duc la nivelul celuilalt. Nu este cea mai bună formă, păcatul rămâne la fel, dar câteodată există ceea ce se cheamă impasuri şi atunci poţi alege între a face sau nu un lucru.

Pot să spun că ceea ce alegi te determină ca spirit şi ca maestru şi ca om. Atât. În rest, fiecare va face ceea ce îi dictează propria conştiinţă.

Transferul. Sexul şi transferul. Prin sex se transferă informaţie şi energie. Informaţia poate să fie pozitivă şi negativă. Deci, prin sex se poate face transfer şi de informaţie pozitivă şi negativă. Nu e bine, nu e rău – este! E foarte important de ştiut, este o formă prin care armonizarea – ceea ce produce transferul, este armonizarea – o formă prin care se poate transfera foarte multă informaţie la nivel subliminal.

La un moment dat, eram în spital, şi unul din profesori se cuplase cu o rezidentă. Doar că profesorul avea vreo 60 de ani şi ea avea vreo 30 de ani. Şi toată lumea era supărată pe profesor şi le-am zis „băi, fraţilor, în loc să ziceţi merci că învaţă direct de la sursă”.

Haideţi, să vă spun ce se întâmplă: În momentul apropierii sexuale, când se produce armonizarea, se produce ca o subpersonalitate care rămâne în persoana mai mică. Evident că profesorul era o subpersonalitate foarte mare şi, automat, când s-a cuplat cu doamna „doftor”, i-a dat să înveţe din subpersonalitatea lui şi asta a făcut-o să înveţe mult mai rapid ceea ce avea de învăţat. E păcat? Da, dar o să se spovedească, îi dă un canon - Tatăl nostru de 3 ori – şi gata.

V-am zis: eu încerc să judec prin prisma rezultatului. Îi las pe alţii să judece prin bine şi rău. Nu mă interesează. Şi, plus că dacă ea a vrut! Bine, se punea problema că el avea capacităţi prin care, mă rog, să inducă, să producă, dar, până la urmă şi ea putea să zică nu din interiorul ei.

Să ştiţi că nimeni nu poate face nimic dacă nu există ceva de care să te agăţi. Nu se poate. Puteţi să spuneţi ce vreţi. Nu cred că mă voi îndrăgosti de

vreun bărbat vreodată. Nu cred. Mai ştii? Poate descopăr lucruri noi despre mine, dar până acum – la 40 de ani – nu mi-a făcut cu ochiul nici un domn, mă îndoiesc. Aşa că mă îndoiesc că ar putea cineva să îmi inducă vreo iubire fată de un bărbat; să îmi tresalte inima când văd un domn, la duş?, nu cred. Vreo doamnă, două – da! Sau vreo capră, nu cred. Ştiţi, ca în bancul cu capra: naufragiază mai mulţi pe o insulă şi nu aveau decât nişte capre şi ăştia, la un moment dat, şi-au văzut de treabă, iar unul zice „băi, ce-aţi făcut voi, că eu nu mai pot?”, „păi, noi cu caprele”, „hai, măi, mă lăsaţi, că eu n-aş face aşa ceva”, „dom-le, asta e!”. La un moment dat, zice „nu se mai poate, mă duc!”. Se duce şi îi vede pe ceilalţi râzând şi îi întreabă „de ce râdeţi, băi?”, „ai luat-o pe cea mai urâtă!”? Mă rog, criteriile de frumuseţe variază de la persoană la persoană.

Înţelegeţi? Deci, astea nu pot fi induse decât dacă ai în tine o informaţie de genul ăsta.

A propos de asta, am avut şi pacienţi, am avut unul care şi-a cumpărat oi şi a venit nevastă-sa pe neanunţate, iar el avea treabă cu o oaie. Şi l-a internat la spital, la 9. Toată lumea fugea de el de parcă ar fi fost ciumat. Şi eu l-am luat „hai cu tata să stăm de vorbă; să îmi spui cum a fost cu domnişoara”. Vreau să spun că am făcut atât mişto, că şi-a revenit. Toată lumea se uita aşa ciudat la mine că eu mergeam cu omul. Păi, până la urmă, dacă o luăm aşa? – stricto-senso.

Bun, deci ca o concluzie – în timpul actului fizic are loc transfer de informaţie şi de energie. Asta trebuie să ştiţi. Vreţi, nu vreţi, orice armonizare cu orice persoană vă duceţi, mă rog, n-aţi făcut-o demult, mergeţi la o discotecă, v-a văzut cineva, vă duceţi şi... această armonizare se duce în toate structurile voastre. Foarte rar nu te afectează; trebuie să ai un câmp atât de puternic încât să fie cu mult mai puternic decât al persoanei cu care te culci, astfel încât să nu îţi afecteze structurile tale. Dar, în rest, orice armonizare îţi afectează structurile. Motiv pentru care dacă e vreo doamnă cu multă iubire, îi spun „mai lasă-mă, tu, că nu simt nevoia să mă umplu, aşa, cu iubire dintr-odată”. Glumeam, dar ăsta este adevărul. E foarte important, exact ca ceea ce mănânci, te determină.

Armonizarea duce la transfer de informaţie şi energie şi trebuie să vă gândiţi la treaba asta. Armonizarea sexuală duce la creare de stringuri, deci, de legături permanente între tine şi persoana cu care te-ai culcat şi care se taie numai după ce ţi-ai plătit din punct de vedere divin. Preotul poate tăia, prin spovedanie; prin terapii energetice se pot tăia aceste legături.

De exemplu, vin mulţi la mine: „dom-le, nu-l mai iubesc”, „şi?”, „nu pot să mă despart de el”, „şi?”, „îl urăsc, îmi vine să-l omor, dar nu pot să plec”,

iar el la fel „şi eu o urăsc pe ea, dar nu pot să mă despart de ea”. Bun, şi îi întreb „cum staţi cu sexul oral?”, „da”, „anal?”, „da”, „aţi înghiţit?”, „da”. Păi, în momentul ăla nu se întâmplă un transfer de substanţă de la nivelul unui spirit la nivelul altui spirit, corp? Nu rămâne o parte din persoana respectivă acolo? Şi atunci, desprinderea celor două entităţi, celor două trupuri se face prin rearanjarea energiilor între ele. Sună urat! Dar asta e realitatea! Trebuie să vedeţi lucrurile şi din punct de vedere energetic; faptul că aţi făcut sex şi v-aţi dus şi v-aţi spălat, nu rezolvă problema energetică şi nici pe cea spirituală. Ca să ştiţi să veniţi la mine, 1500 şedinţa, se rezolvă? Sau vă duceţi la taica-popa, în genunchi, spovedanie, vă mai dă două cruci în cap – cum de ţi-ai permis să păcătuieşti în Sfântul Post al Maicii – că, Maica – drăguţa, nu ştie cum suntem.

Deci, vă spun – orice relaţie sexuală produce stringuri; stringurile trebuie tăiate, trebuie aduse energiile înapoi. În timpul actului sexual se transferă din toate structurile, din toate câmpurile, din SN-uri, iar cei care, mă rog, au activate alte structuri – structurile superioare – dau şi din acestea, ceea ce e bine, mă rog, pentru restul. Dar e vorba să ştiţi ce faceţi, că nu e aşa de simplu. De asta e ideal să ajungi la nivelul la care să nu faci treaba asta dacă nu ai acord, adică dacă nu îţi îngăduie îngerul tău păzitor. Sau credeţi că ei nu ştiu ce e aia? Ştiu şi ei. Aşa că, aveţi grijă ce energie şi informaţie căpătaţi prin una-alta.

◻ Sexul şi trezirea spirituală ◻

Şi aici revenim la dl. Bivolaru. Eu nu îl fericesc pe Bivolaru pentru că a avut o misiune foarte ingrată. Bine, e clar că a rezonat cu ea. Dar misiunea lui personală este să trezească oamenii la nivel de chakra 2. Şi dădeam următorul exemplu: doamnelor, nu există bordeluri; domnilor, nu există bordeluri. Da? Dar ai nevoi sexuale foarte mari. Am cunoscut odată o domnişoară cu nevoi sexuale foarte mari, şi când mi-am dat seama, m-a apucat râsul. Şi ea, drăguţa, mi-a zis „e uşor să râzi, dar nu ştii cum e”.

Bun, aveţi nevoi sexuale. Şi ce faceţi? Sunteţi mai multe, bărbaţi cam puţini – şi ăia, mă rog, no comment. Am zis că o să trebuiască să fac un curs special pentru bărbaţi – dar asta altădată – să îi învăţ cum să fie. Pe cuvânt!

Aşa, ce faceţi? Şi atunci? E o energie, să ştiţi. E o energie şi o frustrare care ajunge la nivel de egregor. Deci, faptul că tu eşti un frustrat sexual nu e o problemă – că sunt mulţi – dar să faci o sumă de frustrări, complexe, toate astea sexuale. Bun. Care este soluţia? Sexul, îmi pare rău. Că nu e alta. Că nu pot fi toţi puşi să postească şi să facă mătănii. Nu sunt toţi obligaţi să o facă, fiecare are calea lui spirituală şi fiecare are lecţiile lui de viaţă; unul trebuie

să înveţe abstinenţa, altul trebuie să înveţe sexul, fiecare trebuie să îşi rezolve problema lui. Şi atunci a apărut acest Bivolaru. Să ştiţi că am studiat fenomenul şi am fost – de departe, că nici măcar în spirală n-am fost, ei mi-au propus să fiu, dar nu, de la vârf, dar nu rezonez.

Şi atunci apare un asemenea sistem care, de fapt, să ştiţi că este pozitiv pentru că biserica şi creştinismul, la ora actuală, a dat numai frustraţi sexual. Mi-este foarte greu să fac terapie pe o persoană dogmatică. Şi multe, şi veţi vedea, multe femei se ascund şi îşi ascund frigiditatea în spatele credinţei – aaa, e post, eu nu fac sex. Dar, de fapt, ea nu ar face nici dacă s-ar da liber. Ştiţi că francezii aveau o zi din cele 365 când aveai voie orice în biserică.

Nu mai ştiu unde, în ce biserică. Era o biserică dintr-asta catolică şi o dată pe an, urgie, nene. Dar o dată pe an! Şi acolo, care, cum, pe cine prindea.

Deci, aia este o formă de defulare. Şi închipuiţi-vă că se adună, se adună, şi cam câtă frustrare poţi să aduni în 2, 3, 4, 5 ani că nu te învaţă nimeni să îţi sublimezi energia sexuală. V-a învăţat cineva dintre preoţii voştri? Să vă zică, stai un pic că energia sexuală trebuie să aia. Ţi-a zis nu, ţii post negru şi gata, baţi 10 mătănii. Şi atunci, devenim nişte frustraţi şi nişte complexaţi. Şi vă spuneam, Spitalul 9 e plin de d-ăia care nu fac sex, nu de cei care fac prea mult. Dintr-ăia n-am văzut nici unul – ăsta era, cu oile, dar, mă rog. Dar era plin de oameni care nu fac sex. Şi atunci, nu e firesc să mă întreb „băi, dar dacă în spital sunt cei care nu fac sex, în pârnaie sunt cei care nu fac sex, ce înseamnă normalitatea? Ce înseamnă divinul?” Divinul înseamnă că ai voie să faci.

Într-una din cărţile părintelui Arsenie Boca scrie: este întrebat cum este cu sexul şi el zice „nici abuz, nici refuz”, la care cei care au făcut cartea au adăugat – că nu este spus de părintele Arsenie Boca pentru că era medic, iar ca medic nu putea să fie un dogmatic – deci, biserica a adăugat „în sfânta familie”, „în cadrul sfintei familii”. Băi, păi, dacă ar trebui să faci sex doar în cadrul sfintei familii... s-a încheiat. Aaa, că în timp trebuie să ajungem la nivelul ăla, da. Că în timp trebuie să ajungem la..., da. Dar nu poţi să îl pui pe ăla, din prima, să fie...

Am un prieten şi ăsta a fost obişnuit să aibă 3 femei pe zi! „Mă, tu eşti nebun – zic – eu n-am ajuns la performanţa asta, cum 3 pe zi?” „Păi, da, că erau zile în care aveam şi mai multe. Şi acum m-am însurat”. „Şi?”. „Şi acum am ajuns la una pe săptămână”. Adică, orice lucru se face gradat.

În altă ordine de idei, bun, ajungi la 30 de ani şi te duci la biserică. Nimeni nu ţi-a dat un manual de întrebuinţare, sau cum se face. Şi ajungi

acolo şi începe să spună „păi, dacă ai făcut aia, n-ai voie 17 ani să te împărtăşeşti, dacă n-ai făcut ailaltă, n-ai voie 10”. Păi, pune-mă în temă cu legile. Că dacă mă pui în temă după ce le-am încălcat, e cam târziu. Şi atunci intervine altceva. De fapt, fiecare om trebuie luat de la nivelul lui. Din păcate, nu avem duhovnici de genul ăsta. „Tu? – te uiţi la el – nu ţi-ai terminat, mai du-te, vii peste 2 ani”.

Eu nu înţelegeam. Eram la părintele Argatu, stăteam mai mulţi. Şi era un tip, era constructor – construia prin Siria, autostrăzi, nu ştiu ce făcea – şi, băiat bun, tot timpul venea şi se spovedea. Şi părintele rădea. Ăsta, mă rog, pe vremea aia rădea tot. Şi eu nu înţelegeam „mă, cum?”. Mi-au trebuit ceva ani să înţeleg. Am întâlnit un preot care tot se ducea la părintele Argatu şi îi zicea „părinte, cum să mă fac eu preot că mie îmi plac femeile?” Şi părintele Argatu i-a zis „lasă, că-ţi trece!”. Toate trec, în timp. Dar în timp! Această evoluţie, această Îndumnezeire, această renunţare la..., această deprogramare se face în timp, nu dintr-odată.

În altă ordine de idei, veţi vedea că orice relaţie sexuală face să scadă agresivitatea – nu vorbesc de sado-maso, bice şi cătuşe – vorbesc de atingere, mângâiere, ce e parte frumoasă, nu de sadici. Deci, scade agresivitatea. Există lipsă de activitate sexuală, creşte agresivitatea. Aşa că, să nu te superi dacă îţi spune cineva – în cazul în care ţipi – că ar trebui ca soţul tău să aibă grijă mai multă de tine. Că, pe undeva, e un adevăr. Orice frustrare sexuală duce la creşterea agresivităţii. Dar creşterea agresivităţii duce la trezirea kundalini. De exemplu, cum făceau yoghinii – abstinenţa, continenţă sexuală duce la trezirea şarpelui kundalini care duce automat la mărirea lui, la trezirea lui, în timp, când rânduie Dumnezeu, la nivelul lui. De ce la nivel sexual? Vreau să vă spun ceva: un yoghin care evoluează din punct de vedere spiritual, nu va cădea, că el a fost pe acolo şi nu îl mai interesează şi el creşte aşa.

Un creştin, în schimb, care mai întâi se duce la Dumnezeu, ajunge la un anumit nivel şi după aia descoperă sexul şi trebuie să se întoarcă, va fi bubuit. Scurt! Pentru că el nu ştie drumul şi trebuie să îl înveţe. De asta este greşit să condiţionezi un om care are 20 şi ceva de ani, 30 şi ceva de ani şi este în floarea vieţii lui sexuale, şi a avut o viaţă sexuală normală, şi îi zici „ştii, de acum nu mai faci sex că e păcat”. Îl spargi în două. Adică, faci următoarea chestie: eu, în mine, am nevoi sexuale, iar tu, dintr-odată, îmi bagi un program – e greşit. Ce fac? Îi pun capac şi ajung să le neg. Şi ce se întâmplă? Mă rupi în două. Schisma e produsă de duhovnici proşti. Şi ştiţi ce se întâmplă? Creşte, creşte, creşte în lumină, sexualitatea lui rămâne undeva aşa şi spun ceea ce am spus la multă lume – eşti rupt în două, trei! Ce

înseamnă? Când îţi negi sexualitatea ai sufletul şi mintea rupte de sexualitate care este un centru de putere. Când ai mintea ruptă de suflet, ai rupt al doilea centru de putere.

Asta am păţit eu în mănăstire, până când într-o zi Doamne-Doamne mi-a trimis o fată şi s-a uitat la mine: „eşti rupt”, „cum sunt rupt?”, „îţi negi sexul”, „eu? – noi suntem bărbaţi – mă laşi?”. Şi mi-au trebuit ani ca să îmi dau seama că avea dreptate.

Şi ştiţi că eşti obligat ca să evoluezi, să ajungi la o limită – pac! – că după aia se întreabă de ce numeri mai departe, unii, cu evoluţia lor spirituală. Ajungi la o limită şi te-ai plafonat, de ce? Pentru că nu ai ce-ţi trebuie – energia sexuală ca forţă motrice şi eşti obligat să te întorci. Şi du-te înapoi. Şi e greu al naibii. Te uneşti şi abia după aia începi să evoluezi cu totul. Da? Greu. Şi asta e greu. Dar altfel nu se poate.

Deci, agresivitatea, să ştiţi, că bisericile şi catolice, şi ortodoxe, şi protestante, în general bisericilor creştine se datorează frustrările sexuale. Multe îngăduite de Dumnezeu.

Cruciaţii, Ordinul Cavalerilor, Malta, Templierii practicau jurământul castităţii şi jurământul sărăciei. Asta înseamnă că nu mai făceai sex; asta înseamnă că femeia era păpuşa diavolului – aţi auzit termenul? Păi, e o tâmpenie. Dar gândiţi-vă cât a propovăduit biserica ideea asta. Bineînţeles, femeilor li se spunea invers – că bărbatul e păpuşa diavolului, prin el vine diavolul. Corect. Şi a creat ce? Frustrare. Care a dus la ce? La războaie. A vrut Dumnezeu asta? Nu cred. Dar a îngăduit-o. De ce? Păi, pentru că dacă vrei să vezi cu adevărat cum e un om – să vezi pe unde e spart un cauciuc, îl umfli bine cu aer – deci, cu cât este mai frustrat un om, cu atât va manifesta din el supărările. Şi atunci, pompezi în el – pac, pac, pac – şi începe să se spargă. Este o metodă care se practică şi în psihoterapie. Îl descarci, îi explici, îl încarci la loc şi vezi pe unde buşeşte. Îl descarci, îi explici, îl încarci la loc – se practică şi în duhovnicie. Şi aşa zicea şi părintele Dosoftei: „îi lipeşti găurile”. Şi după aia îţi dai seama pe unde curge şi îl lipeşti. Vă e clar?

Există o pildă foarte mişto a unui lama tibetan: se spune că lama ăsta tibetan, la un moment dat, stătea şi se ruga pe piatră - V-am zis aia cu măgarul? – şi era o tipă, o fată care spăla rufe în râu, aplecată, normal – vezi, de când există maşina de spălat, am scăpat de o fantezie sexuală – şi dintr-odată, ăsta s-a repezit peste fată şi, mă rog. Asta, speriată, când l-a văzut p-ăsta cu părul vâlvoi şi tuleo! În sat. S-au întrunit bătrânii satului: „cine a fost, care a vrut să?”, „păi, unul care stătea pe piatră”, „păi, ăla e lama nu ştiu care, ăla e un sfânt, a avut el un motiv pentru care să facă treaba asta” – nu, ca să vedeţi cum se judecă! – „du-te înapoi şi pune-te în poziţie”. Se duce

fata înapoi, merge la lama şi îi cere iertare că n-a stat, şi îi spune lama „prea târziu”. Ce s-a întâmplat? Zice „vezi tu ăia doi măgari de acolo?”, „da”, „în satul nu ştiu care a murit un bogătaş; bogătaşul ăsta n-a ştiut decât petreceri şi femei şi pentru că a rămas la nivelul ăla sexual, atâta ştia; eu m-am gândit să îi dau drumul prin mine şi să se nască om, dar s-a rezolvat” – se năştea măgar. Evident, asta e conform credinţei ortodoxe.

Să ştiţi că metempsihoză există. Poate să vină oricine să îmi spună, orice individ care, din punct de vedere al conştiinţei care cade ca om, deci, devine animal, cade pe o treaptă inferioară. Rar se întâmplă, dar se întâmplă. Adică, şansa ca un om să se nască animal este: alcoolici, drogaţi – ăia care nu mai ştiu cum îi cheamă, au foarte mari şanse să se nască animale. Ţineţi minte treaba asta! Pentru că veţi veni şi îmi veţi spune „ştiţi, am văzut un câine şi are o privire atât de umană”, se poate întâmpla să fie de-a dreptul un fost om. Vorbesc foarte serios!

Evident că nu sună foarte bine şi poate că vine în contradicţie cu credinţele voastre şi cu credinţa voastră actuală, dar eu nu vă zic să mă credeţi. Viaţa vă va confirma sau infirma ceea ce spun.

Sexul continent duce la creşterea şarpelui kundalini, sau abstinenţă sexuală, care duce la posibilitatea trezirii şi automat creşterii conştiinţei de sine şi a trezirii spirituale.

□ Sexul şi vârsta astrală □

E foarte importantă vârsta astrală. Evident că o persoană care – mi-a venit azi la cabinet, o domnişoară care m-a întrebat „eu de ce sunt singură?”, „păi, pentru că eşti bătrână înăuntrul tău, pentru că ai de două ori vârsta mea astrală, pentru că nu te interesează sexul, pentru că eşti sătulă de tot ce înseamnă sex, automat nu emiţi pe chakra 2, pentru că ai avut zeci de familii, nu ştiu câţi copii şi nu mai eşti curioasă să ai familie şi copii în viaţa asta”. Punct.

Dorinţa de a avea familie este un program; dorinţa de a face copii este un program. În momentul în care vezi că există în tine dorinţa asta de a avea copii, poate să fie un program divin, poate să fie un program karmic.

„Bun, – zice ea – şi ce mă fac?”, „păi, stai puţin pe fundul tău, înveţi, încerci să te cauţi să vezi cine eşti, şi după aia te supui planurilor divine în ceea ce priveşte: cu cine te măriţi, ce copii faci; dar nu îţi stai împotrivă! Pentru că dacă ai vârsta astrală mare, te poţi împotrivi să te măriţi, şi începi să îi spui”. Şi mă întreabă „bine, dar de ce au plecat toţi?”, „pentru că i-ai expediat”. Cu cât ai vârsta astrală mai mare, ştiţi cum ricoşează? Ca nucile în

perete! Nu-l vrei; dintr-odată, stă, stă, stă, te calcă pe bătături şi zici „ia, du-te tuuuu la mama ta”. A doua zi nu ştii de ce şi-a făcut bagajul, deşi tu ai gândit-o doar, şi el cu bagajul la uşă şi pleacă la mă-sa neştiind nici el de ce. Pentru că tu l-ai trimis la mama lui şi i-ai dat un gând atât de bun, încât el şi-a luat frumos bagajele şi a plecat. Nu e el de vină pentru că dacă tu ai o vârstă astrală mare, de obicei, celălalt, evident, are o vârstă astrală mai mică.

Să ştiţi că sunt foarte puţini bărbaţi cu vârste astrale mari. Eu nu sunt un om cu vârsta astrală mare, eu mi-am crescut-o prin cunoaştere. În general, au vârste astrale mici şi atunci zboară. Şi le induceţi treaba asta, şi îi expediaţi, şi apoi vă întrebaţi „dar mie de ce?”, „păi, dacă nu vrei? nu intră”.

Nu mai vorbim de programe de castitate că dacă ai aşa şi ai fost şi călugăriţă şi nu mai vorbesc de programele de amazoană – deci, amazoanele sunt castratoare! Ştiţi ce înseamnă castratoare? Înseamnă că, cu sabia, la nivel astral, îţi dă biluţele jos şi normal că... nimic. Nici dacă sufli, nu se umflă. Nimic.

Şi după aia te întrebi „dar, de ce eu?” Pentru că ai atâta ură sau supărare acumulată la nivel interior, încât simpla idee de a se apropia de tine, zang. Şi orice lovitură la nivel astral, la nivelul organelor sexuale se traduce în plan fizic prin lipsă. E firesc.

Ceea ce nu înţelegeţi voi, doamnele castratoare, e că ce se întâmplă la nivel astral – dimensiuni, alte calităţi, duritate, mă rog, fezabilitate – toate astea sunt atribute divine. Deci, până şi caracteristicile astea de care noi, masculii, suntem foarte fericiţi şi foarte mândri, sunt îngăduite de Dumnezeu. Şi atunci, lăsaţi-i pe domni necastraţi, că dacă îl castrezi pe unul, îl castrezi pe al doilea, îl castrezi pe al treilea, ţi se duce buhul şi se uită cu coada ochiului şi te ocolesc pe strada cealaltă şi ţin şi mâinile aşa ca să nu li se întâmple nimic.

Sunt femei care, la nivel astral, sunt supărate rău pe bărbaţi. Rău! Trebuie să aveţi grijă de asta.

Vârsta astrală e importantă pentru că dă experienţa sexuală. Un om cu vârstă astrală mare nu va fi preocupat de sex ca unul cu vârstă astrală mică pentru că el le-a trăit – dom-le dacă ai făcut sex pe 2 planete, câte 4 miliarde de ani pe fiecare, credeţi că mai ai vreo enigmă? Şi veţi vedea că persoanele cu vârstă astrală mare au o viaţă sexuală aşa... o dată la 2 săptămâni, o lună, 3 luni, e perfect. Pe când, cei cu vârstă astrală mică – ca iepuraşii, hamsterii – ştiţi că hamsterii n-au simţul şi încep de jur împrejur, unde nimeresc... undeva, mă rog, nimeresc ei undeva – ei au urechile mari, ăsta e avantajul.

(Din sală: *Ne povesteai de căpuşă.)*

Nu căpuşa! Deci, planeta asta e minunată! Haideţi, să vă spun ceva: e ploşniţa. Măi, Dumnezeul acestei planete este plin de umor! Ploşniţa, poate nu ştiţi, este un el şi o ea. Ea are nişte organe sexuale. El are un organ sexual. Numai că, organul sexual al masculului este sub formă de paloş cu două tăişuri – bun băiat! Ideea este că el nu are simţul găurii şi neavând simţul găurii, penetrează unde nimereşte, iar în locul în care penetrează, se formează un organ sexual. Deci, orice femelă, îţi dai seama de câţi parteneri a avut, în funcţie de numărul de organe sexuale – bune femei, vă daţi seama! Una cu experienţă cu vreo 5, 6, 7 organe sexuale. Dar, haideţi, să vă spun ce mi-a plăcut mie. Ştiţi unde am citit despre asta? Cartea citită se numea *„Furnicile”* – nu mai ştiu cine a scris-o – o carte SF cu furnica 1008 sau nu mai ştiu cât era ea şi descrie foarte mişto fază cu... Dar gândiţi-vă că acest animal nu e creaţia demonului, e creaţia lui Dumnezeu. De ce? Habar nu am, dar probabil că masculul ăla e frustrat sexual şi femela e un fel de masochistă, dar nu îmi dau seama.

Cert este că e foarte interesant. Că pe această planetă, în lumea asta minunată în care ni se vorbeşte de abstinenţă sexuală, Dumnezeu a creat un asemenea animal. Nu poate să fie creaţia demonului pentru că animalele sunt, în exclusivitate, creaţie divină. Dar cineva a avut mult umor.

(Din sală: *ceva despre upgradare...)*

Nu cred. Nu există upgradare la nivelul ăsta pentru că nu mai este compatibilă cu viaţa. Deci, demonul poate să creeze defecte în a distruge, nu în a perpetua. Ori, alea, slavă Domnului, trăiesc de miliarde de ani. Deci, nu există. E clar că este o creaţie. Nu foarte drăguţă din punctul nostru de vedere, dar foarte eficientă, nu necesită efort.

Spuneam că – aici este o altă chestie care n-o să vă placă – şi anume paralela între cerurile superioare, chakrele omului, trinitatea din om şi iaduri. Dar am să v-o spun! Chiar dacă n-o să vă placă şi o să mă...

Întotdeauna m-am gândit de ce tot ce am citit, când îmi apărea un semn al întrebării, am păstrat întrebarea undeva. Dacă aş citi Boccaccio, aţi citit Boccaccio? Cu băgatul dracului în iad? Era un călugăr care se juca cu o fecioară şi din când în când se jucau de-a băgatul dracului în iad. Bun. Şi am stat să mă gândesc dacă şi pe unde este adevărul.

Dom'le, că spermatozoizii pot fi identificaţi cu şerpii kundalini, mi se pare logic; că organul genital al femeii reprezintă o poartă, cu asta suntem toţi de acord; unde duce poarta asta, asta putem discuta.

Se întâmplă următorul fenomen – ar trebui să studiaţi kabala, repet – şi veţi vedea că există cele 3 trinităţi, cele 3 triunghiuri dintr-un om: cer superior care reprezintă conştiinţa, divinitatea, apoi sufletul – la nivelul inimii

şi triunghiul de jos care reprezintă sinele omului. Poarta de jos e poarta spre iad. Vă e clar? Adică, centrul acela energetic care ar fi chakra rădăcinii este, de fapt, poarta pe unde intră răul. De asta e importantă fecioria pentru că nu permite răului să – deci, noi toţi suntem oglinzi ale divinităţii, făcuţi după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, avem în noi toate atributele divine. În momentul în care ai fecioria, poarta dinspre iad este închisă. În momentul în care n-o mai ai, se deschide. Vă e clar ce vă spun?

Problema este următoarea: În funcţie de vibraţia pe care o aveţi, rezonaţi cu anumite dimensiuni chiar şi din punctul ăsta de vedere. Adică, chiar şi la nivelul chakrelor există subdimensiuni – fiecare chakră are cel puţin 7 subculori, 7 nuanţe, fiecare nuanţă înseamnă o altă dimensiune.

De ce vă spun asta? Pentru că puteţi folosi treaba asta ca o formă de acumulare de energie şi de sublimare sau puteţi folosi treaba asta ca pe o eliminare de energie negativă. Poate că acum nu vă interesează, doamnelor, pentru că acum sunteţi tinere, aveţi ciclu. Dar în momentul în care veţi ajunge la menopauză şi „vă iartă Dumnezeu” – ştiţi că asta e expresia la ţară! În acel moment vor începe acumulările şi să ştiţi că bufeurile se datorează acumulărilor. Dacă nu aţi avea aceste acumulări de energie, n-aţi avea bufeuri. Şi atunci va trebui să învăţaţi să vă folosiţi centrii ăştia energetici ca să eliminaţi energii negative, în timp. Să îi blocaţi şi să îi deblocaţi în funcţie de cum aveţi nevoie.

Dacă îi blochez, ce se întâmplă? Păi, îmi distrug structura fizică, blocarea energiei din chakra I, II duce automat la ce? Se distruge sistemul muscular, osos, ligamente etc., deci, nici nu pot s-o blochez, nici nu pot s-o las complet deschisă. Până să ajungeţi voi la nivelul să staţi cu toţi centrii deschişi pentru că nu mai poate nimeni să între pe ei pentru că sunteţi în esenţă pozitive, sunteţi lumină – mai va! Şi o să trebuiască să învăţaţi să folosiţi centrii ăştia.

În altă ordine de idei, poate că eu vorbesc multe limbi străine, dar dacă unul dintre voi înţelege ce spun, îmi îndeplinesc menirea. Eu sunt convins că vor înţelege mai mulţi.

În altă ordine de idei, mi s-a întâmplat următorul fenomen: mi s-a părut că unii vin la cursurile mele degeaba. Şi mi s-a părut ca lumea! Băi, ăştia pierd timpul pe aici. Şi la un moment dat m-am dus la un raliu şi m-am întâlnit cu un maestru de-al meu. N-aveam nici un chef să stau de vorbă cu cineva, chiar mă gândeam că iar vine careva şi mă întreabă cum se face Cho Ku Rei invers, că mor, şi m-a luat cu maşina. În timp ce mergeam cu maşina, îmi zice: „Ştii, tu ai reprezentat un moment de cotitură în viaţa mea; ştii cum eram eu înainte să te cunosc pe tine? Hai, să îţi explic”. Şi aşa se descria pe

el. „Şi uite, am făcut asta, şi asta”.

Era vorba de doi ani. Un om care mi s-a părut atât de anost, pe care nu l-am băgat niciodată în seamă. Vina mea. Mea culpa, cenuşă în cap, sac, mă duc acasă acum. Şi ca să descopăr că omul ăla chiar a înţeles ceva din ceea ce am spus eu. Şi în momentul respectiv mi-am dat seama că nu trebuie să vorbesc pentru unii, ci pentru toţi. Că nu ştii niciodată cine înţelege. Eu, nu, poate Dumnezeu. Şi de asta, poate câteodată sar calul şi explic lucruri pe care ar trebui să le spun unora aşa-zişi mari, dar am surpriza să fie oameni pe care nu i-am băgat niciodată în seamă şi care înţeleg. Şi aşa că, o să spun tot ce îmi vine să spun, indiferent că pare ciudat sau nu, că poate cândva, cineva va vedea dvd-ul peste 1000 de ani, şi va înţelege. Glumesc!

A propos de feciorie. Deci, fecioria este o barieră între tine ca şi om, între structurile tale şi anticeruri. În momentul în care nu mai dai drumul răului. Nu e rău că vine răul, e rău dacă nu poţi să îl stăpâneşti. De ce este fecioria un dar pentru cel care o ia, habar nu am. Tot ce pot să vă spun este că am căutat, iar printre tehnicile de creştere a potenţei în China este culcatul cu o fecioară – de asta sunt bine plătite fecioarele în zona aia. De asta se duc şi îşi cumpără fetiţe thailandeze pentru creşterea potenţei. De ce, habar nu am. Nici nu m-am străduit să aflu.

Cert este că fecioria este un dar divin care se dobândeşte după 7 ani de abstinenţă sexuală. În momentul în care există cineva care ajunge la nivelul la care să i se ofere fecioria, de asta în magie, văduvele sunt foarte bune, văduvele de mulţi ani pentru că sunt văduve şi ajung fecioare – sunt puternice împotriva răului. Asupra fecioarelor, feciorilor nu are putere demonul. Deci, cu cât eşti mai curat, cu atât răul nu are putere asupra ta.

Nu uitaţi că naşterea lui Iisus era din fecioară. De asta era depus jurământul castităţii pentru că fecioria, în timp, îţi dă putere spirituală, nu laşi răul să se manifeste prin tine.

Fecioria este o stare spirituală. Nu înseamnă că dacă o fac altfel... şi de asta, se poate ca o babă, văduvă de la ţară, să aibă mai mult leac decât un popă ortodox. Pentru că, atâta timp cât el mai stă pe doamna preoteasă, nu prea are de unde să mai aibă putere. Chiar dacă există taina căsătoriei, chiar dacă, chiar dacă. Ntz! Am verificat.

Fecioria, ar trebui să renunţăm la ea în momentul în care vrea Dumnezeu. Nu când vrem noi. Deşi este darul divin către noi, către voi, ideal ar fi să dai fecioria când vrea Dumnezeu, nu când vrei tu.

◻ Sexul şi demonii ◻

Există demonii sexului. Foarte mişto. Există doamne care au probleme de frigiditate pentru că altădată s-au ocupat de magie şi au legat demonii sexului şi i-au folosit şi din cauza asta, în viaţa asta, ăştia fug de ele ca dracu' de tămâie. Legatul sexului, potenţei poate să ducă, în viaţa asta, la impotenţă sau la frigiditate.

Aţi văzut, au grecii un zeu – un demon cu un penis foarte mare, cum îl cheamă? Aşa, ăla. E unul alb şi unul negru, trebuie să vă spun. Nu v-am spus ce am păţit? M-a sunat la un moment dat o doamnă „sunt la hotel", „da?", „vă aştept", „da, am seminar, astăzi nu pot". Vine doamna la seminar. Vine şi când mă vede „dvs. sunteţi domnul Argeşanu?", „da", „credeam că sunteţi mai în vârstă", „ei, bine, nu", „v-am adus un cadou". Pe vremea aia eram căsătorit. Şi îmi iau pachetul, îl duc acasă şi îl pun pe masă, în sufragerie. Îl deschid. Şi din hârtie îmi apare un demon dintr-ăla cu o aia mare de tot, albă. Soacră-mea se face lividă. Eu – mişto! Mai scot din altă hârtie un d-ăla mare, negru tot, cu o aia mare, neagră. Soacră-mea a fugit. Buf!

◻ Sexul şi karma. ◻

De multe ori, relaţiile sexuale au o conotaţie karmică. Există atracţii sexuale pe care le-aţi creat altădată. Suntem obligaţi ca în viaţa asta sau în cât mai scurt timp să le rezolvăm. De multe ori există relaţii în care trebuie să intri, sunt relaţii în care nu poţi să nu intri, sunt relaţii în care trebuie să faci ca Ileana Cosânzeana: ştiţi cum era, cu calul. L-a întrebat pe cal „ce să fac? Să o iau sau nu pe Cosânzeana?". Calul, înţelept – singurul, de fapt, înţelept – i-a zis „dacă o iei, o să îţi pară rău; dacă nu o iei, o să îţi pară şi mai rău". Aşa, ca şi în viaţa actuală – trăieşti viaţa, îţi pare rău; nu ţi-o trăieşti, îţi pare şi mai rău. Deci, oricum îţi pare rău. Şi atunci trebuie să îţi pară cât mai puţin rău. Nu, acum glumesc.

Există relaţii care sunt karmice: relaţii sexuale, de iubire, de căsătorie, relaţii părinţi-copii, relaţii de ură, de parteneriate, de asocieri, de ce vreţi voi. Şi ele trebuie să se întâmple. Dacă nu intraţi, nu le rezolvaţi. Şi trebuie să stai acolo până când faci absolut tot ce trebuie ca să poţi să pleci liniştit, împăcat că ai făcut tot ce se putea. Adică, să poţi spune da, dom'le, în faţa propriei tale conştiinţe şi a lui Dumnezeu, că tu ai făcut tot ce se putea şi că, din punct de vedere divin, nu mai ai nimic de rezolvat.

Nu peste tot poate apărea iubirea. Ar fi ideal. Ştiţi, cum zicea, parcă Steinhardt a zis „dacă nu putem să fim buni, măcar să fim politicoşi". În străinătate nu găseşti bunătate, dar găseşti politeţe. Noi nu avem nici politeţe, dar nici bunătate. Ceea ce e tragic. Nu vorbesc de a fi buni, ci de a fi politicoşi unii cu alţii. A fi politicos înseamnă să îl respect pe cel de lângă

mine: crezurile, cunoaşterea, omul din el, prostiile – e el tută, aşa cum e – dar îl respect şi îl accept că aşa a ales el să fie. Mai avem până atunci!

Şi aici, lipsa dorinţei sexuale este karmică. De ce? Păi, foarte simplu: firesc este să ai dorinţă sexuală. Suntem animale, da? Aţi văzut: păpădia, pfuuu! face pui. Omul nu face pui aşa. Dar firesc este să facă pui. Ca să facă pui trebuie să fie şi fertil şi potent – adică, să aibă ce? Dorinţe sexuale care sunt fireşti. De ce? Păi, dacă pap – care sunt hormonii care dau ce? Dorinţă sexuală. Corect? Deci, normal, fiziologic este să am dorinţe sexuale.

Vă spun treaba asta ca să nu mai credeţi altceva. Am unii care se simt vinovaţi – a venit o doamnă foarte drăguţă care avea 50 şi de ani şi căreia i-am făcut iniţiere pe shamballa, pe nu ştiu ce şi zice „domnu' doctor, am avut gânduri dintr-alea”, „adică, de care, doamnă?”, „păi, dintr-alea cu sex”, „şi? care-i problema?”, „domnu' doctor, sunt femeie bătrână... cum să... eu?”, „doamnă, dar aţi fost tânără?”, „da”, „şi aţi avut gânduri d-alea?”, „daaaa”, „păi, şi alea unde sunt? n-au rămas acolo în dvs.? le-aţi curăţat?”, „nu”, „păi şi alea nu ies la suprafaţă?”. Toate dorinţele noastre sexuale pe care le-am avut, fanteziile, filmele – tot ce am văzut, rămân acolo şi deodată ies la suprafaţă.

E firesc să ai dorinţe sexuale, e firesc şi natural să ai fantezii sexuale – mă rog, unii se excită la un chilot, un sutien, problema lor, astea ies un pic în afara normalităţii – dar e firesc să le ai. Problema e dacă nu le ai. Aaa, le am şi învăţ să le stăpânesc, le am şi învăţ să le sublimez, e una. Am consultat o tipă care spunea „la mine, moartă” – fusese violată.

Deci, nu există. Închipuiţi-vă că organul sexual e ca o antenă care când primeşte stimulul zbârnâie. Dacă este stimul şi celălalt nimic, e defect. Aa, eu opresc energia, închid chakrele şi nimic – aia e altceva. Sau l-am lăsat închis – am un prieten care e călugăr şi am întrebat „cum faci cu energia sexuală?” şi m-am prins că avea blocată chakra rădăcinii şi era liniştit. N-ai nici o treabă, poate să vină oricine să danseze, nimic. Dar avea nişte probleme fizice. Dar, ca idee, ca să înţelegeţi – aia e altceva.

Dar, dacă eu nu simt, e o problemă. Dacă am boli la nivelul organelor sexuale, înseamnă că am o problemă. Femeile cu infecţiile curente genitale e clar că au probleme. Nu vorbesc de doamnele de pe centură, alea n-au. În general, femeile care au infecţii curente genitale, au probleme relative la propria sexualitate, acceptarea propriei sexualităţi şi acceptarea sexualităţii partenerului.

Vine o doamnă la mine şi zice „eu de ce sunt singură?”. Zic „auzi, păi, dacă atunci când o vezi pe dânsa, zici că seamănă cu o moluscă, că seamănă cu aşa şi închizi ochii şi... cum să se apropie cineva de tine?” Şi aici apar cele

două tipuri de doamne: sunt doamne care când pun mâna, creşte; sunt doamne care când pun mâna, scade. Şi asta ţine de natura interioară. Dacă creşte, înseamnă că circulă energia dinspre dânsa spre aşa, dacă scade, înseamnă că fuge că aşa. Foarte simplu! Şi zice „ce să fac? ajută-mă, te rog”, „ceea ce îţi trebuie ţie...” şi asta am văzut-o la americani, de fapt, nu americanii, ci nordicii sunt mai apropiaţi de chestia cu sexualitatea, stăteam şi mă gândeam că au o atitudine foarte sănătoasă, ca să nu zic cea mai sănătoasă, vis a vis de sexualitate. Ţările nordice. Au şi fost obligaţi, ştiţi, frigul, berea. La ei nu e o problemă să nu faci, e o problemă să faci. La noi, mai există momentul în care e o problemă să nu faci. Va veni vremea când va fi o problemă să faci.

Dar americanii au inventat ceea ce se numeşte iubirea surogat. Adică, un gen de masaj, dar nu este un masaj thai pentru excitaţii şi mai ştiu eu ce, ci o formă prin care te învaţă să accepţi dragostea fizică şi să mângâi. Pentru numele lui Dumnezeu, ştiţi că avem o problemă, nimeni nu ne-a învăţat să mângâiem. Mi-a zis mie, odată, o doamnă – vorbeam că lesbienele se simt bine între ele, iar ea mi-a replicat „păi, dacă voi nu ştiţi să o faceţi”. Dom'le, păi dacă nu ne învaţă nimeni? Îmi pare rău. Ştiţi, aici, vinovată tot femeia e. Păi, haideţi să vă explic de ce. Eu am zis că suntem noi de vină. Dar, până la urmă, noi suntem educaţi de mamele noastre; dacă avem o mamă care are complexe sexuale serioase, sigur vom fi nişte complexaţi sexuali. De taţii noştri, mai puţin. Suntem educaţi de femeile noastre pe care le întâlnim prima dată, întâiaşi dată şi pentru prima oară, dacă o femeie nu îţi spune ce trebuie să faci... dacă n-avem manualul. Trebuie să facem un manual. Mi-a venit o idee – scriu o altă carte. Dacă nu ştii ce să faci? Şi aveţi şi prostul obicei că nu spuneţi „nu îmi place, nu vreau, acolo nu”. Şi atunci, el crede că e bine. Da, tati, eşti un minunat! Şi el rămâne cu impresia că e totul bine şi ea – vă spun că ăsta e sistemul. El şi-a făcut treaba, e mulţumit. Ea, ee, asta e! a mai trecut o zi. În timp, se detaşează complet, se gândeşte ce cumpărături mai are de făcut mâine, nu mai participă. După aia, începe să o enerveze „ce face ăsta? Mă mai ţine mult?”. După aia, îşi schimbă atitudinea şi se supără pe propria persoană „proastă sunt, iar stau, niciodată nu spun nu, dar până la urmă a trecut”, deci se autoculpabilizează, după aia ajunge la nivelul la care se blamează, se scuipă în oglindă şi intră în extrema cealaltă şi începe să simtă agresivitate vis a vis de el. Şi s-a încheiat. Şi asta pentru că ea nu a putut să spună nu. Sau nu a putut să spună ce îi place şi cum îi place, că vom ajunge şi acolo. Bărbaţii nu ştiu, dar pot să vorbesc despre obiectele studiului meu.

Aşa că, doamnelor, dacă voi nu spuneţi că nu e bine, dacă voi nu spuneţi că mai trebuia încă o jumătate de oră, nu 5 minute cum voiai tu, dacă

voi nu spuneţi că etc., nu e vina noastră. Corect este să spuneţi „ştiţi ce, o facem pentru amândoi, nu numai pentru tine”. Bineînţeles că nu îmi convine ca bărbat, dar aşa e filmul. Sună că v-am cam băgat în şedinţă.

Sexul poate să fie o plată karmică, v-am zis. Şi, de multe ori, e mai bine să plăteşti prin asta decât prin altceva. Şi până la urmă poate să fie chiar plăcut – mi-a zis o tipă, odată „mă, aveam o treabă cu el, s-a rezolvat, sunt liberă, la revedere”. Mă rog, de gustibus... fiecare oferă ce trebuie. Deci, se poate întâmpla.

Vorbeam de schisma sexuală. Aici ţine de educaţie şi de fondul interior. Să zicem că am o educaţie într-o viaţă cum e a noastră – sexul liber, îmi place, fac, cum, oricum – şi apare trezirea spirituală în care am programele de castitate şi apare schisma: o parte din mine care face că aşa s-a învăţat şi o parte din mine care blamează că e păcat, că e etc. Şi aşa se produce o schismă sexuală. Cum se rezolvă? Negocieri. Îţi iei un avocat. Glumesc. Evident, prin negociere. Negocierea nu înseamnă fac în aşa fel încât să împac şi capra şi varza. Nu se poate altfel. Nu o faceţi, rămâne schisma. Le uniţi, ajungeţi ca fiecare parte să mai lase de la ea, vă uniţi şi deveniţi un tot. Asta este o schismă datorată problemelor sexuale.

Şi după aia apar trezirile şi actualizările karmice, de exemplu, vin energii care sunt energiile tale dintr-o altă viaţă în care tu te-ai prostituat şi energii care îţi vin dintr-o altă viaţă în care ai fost călugăr – e îngrozitor. Dar e posibil şi se va întâmpla multora dintre voi. Şi nu ştii ce să faci, îţi vine să te spânzuri că ţi-o pui şi te urci pe pereţi dacă nu ţi-o pui. Ce faci? Şi nu se rezolvă prin spovedanie. Îmi pare rău că n-am ce să spovedesc, că sunt energii create altădată şi nu ştiu să dezlege decât pe cele create în viaţa asta. Nu cunosc un preot să te dezlege de energiile şi blestemele care îţi vin de altădată. Suprapunerea plăţilor karmice creează un balamuc.

Vorbeam despre sex şi despre orgasm. Haideţi să vă spun o fază. Vreau să spun că dacă n-aş fi citit foarte mult din tot ce s-a scris în psihologie, n-aş fi înţeles foarte multe lucruri. Deci, vă recomand să citiţi tot ce apare scris despre psihologie. Dar, printre altele, când am căutat eu despre sex şi orgasm, am găsit cartea lui Wilhelm Reich, parcă, care se chema *„Funcţia orgasmului”,* datorită căreia am descoperit multe chestii care sunt interesante. Şi el avea teoria orgonică, parcă, – el a murit în spitalul de nebuni, dar pentru că i-a fost indus, nu pentru că era nebun – el a spus un lucru foarte mişto, şi anume că „universul este rezultatul unui orgasm cosmic”. Evident, nu este nouă. Risvan scrie în cartea lui că în una din legendele, tradiţiile astea indiene sau mai ştiu eu ce, se vorbeşte despre orgasmul cosmic. Dar dacă plecăm de la premisa că suntem univers în

univers şi dumnezei în dumnezei, este cât se poate de simplistă toată chestia.

De ce vă spun treaba asta? Pentru ca să înţelegeţi că şi în sus şi în jos sunt structuri asemănătoare, asta a propos de ce se întâmplă cu energia – nimic nu se pierde, nimic nu se câştigă, totul se transformă – dar pe undeva, există structurile, energiile, lumina care stau la baza tuturor lucrurilor. El i-a spus energia orgonică sau energia vieţii, dacă ţin bine minte, repet, nu mai ştiu exact cum i-a spus el. Sunt atâtea denumiri pentru energia chi, încât sunt...

Ei, în ceea ce priveşte chestia asta şi fuga, este o formă de pierdere energetică. De fapt nu este o pierdere energetică, ci o eliminare energetică, când, cum şi pentru ce, asta ar fi bine să nu decidem noi. Pot să vă spun că sunt momente în care nu este bine să faci asta, sau este bine să faci asta. Important este să îţi alegi momentul. Fiind conectat la divinitate, poţi să faci dragoste în Dumnezeu şi să ştii exact ce anume şi cum anume. Evident că dacă faci cum vrei tu, iese prost. Asta a propos de obsesia orgasmului care este la ora actuală. Nu este ăsta sensul.

Vă vorbeam de impotenţă şi frigiditate. De multe ori, impotenţa şi frigiditatea sunt datorate unor blocaje energetice, la nivel interior se blochează centrii energetici. Blocarea centrilor energetici duce la incapacitatea de a reproduce, de a face actul sexual. Nu e bine, nu e rău – este. Trebuie descoperită cauza. Cauza are componentă sexuală: un viol, o idee greşită vis a vis de propria sexualitate, o idee greşită vis a vis de sexualitatea celorlalţi, neiubirea faţă de tine şi faţă de tot ce însemni tu. Să ştiţi că SN, suflet există şi în organul sexual, pentru că altfel nu ar fi – deci, divinitate în strictul sens există la nivelul fiecărui organ, că este densitate mai mare sau mai mică, asta este altceva. Dar există. O cauză a frigidităţii poate fi violul. O cauză a frigidităţii şi a impotenţei poate fi abuzul sexual.

□ Sexul şi căsnicia □

Se întâmplă următorul fenomen: există o parte din mine care acceptă căsătoria ca având o componentă divină şi există o parte care nu poate să zică că îi place foarte mult. De ce? Pentru că înseamnă o legare. E frumos când se spune că prin taina căsătoriei doi devin unul, dar cei doi au conştiinţe proprii, nu devin unul – sunt doi indivizi într-un borcan, doi indivizi într-o cameră. Şi aici apare ceea ce se cheamă – aţi auzit de sindromul Ovidiu-Dragoş Argeşanu de lift? A fost descoperit de americani în momentul în care oamenii rămâneau în lift. Deci, rămâneau de exemplu vineri după-amiaza şi îi scoteau luni şi mulţi dintre ei erau morţi că se omorau între ei. Ajung să îşi

spună unii altora, ajung să se judece unii pe alţii, din cauza claustrofobiei se pare că nu mai au aer şi încep să se omoare între ei, bine nu se omorau, dar cât pe ce. Şi de asta l-au denumit sindromul de lift. Ideea este că orice căsnicie suferă de sindromul de lift, dar este educativă. Mai ţineţi minte filmul ăla cu un alb şi un negru care erau legaţi cu cătuşe şi evadează din închisoare? Pe principiul ăla e. Dacă Dumnezeu mă vrea legat, mă leg, dar nu aştepta să mă bucur de asta. Nu cred că o căsătorie poate să vă dea fericirea şi nu cred că îţi poate oferi ceva. N-am văzut pe cineva fericit.

Până la urmă căsătoria e o formă de educaţie ca şi călugăria, ca tot ce înseamnă planeta asta şi trebuie să ţi-o asumi. Am fost la o nuntă. N-aveam nici un chef de nuntă şi, mai ales, Doamne-Doamne ştie cam cât iubesc eu căsătoriile. Şi până la urmă m-am dus la nuntă. Sau credeţi că există nunţi cu alai aşa şi cu manele şi pe alte planete? Mă rog, cum credeţi. Şi stăteam pe scaun, evident, şi beam o cola că eram cu maşina şi oricum nu aveam de gând să stau la nunta respectivă. Şi mă uităm la copii, la cei care s-au căsătorit. Şi mă întrebam ce caut eu aici, în schema asta. Şi, la un moment dat, am descoperit că în planul existenţei fiecăruia, e foarte bine să fie, să treci prin asta, dar nu foarte des. Să vezi cum e. E o experienţă care te poate ajuta în evoluţia ta. E o experienţă care te poate face să înţelegi anumite aspecte ale vieţii şi că – bă, până la urmă, nu îmi pare rău că am făcut-o. Dar, atât – ca experienţă. Adică pentru mine căsătoria şi divorţul au fost pe acelaşi plan, nu e o problemă. Înţelegeţi? Deci, tot o experienţă. Dar nu văd nimic şi frumos şi divin în asta, să mă ierte Dumnezeu. Asta simt, asta cred. Îmi arog dreptul ca să îmi schimb această părere dacă voi descoperi, dar mă îndoiesc că în 40 de ani. Multe dintre căsătorii se bazează, să ştiţi, la nivel de sine, pe ură. Multe dintre căsătorii se unesc, îi uneşte Doamne-Doamne în acelaşi loc şi îi obligă să îşi rezolve problemele – se numeşte expunere la stimul şi au făcut-o şi englezii în puşcării când i-au pus pe catolici şi pe protestanţi în aceleaşi celule. Ştiţi? Ştiţi că ăia se omoară între ei şi acum. Şi i-au arestat pe lideri şi i-au pus într-o celulă. Şi, după o perioadă de timp – au încercat să se omoare, se băteau – au început să spună că au fost nişte idioţi că au putut să considere că ceilalţi nu sunt oameni. Pe principiul ăsta este şi căsătoria. Din punctul meu de vedere. Repet. Eu vă doresc, dar deocamdată până şi experienţele voastre îmi demonstrează teoria mea. Dacă experienţele voastre din viitor, îmi vor infirmă teoria, voi fi primul care o voi dărâma. Dar, deocamdată, să mă ierte Dumnezeu! Când va veni să îmi spună vreuna, radiind, „sunt cea mai fericită, mâine mor şi am fost fericită toată viaţa”, cred. Până atunci, nu.

Liber!!! E zece? La revedere!!!

Voi sunteţi gata? O.K.

Vom relua un lucru: eu nu am realizat – nu mi-am revăzut prima parte, poate că e vina mea, dar nu cred că v-am explicat ce anume produce sexualitatea; ce anume stă la baza sexualităţii - v-aţi întrebat vreodată? Ce este în realitate sexualitatea?

Sexualitatea este un program. Capacitatea de a simţi plăcere sexuală este un program. Capacitatea de a induce plăcere sexuală este un program.

Cine produce aceste programe şi în ce măsură sunt schimbate? E clar că plăcerea sexuală este dată de interacţiunea bine – rău. Interacţiune Divinitate – demon. Interacţiunea îngerii păzitori ai karmei – lumină. Imaginaţi-vă organismul uman ca o sferă şi în această sferă o parte de o anumită culoare este reprezentată de sexualitate. Putem să le numim entităţi pentru că au – această parte de sexualitate are cele trei componente ale absolut oricărui lucru: componenta materială – organele sexuale, nervii; componenta energetică – canalele de energie care determină sau prin care se transmit senzaţiile; şi componenta spirituală.

Problema este în ce măsură plăcerea este Divină sau demonică. Ştiu că este poate mult prea mult pentru unii dintre voi. Mângâierea este Divină sau demonică? De ce e Divină? Pentru că e o manifestare a iubirii în plan fizic. Problema este că noi nu ştim limitele în plan fizic ale iubirii şi ale iubirii Divine. Nu ne-a învăţat nimeni. Păi, de ce? Păi nu mă poate învăţa pe mine un călugăr cum să mă port cu o femeie. Pentru că nu are cum. Nu cunoaşte obiectul muncii. Nu poţi să dai sfaturi sexuale, tu, călugăr. Eşti de la 4 ani în mănăstire, n-ai văzut o femeie decât când mergeai cu maşina pe stradă, i-ai văzut baticul şi să vii să dai sfaturi unor tineri căsătoriţi. O să spună că e inspiraţie de la Duhul Sfânt. Da, e inspiraţie de la Duhul Sfânt. Domnule, dar dacă tu n-ai trăit, nu poţi înţelege. Nu poţi să înţelegi decât lucruri pe care le-ai trăit tu. Aaa, un preot mirean poate da sfaturi, dar în nici un caz un preot călugăr. Aşa că, voi, cei care mai vreţi să aveţi o viaţă în lumea asta, a mirenilor, vă sfătuiesc că, dacă vreţi să vă luaţi duhovnici, să vă luaţi preoţi mireni pentru că sunt preoţi căsătoriţi şi au altă optică asupra sexualităţii.

Revenind. Există nişte programe. Ştiţi la ce nivel? La mai multe niveluri, dar importante sunt programele de la nivel de Sine – există programe la nivel de Sine, deci Şarpe Kundalini; există programe la nivel de SN, deci la nivel de suflet implementate de Dumnezeu şi există programe la nivel fizic, evident, la nivel de câmpuri. De ce sunt foarte importante? Păi, veţi vedea că la un moment dat apare o contradicţie între programele de la nivel de Sine cu programele care sunt la nivel de suflet. Şi aici apare o schismă sexuală – 90% dintre oameni o au. Hai, nu 90... 95 – glumesc, dar foarte multă lume o are. Şi

aici intrăm unde voiam să vorbesc un pic despre – îmi pare rău, dar la asta am ajuns data trecută – la impotenţă şi frigiditate.

Cauzele impotenţei şi frigidităţii. Să ştiţi că în marea lor majoritate, cauzele sunt aceleaşi, numai că fiecare în planul lui. Ce înseamnă impotenţă sau frigiditate? Înseamnă că pe undeva actul sexual nu poate avea loc din varii motive. Şi veţi descoperi – că de asta revin la programele la nivel de sine – că există persoane care – la mine vin oamenii respectivi pentru că pot să îi dezamorsez – deci, există persoane care au (s-ar putea să fi repetat treaba asta, adică să o fi spus-o în prima parte) jurăminte de castitate. Un jurământ de castitate ce înseamnă? Un jurământ în faţa Lui Dumnezeu că tu nu vei face sex niciodată. Jurămintele de castitate sunt de pe vremea lui Hipocrat – ştiţi că a fi medic, presupunea jurământ de castitate. Aţi citit jurământul lui Hipocrat, cel original? Jurământul original spune că eu – ca medic – nu voi avea niciodată relaţii indiferent de ce parte femeiască sau bărbătească este pacientul, deci n-aveai voie nici cu domni, nici cu doamne. Vorbesc foarte serios! Una din condiţiile pe care trebuia să o îndeplinească medicii de pe vremea lui Hipocrat era castitatea. Bineînţeles că asta s-a pierdut în timp. Din punct de vedere spiritual, nu este bine. Dintr-un anumit punct de vedere, este bine.

Revenind. Deci, vă daţi seama că există jurăminte de castitate de pe vremea – dacă o persoană a fost medic pe vremea lui Hipocrat, automat are jurământ de castitate. Ce se întâmplă? Acest jurământ de castitate este o energie. Orice energie, la un moment dat, poate bloca nişte canale energetice. Şi atunci, ori se întâmplă că stimulul energetic nu ajunge la organ, fie este amplificat. Gândiţi-vă cam cum poate să trăiască actul sexual o persoană care a fost călugăr şi pentru care actul sexual echivala cu iadul. El, la nivel interior, judecă în felul următor: dacă stau 5 minute, stau 5 minute în iad; dacă stau o oră, stau două ore în iad. 5 minute nu se compară cu două ore, deci mai bine 5 minute, sau 2, mă rog.

Acum mă refer la cei care vor practica terapia sau psihoterapia: veţi vedea că ejacularea precoce, în cazul bărbaţilor, de cele mai multe ori are la bază o asemenea problemă – un jurământ de castitate de altădată.

Să ştiţi că nu îmi face o foarte mare plăcere să discut despre asta – prefer să discut despre îndumnezeire – dar în practica terapeutică există aşa ceva şi este bine să ştiţi pentru că – la un moment dat cine ştie din ce motiv, fetele vorbesc între ele şi zic „domnul meu nu mă ţine decât 2 minute” – atunci ştiţi măcar ce se poate întâmpla şi unde să îl trimiteţi. E foarte important să ştii unde să trimiţi un om să se vindece.

Bun. Deci, unul este jurământul de castitate. Jurământul de castitate

poate fi cel al Cavalerilor Templieri, Ordinul de la Malta, deci multe ordine care făceau jurământul castităţii. Deci, vă daţi seama că sunt oameni care au o doză crescută de agresivitate pe care nu şi-o pot manifesta din punct de vedere sexual.

Acelaşi lucru este valabil şi pentru femei, numai că un jurământ de castitate făcut de femei în altă viaţă se manifestă prin lipsa plăcerii. Dar ştiţi ce e drăguţ? Problema este următoarea – aaa, şi am să vă rog să nu mai faceţi asta! A venit odată la mine o doamnă cu fetele ei – a ţinut special să mi le aducă – dar nici una nu era pregătită să mă vadă, deci amândouă ar fi trebuit să vină la mine peste vreo 10 ani. Eu, mă rog, n-am nici o problemă să spun cu 10 ani mai devreme ceea ce am de spus, dar nu ştiu dacă le face bine – vom vedea peste 10 ani. Adică – un om trebuie să fie pregătit să primească o informaţie; dacă nu e pregătit, n-o va asimila, n-o va înţelege, poate chiar să îi facă rău – asta se numeşte smintire în ortodoxie. Şi se poate întâmpla ca un om care doarme să aibă programe cât se poate de normale şi de naturale, implementate de Doamne-Doamne, şi la un moment dat, când apare trezirea spirituală, să descopere că, de fapt, nu îi mai place deloc sexul şi vine şi îţi spune „domnule, dar mie mi-a plăcut; eu am fost OK” în realitate, a exprimat nişte programe implementate în suflet de Doamne-Doamne ca să vadă cum e, dar când se produce trezirea spirituală, închipuie-ţi că ori te trezeşti un suflet de călugăr într-un trup de, mă rog, prostituată – ca să nu-i spun altfel -, ori invers – un suflet de prostituată într-un trup de călugăr, ceea ce e foarte nasol. Şi apare această schismă. E îngăduită divin? Da. De ce e îngăduită divin? Pentru că această schismă între conştiinţă şi sine, între îngerul păzitor şi sine, face ca sinele să evolueze. Scopul vieţii este evoluţia sinelui şi a îngerilor, că şi ei evoluează pe parcursul vieţii unui om. Dar importantă este evoluţia sinelui, deci de la nivelul de Şarpe Kundalini la îndumnezeire, adică transformarea lui, metamorfozarea sinelui unui om în înger, etc. care sunt ierarhiile spirituale cereşti.

Deci, e important sexul? Da. De ce? Păi, foarte simplu – pare paradoxal, eu ajunsesem în mănăstire, eram la Părintele Argatu, făceam exorcizări şi eram foarte plin de mine şi de curăţenia mea spirituală, ştiţi? Şi Doamne-Doamne care nu doarme, mă rog - a murit părintele – şi de Sfinţii Arhangheli am cunoscut o fată care s-a uitat la mine şi mi-a spus „tu eşti rupt”, „de unde?”, „de aici”. Şi mi-a arătat de la brâu în jos – de ce? Pentru că eu negam sexul. E unul din lucrurile care se face greşit, la ora actuală, în mănăstiri – negarea sexualităţii; ei nu fac sublimarea sexualităţii, ci negarea ei. Negarea sexualităţii este greşită pentru că un om este format ca o trinitate, este după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Deci, dacă eu mă rup de aici (n.r. de la brâu în jos), nu sunt altceva decât o persoană care nu este completă; nu sunt

o sferă. Soluţia este să ajung la nivelul la care unesc cei trei centri energetici, cele trei tan tien-uri, cele trei triade. Cele trei tan tien-uri apar în qi gong, cele trei triade apar în arborele vieţii – ideea este să ajung să le unesc şi să devin sferă. Abia atunci – şi vom discuta despre asta, 5 minute, la sfârşit, despre îndumnezeire – păi, nu ştiţi că viaţa noastră este 99% sexualitate şi 1% îndumnezeire, că dacă ai ajuns la îndumnezeire s-a încheiat cu restul? Abia atunci, când devii sferă, înseamnă că te-ai întors la Unu, la Dumnezeu, la Unitate! Dar asta se face în timp.

Evident că în momentul în care apare Sinele şi se manifestă – fie impotenţa, fie frigiditatea – se strică tot echilibrul unei familii. E îngăduit de Dumnezeu? Da, pentru că să ştiţi că există o experienţă a căsătoriei şi o experienţă a divorţului. Trebuie să trăiască şi avocaţii – Dumnezeu i-a creat şi pe ei – chiar dacă nu s-ar zice...

Stăteam şi mă gândeam – la un moment dat, am ajuns pe la Ploieşti, la un tribunal, cu carnetul de şofer – şi mă întrebam ce caut eu aici. Evident, dosarul nu era unde trebuia, era o grămadă de oameni care se mişca pe acolo, iar eu stăteam detaşat şi mă întrebam „dar ce caut eu aici?”. De fapt, eram acolo să înţeleg că fiecare om are o utilitate în viaţa asta. Şi de asta există şi divorţuri şi căsătorii, şi procese pentru că trebuie să fie şi grefieri, şi judecători, şi avocaţi. Şi preoţi, şi diaconul, şi corul care cântă în biserică – adică toată lumea trebuie să trăiască din ceva şi cumva. Şi astea sunt îngăduite de Dumnezeu. Înţelepciunea este nivelul la care ajungi să ştii foarte exact unde trebuie să te duci – că te duci la proces sau te duci la căsătorie, mă rog, şi să o accepţi ca pe un dar divin. Dar să ştii cu adevărat care este darul divin – aia este cu adevărat o etapă superioară.

Altă cauză a frigidităţii şi a impotenţei este violul din alte vieţi. Şi am avut cazuri – din păcate – în care exista repulsie vis a vis de actul sexual, iar asta se datorează de cele mai multe ori unui viol de altădată. Ce se poate face? Asta depinde foarte mult de persoana care este implicată pentru că dacă persoana vrea să se vindece, îi găseşti modalitatea prin care să se vindece; dacă nu vrea, nu ai ce să îi faci. De ce violul de altădată? Păi, este clar că apare repulsie vis a vis de actul sexual, apare repulsie vis a vis de atacator, de agresor, apare o ură, dispreţ, dezgust vis a vis de atacator, de propria persoană etc. Tot acest cumul de sentimente negative face ca persoana respectivă să nu poată avea un act sexual normal. Cum se scapă de aşa ceva? Tot ce pot să vă spun este că am avut cazuri în care n-am rezolvat nimic. Am cunoscut o persoană care era căsătorită de vreo 5-6 ani, trăia cu bărbatu-său ca frate şi soră, făceau baie împreună, se jucau împreună, dar totul până la penetrare – în momentul respectiv ea intra în criză. Dar nici nu

voia să se vindece. Pentru că în momentul în care vrei să te vindeci, începi să cauţi o modalitate să o faci.

Ea considera că îşi pierde din putere, că îi ia din puritate. Evident că avea o privire greşită în ceea ce priveşte dragostea fizică între bărbat şi femeie – considera că este murdărită şi se considera superioară tuturor femeilor care fac asta. Deci, ţine de orgoliu. Avea o bunică care toată copilăria o pisase la cap ca nu cumva să facă asta cu vreun bărbat – în fiecare seară – că o murdăreşte şi că o, şi că o. Deci, aveţi grijă de ceea ce îi învaţă bunicii pe copiii voştri că e dezastru! Deci, o bunică ce îi spunea în fiecare seară ca nu cumva să se lase atinsă de băieţi acolo! Dacă îţi face asta de la vârsta de 5 la 12 ani, poţi să vii la cel mai mare terapeut. Aaaa, doar dacă vrei tu şi găseşti în tine puterea să te schimbi.

Asta este vindecabilă? Da.

Altă metodă este regresia în vieţile trecute. Metoda asta te aduce în situaţia să vezi ce s-a întâmplat, când şi cu cine s-a întâmplat – e o chestie foarte nasoală. Mie mi s-a întâmplat următorul lucru: am făcut o regresie – deci, nu suportam o tipă, îmi venea să o bat – şi descoperisem că în altă viaţă îmi fusese nevastă. Eram prin Rusia şi mergeam cu o sanie trasă şi ne-au prins nişte – întotdeauna am fost încăpăţânat, m-am considerat un fel de Gigi muşchi, dar Doamne-Doamne nu doarme – deci, ne-au prins nişte tâlhari şi m-am uitat aşa frumos, m-au lăsat să mă şi uit. Dar, de fapt, supărarea mea pe ea era supărarea mea pe mine. Pentru că n-am putut să împiedic asta, pentru că am greşit când am plecat – era clar că nu ai voie să pleci seara, mi-am zis „mie nu mi se întâmplă aşa ceva” – şi mi-am luat-o. Şi trăieşti lângă tine cu femeia care se uită la tine şi nici ea nu e foarte bucuroasă că cel mai bun bărbat nu a putut să o ajute – asta e aşa un fel de ghinion. Şi ai nişte sentimente foarte drăguţe reciproce. Sentimentele de culpă, de culpabilitate care apar fie că s-a întâmplat, fie că nu ai putut să intervii la un moment dat şi care pot fi motorul unor lucruri cât de cât OK. Din cauza asta m-am apucat să fac arte marţiale ca să nu mai am probleme. Nu ştiu dacă e bine sau rău, dar asta a fost motivaţia la un moment dat în viaţa asta. Pentru că se repetă – eram mici, eram eu cu încă cineva, cu vară-mea – şi au venit nişte ţigani şi au pus mâna pe un sân şi ăla râdea. Ce era să fac? Eram cu două capete mai mic, ea râdea. Şi mi-am zis „mie nu mi se va mai întâmpla asta”. Nu este o soluţie asta. Soluţia este să nu ajungi în situaţia să se şi întâmple. Şi ajungi în situaţia să se întâmple în cazul în care tu nu înţelegi anumite lucruri – şi anume că poţi să ai tu grijă de tine oricât, dacă nu are grijă Dumnezeu, degeaba. Dar se poate întâmpla.

Un alt motiv pentru care se poate întâmpla să existe impotenţa sau

frigiditatea este magia pe care ai practicat-o altădată.

Şi aici mă refer în general la femei – şi bărbaţii, dar ei s-au ocupat mai puţin de asta – la legarea demonilor sexului. Aţi văzut regii greci? E unul care este reprezentat de un demon care are un penis mare-mare de tot. Este un zeu la ei. Mă rog, aşa sunt demonii sexului.

Există doamne care în alte vieţi s-au ocupat cu legatul de aşa ceva. Ocupându-se de aşa ceva în viaţa trecută, evident că fug bărbaţii de ele ca dracul de tămâie. Şi se întâmplă şi am cunoscut cazuri.

Nu vorbesc de bărbaţi care au citit moliftele – altă problemă, pentru că dacă tu ai trimis în iad demoni ai sexului, în viaţa următoare s-ar putea să nu te mai recunoască nici unul. Există multe cazuri care nu sunt chiar OK. Problema este de integrare în structurile tale, de armonie, de momentul optim pentru orice lucru – nimeni nu ne învaţă când, cum, cu cine trebuie făcut asta. Nu te învaţă nimeni. Şi atunci, aici este o zonă – degeaba vii la mine – deci, am 30 de ani. Mă rog, n-am 30, dar să zicem că la 30 de ani sunt femeie, după ce am făcut patru avorturi, după ce le-am făcut pe toate, ajung la un preot călugăr şi începe să îmi spună arătându-mi moliftelnicul său... „nu ai voie să faci asta”. Păi, acum îmi spui asta? După ce le-am făcut pe toate? Cine e de vină? Deocamdată n-am nici o vină eu. Nu poţi să mă judeci acum, după ce m-am învăţat într-un anume fel. Şi aici intervin alte judecăţi. Că au dreptate. Să ştiţi că au dreptate că am luat fiecare lege să văd de ce sunt adevărate, de ce nu sunt, de ce e bine, de ce e rău. Şi în mare sunt adevărate, se verifică din punct de vedere energetic şi vibraţional – deci au explicaţii energetice, mă rog, legile date, canoanele apostolilor în ortodoxie. Dar, degeaba dacă mi le spui când e târziu şi nu îmi dai nici soluţie. Adică, dă-mi o soluţie la treaba asta, dă-mi o alternativă.

Şi cred că foarte mulţi dintre noi suntem în situaţia asta. Am deschis ochii şi aveam acolo adunate stivă şi nu îţi dă nimeni soluţii. Ştii, 17 ani nu ai voie să te împărtăşeşti – merci, nici nu ştiu ce e aia, mie, ca simplu om, îmi trebuie vreo 3 ani ca să înţeleg ce înseamnă împărtăşania. Aici se pune problema de soluţii.

De ce? De ce nu? Şi soluţia în cazul în care s-a întâmplat un lucru.

Vorbeam de magie. O altă cauză este magia din viaţa prezentă. Se practică la ora actuală. Cine nu a trecut prin „să zboare la intrare”, nu ştie că se poate. Există blestemul acesta ţigănesc şi este foarte interesant. Există multe legături. De fapt, să ştiţi că este principalul mod prin care un bărbat poate să înţeleagă magia. Nu ştiu dacă nu singurul. Pentru că dacă unui bărbat îi legi sporul – hmmm, dacă îl doare capul – hmmm, dar dacă ceva nu mai funcţionează şi a funcţionat la parametri optimi, sigur începe să se caute,

începe să vadă de ce, dar, în rest, nu îl interesează – poate să moară. Spiritualitatea devine interesantă în momentul în care nu îi mai funcţionează ceva.

Ştiţi că prima apărătoare pentru organele genitale a fost inventată pe la 1800 – la cricket, prima cască, la 1900 – deci, vă daţi seama ce este cel mai important lucru pentru noi – capul, evident. Asta e realitatea, vrem, nu vrem, nu trebuie să ne supărăm.

Magia înseamnă blocarea centrului 1 – al chakrei rădăcinii, centrul 2 – chakra 2. Şi această blocare duce la... nu neapărat. Mai sunt legături care se fac la nivelul penisului, se fac şi la nivelul testiculelor – o grămadă de tâmpenii se găsesc în magie. Deci, una din cauzele impotenţei şi frigidităţii este magia.

Astea sunt de bază: ori castitatea de altădată, ori magia pe care ai făcut-o altădată, ori acte magice din viaţa asta, ori violul. E important? Da. Să ştiţi că este destul de frecvent. Evident că este mult mai vizibil la bărbaţi pentru că este cât se poate de clar. La doamne? Doamnele pot trăi cât se poate de bine şi să mimeze, până, mă rog, noi, bărbaţii nu ne dăm seama oricum.

Mai departe. Sexul şi căsnicia.

Pe mine m-a preocupat foarte mult de ce căsnicia alterează sexul. Fără să vreau, am urmărit statistic problema. Nu la mine - în general, în jur. Şi cel mai bine a exprimat-o un coleg de facultate când eram student la construcţii şi care s-a căsătorit primul din grupul nostru – am fost împreună în armată – şi era ardelean. Şi mă întâlnesc cu el pe pod, în Timişoara – ţin minte şi acum – şi îl întreb „bă, cum e căsătorit?”, dar el „aaa, păi, nu-i mai bine, da-i mai rar...”. Lucru care mi-a rămas în minte: de ce nu e mai bine şi de ce e mai rar. Teoretic ar trebui să fie: te-ai căsătorit, e jumătatea ta, totul trebuie să fie cu steluţe, cu etc. De ce e mai rar? Pentru simplul motiv că – eu vă spun părerea mea, eu nu spun să mă credeţi, eu zic să cercetaţi toate şi să alegeţi voi şi să vă căutaţi propriile voastre răspunsuri, eu vă spun concluziile la care am ajuns eu – căsătoria, din punct de vedere divin, duce la unire. Chestiile alea care pleacă de la inelele care pleacă de la o mână la alta, de la frunte la mână, de fapt, reprezintă o legare, nu? Un bou de o belea. N-am zis-o eu – înţelepciunea populară. Nu are importanţă care e boul, care e beleaua, cert este că sunt împreună într-o găleată. Fiind împreună într-o găleată, ce se produce? Oamenii ăştia mănâncă împreună, dorm împreună – se produce armonizarea. Odată ce se produce armonizarea, dispare ce? Atracţia. Păi, dacă doi se unesc, unde e atracţia? Deci dacă se unesc şi devin unul, de unde să mai fie atracţia? Există, vreau să vă spun – există la nivel de suflet –

iubirea care determină atracţia sexuală.

Vom vorbi puţin şi despre iubire care pleacă din suflet şi care la noi ajunge prin alte părţi şi există atracţie sexuală pură.

Deci, ceea ce dispare este atracţia sexuală pură – tocmai că se produce armonizarea – şi, automat că energiile alea care fac ca două entităţi să se atragă, se armonizează şi pufff devin neutre. Evident că sunt neutre, dar tot mai au energii sexuale care îşi caută atracţia unde? La vecini – cei mai apropiaţi, glumesc, la alţii. Pentru că atâta timp cât ai programe sexuale în tine şi eşti un om normal, e firesc să ai atracţie sexuală faţă de ceva sau cineva.

O să îmi spuneţi „de ce bărbaţii, totuşi? femeile rămân cu atracţia sexuală mai mult timp decât bărbaţii”. Pentru simplul motiv că femeile au mai rar orgasm şi că prin orgasm se pierd acele energii care determină atracţia. Punct. Soluţia care ar fi? Să nu. Să practici sexul continent.

Gândiţi-vă la un lucru: orgasmul – ce produce? Eliminarea unor energii. Apare atracţia sexuală, apare excitaţia, se produce o încărcare energetică. În momentul orgasmului ce se întâmplă?

Se detensionează. Energia aia care a produs atracţia, se elimină. Şi atunci, ce rămâne? Nimic.

Să ştiţi că energiile sufleteşti, energiile iubirii sufleteşti se pierd prin orgasm. Sorry. Eu repet – nu zic să mă credeţi.

Bun. Ele se refac. Corect. Se pot reface. În timp.

Dar asta presupune acumulare. Şi ce se întâmplă în momentul în care dispar energiile sufleteşti? Rămân cei doi indivizi singuri, fără energia şi iubirea divină. Şi ce începe? Karma. Chinul. Şi se chinuie unul pe altul şi spune: „cum l-am iubit eu pe tâmpitul ăsta?”. Deci, nu vorbesc de doamnele care pleacă la drum direct cu ideea. Mi-au venit doamne, nu una, nu clientă – nu sunt pacienţi, sunt clienţi la ora actuală – şi zic „cum, domnul doctor, nu mi-am găsit şi eu prostul meu?”. Eu fiind bărbat. „Cum toate îşi găsesc şi n-am şi eu prostul meu acasă?” Deci nu a ajuns la concluzia asta trăind lângă el, ştiţi? Ea pleacă din start cu ideea asta. Păi, cum poate să evolueze o relaţie de genul acesta decât minunat. Asta e ideea!

Şi atunci rămân programele la nivel de sine. Şi eu zic: când apare iubirea aia – la, la, la – asta e iubirea divină; asta e iubirea aia care vă face să rămâneţi însărcinate. Iar dincolo, când se duce asta, rămâne sinele. Şi atunci începe: care pe care calcă pe picior în biserică; care pe care domină. Păi, da, pentru că ştiţi ce se întâmplă? Fiecare individ – vreţi, nu vreţi – aşa este. Aşa este lumea pe principiul ierarhiei spirituale şi există tendinţa de a domina

într-un fel sau altul, de a se manifesta. Dacă nu ai înţelepciunea să îl laşi pe celălalt din când în când să se manifeste, sub o formă sau alta, îl distrugi. Poţi să pui presiune pe el, să se manifeste – am fost acuzat că sunt rău, dar puţin mă interesează, eu am făcut-o didactic. Poţi să pui presiune pe un om, special, ca la un moment dat să explodeze – deci, mi-a plăcut treaba asta.

Sunt oameni care au, de exemplu, relaţii foarte proaste cu taţii, şi atunci... luat în gură ca la coasă, ştiţi. Aceştia sunt automat timoraţi şi toată puterea lor spirituală este ascunsă undeva într-un cotlon şi nu o pot manifesta. Bun, şi atunci pe ei trebuie pusă presiune, presiune, presiune până când se sparge buboiul.

Este un moment extraordinar pentru un terapeut când reuşeşte să producă asta – să spargă un buboi – pentru că acela este începutul vindecării. Poate să te urască pe tine ca individ, dar ştii că omul acela se va vindeca.

Ei, pe acelaşi principiu se merge şi în viaţa şi relaţia unui om cu altul. Se unesc cei doi indivizi, la un moment dat se consumă iubirea divină dintre cei doi – deci programele impuse de divinitate ca cei doi să se căsătorească (Doamne-Doamne zice „tu... tu... împreună”), vin inelele pe degete, după aia se unesc... zuuup, habar nu au cine sunt, nu ştiu de ce sunt împreună, se lovesc ca trenurile, apare iubirea – *coup de foudre* – se căsătoresc, rezolvă problema aia, cu SN-ul, cu programele sufleteşti de iubire, şi în momentul respectiv rămân ei.

Eu aveam o expresie: în luna de miere te duci cu lumina şi stai o viaţă cu umbra. Şi asta e realitatea! De aceea trebuie să îţi placă umbra omului cu care eşti, adică, pe principiul: un bătrân, într-un sat – pe care l-am apreciat foarte mult deşi sunt supărat pe el pentru că este descântător, şi mi-a trebuit ceva timp să trec peste el – spunea aşa „domnule, dacă îţi place un cal, îţi place şi năravul”. Doamnelor, da? E valabil şi pentru bărbaţi. Şi ţineţi minte că luaţi calul cu tot cu năravuri, adică nu poţi face dintr-un cal de căruţă, unul de curse, şi nici invers. Îl iei pentru ceea ce apreciezi la el. Asta e valabil şi pentru doamne, nu poţi să înhami o iapă de rasă la căruţă. Nu merge, o strici. Să o vezi cu şorţ, cu mânecile suflecate spălând parchetul pentru că nu merge. Nu că nu ar fi o imagine frumoasă, dar pentru 5-10 minute, nu cred că rezistă ea mai mult. Deci, ca idee.

Fiecărui om trebuie să îi vezi exact potenţialul. Şi fiecare om este ideal să se manifeste la nivelul la care poate el. Altfel, îl strici, în momentul în care pretinzi de la un om altceva decât poate el, s-a încheiat. Şi nu plecaţi de la premisa că oamenii se schimbă – ntz! Se schimbă dacă vor ei, şi asta în mică măsură! Adică trebuie să fiţi foarte tranşanţi: are calităţile astea, are defectele astea; îmi plac sau nu îmi plac; pot să trăiesc cu ele sau nu. Dar nu

plecaţi de la premisa că oamenii se schimbă. Greşit! Niciodată! E o surpriză plăcută când se schimbă cineva şi pentru mine dintre cei pe care îi cresc. Dar astea sunt raritătţi. În rest, defectele se accentuează în timp.

Mai departe. Vă spuneam că prin armonizare, automat, se schimbă relaţia sexuală. Vă spuneam de sex.

De ce se înşeală soţii unii pe alţii? Aaa, ca bărbat vă pot spune din proprie experienţă. Sunt multe motive. Dar adevărul este nevoia de varietate. Adevărul este că, la un moment dat, ca bărbat, ai senzaţia că îţi pierzi potenţa şi ai nevoie de o confirmare. De fapt, statistic s-a dovedit că bărbaţii care au cel puţin o amantă sunt, din punct de vedere profesional, mai buni decât cei care au doar nevastă. Ăia sunt frustraţi! Îmi pare rău, dar asta e realitatea! Şi e firesc să fie aşa pentru că orice lucru care te îngrădeşte, nu poate să creeze decât frustrare. Îmi veţi spune „de ce nu poate să fie fericit?” De aia! Pentru că foarte rar se întâmplă ca doi oameni să se căsătorească în momentul în care sunt treji spiritual. Şi atunci, incompatibilitatea apare în momentul trezirii. Automat apare. Şi aici apare incompatibilitatea, spuneam eu, datorită vârstei astrale, datorită fiziculuui, sunt multe.

Una dintre cauze este incompatibilitatea fizică – asta înseamnă că dimensiunile nu corespund nici pentru unul, nici pentru altul. E cineva de vină? Nu. Există posibilitatea şi acesta e unul dintre motivele pentru care apare plecatul pe alături şi unul dintre motivele divorţului. Incompatibilitatea fizică – ori e prea, ori e prea. E frecventă? Da. De ce nu îţi dai seama? Păi, să vă spun ceva: dacă îţi iei de nevastă o fecioară, este foarte posibilă incompatibilitatea pentru că nu ai de unde să ştii cum e – nici tu, nici ea. Evident că – dacă există această posibilitate – pe ea începe să o doară capul, începe să fie indispusă, şi până la urmă tot pleacă bărbatul. O să spuneţi: de ce nu stă? Pentru că impulsul sexual este una dintre cele mai mari forţe. Energia sexuală este foarte puternică; instinctul sexual este foarte puternic; dominarea instinctului sexual presupune o evoluţie spirituală – dominarea energiei sexuale, să o domini tu pe ea, nu ea pe tine. Dar dominare nu înseamnă negare, înseamnă sublimare – vom ajunge şi la sublimarea sexuală. Şi atunci, se rup. Deci, una dintre cauze.

După aia, faptul că, mă rog – bărbaţii au o idee destul de ciudată: nu faci cu nevasta ceea ce faci cu amanta. Adică ne plac anumite lucruri, dar după aia nu ne mai place dacă nevasta noastră pupă copiii – ceea ce e destul de ciudat, dar e o realitate. Nu ne place, dar asta e – ăsta e adevărul. Şi atunci, de multe ori, îşi ţin amantele doar ca să îşi satisfacă fanteziile sexuale. Evident că nevestele suferă pentru că unele ar avea nevoie de fanteziile sexuale respective – ceea ce se traduce în terapie în felul următor:

Mi-a venit odată o pacientă cu care m-am împrietenit – nu foarte mult încât să am vreo treabă cu ea, deci nu. Era la a doua sau a treia tentativă de căsătorie. Este ca o mimoză, adică frumuşică, dar are o frumuseţe care îndepărtează un bărbat; de ce? pentru că ai senzaţia că este intangibilă. Şi vine la mine la terapie – eu care sunt un băiat bun şi recunoscut pentru felul meu de a fi cu tact – şi îmi zice „ştii, am anulat căsătoria”, îi zic „nici ăsta n-a reuşit să te pună în genunchi odată?”, îmi zice „nici ăsta... şi sunt toţi aşa de proşti...”.

Îmi pare rău, dar câteodată e nevoie şi de asta. Aici se pune problema dominării şi, de multe ori, oamenii care domină la rândul lor au nevoie să fie dominaţi cel puţin din punct de vedere sexual.

Eu vă spun toate prostiile şi am să le spun astăzi – să ştiţi că mi-am făcut din sex un obiect de studiu pentru că aşa am venit cu programul ăsta în viaţa asta (deci, nu vreau să zic că pentru prima oară mi-am zis „ce naiba, pentru asta se omoară toţi ăştia”, dar mă rog). De ce? Pentru că pe mine mă interesează ca la un moment dat să vă înţelegeţi pe voi. Nu puteţi evolua dacă nu vă înţelegeţi, dacă nu vă acceptaţi, dacă nu vă iubiţi cu defectele pe care le aveţi. Da, şi vom vorbi despre toate tipurile de sex.

Stăteam şi mă gândeam „măi, dar de ce Doamne-Doamne... măi, e un Tip care e deştept... îngăduie, totuşi o căsătorie între doi indivizi care sunt incompatibili sexual”. Mi se pare culmea răutăţii. Şi, de fapt, nu e. Până la urmă devine un fel de călugărie în doi. Şi fiecare e pus în situaţia de a sublima energia sexuală, numai că nu te învaţă nimeni. Ştiţi ce se întâmplă în primă fază cu cei care vor să îşi rămână credincioşi unul altuia? Încep să alerge, să îşi consume energia, să facă sport, se duc la sală. Şi fac sport, şi transpiră, şi fac bazine, şi fac şi aia, şi fac şi aia. Şi bicicletă, şi aia. Şi fac muşchi. Şi la un moment dat – ştiţi cum e cu Bulă „dar mai dă-o încolo de conştiinţă”. Şi tot se întâmplă.

Problema este să accepţi că ţi se poate întâmpla. Nu să o faci neapărat. Vă spun că este obligatoriu. Nu fac apologia înşelării. Poţi foarte bine să stai cât se poate de liniştit fără să înşeli. Şi nici apologia despărţirii. Mi-a zis o tipă foarte bine treaba asta. Vine şi îmi spune „ştii, sunt căsătorită”, „felicitări” (am vrut să îi spun condoleanţe, dar... mă rog), „dar am o problemă: m-am îndrăgostit de alt bărbat”, zic „nasol de tine”, „şi ce fac?”, „păi, poţi să te desparţi”, „păi, da” – zice ea „m-am îndrăgostit de ăsta, dar dacă îmi trece şi pe urmă mă îndrăgostesc de altul, ce fac?”. Hmmm, mi s-a părut logică gândirea ei. Şi zic „perfect, stai o perioadă, vezi dacă îţi trece şi dacă nu îţi trece” – ştiţi cum e proverbul francez „gripa şi dragostea se vindecă numai la pat”. Şi gata.

E bine, e rău? Haideţi să vă spun – nu discut despre bine şi rău. Vreau să vă spun că decât să ajungeţi la bătrâneţe nişte frustraţi sexual şi cu regrete că nu aţi făcut nu ştiu mai ce, mai bine ajungeţi nişte bătrâni care aţi trecut prin toate experienţele pe care le consideraţi pe unele bune sau rele şi pe care mai bine vi le plătiţi. Orice, dar frustrarea şi negarea, nu. Nu vă pot scăpa de frustrare, nu vă pot – adică, mă rog, pe unele doamne poate că da. Nu vă pot scăpa de negări. Vă pot dezlega de prostiile pe care le faceţi, eu, un preot sau cine ştie ce are legătură şi ştie să dezlege o prostie pe care aţi făcut-o. Dar nimeni nu vă poate dezlega de regretul de a nu fi făcut o prostie.

Am avut şansa de profesori foarte buni. Unul spunea „domnule, decât să îţi pară rău că n-ai făcut un lucru, mai bine îţi pare rău că l-ai făcut”. Pentru că tu nu mai poţi da timpul înapoi să îl faci. Ce e făcut, e bun făcut – asta e! Bine, acum nu mă apuc să omor oameni să văd cum e. Dar dacă nu l-ai făcut şi ţi-ai fi dorit să îl faci, şi te trezeşti la 60 de ani că îţi flencăne proteza în gură şi că ai vrut şi tu să vezi cum e sărutul franţuzesc, aia e o problemă.

Aşa ne spunea un profesor de-al nostru „domnule, e bine ca lucrurile să fie făcute la momentul respectiv”, la momentul la care eşti. Şi nu pentru toţi e târziu.

Să vă gândiţi foarte bine. Vreţi să faceţi un lucru? Haideţi să vă spun ceva: ca orice bărbat, evident că faci parte din subconştientul colectiv şi ajungi la fantezia să faci sex cu două femei, corect? Vreau să vă spun ceva – nu ştiu dacă e în premieră, cred că am mai zis cuiva – am ajuns în situaţia să fac sex cu două femei. Şi ştiţi ce am făcut? Am fugit repede. Aveţi cuvântul meu de onoare! Şi ştiţi de ce? Pentru că la un moment dat, o prietenă de a mea zice „tu ce fantezii ai?”, „păi, uite, să fac sex cu două femei”, „băi, eşti atât de obişnuit ca orice bărbat”, „da, mă, asta e!”, „îţi spun ceva: dacă ajungi să faci cu două femei cărora le place cu adevărat, o să ai o problemă”, „de ce?”, „ai să fii în plus”. Şi vreau să vă spun că mi-a trecut. Chiar şi în momentele cele mai... mi-a dispărut ideea şi fantezia.

V-am zis: nu fac apologia împlinirii fanteziilor sexuale, pentru că sunt nişte energii care există la nivel teluric şi care nu sunt de la Doamne-Doamne. Da? I-ai dat drumul în tine, îşi face loc, apare dorinţa. Este pe principiul exact al războiului nevăzut, dar dacă a intrat înăuntru, greu o mai scoţi. Deci, dacă a apărut o dorinţă să faci un lucru, foarte greu mai scapi de ea. Aţi înţeles? Pentru că intră la nivelul tuturor structurilor.

Aaa, trebuie să mă întorc înapoi la impotenţă şi frigiditate. Una dintre cauzele impotenţei este sexul oral. De ce? Pentru că ceea ce face să existe plăcerea, este diferenţa de potenţial. Cu cât diferenţa de potenţial este mai

mare, cu atât plăcerea este mai mare. Evident că diferenţa de nivel între două chakre 2 este mai mică decât între o chakra 2 şi o chakra 5-6. Aţi înţeles ce vreau să vă spun? Deci, la un moment dat, întotdeauna sexul oral va fi mai plăcut decât sexul normal. Nu mai vorbesc de orgasmul în urma sexului oral, şamd. Asta duce la epuizarea tuturor energiilor sufleteşti. De ce? Tocmai datorită diferenţei de potenţial. De asta, chakrele superioare – şi aici mi se pare că am spus data trecută – ale homosexualilor sunt blocate. Şi nu au acces la Lumină prin chakrele superioare. Îmi pare rău! Nu cred că Dumnezeu poate binecuvânta căsătoria între doi homosexuali. Nu am nici o problemă cu homosexualii, nici cu lesbienele. V-am zis, ca în Bandy „n-avem nimic împotrivă dacă e şi un bărbat să privească”, deci nu am nici o problemă.

Gândiţi-vă că într-un 69, automat chakrele superioare se închid pentru că presupune scoaterea în afară a lui Dumnezeu. Deci, nu mai e Dumnezeu acolo! Decât prin SN care este în ei, în sufletul care este în ei. Chakrele superioare nu se mai deschid pentru că ai chakră 2, chakră 1, chakră 2, chakră 1. Să vă fie foarte clar. V-am zis: nu mă credeţi, verificaţi. Repet: nu am nici o problemă cu cei care sunt homosexuali; nici nu îmi pare rău, nici nu îmi pare bine pentru ei – consider că este o etapă din viaţa lor, o etapă a transformării lor, pentru că este o etapă în care tu înveţi să îţi manifeşti sexualitatea de un anumit gen. Pentru că, până la urmă, veţi vedea că toţi suntem yin-yang. Şi la mine, ştiţi că femeia din mine e mai ceva decât bărbatul? Am măsurat eu din trecut şi am venit foarte yin în viaţa asta şi a trebuit să fac multe activităţi yang ca să echilibrez. După aia, am făcut prea mult yang ca să fiu 50-50. Deci, îi înţeleg perfect. Dar este un moment al trecerii lor.

Vreau să vă spun ceva: pentru mine, ca maestru, îmi este absolut indiferent la terapie că este vorba de un homosexual care face sex oral sau este o doamnă care face sex oral – curăţarea se face la fel şi demonul e acelaşi. Nu ştiu dacă vă e clar. Principiile sunt aceleaşi. De asta vă spun: nu am probleme de genul ăsta. Dar trebuie să înţelegem anumite lucruri.

După aia, omul este făcut după principiul divin: ai o gură şi ai un fund. Toţi avem. Deci, automat, dacă vă imaginaţi că fiecare dintre orificiile respective sunt porţi – păi, hai să spunem! Gura este poarta pe care intră alimentele, de undeva, în... O.K. este neutră, pozitivă sau negativă. Dar este clar că anusul este o poartă către o zonă unde ce există? Groapa de gunoi, corect?

Deci, am chakră superioară care reprezintă Lumina şi chakră inferioară care reprezintă zonele de energie joasă. Automat orice energie pe care o

trimiţi în zona respectivă, va face să ajungă într-o zonă de energie joasă. Deci, nu ai cum să creşti pozitiv. Nu mă contrazic când spun că în anumite momente de armonizare, dar nu pot să fiu de acord. Mă rog, poate fi plăcut pentru unii, poate să fie şi mai ştiu eu ce, dar asta nu înseamnă că este O.K., asta să vă fie clar! Orice act trebuie privit prin perspectiva celor trei lumi: materială, energetică şi spirituală.

Ce se întâmplă: la un moment dat, aveam un coleg de muncă foarte drăguţel, fusese fotbalist, era blond cu ochii albaştri şi îl iubeau foarte mult tipele de la un restaurant – îi aduceau de mâncare şi lugu-lugu. Îi zic „băi, dar de ce nu?”, „am o nevastă”, „şi ce dacă ai nevastă?”, „păi, dacă mă culc cu ele nu o să îmi mai placă de nevastă-mea”. Şi am încercat să înţeleg cum vine treaba asta. Foarte simplu. Să ştiţi, deci toţi suntem yin-yang. Bun. În momentul în care apare un cuplu, apare un yin şi un yang, există această relaţie bărbat-femeie. În momentul în care bărbatul se culcă cu altă femeie, se armonizează cu ea, ce se întâmplă cu yin-ul lui? Se va schimba? Deci, un bărbat este şi el yin-yang, da? În momentul în care se armonizează cu altă femeie, yin-ul lui se va schimba sau nu? Se va modifica şi ce va prelua? Din yin-ul femeii celei de a doua. Ştiţi că acest yin se va opune primei femei? Şi va apărea o barieră, un baraj între el şi prima femeie. E foarte simplu. Vă daţi seama dacă sunt mai multe. Vă daţi seama dacă sunt mai mulţi bărbaţi sau un bărbat, întotdeauna va apărea o barieră între cei doi. E un câmp energetic. E un câmp cu un altul şi va apărea acea barieră la mijloc. Şi va apărea bariera dintre cele două spirite.

Vin unii şi intră amândoi. O întreb pe ea „ştii care sunt zonele tale erogene?”, „da”. Îl întreb pe el „ştii care sunt zonele erogene ale ei?”, „nu”. Deci, vă daţi seama cine a ajutat-o să îşi descopere zonele erogene pentru că nu a reuşit singură. Şi atunci i-am explicat „dacă tu care ai fost căsătorit atâta timp cu ea şi nu ştii ce îi place, cum se poate întoarce la tine, între tine şi bărbatul respectiv?” şi asta e tot. Deci, scuză-mă, chiar nu aveam nimic.

Ştiţi că neîmplinirea sexuală este un motiv care este îngăduit chiar şi biblic, pentru divorţ, pentru despărţire. Dar asta nu se prea spune în ortodoxie. Că, de exemplu, dacă – să zicem că – ea tot zice „mă doare capul, mă doare capul” şi el calcă pe alături, nu e vina lui. Şi invers. Dar asta nu se prea spune cum că motivul este ăsta. Dintr-un anumit punct de vedere, în momentul în care te căsătoreşti, apare dreptul asupra celuilalt, dreptul divin care e cam nasol. Adică, e scris *bărbatul are drept asupra trupului femeii, iar femeia are drept asupra trupului bărbatului.* Ăăăă, sunteţi nebuni? Aţi înţeles? Înseamnă drept! Ştiţi ce înseamnă drept? Bine, nu că te arde cu ţigara sau te taie cu lama – nu în sensul ăsta. E vorba din punct de vedere fizic, sexual.

Este voie! Asta nu prea se spune. Nu ştiu dacă e bine sau rău.

Voi aborda puţin problema sexualităţii la copii. Am întâlnit foarte multe cazuri de copii, vă voi spune câteva din ele.

Băiat internat la psihiatrie infantilă, la „Grigore Alexandrescu”, posedat. Eu ar fi trebuit să îl duc la exorcizare. Mă duc la ăsta acasă, se uită la mine, se face mic, se învârtea un pic prin casă şi, la un moment dat, vine şi zice „vrei să îţi desenez Titanicul?”, „da”. Ia o foaie de hârtie şi îmi face Titanicul din memorie. Deci, mi-a stat inima. Şi vine mătuşa lui – copilul avea vreo 13 ani, nu ştiu exact – care l-a descoperit că se uita pe la vară-sa, pe gaura cheii şi se masturba. Şi l-a dus la doctor. Nişte idioţi! Şi ăia, doctorii, mai idioţi – i-au dat medicamente! O lume de cretini! Luat băiatul, dus la o fată. Rezolvat. Văzut. Cât? O dată pe săptămână îţi ajunge? De două ori? Şi îl face om normal.

Nu mă interesează ce zice biserica şi vă spun de ce. Nu poţi să îl faci sfânt de azi pe mâine. Problema este îndumnezeirea omului, sfinţenia lui. Păi, dacă lui îi arde de vară-sa goală, sub duş, pot să îl învăţ eu Biblia şi de Hristos? Nu trebuie să fie în echilibru ca să îl pot educa? Nu trebuie să aibă ce are nevoie? Dacă vouă vă e foame şi vă ghiorăie maţele, aveţi timp să vă duceţi la Liturghie şi să auziţi predica lui tata-popa „mamă, nişte mici şi nişte pui, nişte pulpe, şi nişte spaghetti, şi nişte tortelini...” Hai, mă, mă laşi! Cu burta goală nu te poţi gândi la Dumnezeu! Lihnit de foame, nu. Şi când ţi se... şi te trezeşti cu ea până la gât, numai la Dumnezeu nu te gândeşti.

Telefon, disperat, era de la Oradea: „Dragoş, avem o fetiţă care se masturbează”. „Ce vârstă are copila?” „5 ani”. „Lăsaţi-o în pace!” Boala părinţilor, deci o duceau la psiholog pe copilă. Eu – am zis că poate sunt eu nebun – o sun pe o prietenă de a mea care e de psihiatrie infantilă (că avem şi noi grupul nostru). Zic: „Băi, uite, am un caz, ce facem?” „Lăsaţi-o în pace că îi trece; când se face mare şi dă de dânsa, îi trece; dacă nu o ajută Domnul, se rezolvă singură”. Scurt.

Exacerbarea: sunt copii la care instinctul sexual este exacerbat. Nu îi certaţi, sfătuiţi-i să nu facă asta chiar în public „nu te freci chiar în mijlocul drumului, în parc – mai bine acasă, în baie, nu e bine să te vadă toată lumea că nu te înţelege, tata te înţelege”. Deci, există sexualitatea exacerbată, iar problema este în felul următor: exacerbarea sexualităţii la copii care poate fi datorată unei insuficiente igiene locale – mai ales la fetiţe dacă nu fac băiţă în fiecare seară, clar apar unele, altele – şi încep să le mănânce, încep să se scarpine şi uite aşa. Şi le apucă bâţâiala pe marginea de la fotoliu. Vorbesc foarte serios. Nu am nici o problemă şi nu trebuie să aveţi nici o problemă.

Era un politician care a zis ceva de masturbare „hai, dom'le, cine nu s-a

masturbat niciodată” – mă rog, era pe la televizor, l-au dat ăia afară din partid. Asta e realitatea!

Mă uitam de curiozitate: l-au dat afară pe ăla pe care l-au prins cu secretara, l-au înjurat pe ăla că se masturba şi era camera, băi, dar în ţara asta nu poţi să faci nimic. Nici normal, nici anormal – n-ai voie nimic. Adică eu, dacă sunt politician, sex – nimic? Nimicuţa, nimicuţa? Sau numai Pleşu are voie cu ministrele lui.

Sau să nu te prindă? Să ai grijă să nu te prindă? Păi, de ce să îmi fie teamă că mă prind? Ce fac? Fac ceva împotriva cui? Nu e corect. Modul în care este prezentată sexualitatea este jignitor: fie se ia o tută care nu ştie nimic despre sex doar pentru că a cunoscut organul mai de aproape, fie este negarea sexualităţii. Extremele. *Sexualitatea este un lucru normal.* Punct.

Nu sunt curios să văd homosexuali la televizor, nici filme cu homosexuali. Nu mă interesează. Dar nici să mă ascund după aia cum că vezi Doamne, stai un pic.

Aveam un coleg în armată. Beam bromură şi eram liniştiţi – eu beam două căni de ceai – şi îl întreb pe ăsta „bine, dar tu?”, „eu n-am băut ceai niciodată”, „păi, şi?”, „şi la drapel, şi la postul 5, şi la ..." – deci el punctase toate locurile. Bravo mă! Eu am zis că e mai comod, dacă tot e ceiuţul, îmi beau ceaiul şi stau liniştit, calm – m-am îngrăşat, aveam 10 kile în plus, aveam pernuţe în palmă – am zis că decât să mor pe garduri, mai bine liniştit. Şi ăsta! Dar la sfârşitul armatei ne-a spus.

Revenind. Şi tipul era dus la ospiciu, deci dacă era nevoie de ceva, te duc la o fată.

Să îmi aduceţi aminte să vorbesc despre dragostea surogat, despre principiile americane.

Se rezolvă. Să duci un copil în ospiciu, la 13 ani, în psihiatrie – l-ai distrus. Întâlneşte o fată care îi zice „ce bărbat bun eşti, la 13 ani eşti super tare”, a făcut din el om pentru că a ştiut să îi spună la momentul respectiv cât de bun e. Dar aşa ne pricepem noi să distrugem oamenii! Deci, sexualitatea la copii – nu vă fie teamă, se poate întâmpla oricui.

Sexualitatea poate fi privită din mai multe puncte de vedere. Hai să privim sexualitatea din strictul punct al procreării. E clar că vom avea probleme în timp. E clar că potenţa, în timp, scade. De ce? Stresul, alimentaţia, tot ce înseamnă alcoolul – deci, berea conţine elemente care prin disociere creează nişte substanţe asemănătoare hormonilor feminini şi ăsta e unul din motivele pentru care la popoarele nordice consumatoare de bere, bărbaţii devin mai puţin potenţi, iar cei din zona mediteraneană care

consumă mai mult vin sunt mai potenţi. Deci e vorba de alimentaţie, de schimbarea acestui mod. Ăsta e unul.

Doi – e vorba că devenim comozi. Comoditatea şi că lipsa activităţii fizice – ştiţi că lipsa ei închide chakra I? Ceea ce deschide chakra I este activitatea fizică. Lipsa sportului închide chakra I. Ăsta este un alt motiv.

Şi atunci, vom avea probleme. De ce? Automat tot ce se întâmplă în jurul nostru luptă împotriva potenţei şi a genomului uman. Genomul uman se alterează. Sună crud, dar faptul că noi creştem copii cu probleme, faptul că lăsăm în viaţă copii cu probleme, faptul că etc., nu face decât să altereze specia umană. Asta e o realitate crudă. Faptul că nu mai există o selecţie naturală, alterează specia umană.

Eu înţeleg, este uman. Dar dacă se naşte un copil care are 600 gr.? Îmi veţi spune că ar fi nedrept să îl laşi să moară. Natural ar fi să îl laşi să moară. Vă voi povesti ceva că nu e chiar aşa şi totuşi e aşa. Din punct de vedere natural, el nu ar supravieţui, ori legea naturală a fost făcută special ca să selecteze indivizii puternici. Deci, noi ca şi rasă nu facem altceva decât – mă gândeam într-o zi, ştiţi că la noi, legea protejează incapabilii, îi protejează pe cei slabi din punct de vedere natural – să îi ajutăm pe cei slabi să aibă aceleaşi drepturi ca şi cei mai puternici. Evident că nu mi-ar conveni ca propriul meu copil – care să zicem că e mai slab – să nu aibă aceleaşi drepturi cu ale unui copil care este mai puternic. Dar asta înseamnă să contravin legilor naturii şi se plătesc în timp.

Să vă fie foarte clar că tot ceea ce facem noi, din punct de vedere al naturii, este greşit şi vom selecta indivizi din ce în ce mai slabi din punct de vedere fizic, psihic, spiritual. Punct.

Eu m-am născut la sârbi. Nu ştiu dacă e chiar frumos ce vă spun: la sârbi, copilul era luat, pus pe o masă şi lăsat acolo. Dacă supravieţuia nu ştiu cât timp, era viabil, dacă nu, nu se uita nimeni la el. Era o lege naturală. I-am spus asta unui tip care era antrenor de arte marţiale care mi-a zis „ştii, eu m-am născut la 7 luni, dacă era după mine, eu trebuia să fiu mort”. Şi are dreptate. Dar asta nu înseamnă că sunt eu minunat ca şi specimen, adică să nu mă înţelegeţi greşit. Dar dacă ar fi să judec din punct de vedere al speciei, tot ceea ce facem noi, este greşit.

De asta eu sunt împotriva multora dintre vaccinuri pentru că nu ştii ce mutaţii fac, nu ştii ce repercusiuni vor fi asupra genomului peste 20-30 de ani, nu ştii cum va influenţa specia umană. Şi eu nu sunt de acord ca poporul român să fie teatru de încercări medicale. Ştiţi că noi suntem? Asta vă spun clar: În spitalele din România se încercau toate medicamentele psihotrope. Ştiu pentru că se făceau pe vremea când eram medic. Se făceau la noi şi în

lumea a treia. Eu nu sunt de acord cu aşa ceva. Sau puteţi fi de acord voi, să vă facă vouă sau copiilor voştri, dar copiilor mei, nu. Eu mă ridic şi spun: Nu! Cu toată cunoaşterea şi puterea de care sunt capabil. Nu!

Deci, dacă vreţi să fiţi o masă în care se fac experimente medicale, nu aveţi decât. Şi problema o constituie medicii români, să ştiţi! *Medicii care pentru câteva milioane de lei în plus, sunt dispuşi – deci, fac o afirmaţie care este filmată! – deci, pentru câteva milioane de lei, sunt dispuşi să încerce, să experimenteze medicamente pe oameni normali.* Şi asta ştiu.

Din păcate, medicina românească are foarte multe lacune. Şi e păcat că meseria asta este o meserie nobilă, iar eu mi-am ales-o pentru că din punctul meu de vedere, medicul era mai presus decât preotul. Eu, deci aşa am crescut eu – pentru mine medicul era superior unui preot. Nu e! Acum judec altfel. Dar era superiorul unui preot. Şi nu mai e. De asta, înainte – voi care aveţi cunoaştere, voi care aveţi capacitatea de a verifica anumite informaţii, voi care aveţi capacitatea de a determina anumite lucruri – verificaţi medicamentele, vaccinurile care se implementează în acest neam. Pe mine nu mă interesează că vrea ministrul, nu mă interesează că vrea nimeni – nu dau doi bani pe cunoaşterea lor – nici măcar a celor de la „Institutul Victor Babeş” pentru că habar nu au pe ce lume trăiesc. Da? Deci, verificaţi tot. Şi nu numai că verificaţi, faceţi programe împotrivă. Eu vă dau voie, ba chiar vă susţin.

Bun. Trecem mai departe. Sexul – am vorbit despre procreare. E clar că sexul nu are numai noţiunea de procreare. Dar sexul fără iubire n-are nici o... De ce? Se spune că copiii născuţi din iubire sunt mai frumoşi. Şi este adevărat. Ce înseamnă copii născuţi în iubire? Înseamnă că sunt copiii care se nasc în momentul în care sunt deschise toate chakrele, toţi centrii energetici. Domnule, prin frecare se deschide unul sau doi centri energetici, când mai apare şi iubirea, se deschide încă unul şi când mai apare şi conştiinţa, adică dorinţa amândurora, se deschid toţi centrii energetici. Evident că la formarea acelui copil intervin energiile de toate tipurile: şi cele sexuale, şi cele sufleteşti, şi cele mentale. De asta, în momentul în care un copil se naşte din iubire, va avea cu totul alte valori faţă de ale unui copil care s-a născut din părinţi beţi. Deci, vă dau exemple extreme ca să înţelegeţi. Că nu degeaba se spune „cred că te-a făcut maică-ta la beţie”, sau taică-tău, sau că erau amândoi beţi. De asta. Că sunt nişte structuri – structuri superioare – iar la beţie, alea de sus sunt pauză.

□ Sexul ca profesie □

Măi, haideţi să vă spun ceva: sexul este cea mai veche meserie din

lume. Măi, şi eu nu văd pe Doamne-Doamne – e adevărat că au fost Sodoma şi Gomora, dar acesta a fost un exemplu pentru că a promis că nu va mai face asta niciodată. Şi să ştiţi că sexul exista ca şi profesie şi înainte şi după. Am observat o chestie trecând, măsurând şi verificând – foarte rar găseşti câte o doamnă sau câte un domn care să fi avut vieţi în care a fost plin de virtuţi – adică în care ea a fost o sfântă sau o pustnică. De cele mai multe ori, vieţile astea de pustnic, călugăr alternează cu vieţi de curvă – mă rog, prostituată. De ce? De-aia. Păi, e foarte simplu, doamnelor şi domnilor: este clar că o persoană care are o dorinţă sexuală exacerbată, deci nevoile sexuale foarte mari, nu va putea trăi în sfânta taină a căsătoriei. Că nu poate! Că Dumnezeu ne iubeşte pe toţi, şi atunci dacă te mănâncă, Dumnezeu îţi îngăduie să te şi scarpini. Şi aşa a apărut această meserie. Vorbesc foarte serios: domnule, dacă nu ai – să fim serioşi – nu poţi să o faci dacă nu ai ceva şi nu îţi şi place. Că nu se poate. Nu pot să vorbesc din propria experienţă, dar nu se poate. Ştiţi, am stat de vorbă cu fetele – dincolo de bani, dincolo de nevoi – trebuie să fii făcut pentru aşa ceva. Că nu se poate.

Să ştiţi că titulatura de lucrătoare – cum era? cu ecologice – cum avea nea acela de la Iaşi – pe undeva se aseamănă. Pentru că ele ce fac? Domnule, când se duce? – recunosc că nu am avut această chestie şi în afară de faptul că am stat de vorbă la masă cu ele, n-am avut altă treabă, nu ştiu, n-am rezonat. De vorbă am stat cu multe, şi dansatoare şi toate tipurile de fete, dar mai mult nu pot să vă spun – v-aş minţi. Şi toate voiau, la un moment dat, să se retragă, să îşi facă o familie şi să facă copii. Deci, o vedeau ca pe o etapă din viaţa lor, când îşi fac damblalele, mendrele şi tot ce le trece prin cap, îşi strâng bani, apoi se retrag undeva, îşi fac familie, îşi iau un prost – mă rog, şi fac copii. Vorbesc serios. Nu chiar toate, dar 90%.

Sunt utile? Da. E utilă meseria asta? Da. Păi, cu băiatul acela de 13 ani ce fac? De asta ne sunt superioare popoarele nordice. Ştiţi că dacă pe fată o mănâncă mai devreme, vine la un tip care se ocupă cu aşa ceva, vin părinţii – că până la o anumită vârstă ai voie cu acordul părinţilor – te ia, hmm... acesta e frumos? Acesta îţi place? Hai. Asta e fata. Analizele lui, analizele ei. Te rog!

Nu e bine, nu e rău. Ştiu că, din punct de vedere creştin, nu e foarte bine sau frumos, dar noi vorbim de sănătatea unui om. Nu toţi au nevoie de asta. Dar ce te faci cu ei? Pe mine nu mă interesează de ăia care pot sta în genunchi şase ore. Ăia să se ducă la biserică. Pe mine mă interesează restul – cei care au probleme. Ce te faci cu ei? Şi lor trebuie să le dai această alternativă. Şi este o alternativă. V-am zis: dincolo de bine şi de rău. E o alternativă îngăduită de Dumnezeu. E frumoasă? Hmmm. Ar fi mai bine

altfel? Da, dar ştiţi cum e: pe vreme de secetă e bună şi o ploaie cu pietre. Sunt de acord cu? Eu – personal – da. Nu pentru mine. Dar ce te faci? Eşti urât, plin de coşuri şi strâmb. Da, se poate întâmpla. Şi el ce face? Sau invers – doamnele? Ce faci? Stai până faci pânză de păianjen. Şi degeaba, că dorinţa rămâne, se transformă în frustrare, în agresivitate, se transformă în ceva rău – începi să urăşti tot, să o invidiezi pe aia că e cu cineva, să îi doreşti „mamă, nu dă maşina peste ea ca să fiu eu cu el” şi tot aşa. Şi atunci, care este binele care răzbate din asta?

Deci, sexul ca profesie este O.K. – îmi convine sau nu, îi convine bisericii sau nu, trebuie să o accepte la un moment dat. Şi nu e treaba bisericii – eu nu înţeleg de ce se bagă biserica în toate că nu e treaba ei să stabilească dacă prostituţia trebuie legalizată sau nu – treaba ei este să se ocupe de noi, de calea noastră spre Dumnezeu, nu cu cine mi-o trag eu. Treaba ei e să se ocupe de calea *cui vrea* să meargă spre Dumnezeu! Cu îndrumarea celor care vor să meargă spre Dumnezeu, nu cu sănătatea mintală. Şi în nici un caz sănătatea mintală înseamnă abstinenţă, decât celor care pot să o practice, dar sunt unii care nu pot, iar lor le trebuie sex.

Când îi aud pe ăştia – cum poţi să fii mare duhovnic şi să spui că nu e nevoie de discotecă? Trebuie să fii cretin. Cum poţi să spui că nu e nevoie de restaurante pentru că sunt locuri ale pierzaniei? E nevoie de tot ceea ce este că altfel, n-ar fi! Toate sunt îngăduite de Dumnezeu pentru ca oamenii să aleagă calea lor spirituală. Am fost prin tot ce se poate: şi prin discoteci, şi prin cluburi, şi prin baruri. La un moment dat mi-a trecut, dar într-o etapă a vieţii mele am fost să o văd şi pe asta. Mi-a folosit? Da, am întâlnit oameni speciali acolo – oameni cum n-am întâlnit prin biserică. N-am întâlnit. Şi mă întrebam şi eu ce caut pe acolo, dar uite că am descoperit calitate umană în locuri în care îţi stătea mintea în loc. Calitate umană în locuri unde erau recuperatori. Şi am descoperit-o.

A propos de Maria Magdalena – eu nu cred şi nu ţin minte să se mai audă de vreunul dintre rabinii din Sinodul care l-a condamnat pe Iisus, în afară de Ana şi Caiafa. Mai ştiţi voi pe vreunul cum îl chema? Dar de Maria Magdalena aţi auzit. Bine, ea nu era prostituată. Sau de adulteră? Ţineţi minte – aia înseamnă calitate umană unde nu te aştepţi.

Bun. Mai departe.

□ Sexul ca terapie □

Nu e foarte drăguţ, dar eu am experimentat foarte multe. Am făcut-o ca să învăţ, n-am făcut-o niciodată să fac rău. Am încercat să învăţ şi am vrut să văd ce se întâmplă când – de exemplu: dacă pe o doamnă o laşi o

perioadă de timp fără, sub diferite pretexte, şi începi să observi – ştiu, nu a fost foarte drăguţ, dar n-aveam cum altfel – începe să crească – ştiţi cum sunt oalele sub presiune? Da? Şi începe să apară agresivitatea, începe să apară tot, frustrarea, nimic nu mai e bun, fără să conştientizeze – pur şi simplu dus cu zăhărelul, laşi timpul să treacă. Ei, actul sexual este cum e capacul de la oala de presiune. După aia am înţeles – studiam medicina chinezească şi aici aveau chiar poziţii pentru actul sexual (pe asta nu am experimentat-o că nu am fost foarte curios), dar este logic pentru că orice organ, din punct de vedere al medicinii tradiţionale chinezeşti, are puncte de reflexie exact cum sunt punctele pe întreg corpul şi automat apare deblocarea sexuală. Deci, poate fi practicat ca formă de terapie.

Din păcate, sau nu ştiu dacă din păcate, dar noi, ca şi popor, suntem un popor destul de încuiat. Ceea ce nu se înţelege la noi este faptul că nu poţi să fii sfânt dintr-odată. Că pentru a ajunge sfânt, îţi trebuie nişte etape pe care să le parcurgi. Şi nu renunţarea la sex este cel mai important lucru. Mai importante decât renunţarea la sex care, oricum, renunţă el la tine de la o anumită vârstă, sunt: invidia, ura, neiertarea, mânia, lăcomia, zgârcenia. Deci sunt mult mai multe de schimbat în timp decât renunţarea la sex. Din punctul meu de vedere puteţi să lăsaţi sexul ultimul. Dacă v-aţi rezolvat celelalte probleme şi v-a rămas sexul, vă trec eu dincolo. Iau barca şi vă trec Stixul. Vorbesc foarte serios.

Voi rezolvaţi-vă celelalte probleme, lăsaţi asta cu sexul. Rezolvaţi-vă problemele de neiertare vis a vis de voi, doamnele, în primul rând; de neiubire faţă de corpul vostru, de neacceptare faţă de propria sexualitate, de ură faţă de ceilalţi, faţă de Dumnezeu, viaţă, tanti Aglaia – astea rezolvaţi-le! Lăsaţi sexul ultimul. Mai uşor scapi de sex decât de fumat. Vă spun eu! I-am spus unei doamne „dacă ar fi să alegi între sex şi fumat, ce alegi?”, ea a ales sexul, asta a fost drăguţ. Dar să ştiţi că, de cele mai multe ori, e mai greu de renunţat la fumat decât la sex. Şi păcatul e mai mic ca demon. E diferenţă foarte mare. Şi asta o spun chiar şi pildele creştine *mai uşor scapi de bolovan decât de pietricele mici.* Voi scăpaţi de pietricele mici. În relaţia cu ceilalţi contează mai puţin sexul decât modul în care te raportezi la ei.

Americanii scoseseră o formă, şi anume despre dragostea surogat. Şi vreau să spun că m-am uitat la un episod dintr-ăla şi mi-a picat faţa. Care era ideea: era o tipă care făcuse inclusiv psihologie şi învăţa bărbaţii să mângâie. Deci, totul până la sex. Mângâiere. Şi explica de ce: pe noi nu ne învaţă nimeni să mângâiem. Nu ştim să mângâiem. Bine, din cauza stresului, problemelor, la, la, la, uităm să o facem; trebuie să plecăm, să, să, să... de multe ori ca să ne rupem de un loc. Dar uităm să mângâiem sau nu ştim sau

nu am învăţat niciodată.

Şi ei au scos ca metodă de terapie numită dragoste surogat. De fapt, este un masaj care are componentă erotică de descoperire a punctelor sexuale, de descoperire a celuilalt, de descoperire a modului în care să îl descoperi pe celălalt. Era vorba de ambient, era vorba efectiv de atingere.

Sunt de acord, nu sunt de acord. Sincer? Recunosc că am oarecare lacune. Bărbaţii nu vor recunoaşte niciodată treaba asta pentru că noi le ştim pe toate. Dar asta se vede în relaţia cu celălalt şi, mai ales, cu femeile. Nu ştim să ne mângâiem copiii, nu ştim să ne comportăm cu copiii noştri, ni se pare ciudat să ne luăm băiatul în braţe să îl pupăm. Că e băiat. Avem nişte gărgăuni dintr-ăştia în cap cu care am crescut „lasă-l că e bărbat”. Şi până la urmă, toţi avem nevoie de mângâiere şi de iubire şi, câteodată să ne mângâie cineva pe cap. Şi nu ştim să facem treaba asta.

Dacă vă spun „unde vă duceţi mâine să vă înveţe cineva să îl mângâiaţi pe cel de lângă voi?”... hmmm, nu are cine. Corect? Şi dacă îmi veţi spune că ştiţi, îmi pare rău, dar îmi îngăduiţi să... că şi voi aveţi câteva lacune mai mult sau mai puţin mai mari decât ale mele. Pentru că nimeni nu ne învaţă să mângâiem. Aaa, restul se învaţă în doi cât timp există bunăvoinţă din partea amândurora. Mângâierea – şi asta se poate învăţa în doi dacă există disponibilitate, dar pentru asta trebuie să fii deschis şi să dai la o parte tot ce ai învăţat până acum că nu-i frumos, că nu e bine, că e rău – să fii dispus să înveţi să vezi şi să accepţi că ai de învăţat tot timpul în orice domeniu.

Să vorbim un pic despre abstinenţă şi continenţă. V-am vorbit data trecută despre ele? Da. Vom vorbi despre abstinenţă şi sexul continent.

Abstinenţa înseamnă totala lipsă a sexului. Sunt oameni care aleg ca şi cale spirituală abstinenţa, deci lipsa oricărei forme de act sexual, oricărei forme de atingere. E bine, e rău – nu e treaba mea. Să ştiţi că este o formă de plată karmică. De ce? Păi, ce îţi lipseşte? Iubirea. Lipsa iubirii este o formă de plată karmică. Veţi vedea – ce le lipseşte puşcăriaşilor? E clar că le lipseşte iubirea fizică, poate că sexul nu, dar iubirea fizică şi mângâierea clar. Ce le lipseşte celor care sunt în ospiciu? Şi sexul şi mângâierea fizică. Deci, toate formele de pedeapsă exclud atingerea, deci mângâierea la nivel fizic.

Mângâierea este o formă de manifestare a iubirii, deci este un fel de bonus. Corect? Dacă nu ai parte de aşa ceva, trebuie să te întrebi „cu ce am greşit de nu mi se dă voie să?”. Vorbesc foarte serios. Ori prea mult, ori am negat – sunt cele două variante: ori am făcut prea mult în altă viaţă şi mi s-a luat în viaţa asta, ori am greşit mental relativ la asta, am întrebuinţat greşit treaba asta.

O tipă care a fost prostituată în altă viaţă şi a făcut sex pe bani, în viaţa asta va avea mai mult sex sau mai puţin – dacă nu cumva deloc. Vă e clar? Îi scade dreptul divin. Ai un drept divin în ceva, iar dacă l-ai întrebuinţat prea mult, îţi ia din ce aveai voie. Se poate recâştiga? Da. Cum? Prin iubire necondiţionată.

Abstinenţa este bună? Da. De ce? Să vă spun: În timpul abstinenţei, prin toată energia pe care o mănânci, de fapt, creşte Şarpele Kundalini, creşte Sinele, creşte spiritul omului. În Univers, statutul este făcut pe următorul principiu: o entitate creşte şi începe să se dividă. Aţi văzut: celulele fac aşa, bacteriile fac aşa, animalele fac aşa, oamenii fac aşa – cresc, se divid şi tot aşa. La nivel spiritual este la fel – un spirit creşte, creşte, creşte, apoi începe să se dividă. Acesta este scopul şi evoluţia pentru ca la un moment dat să se întoarcă în acelaşi loc, în aceeaşi unitate.

Odată cu abstinenţa, Sinele omului creşte – în funcţie de alimentaţie, vibraţia la nivel de sine se modifică. E clar că dacă mănânc gorgoase – legume, pătrunjel şi ridichi – voi avea altă vibraţie decât dacă mănânc carne. În mănăstiri, abstinenţa face să crească Sinele ca nivel de vibraţie. De ce se scoate carnea? Tocmai pentru că aceasta, ca nivel de energie negativă, produce secreţie de proteine care produc hormoni şi care cresc necesităţile sexuale. Prin alimentaţie de tip vegetarian şi mai puţin lapte, scad nevoile sexuale, plus că te eliberezi de programele sexuale. Eliberându-te de programele sexuale, te umpli de ce anume? Iubirea sexuală la ce nivel este? 1-2. Iubirea divină la ce nivel este? 4. Deci, automat, dacă scazi una, creşte cealaltă. Se transformă, de fapt, energia sexuală în energie sufletească şi în gândire.

În qi gong – dacă ţin bine minte – avem: chi, shen şi shi shen; chi-ul este la nivel 2 care se transformă în shen, după care se transformă în shi shen. În orice caz, asta este ierarhizarea – fiecare energie transcede de la o etapă la alta, în funcţie de evoluţia spirituală. Evident că superior este un individ care are cea mai înaltă formă de vibraţie, dar asta nu înseamnă că le exclude pe celelalte, le are, dar în mai mică măsură, în mai mică cantitate. Deci, pe măsură ce creşti ca asta (n.r. sus), scazi ca aia (n.r. jos)?

Un mare maestru – nu îi dau numele – a făcut o demonstraţie, încercând să mă contrazică, spunând că Lumina nu este contrară potenţei şi a pus mâna şi a produs erecţie unui bărbat. Eu nu am experimentat asta niciodată – să produc erecţie unui bărbat folosind propria mea lumină, dar el se pare că avea o oarecare experienţă. Nici măcar nu m-am gândit că aş putea să produc erecţie unui bărbat. Unei femei, da – mi-a trecut prin minte – dar unui bărbat, niciodată. Dar mă voi gândi şi la asta – nu vreau să fiu mai

prejos decât marii maeştri.

Calea spre îndumnezeire trece prin abstinenţă. Abstinenţa poate fi voită sau nevoită. Cea voită înseamnă că eu încerc să nu mai fac aşa şi îmi văd de partea spirituală a lucrurilor: dacă veţi citi, veţi observa că cei care se ocupau fie de traducere de cărţi, fie că au scris cărţi de spiritualitate, în perioada în care scriau, se aflau în perioadă de abstinenţă – de obicei, ar trebui să dureze în jur de 40 de zile ca ceea ce scrii să fie de la Duhul; veţi vedea că marii sportivi au avut mari perioade de abstinenţă. Şi vorbim de abstinenţa sportivilor pentru că energia sexuală îţi dă agresivitate, îţi dă putere motrice, putere de la nivel de Sine – numai un cretin poate să ducă sportivii într-un cantonament împreună cu nevestele. Jesus Clay făcea sex la o distanţă de un an de zile înainte de un meci – între partida de sex şi meci dura un an de zile. E adevărat că şi-a prăjit neuronii pentru că energia pe care şi-a înmagazinat-o în fiecare zi de antrenament – nu degeaba i s-a întâmplat cu boala Parkinson – dacă îi dai drumul, îţi poate arde neuronii, îţi distruge tot ce ai acolo, dar altfel, nu există şi nu ai rezistenţă interioară.

Prin sex se pierde orice energie renală, energie sufletească, energie la nivel de Sine, te descarcă, nu te încarcă – iar un sportiv trebuie să facă sex cu peste 4-5 săptămâni înainte de un mare concurs. Marii sportivi ştiu treaba asta. Mi-a zis un antrenor, la un moment dat, „spune-mi mie cum să îi zic unui fotbalist să stea cuminte?”. Sunt oameni şi oameni. Era Gatuso, sau cum îl chema, care când se uita la tine, te lua cu fiori. Sunt oameni care sunt foarte încărcaţi din punct de vedere negativ şi au priviri de fiară – ăia nu au decât – dar nu toţi sunt aşa. În cazul sportivilor, al trupelor de elită, nici nu se pune problema sexului. Echilibrul trebuie să existe – unora le trebuie sex şi le este necesar pentru că sunt prea încărcaţi, altora trebuie să le spui „tu, nu” – dar echilibrul nu înseamnă neapărat abstinenţă la un sportiv. Asta încerc să vă spun. Nu mă contrazic când spun treaba asta. De cele mai multe ori înseamnă abstinenţă, rar sunt cazurile de sportivi care au nevoie de sex ca să se echilibreze.

Veţi vedea că există o inter-relaţie între boală şi sex. O viaţă sexuală armonioasă, de obicei, este echivalentă cu sănătatea. Vin doamne la mine cu tumori sau noduli la sân şi le spun soţilor „ştiţi, e vina dvs., nimic nu deschide mai bine chakra sânului femeii decât limba unui bărbat”. Se crispează domnii când le spun treaba asta, dar asta e realitatea! Nu am de gând să ascund asta. Mângâierea şi sărutul sunt cele mai bune forme de deschidere al unui centru energetic. Ne convine, nu ne convine, asta e realitatea! Aaa, că se poate face şi rugăciune, da! Şi, da, se poate face şi prin post! Dar, dacă tot trăim în lume şi în cupluri, trebuie să ştim şi varianta asta de aspirină a

săracului. Că nu degeaba i se spune aşa.

Altceva despre abstinenţă: mai este un lucru important – ce fac cu energia în timpul abstinenţei? Călugării fac mătănii, deci fac exerciţiu fizic, deci, automat, transmută energia sexuală în energie spirituală. Ei postesc, se roagă – automat, sublimă energia sexuală în altceva. Aţi înţeles?

Ştiţi ce energie se emite în momentul în care cânţi? De la ce nivel se eliberează energiile? De la toate nivelurile. Eu mă refer de momentul în care cânţi la strană, nu când cânţi beat pe stradă – dar chiar şi atunci, tot de la nivel de Sine emiţi energie, să ştiţi, numai că natura vibraţiei este cu totul alta. Şi atunci, când cânţi, automat transmiţi energie. Şi dacă o faci şi la un nivel mult mai mare, te simţi epuizat inclusiv fizic, prin simplul fapt de a vorbi sau a cânta.

Credeţi că sexul poate fi un lucru care te ajută la mântuire? Sau care te împiedică la mântuire? Amândouă sau fiecare în parte? Asta este o întrebare cu tâlc. Problema este cum o faci: dacă o faci în Dumnezeu, te va urca; dacă o faci în afara Lui Dumnezeu, te va coborî – asta este deosebirea între dragoste şi sex. Câteodată nu ai voie şi ar fi ideal să nu ai voie să faci sex, ci numai dragoste. Pentru că atunci înseamnă că eşti în Dumnezeu şi nimic nu e păcat. Pentru că nu poţi să faci tâmpenii mari în Dumnezeu, nu îţi vine. Sexul, în anumite condiţii, poate fi o cale către Cer sau o cale către Iad – relaţia, actul sexual în sine. Ceea ce le diferenţiază pe cele două este iubirea – modul cum o faci, intenţia cu care o faci.

□ Sexul şi manipularea □

Poate fi folosit sexul ca formă de manipulare? Da. Haideţi să vă spun foarte clar! Doamnelor, în momentul în care faceţi un lucru ca să atrageţi sexual, manipulaţi. Dacă îmi spuneţi că purtaţi fustă mini, tocuri cui şi un decolteu mai larg pentru că aşa vă place, este o minciună. Şi vă puteţi minţi pe voi. Realitatea este că acţionaţi ca o super-ofertă de toamnă. Mie îmi place să le spun asta doamnelor, şi sunt foarte drăguţ! A venit o tipă la cabinet. Avea un tricou mulat şi nu avea sutien. I-am zis „Ai venit să mi-o pui? Ţinând cont de faptul că sunt bărbat şi ai venit aşa la mine, nu pot decât să mă gândesc la faptul că vrei să mă atragi şi atunci înseamnă că vrei să fii cu mine. Eu sunt dispus. Tu eşti?” „N-am să mai vin”. „Mă bucur!”. Deci, chiar dacă suntem maeştri spirituali, mai avem şi noi doze de sexualitate în noi şi mai treziţi câte un fior mai mic sau mai mare – şi atunci, aveţi grijă şi de noi. Dacă faceţi treaba asta nu o faceţi pentru că vă place vouă, ci o faceţi ca să plăceţi. Cuiva. Nu ştiu cui, dar cuiva sigur. Şi este bine să fiţi conştiente de asta. În momentul în care vă îmbrăcaţi aţâţător, nu degeaba se spune *că o*

cauţi cu lumânarea. Pentru că aşa e. Dacă vrei să nu te vadă nimeni, îţi pui un sac în cap şi nişte cenuşă sau te îmbraci decent. Dar dacă vrei să atragi, e clar că te îmbraci într-un anume fel. Aţi văzut că în perioada împerecherii, animalele îşi schimbă un pic din penaj, din alură, îşi schimbă ceva – tot ca nişte super oferte. E bine să ştiţi că sunteţi aşa. De ce? Măcar să ştiţi ce se întâmplă cu voi, nu de alta. De multe ori, este o metodă prin care subconştientul îţi spune „aş avea nevoie de altceva”. Nu vorbesc despre femeile care au un trend firesc şi echilibrat. Sunt doamne care au nişte căsnicii care nu sunt foarte bune şi, la un moment dat, pică, pică, pică, iar deodată încep să se aranjeze – eee, atunci apare pericolul! Când încep să se aranjeze, înseamnă că devin dispuse şi disponibile. Şi mie nu îmi este jenă să le spun „ştii, arăţi ca o super ofertă”, „da?”, „da”, „ce înseamnă asta?”, „că eşti dispusă”, „da?”, „da, iar problema este – că asta e menirea mea – să te fac conştientă că aşa s-ar putea să o cauţi şi s-ar putea să o găseşti, şi îţi doresc să o găseşti ca să te astâmperi”. Ai două soluţii: mergi mai departe sau te opreşti, dar măcar ştii ce cauţi. E foarte important să ştiţi ce vreţi. Iniţial, subconştientul tău, Sinele tău nu îţi dă nişte semnale chiar corecte, dar în momentul în care începeţi să arătaţi ca o doamnă din „Specii”, plecate la vânătoare, atunci devine interesant. Dar voi trebuie să sesizaţi când aţi plecat deja la vânătoare. Înseamnă că este o dovadă de normalitate şi sănătate sufletească. De obicei, o femeie care a fost depresivă şi care începe să arate ca o tipă din „Specii”, înseamnă că e pe calea corectă.

V-am zis: când umblaţi cu tricouri, fără sutien, manipulaţi, să ştiţi. Pentru că noi, fără să vrem, suntem atenţi la cu totul altceva decât dialog. Asta înseamnă că vă bazaţi pe slăbiciunea noastră – nu e rău, e dreptul vostru.

La fel, se poate manipula prin emisii pe centrii energetici. Vreau să vă spun ceva: eu sau oricine, nu că aş face asta acum, poate să emită pe chakra 2 timp de 100 de ani, dacă nu rezonează cu nimic din voi, nu apare nici un fel de atracţie, ricoşează. În momentul în care se întâlnesc nişte energii, atunci apare rezonanţa, dar asta nu ţine de un singur individ, ci de doi. Nimeni nu vă poate induce decât lucruri care îşi găsesc lăcaşul în sufletele, minţile şi instinctele voastre. Vă e clar? Deci, lăsaţi prostiile astea cu „cineva mi-a făcut, mi-a indus”, că nu se poate decât dacă rezonezi cu ele. Altfel, nu, ricoşează din mine. Principiul rezonanţei se aplică inclusiv la manipulare. Aici apare sexul ca dependenţă, ca şi co-dependenţă.

Există dependenţă sexuală? Există. E clar că în momentul în care te simţi bine cu cineva, devii dependent. Dependenţă înseamnă în momentul în care nu poţi renunţa la ceva, în care devii, efectiv, ca un drogat, în care nu

poţi spune nu. Dar astea sunt cazuri destul de rare şi nu prea se aplică oamenilor de nivelul nostru, se aplică mai mult vedetelor. E mult mai uşor, ca vedetă, să devii dependent sexual decât ca om normal, şi atunci nu sunteţi în pericol.

În ceea ce priveşte sexul ca magie, este adevărat ca cineva care ştie şi cunoaşte să folosească energiile, ştie că prin sex se produce armonizare, ştie că prin sex există nişte energii care se transmută dintr-o parte într-alta şi ştie că se poate manipula la acest nivel. Dar vă spun că este un păcat şi este un păcat care este plătit acum sau altădată. Se practică? Da. E util? Dom'le, dacă am fi agenţi secreţi şi spioni ar fi foarte util. Nu ştiu dacă te interesează soţul tău care este pe ITB câte curse a făcut cu troieni. În anumite momente, poate fi interesant. Dar că se poate? Da, se poate şi nu voi da detalii pentru că nu cred că ăsta este scopul. Ideea este că odată cu transferul de energie, se produce şi transferul de energii şi informaţii şi, automat, acesta poate să dea nişte date.

□ Sarcina şi sexul □

Din punct de vedere creştin este dat un canon prin care nu ai voie să faci sex cu o femeie însărcinată. Trebuie să vă explic ceva: ştii cum îţi dai seama dacă o femeie este sau nu însărcinată? Se măsoară Gabriel la câţi metri se află de ea. Dacă Gabriel este total suprapus femeii, *atunci este* 100% sigur *însărcinată.*

Dacă este la o jumătate de metru, un metru, şamd, nu. Dar când se suprapune perfect femeii, aceasta este însărcinată. Îmi pare rău, dar nu cred că lui Gabriel îi place sexul oral, normal sau anal. Regret. Nu cred. Nu l-am întrebat, dar mă îndoiesc. În momentul în care încerci să te culci cu doamna care este însărcinată, Gabriel a tuns-o că lui nu-i plac chestiile astea cu zemuri. Şi pleacă. Şi ce se întâmplă? Femeia rămâne fără protecţie divină, fătul rămâne fără protecţie divină până când se curăţă. Ştiţi cât timp eşti necurat după ce ai făcut sex? 24 de ore. Adică, dacă faci sex dimineaţa, faci duş seara, eşti curat a doua zi dimineaţa. Sunt 24 de ore în care femeia este fără protecţie divină şi atunci, intervine răul şi de aia apar bolile aşa-zis congenitale, nu genetice – gena presupune un defect genetic – congenital înseamnă o energie care intervine asupra genomului în timpul vieţii intrauterine. Deci, aşa apar bolile congenitale! Nu vorbesc de atacuri psi, că există şi aşa ceva; nu vorbesc de magie, că există şi asta. Eu vorbesc stricto-senso despre sex. Mă veţi întreba: dar de ce, dacă este în taina căsătoriei? Pentru că vrem, nu vrem, nu suntem 100% curaţi, vrem, nu vrem, în timpul actului sexual se transmit inclusiv energii negative, vrem, nu vrem, energiile

alea negative rămân în câmpul femeii unde? În cel mai fericit caz, la nivel de chakră 2. Şi dacă rămân la nivel de chakră 2, unde se duc? Unde este mai slab. Ce este mai slab? Fătul. Şi acolo lovesc. De ce?

Pentru că răul luptă împotriva vieţii – ţineţi minte treaba asta! De asta nu este voie.

Ştiu că sunt unii care zic că... dar nu e aşa, pentru că depinde câtă energie vine, ce vine, de unde vine, cât duce, cât duci tu, cât duce respectivul bărbat – sunt mulţi factori care influenţează treaba asta.

Ce e de făcut? Teoretic, ar trebui să stai cuminte. Adică, cele nouă luni să stai cuminte şi după aia să mai stai cuminte încă 40 de zile şi cu încă o lună – cam un an ar trebui să stai cuminte tu, ca bărbat şi ea, ca femeie. Teoretic. Vorbesc foarte serios, nu glumesc. Dacă nu, măcar să nu termine înăuntru ca să nu rămână energia aia în câmp şi să faci baie imediat după – vorbesc foarte serios, acum nu mai glumesc! Pentru că nu vă doresc să treceţi prin experienţa de a avea un copil cu probleme. Dacă moare, nu e nici o problemă că faci altul, dar dacă trăieşti cu el cu defecte până la 20 de ani, cum e? Să nu ţi se mişte în pat şi să îl schimbi că face pe el, ăă? Ce ziceţi? Pentru că sunt defecte de migrare care apar în luna a doua, a treia sau nu ştiu a câta. Merită? Pentru 5 minute, 20 de ani? Sunt lucruri care se descoperă după ce se naşte copilul – am prieteni, medici, care au descoperit aşa ceva la copilul lor după 6 luni de la naştere. Şi merită? Nu.

E adevărat că e o întreagă poveste cu spiritele care se nasc şi vin şi spirite care, mă rog dar, stricto-senso – de ce să? Se poate naşte un spirit care a ales să stea 20 de ani în pat. Perfect. Dar de ce să se nască la voi? Lasă, să se nască la alţii.

Vă e clar că nu este chiar O.K. să faci sex în timpul sarcinii. Deci, mă bazez pe practică terapeutică lungă şi ceea ce vă spun, nu vă spun din cărţi.

În altă ordine de idei, a propos de valori şi de SN-uri şi mai ştiu eu ce – cei care au cât de cât cunoaştere – e foarte importantă voia lui Dumnezeu, RVD-ul. Dacă e voia lui Dumnezeu să faci, faci, nu scade nici o valoare. Dacă e voia lui Dumnezeu să faci şi nu faci, ai încurcat-o pentru că ai încălcat voia divină. Dacă nu e voia lui Dumnezeu să faci şi faci, îţi scad toate valorile. Clar? Simplu. Poate să fie misiune personală, la un moment dat. Sau jertfă chiar. Poate să fie plată karmică. Să vă ferească Dumnezeu de plăţile karmice de genul ăsta.

Sincer, multora dintre voi care aveaţi gărgăuni în cap chiar v-ar pierde bine nişte plăţi karmice de genul ăsta. Mi-a zis mie odată cineva pentru că eu o judecam că eram curat şi bun şi na! şi mi-a zis „da? bun” şi mi-a urat de bine. Şi nu că s-a împlinit că a vrut ea, dar a creat premisele să văd cum este

şi avea dreptate. Aşa că încercaţi să nu mai judecaţi dacă nu ştiţi tot adevărul. Nici eu nu ştiu tot adevărul.

□ Sexul şi subpersonalităţile părinţilor □

Există subpersonalităţile părinţilor care se manifestă prin noi. Am scris parcă de o tipă care vine la mine şi îmi zice „mă, am şi eu o problemă”, „ce problemă”, „cu toţi tipii cu care sunt, toţi vor să îmi facă sex oral, iar mie nu îmi place; şi m-a pus pe gânduri ce au ăştia şi am început să caut”. De fapt, ea manifesta subpersonalitatea mamei ei. Mama ei era o tipă care avea un soţ – asta se întâmpla când era foarte tânără – şi ăsta se aşeza pe acelaşi loc la televizor şi acolo stătea. Şi la un moment dat, s-a scăpat „mi-aş fi dorit şi eu un alt bărbat, nu ca ăsta al meu care e ca lemnul”. Cert este că toate dorinţele, frustrările, fanteziile ei sexuale, le proiecta pe fata ei. Iar ceilalţi nu făceau decât să intre în nişte programe, nişte scheme de vizualizare şi să le împlinească. Erau atât de puternice încât se manifestau.

De multe ori, în viaţa voastră sexuală, se poate întâmpla să se manifeste subpersonalităţile părinţilor. În cazul băieţilor – taţii, în cazul fetelor – mamele. Se poate întâmpla ca, de fapt, dorinţele unora – exacerbarea dorinţelor unora – să fie manifestări ale mamelor care nu au avut curajul să le pună în practică din cauza unei educaţii greşite, iar fetele nu fac decât să le manifeste. Adică, pe principiul într-o familie este un subconştient de familie care, din cauză că se practica o abstinenţă forţată, se umflă, se umflă, se umflă şi se manifestă pe calea minimei rezistenţe – calea minimei rezistenţe fiind copiii şi, deci, de ce se poate întâmpla ca o fetiţă să aibă exacerbări sexuale? Pentru că mama, de fapt, manifestă o doză de frigiditate care este o chestie educaţională şi nu una de fond. Vă e clar? E ca o minge care răsuflă pe unde îi este mai uşor. Prin copii. Simplu. De multe ori, prin bărbaţi se poate manifesta agresivitatea tatălui. Dacă el, un băiat, poate să fie cât se poate de paşnic, dar se poate manifesta subpersonalitatea paternă şi poate fi agresiv, dur şi bădăran. Ce-i de făcut, doamnelor? Să fac diferenţa între ele şi să mă înţeleg cu toţi că de venit tot vine. Se manifestă, nu ai ce face şi atunci, trebuie să mă înţeleg şi cu...

Să ştiţi că lumea spirituală în timpul sexului este foarte ciudată. Ştii când îţi dai seama? Când începi să vezi – te uiţi la el şi zici „bă, parcă nu e el, dar cine e?”, „dar tu cine eşti?”, „tu du-te, vino tu”.

□ Sexul şi ura – mai exact sadismul şi sado-maso □

Sadismul şi sado-masochismul sunt demonice, să ştiţi; sunt forme de

rănire, sunt forme de ură asupra propriei persoane şi asupra persoanelor altora, adică: îţi manifeşti ura faţă de propria persoană prin masochism şi îţi manifeşti ura faţă de alte persoane prin sado-maso, prin sadism. Vreţi, nu vreţi, să ştiţi că sexualitatea are una dintre cele două componente, deci nu se poate altfel, într-o mai mică sau mai mare măsură. Între anumite limite sunt socotite normale aceste componente – nu trebuie să te muşte atât cât să îţi lase urme, dar sunt muşcături care dau o senzaţie plăcută şi asta e o formă de masochism, pe când atunci când muşti este o formă de sadism. Ele există într-o mai mică sau mai mare măsură, dar depinde care este limita dintre ele. Până la urmă, limita dintre parteneri ţine de acceptul amândurora. Limita general valabilă – dom'le e clar că dacă rămân urme, deja nu e O.K., dar asta trebuie ca fiecare să şi-o cunoască.

Tot ce pot spune este că eu în viaţa mea nu am întâlnit decât o singură tipă care era de-a dreptul masochistă şi asta pentru că nu înţelegeam ce probleme are. Şi abia după un an de zile mi-am dat seama că era o manifestare a unui masochism – era rău, era rău şi când am întrebat-o cum e cu sexul dur, mi-a zis că îi place foarte dur şi că nu avea parte de el pentru că este căsătorită cu un tip care e cât se poate de bunuţ. E o problemă pentru că ar fi avut nevoie să o bată. Deci, în momentul în care şi-a găsit unul care i-a tras două bucăţi şi care i-a pus un genunchi pe ceafa şi nu ştiu ce i-a mai făcut, i-a îndoit mâinile pe la spate şi a legat-o de nu ştiu ce, tipa s-a liniştit. Asta vine tot dintr-o formă de autoculpabilizare din alte vieţi, deci de neiertare asupra propriei persoane.

A propos de sexualitate şi ţările musulmane. Să ştiţi că sunt ţări în lumea asta – şi Egiptul pare să fie una dintre ele, cel puţin aşa mi s-a spus, a venit cineva şi mi-a povestit – există zone în care femeile sunt mutilate; fetiţele sunt mutilate la naştere – tăiate labiile mari, cusute, inclusiv scos clitorisul – şi se mai practică încă. Eu, din punctul ăsta de vedere, vreau să spun că ţările musulmane sunt o ruşine pentru rasa umană. Adică, desconsiderarea femeii ca om este o problemă mondială. Nu voi milita pentru, dar eu, ca şi mentalitate, nu pot fi de acord cu aşa ceva. Din punctul meu de vedere, este o doză de incultură crasă spirituală – tot ce se întâmplă în ţările musulmane. Mă refer la mutilarea femeii, la faptul că nu le vezi. Eram în aeroport, m-am întâlnit cu un musulman care era cu nevastă-sa – era ca o stafie. Prin Helsinki, era îmbrăcată în negru, nu vedeai nimic. Frate, să o întâlneşti pe asta noaptea, prin casă; bine, vine în vizită şi se duce la baie noaptea. Faci infarct. E o întreagă dementă în ţările astea, îţi stă mintea în loc. Asta este unul din motivele pentru care nu merg în ţările musulmane, m-ar oripila. E adevărat că nu sunt un minunat – am fost musulman într-o altă viaţă – am făcut multe la viaţa mea, dar eu am mai evoluat, m-am mai

schimbat între timp.

În ceea ce priveşte MISA şi yoga lui Bivolaru. Nu-l cunosc pe Bivolaru, dar să ştiţi că am stat şi am analizat foarte mult fenomenul MISA, şi el a avut o misiune personală divină – fac această afirmaţie spre stupoarea întregii biserici şi radiestezii - Doamne-Doamne l-a trimis pe Bivolaru să aibă o misiune nu foarte drăguţă. Să facă trezire spirituală la nivel de chakră 2, adică el a preluat toţi oamenii care aveau exacerbare sexuală şi nu numai, şi să îi înveţe, să îi educe şi să îi aducă la un anumit nivel de cultură la care să poată să meargă mai departe. Nu toţi cei care făceau sex în grup au rămas acolo. Ştiţi, cred că mult sex în grup au făcut şi ăia de la Woodstock, şi ăia de la Stuff Stock, şi toţi cu toc, toc, toc. Nu zic că toţi de la Woodstock, dar e clar că după ce luau pe nas, beau ce putea şi nu mai ştiau care cu care şi se reorganizau – ştiţi bancul.

Mă rog, dar ca idee. A avut o misiune foarte ciudată şi ceea ce a supărat la el a fost faptul că era împotriva masonilor, că a avut atâţia adepţi şi faptul că a atras intelectuali. Problema nu este Bivolaru! Problema este Biserica Ortodoxă! Şi vă spun de ce: dacă tu ai 40 de mii de oameni care sunt în mare parte intelectuali şi se duc la Bivolaru, tu ai o problemă, ca biserică, nu Bivolaru. Înseamnă ca tu nu eşti în stare să atragi oameni care au creier. Şi dacă tu, ca Biserică Ortodoxă, nu eşti în stare să convingi pe nimeni de adevărul pe care îl susţii, lasă-te de asta, du-te! Asta e problema, nu Bivolaru. El a făcut ceea ce a ştiut şi se pare că a făcut-o bine. Dar dacă tu, cu tot adevărul pe care zici că îl ai de două mii de ani, nu eşti în stare să convingi nişte oameni de adevărul pe care îl spui, înseamnă că nu ai nici o valoare spirituală şi nu ai nici o trăire spirituală – sexuală, o înţelegem; intelectuală, vax albina; dar spirituală, la fel. Aia e problema! Bivolaru a plecat, dar eu nu văd bisericile mai pline de când a plecat el.

Problema ştiţi care e? Spre deosebire de Biserica Catolică care are înţelepciunea de a analiza toate fenomenele şi de a da un răspuns, la un moment dat, fenomenelor, ortodoxia tratează totul de genul *asta e demonic, asta e de la diavolul.*

Şi cu asta am încheiat cu sexul.

Îmi veţi spune cum e cu îndumnezeirea. Păi, vreau să vă spun un lucru simplu: În momentul în care vă veţi fi rezolvat problemele relativ la sex, veţi descoperi că, de fapt, sunteţi în Dumnezeu. Îndumnezeirea înseamnă sublimarea unei energii, transcenderea. Sexul tot în Dumnezeu e, dar schimbarea energiilor sexuale în energii divine, este, de fapt, calea Îndumnezeirii.

Nu fac nici apologia sexului, nici pe cea a abstinenţei sexuale, nici pe

cea a continenţei sexuale căci despre asta n-am vorbit. Eu spun doar că baza spiritului uman – vrem, nu vrem – e sexul şi că, în funcţie de ceea ce facem cu sexul ăsta, noi evoluăm sau nu din punct de vedere spiritual. Negarea lui este o negare a noastră personală şi orice negare nu duce la nimic bun. Şi atunci, soluţia este: unu – să aflu ce preferinţe sexuale am, indiferent de natura lor. Ştiţi, era faza aia cu care e diferenţa dintre erotism şi perversitate: erotism este când faci sex şi te mângâi cu o pană, perversitatea este când te mângâi cu toată găina. Pe mine nu mă interesează preferinţele voastre sexuale, eu spun doar că trebuie să vi le cunoaşteţi. Eu nu spun că trebuie să faceţi sex pe toate drumurile, eu spun că e ideal să vă înţelegeţi organismul, necesităţile, limitele; să vă acceptaţi propria sexualitate, să acceptaţi de ce sunteţi femei, de ce sunteţi bărbaţi; să vă iubiţi că sunteţi femei sau că sunteţi bărbaţi; să iubiţi partea feminină din voi şi pe cea masculină din voi, să le acceptaţi pe amândouă astfel încât să coexiste paşnic în voi, amândouă.

Eu nu am o problemă în a primi flori – cineva m-a înjurat: „Cum poţi să primeşti flori? Un maestru care primeşte flori...” Măi, este partea feminină din mine pe care o accept şi o iubesc, este partea aia prin care recunosc că-mi place să îmi fac manichiura, da. Şi, sincer, mie mi-e jenă, dar am să mă duc să îmi fac manichiura la manichiuristă – tata se ducea. Deci, este partea feminină din mine care există; este o parte feminină în mine care mă face să îmi placă să mă uit la ţoale şi eu o accept. E partea masculină din mine care mă face să fiu agresiv, să gândesc, să mă bat, să fac multe – mi-o accept. Mă gândesc la ele, îmi plac aceste părţi ale mele aşa cum sunt. Am cam neglijat partea feminină – mă duc să îmi fac părul la coafor? Cineva m-a pozat şi stăteam aşa într-o parte – parcă eram o doamnă în aşteptare -, dar nu mă deranjează că e partea feminină din mine. De fapt, atunci când te deranjează o parte din tine, te deranjezi tu pe tine şi te rupi.

În momentul în care te iubeşti aşa cum eşti cu defectele tale, şi eşti în stare să şi râzi de defectele şi de calităţile tale, atunci eşti O.K., dar nu trebuie să rămâi doar cu râsul, ci să le schimbi, dar asta e important – să ştiu exact pe ce mă bazez. Nu reuşeşti întotdeauna singur.

În evoluţia mea spirituală, am avut nevoie de un duhovnic, de mai mulţi. Am avut 3-4 duhovnici de la care am învăţat ortodoxie, m-au învăţat tot ce au ştiut ei. Am avut nevoie de un maestru de arte marţiale să văd lumea aşa cum o vede el. Am avut nevoie de maestru de qi gong să văd lumea aşa cum o vede el. Am avut nevoie de inforenergetică să văd lumea prin acest aspect – Vlad Rusescu, comandorul – pe care îi respect chiar dacă nu suntem întotdeauna pe aceeaşi lungime de undă, îi respect pentru ceea ce au făcut pentru cunoaşterea spirituală. Eu nu cred în credinţa oarbă, nu

îmi place credinţa oarbă. Asta este apologia celor care vor să deţină puterea şi care vor să manipuleze. Ţineţi minte treaba asta. De ce? Păi, cum să vă manipulez dacă voi ştiţi. N-am cum. Dacă sunteţi oi, vă pot duce oricum, dar dacă sunteţi oameni, nu mai pot să vă duc unde vreau eu. Şi atunci, staţi oi. Păstoritul nu înseamnă să rămâneţi oi. Păstoritul este să deveniţi oameni. N-o să placă nimănui!

Ştiţi că a existat în viaţa mea un impas şi ăsta a fost nevastă-mea a doua. Şi am avut următorul impas: dacă o învăţ să măsoare, află mai multe decât trebuie; dacă nu o învăţ, nu îmi fac menirea ca mentor. Deci, ce fac? Şi am zis: o învăţ şi să afle când va voi Dumnezeu. Şi am învăţat-o pentru că, mă rog, am făcut şi eu prostiile mele la viaţa mea. Îmi pare rău? Nu. Dar asta este problema, că în momentul în care îi înveţi pe cei din jur, pot afla lucruri despre tine pe care să nu le placă. Îţi asumi treaba asta, O.K., nu ţi-o asumi, O.K. – problema ta.

V-ar plăcea să mergeţi nu ştiu unde şi să îi vedeţi pe toţi nişte minunaţi, dar nimeni nu vrea să vorbească despre partea lui mai ascunsă, despre umbra lui. Neavând curaj să vorbească despre umbra lui, toţi părem nişte minunaţi. Hello, suntem pe Pământ. Mă vedeţi pe mine în aer, pe un nor, levitând? Nu. M-am ridicat la cer? Nu. Înseamnă că mai am ceva care mă ţine legat de Pământ bine de tot – cel puţin un lucru. Vă e clar? Atâta timp cât mai ai un singur păcat, stai legat de Pământ. Aşa că, până nu îi vedeţi pe unii plutind pe nori, lăsaţi-i cu preasfinţiile şi sfinţiile. Şi asta e valabil pentru oricine.

Pe calea evoluţiei voastre trebuie să aveţi curaj să vă priviţi în oglindă. Să spuneţi foarte clar ce vreţi de la viaţă. Soluţia nu este să negaţi, ci să luaţi ce vreţi. Poţi să renunţi la glorie – băi, dacă o ai! Nu poţi renunţa la ceva ce nu ai. Deci, prima condiţie ca să renunţi la ceva este să ai acel ceva. Când spune Iisus „leapădă-te de tine şi urmează-Mi Mie”, presupune două lucruri: unu – să te cunoşti pe tine şi, doi – să renunţi la tine. Ca să mă cunosc pe mine, trebuie să experimentez. Ceea ce te face să cunoşti este numai experimentul – nu trebuie să merg până la capăt, dar pot să experimentez. Există un nivel dincolo de care ştiu foarte clar ce se poate întâmpla, dar numai experimentul îmi poate demonstra ce sunt şi cum sunt. Nu vă fie teamă să trăiţi! Voi nici nu ştiţi să trăiţi!

I-am pus pe maeştri mei să scrie pe o foaie de hârtie tot ceea ce îşi doresc, deci vârful, da? Idealul, targetul, ţelul – din punct de vedere spiritual, profesional, fizic, uman, tot, sexual... şi... ăăă... ăăă... mai mergeau pe drum şi încă nu ştiau ce vor. Un om care nu are un ţel pe un anumit plan este ca o corabie care pleacă dintr-un port fără nici o ţintă precisă – ăăă, dar noi unde

mergem? Stabiliţi-vă targetul: eu vreau să ştiu asta, eu vreau să învăţ asta, eu vreau să ajung acolo, vreau să merg în excursie acolo, vreau să am atâţia bani pe an, vreau să!...

Noi ne aflăm în situaţia poliţistului, „Doamne, dă să câştig la loz în plic”, dar nu ia lozul. Stabiliţi-vă ce vreţi voi şi, în momentul în care vrei ceva cu adevărat, nu numai tu, toate energiile corpului tău şi, implicit, întreg tot Universul se canalizează să producă acel lucru. Nu mă interesează dacă e bun sau rău. Aveţi timp să vedeţi dacă ceea ce vă doriţi este bun sau rău. Ar fi ideal să vreţi binele de la început, dar eu ştiu că, până ajungeţi voi să vreţi binele, o să vreţi foarte mult prost. Aşa am făcut şi eu; şi aşa am văzut şi la ceilalţi, că experienţa m-a învăţat că numai din greşelile personale înveţi, rar înveţi din greşelile celorlalţi – avocaţii ce mai învaţă din precedente. Da? Lăsaţi poveştile! Puneţi mâna şi învăţaţi şi trăiţi. Ştiţi ce veţi ajunge? Mai bătrâni şi vă va părea rău că v-aţi irosit viaţa. Şi vreau să vă spun ceva: nimic nu este mai păcat decât să-ţi iroseşti viaţa, timpul. Şi după aia să găsiţi motivaţii proaste.

Întrebări, facem o sesiune de întrebări.

Există dorinţă sexuală în Lumină? Da. Cum poate fi produsă? Pur şi simplu se întâmplă, nu poate fi produsă. Gândiţi-vă ca la un lucru firesc – Lumină, armonie, iubire – şi el se întâmplă pur şi simplu. Când vorbesc despre a produce un lucru, deja produce mentalizarea, presupune intenţie. Or dragostea nu presupune intenţie. Ştiţi, cât e ceasul? 20,20 şi aşa... acum! Nu merge aşa. Dragostea este! Când? Când simţi. Este sau nu este. Problema e că s-ar putea să nu fie cu aceeaşi persoană.

Deci, iubirea este atunci şi în momentul respectiv. Cum îţi dai seama? Simţi. Se deschide chakra inimii. A propos de Misa – momentul deschiderii chakrei inimii este, de fapt, un moment al iubirii sufleteşti, al iubirii divine. Nu ştiu câţi dintre noi facem sex sau dragoste când ni se deschide chakra inimii, mai mult decât că ne mănâncă. Asta e deosebirea! Când faci că ţi se, e una. Când faci că ţi se deschide chakra inimii, este altceva. Ideal este să faci când sunt amândouă. Asta e deosebirea dintre iubire şi sex.

Dragostea absolută presupune momentul în care transcenzi sexualitatea şi iubeşti pe toţi oamenii la fel, şi iubeşti toate femeile la fel şi pe toţi bărbaţii la fel – asta nu înseamnă că te culci cu toţi, nu asta e ideea. În fiecare vezi chipul lui Dumnezeu şi în fiecare vezi frumuseţea şi atunci nu mai apare că are 90-60-90 sau că are 120 de kg, pur şi simplu există. Este evident. Tocmai asta face ca oamenii să fie atât de diferiţi şi să poată face dragoste cu diferite chestii, mă rog, cu diferite persoane, deşi par foarte ciudate persoanele respective, dar asta ţine de natura sufletească.

Dumnezeu nu ne vede prin prisma prin care privim noi miss-urile; Dumnezeu nu ne vede ca obiecte sexuale, ne vede altfel, ne vede ca un tot. Iubirea divină face ca o persoană, chiar dacă nu este cea mai frumoasă, să fie atrăgătoare. Nu vorbesc din punct de vedere sexual. Sexualitatea, îmi pare rău, ţine cont şi de latura asta – să fim serioşi. Orice mi-aţi spune voi, oricâtă iubire divină şi mai ştiu eu ce, nu îţi este indiferent cum arată o persoană. Dar este clar că, în momentul în care iubeşti pe cineva, îi iubeşti inclusiv şi defectele fizice. Asta se poate întâmpla.

Dacă într-o căsnicie un partener înşeală? Da. Gândiţi-vă că în momentul în care înşeală, în momentul respectiv, preia din karma persoanei cu care se armonizează. Fiind partenerul tău, automat preiei din karma celorlalţi cu care a fost el. Automat vine peste tine şi asupra copiilor vine – cade pe copii pentru că ei sunt cei mai slabi, dar plăteşti şi tu ca partener chiar dacă eşti credincios.

Omul îndumnezeit dacă mai are nevoie de sex? Păi, ştiţi ce se întâmplă? Închipuiţi-vă ce înseamnă un om îndumnezeit. Un om îndumnezeit este momentul în care îl văd eu pe Aivanhov cu părul alb şi barba albă. În momente în care transcenzi mai ai nevoie de sex? Da, îl văd stând cu o doamnă şi mângâindu-se – nu îl văd neapărat având penetrări, dar atingere, da. Atingerea poate avea şi certă iubire fără să aibă neapărat conotaţie sexuală. E clar că Dumnezeu are şi valenţa sexuală – deci, sexualitatea este o chestie care este în Dumnezeu, că este poarta către entităţile mai joase, asta e altceva, dar tot în Dumnezeu sunt toţi.

Sexualitatea în Dumnezeu – e foarte simplu să faci treaba asta. În momentul în care vrei să faci dragoste, deschide toate dimensiunile – dacă e de la Dumnezeu, se întâmplă, dacă nu e de la Dumnezeu, nu se mai întâmplă nimic. Punct. Dumnezeu nu are o problemă cu sexul nostru şi nici cu sexualitatea noastră. Ba este chiar pro.

Evident că este mult mai larg domeniul. Renunţarea la sexualitate nu duce neapărat la îndumnezeire, aşa cum nici sexualitatea nu duce neapărat la îndumnezeire, dar raportul relativ la sexualitate duce sigur la îndumnezeire. Modul cum mă raportez la sex, adică: nici cei care renunţă la sex nu sunt mai buni; nici cei care fac sex continent nu sunt mai buni; nici cei care fac sex cât se poate de normal nu sunt mai buni – fiecare are calea lui. Important este ca voi să vă alegeţi calea voastră spre Dumnezeu!

Sexualitatea este o cale? Da, este o cale de cunoaştere personală, este o cale de manifestare a iubirii.

Să zicem că o femeie urăşte bărbaţii. Ce pot să-i zic? Intră în relaţia cu un bărbat, iubeşte-l, cunoaşte-l, mângâie-l. Am o pacientă care e aşa şi care

zice: „Numai când mă gândesc la asta mi se face scârbă, silă, toate la un loc”. „Vrei să mă ocup eu de tine?” „Pleacă de aici!” Şi eu râd de ea, iar ea zice: „Da, că ţie îţi convine că râzi de mine!” E clar că are o problemă.

Poţi să îţi rezolvi problema fără o expunere la stimul, stimulul fiind domnul şi traiul cu el? Atunci, ce altă soluţie ai ca să scapi de fobia masculului, decât să trăieşti cu masculul, cu fiara? Expunerea la fiară: îl iei de mic, îl creşti. Vorbesc foarte serios. Deci, dacă ai o problemă cu sexul, ce trebuie să faci? Sex! Cât? Cât mai mult. Până când? Până când începe să-ţi placă. Şi atunci ce faci? Renunţi? Asta e mişto! Deci: nu îţi place să faci sex, începi să faci sex, începe să-ţi placă, iar când începe să-ţi placă, gata. Ăsta e modelul că înseamnă că l-ai înţeles. A început să-ţi placă, înseamnă că eşti O.K., înseamnă că s-a deblocat totul şi, atunci, trebuie să renunţi. Vă e clar? Asta este calea către orice. Am un blocaj relativ la ceva, trebuie să trec peste acel ceva. Când am trecut, înseamnă că s-a rezolvat.

Bun. Aştept întrebări prin sms-uri, pe e-mail. Conferinţa asta o voi transforma în carte. Dacă vreţi, voi face o parte de întrebări şi răspunsuri relativ la toate cele trei teme. Cele trei teme sunt un tot: *Karma şi Dreptul divin, Trezirea spirituală şi conştiinţa de sine şi de la sex la Îndumnezeire* – formează un tot, o sferă. De fapt, să ştiţi că atât este baza a tot ceea ce trebuie să ştiţi ca să creşteţi şi să creşteţi în Lumină. În momentul în care veţi şti să faceţi toate astea – pentru că dacă ştiu care este dreptul meu divin, atunci ştiu cum să îl cresc şi înseamnă că m-am înţelepţit, iar dacă m-am înţelepţit înseamnă că reuşesc să scap de anumite probleme care mă ţin în loc referitor la sex, bani, iubire, relaţii, femei, bărbaţi, oameni, şefi, subalterni, deci, automat sunt pe cale să urc. Şi asta e tot. În esenţă este foarte simplu.

Aştept întrebările voastre ca să pun întrebări şi răspunsuri la sfârşitul cărţii. O.K. dacă nu aveţi întrebări, să vă fie de folos. Cu drag!